

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 189

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. birželio 27 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir geroje bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB 1
- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 653/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, kiek tai susiję su galvijų elektroniniu identifikavimu ir jautienos ženkliniu 33
- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 654/2014 dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti Bendrijos teisių pagal tarptautinės prekybos taisykles, visų pirma tas, kurios nustatytos Pasaulio prekybos organizacijoje, įgyvendinimą 50
- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 655/2014, kuriuo nustatoma europinio sąskaitos blokavimo įsakymo procedūra, siekiant palengvinti tarpvalstybinį skolų išieškojimą civilinėse ir komercinėse bylose 59

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 656/2014, kuriuo nustatomos išorės jūrų sienų stebėjimo vykdant Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą taisyklės	93
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 657/2014, kuriuo dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Komisijai iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2173/2005	108
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 658/2014 dėl mokesčių, mokėtinų Europos vaistų agentūrai už farmakologinio budrumo veiklos, susijusios su žmonėms skirtais vaistais, vykdymą ⁽¹⁾	112
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 659/2014, kuriuo dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemonės suteikimo Komisijai, muitinės administracijos informacijos perdavimo tvarkos, valstybių narių keitimosi konfidencialiais duomenimis ir statistinės vertės apibrėžties iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 638/2004 dėl prekybos prekėmis tarp valstybių narių Bendrijos statistinių duomenų	128
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 660/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo	135
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 661/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą	143
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 662/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 525/2013, kiek tai susiję su Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo techniniu įgyvendinimu ⁽¹⁾	155

DIREKTYVOS

★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/64/ES, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 64/432/EEB, kiek tai susiję su kompiuterinėmis duomenų bazėmis, esančiomis valstybių narių atliekamos priežiūros dalimi	161
★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/68/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su slėginės įrangos tiekimu rinkai, suderinimo ⁽¹⁾	164

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 652/2014

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį ir į 168 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sąjungos teisėje numatyti reikalavimai dėl maisto produktų ir maisto saugos bei pašarų ir pašarų saugos visais gamybos etapais, įskaitant taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti sąžiningą prekybą ir informacijos teikimą vartotojams. Juose taip pat nustatyti reikalavimai dėl gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir zoonozių prevencijos ir kontrolės, taip pat gyvūnų gerovės, šalutinių gyvūninių produktų, augalų sveikatos ir augalų dauginamosios medžiagos, augalų veislių apsaugos, genetiškai modifikuotų organizmų ir augalų apsaugos produktų pateikimo rinkai ir naudojimo bei tausaus pesticidų naudojimo. Sąjungos teisėje taip pat numatyta oficiali kontrolė ir kita oficiali veikla, kuria siekiama užtikrinti veiksmingą tų reikalavimų įgyvendinimą ir jų laikymąsi;
- (2) Sąjungos teisės bendrasis tikslas tose srityse yra prisidėti prie aukšto žmonių, gyvūnų ir augalų sveikatos lygio visoje maisto grandinėje, aukšto vartotojų apsaugos ir jų informavimo lygio ir aukšto aplinkos apsaugos lygio, kartu skatinti konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą;

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 166.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

- (3) siekiant to bendrojo tikslo, reikia tinkamų finansinių išteklių. Todėl būtina, kad Sąjunga prisidėtų prie priemonių, kurių imamasi įvairiose srityse, siekiant įgyvendinti tą bendrąjį tikslą, finansavimo. Be to, siekiant veiksmingiau naudoti išlaidas, turėtų būti nustatyti konkretūs tikslai ir rodikliai, skirti įvertinti, kaip tie tikslai bus pasiekti;
- (4) Sąjungos finansavimas išlaidoms, susijusioms su maistu ir pašarais, padengti anksčiau buvo teikiamas dotacijų, viešųjų pirkimų ir mokėjimų tarptautinėms organizacijoms, dirbančioms šioje srityje, formomis. Tikslinga tęsti tokią finansavimą tuo pačiu būdu;
- (5) Sąjungos finansavimą taip pat gali naudoti valstybės narės, siekdamos remti savo veiksmus augalų ar gyvūnų sveikatos srityse, kad tose srityse veikiančios organizacijos pasirūpintų kenksmingųjų organizmų ar gyvūnų ligų kontrole, prevencija arba jų likvidavimu;
- (6) biudžetinės drausmės tikslais būtina šiame reglamente nustatyti reikalavimus atitinkančių priemonių, kurioms finansuoti gali būti skiriamas Sąjungos įnašas, sąrašą, taip pat reikalavimus atitinkančias išlaidas ir taikytinas finansavimo normas;
- (7) atsižvelgiant į Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾, didžiausia suma išlaidoms, susijusioms su maistu ir pašarais, visu 2014–2020 m. laikotarpiu yra 1 891 936 000 EUR;
- (8) be to, turėtų būti skirtas Sąjungos lygmens finansavimas siekiant įveikti sunkumus išskirtinėmis aplinkybėmis, kaip antai esant neatidėliotinoms situacijoms, susijusioms su gyvūnų ir augalų sveikata, kai tie asignavimai pagal biudžeto 3 išlaidų kategoriją nėra pakankami, tačiau reikalingos skubios priemonės. Finansavimas tokioms krizėms įveikti turėtų būti mobilizuotas naudojantis, pvz., lankstumo priemone pagal 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽²⁾;
- (9) teisėje šiuo metu numatyta, kad kai kurios reikalavimus atitinkančios išlaidos kompensuojamos fiksuotu dydžiu. Dėl kitų išlaidų teisėje nenumatyta jokių kompensavimo apribojimų. Siekiant racionalizuoti ir supaprastinti sistemą turėtų būti nustatyta didžiausia galima fiksuota kompensavimo norma. Tikslinga nustatyti tą normą pagal normą, kuri paprastai taikoma suteikiant dotacijas. Taip pat būtina numatyti galimybę padidinti tą didžiausią galimą normą tam tikromis aplinkybėmis;
- (10) dėl svarbos siekiant šio reglamento tikslų yra tikslinga padengti 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų tam tikriems veiksams vykdyti su sąlyga, kad ir reikalavimų neatitinkančių išlaidų;
- (11) Sąjungai tenka atsakomybė užtikrinti, kad lėšos būtų tinkamai išleistos, taip pat imtis priemonių poreikiui supaprastinti išlaidų programas patenkinti, kad būtų galima sumažinti administracinę našą ir išlaidas naudos gavėjams ir visiems susijusiems dalyviams, remiantis 2010 m. spalio 8 d. Komisijos komunikatu Europos Parlamentui, Tarybai, Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Pažangus reglamentavimas Europoje“;
- (12) pagal Sąjungos teisę reikalaujama, kad valstybės narės įgyvendintų tam tikras priemones, pasireiškus ir plintant tam tikroms gyvūnų ligoms arba zoonozėms. Todėl Sąjunga turėtų skirti finansinį įnašą tokioms skubioms priemonėms;
- (13) taip pat būtina sumažinti gyvūnų ligų ir zoonozių, keliančių grėsmę žmonių ir gyvūnų sveikatai, protrūkių skaičių atitinkamomis likvidavimo, kontrolės ir stebėsenos priemonėmis, taip pat užkirsti kelią tokių protrūkių pasireiškimui. Todėl nacionalinės tų ligų ir zoonozių likvidavimo, kontrolės ir stebėsenos programos turėtų būti remiamos Sąjungos lėšomis;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

- (14) dėl organizacinių ir efektyvumo priežasčių tvarkant finansus gyvūnų ir augalų sveikatos srityse tikslinga nustatyti nacionalinių programų turinio, pateikimo, vertinimo ir patvirtinimo taisykles, įskaitant tas programas, kurios įgyvendinamos atokiausiuose Sąjungos regionuose, nurodytuose Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 349 straipsnyje. Dėl tų pačių priežasčių taip pat turėtų būti nustatyti ataskaitų teikimo ir mokėjimo prašymų pateikimo terminai;
- (15) Tarybos direktyvoje 2000/29/EB ⁽¹⁾ reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi tam tikrų skubių priemonių, skirtų naikinti augalams arba augaliniams produktams kenksmingus organizmus (toliau – kenksmingieji organizmai). Sąjunga turėtų finansuoti prisidėti prie tų kenksmingųjų organizmų naikinimo. Sąjungos finansiniu įnašu turėtų būti suteikta galimybė tam tikromis sąlygomis taikyti skubias priemones, kuriomis siekiama sulaikyti kenksminguosius organizmus, turinčius didžiausią poveikį Sąjungai ir kurie negali būti išnaikinti tam tikrose zonose, ir prevencijos priemonės dėl tų kenksmingųjų organizmų;
- (16) skubios priemonės, kurių imtasi kovojant su kenksmingaisiais organizmais, turėtų būti tinkamos bendram Sąjungos finansavimui gauti, su sąlyga, kad tos priemonės turės pridėtinę vertę visos Sąjungos mastu. Todėl Sąjungos finansinis įnašas turėtų būti skirtas kovai su kenksmingaisiais organizmais, išvardytais Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnyje ir II priedo A dalies I skirsnyje „Kenksmingieji organizmai, neaptinkami nė vienoje Sąjungos dalyje, ir kurie yra svarbūs visai Sąjungai“. Jei tai kenksmingieji organizmai, apie kuriuos žinoma kaip pasireiškusius Sąjungoje, tik priemonės, susijusios su didžiausią poveikį Sąjungai darančiais kenksmingaisiais organizmais, turėtų būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus Sąjungos finansavimui gauti. Tokie kenksmingieji organizmai apima visų pirma tuos, kuriems taikomos Tarybos direktyvų 69/464/EEB ⁽²⁾, 93/85/EEB ⁽³⁾, 98/57/EB ⁽⁴⁾ ar 2007/33/EB ⁽⁵⁾ priemonės. Sąjungos finansinis įnašas taip pat turėtų būti skiriamas į Direktyvos 2000/29/EB I ar II priedą neįtrauktų kenksmingųjų organizmų, kuriems taikomos nacionalinės priemonės ir kurie preliminariai galėtų būti įtraukti į Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnį ar II priedo A dalies I skirsnį, atveju. Priemonės, susijusios su kenksmingaisiais organizmais, dėl kurių taikomos Sąjungos skubios priemonės jiems naikinti, taip pat turėtų būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus Sąjungos finansavimui gauti;
- (17) tam tikrus kenksminguosius organizmus būtina aptikti laiku. Valstybių narių atliekami tokio buvimo tyrimai yra labai svarbūs siekiant užtikrinti neatidėliotiną tų kenksmingųjų organizmų protrūkių likvidavimą. Atskirose valstybėse narėse atliekami tyrimai yra svarbūs siekiant apsaugoti visų kitų valstybių narių teritorijas. Apskritai Sąjunga gali prisidėti prie tų tyrimų finansavimo su sąlyga, kad jų taikymo sritis apims bent vieną iš dviejų itin pavojingų kenksmingųjų organizmų kategorijų, t. y. kenksminguosius organizmus, apie kurių buvimą Sąjungoje nežinoma, ir kenksminguosius organizmus, kuriems taikomos skubios Sąjungos lygmens priemonės;
- (18) Sąjungos priemonių finansavimas gyvūnų ir augalų sveikatos srityje turėtų apimti specialias reikalavimus atitinkančias išlaidas. Išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais jis taip pat turėtų apimti išlaidas, kurias valstybės narės patyrė įgyvendindamos kitas būtinas priemones. Tokios priemonės gali būti griežtesnių biologinio saugumo priemonių įgyvendinimas ligos protrūkio ar kenksmingųjų organizmų aptikimo atveju, skerdenų sunaikinimas ir gabenimas vykdant likvidavimo programas ir išlaidos kompensacijoms savininkų patirtai žalai atlyginti, kai prireikia rengti skubias vakcinavimo kampanijas;
- (19) atokiausi valstybių narių regionai patiria sunkumų dėl savo atokumo ir priklauso nuo riboto produktų kiekio. Tikslinga, kad Sąjunga galėtų suteikti finansinę paramą valstybių narių programoms, kurias jos vykdytų siekdamas kontroliuoti kenksminguosius organizmus atokiausiuose regionuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 228/2013 tikslus ⁽⁶⁾. Kadangi kai kuriems atokiausiems regionams taikomos ne Direktyvoje 2000/29/EB išdėstytos Sąjungos taisyklės, o specialiai tiems regionams skirtos nacionalinės taisyklės, tas Sąjungos įnašas turėtų būti taikomas tuose regionuose galiojančioms – nesvarbu, ar Sąjungos, ar nacionalinėms – taisyklėms;

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje (OL L 169, 2000 7 10, p. 1).

⁽²⁾ 1969 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 69/464/EEB dėl bulvių vėžio kontrolės (OL L 323, 1969 12 24, p. 1).

⁽³⁾ 1993 m. spalio 4 d. Tarybos direktyva 93/85/EEB dėl bulvių žiedinio puvinio kontrolės (OL L 259, 1993 10 18, p. 1).

⁽⁴⁾ 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/57/EB dėl *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. kontrolės (OL L 235, 1998 8 21, p. 1).

⁽⁵⁾ 2007 m. birželio 11 d. Tarybos direktyva 2007/33/EB dėl bulvinių cistas sudarančių nematodų kontrolės, panaikinanti Direktyvą 69/465/EEB (OL L 156, 2007 6 16, p. 12).

⁽⁶⁾ 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

- (20) oficiali kontrolė, atliekama valstybių narių, yra svarbiausia priemonė siekiant patikrinti ir stebėti, kad atitinkami Sąjungos reikalavimai būtų įgyvendinami, jų būtų laikomasi ir būtų užtikrinamas jų vykdymas. Oficialios kontrolės sistemų veiksmingumas ir ekonominis efektyvumas yra labai svarbu siekiant išlaikyti aukštą žmonių, gyvūnų ir augalų saugos lygį visoje maisto grandinėje ir kartu užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą. Sąjungos finansinė parama turėtų būti suteikiama tokioms kontrolės priemonėms. Visų pirma finansinis įnašas turėtų būti skiriamas Sąjungos etaloninėms laboratorijoms finansuoti, siekiant padėti joms padengti išlaidas, susijusias su Komisijos patvirtintų darbo programų įgyvendinimu. Be to, kadangi oficialios kontrolės veiksmingumas taip pat priklauso nuo to, ar kontrolės institucijos turi kvalifikuotų darbuotojų, turinčių tinkamų žinių apie Sąjungos teisę, Sąjunga turėtų gebėti prisidėti prie jų mokymo bei atitinkamų mainų programų, kurias rengia kompetentingos institucijos;
- (21) veiksmingas oficialios kontrolės valdymas priklauso nuo greito keitimosi duomenimis ir informacija, susijusiais su ta kontrole. Be to, tinkamas ir darnus atitinkamų taisyklių įgyvendinimas priklauso nuo efektyvių sistemų, susijusių su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, sukūrimo. Todėl kompiuterinių informacinių valdymo sistemų ir duomenų bazių sukūrimui ir veikimui finansuoti tais tikslais taip pat turėtų būti skiriamas finansinis įnašas;
- (22) Sąjunga turėtų skirti finansavimą mokslo ir technikos, koordinavimo ir komunikacijos veiklai, reikalingai siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi Sąjungos teisės ir būtų užtikrintas teisės pritaikymas prie mokslo, technologijų ir visuomenės raidos. Reikėtų skirti finansavimą projektams, kuriais siekiama gerinti oficialios kontrolės veiksmingumą ir ekonominį efektyvumą;
- (23) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 3 straipsnį bet kokiame teisėkūros institucijai pateiktame pasiūlyme, kuriame būtų numatytos nuo to reglamento nuostatų nukrypti leidžiančios nuostatos, tokios nuostatos turi būti aiškiai nurodytos ir turi būti pateiktos konkrečios jas pagrindžiančios priežastys. Todėl, atsižvelgiant į kai kurių šio reglamento tikslų specifinį pobūdį, ir į tai, kad atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos gali geriausiai įgyvendinti veiklą, susijusią su tais tikslais, tos institucijos turėtų būti laikomos naudos gavėjais pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 128 straipsnio 1 dalį. Todėl turėtų būti galima dotacijas tokioms institucijoms suteikti iš anksto neskelbiant kvietimų teikti pasiūlymus;
- (24) nukrypstant nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio ir kaip išimtis to reglamento 130 straipsnyje nurodytam netaikymo atgaline data principui, su skubiomis priemonėmis susijusios išlaidos, nurodytos šio reglamento 7 ir 17 straipsniuose, turėtų būti atitinkančios reikalavimus nuo valstybės narės pateikto Komisijai pranešimo apie ligos pasireiškimą arba kenksmingojo organizmo buvimą dienos dėl tų priemonių skubos ir negalėjimo jas numatyti. Atitinkamus biudžetinius išpareigojimus ir reikalavimus atitinkančių išlaidų apmokėjimą turėtų prisiimti Komisija, įvertinusi valstybių narių pateiktus mokėjimo prašymus;
- (25) nepaprastai svarbu, kad tokios skubios priemonės būtų įgyvendinamos nedelsiant. Todėl būtų visiškai netikslinga atsisakyti finansuoti tokias išlaidas, patirtas iki paraiškos dotacijai pateikimo, nes tai skatintų valstybes nars sutelkti savo pastangas skubiai rengti paraišką, o ne įgyvendinti skubias priemones;
- (26) atsižvelgiant į galiojančią Sąjungos teisę dėl likvidavimo ir priežiūros priemonių įgyvendinimo ir techninius apribojimus dėl kitos turimos kompetencijos, šio reglamento priemonių įgyvendinimas turi būti atliktas iš esmės valstybių narių kompetentingų institucijų. Todėl tam tikrais atvejais būtina bendrai finansuoti nacionalinių administracijų personalo atlyginimų išlaidas;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (27) programavimu numatomas koordinavimas ir prioritetų nustatymas ir taip prisidedama prie veiksmingo Sąjungos finansinių išteklių naudojimo. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti darbų programas tam tikroms šiame reglamente numatytoms priemonėms įgyvendinti;
- (28) siekiant užtikrinti atsakingą ir veiksmingą Sąjungos finansinių išteklių naudojimą, reikėtų leisti Komisijai įsitikinti, ar Sąjungos lėšos veiksmingai naudojamos reikalavimus atitinkančioms priemonėms įgyvendinti, atliekant patikras vietoje arba dokumentų tikrinimus;
- (29) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti saugomi visą išlaidų ciklą, įskaitant pažeidimų prevenciją, atskleidimą ir tyrimą, prarastų lėšų, kurios buvo neteisingai išmokėtos ar panaudotos, išieškojimą;
- (30) gyvūnų ligų, kurių atveju finansavimą tinka skirti skubioms priemonėms įgyvendinti, sąrašas pridedamas prie šio reglamento ir jame pateikiamos Tarybos sprendimo 2009/470/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalyje, 4 straipsnio 1 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 1 dalyje nurodytos gyvūnų ligos. Siekiant atsižvelgti į gyvūnų ligas, apie kurias turi būti pranešama vadovaujantis Tarybos direktyva 82/894/EEB ⁽²⁾, ir ligas, kurios gali sukelti naują grėsmę Sąjungai, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti teisės aktus dėl to sąrašo papildymo;
- (31) gyvūnų ligų ir zoonozų, kurių atveju finansavimą tinkama skirti likvidavimo, kontrolės ir priežiūros programų pagrindu, sąrašai pridedami prie šio reglamento ir juose pateikiamos Sprendimo 2009/470/EB I priede nurodytos gyvūnų ligos ir zoonozės. Siekiant atsižvelgti į tų gyvūnų ligų, kurios daro didelį poveikį gyvulininkystės produkcijai arba prekybai ja, sukeliamas situacijas, grėsmę žmonėms keliančių zoonozų vystymąsi arba naujus mokslinius ar epidemiologinius pokyčius, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį priimti teisės aktus dėl tų sąrašų papildymo;
- (32) priimant deleguotuosius aktus pagal šį reglamentą, ypač svarbu, kad Komisija, atlikdama savo parengiamąjį darbą, tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir ekspertų lygmeniu. Komisija, ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, turėtų užtikrinti, kad reikiami dokumentai būtų vienu metu punktualiai ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (33) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai sudaryti metines ir daugiametes darbo programas, nustatyti finansinį įnašą skubioms priemonėms arba prirėkus reaguoti į nenumatytus pokyčius, nustatyti procedūras, pagal kurias valstybės narės teiktų paraiškas, taip pat ataskaitas ir dotacijų išmokėjimo prašymus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;
- (34) Sąjungos teisė turėtų būti įgyvendinama taip, kad būtų pasiekta pageidaujamų rezultatų, atsižvelgiant į patirtį. Todėl tikslinga, kad Komisija įvertintų šio reglamento veikimą ir veiksmingumą ir informuotų apie rezultatus kitas institucijas;

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos sprendimas 2009/470/EB dėl išlaidų veterinarijos srityje (OL L 155, 2009 6 18, p. 30).

⁽²⁾ 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje (OL L 378, 1982 12 31, p. 58).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (35) įvairūs komitetai padeda Komisijai įgyvendinti galiojančias Sąjungos taisykles, kurioms taikomas šis reglamentas, visų pirma komitetai, įsteigti Tarybos sprendimais 66/399/EEB ⁽¹⁾ ir 76/894/EEB ⁽²⁾, Tarybos direktyvomis 98/56/EB ⁽³⁾ ir 2008/90/EB ⁽⁴⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) 178/2002 ⁽⁵⁾. Pagal Reglamento (EB) 178/2002 58 straipsnį įsteigiamam komitetui turėtų būti patikėta užduotis padėti Komisijai vykdyti įgyvendinimo įgaliojimus dėl atitinkamų sričių patirtų išlaidų ir to komiteto pavadinimas turėtų būti pakeistas siekiant atspindėti jo didesnę atsakomybę. Todėl sprendimai 66/399/EEB ir 76/894/EEB turėtų būti panaikinti, o direktyvos 98/56/EB ir 2008/90/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (36) šis reglamentas pakeičia Sprendimo 2009/470/EB nuostatas. Be to, šis reglamentas pakeičia Direktyvos 2000/29/EB 13c straipsnio 5 dalį ir 22–26 straipsnius, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 ⁽⁶⁾ 66 straipsnį, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 396/2005 ⁽⁷⁾ VII skyrių, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/128/EB ⁽⁸⁾ 22 straipsnį ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 ⁽⁹⁾ 76 straipsnį. Todėl Direktyva 2000/29/EB, reglamentai (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Direktyva 2009/128/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (37) norint įvesti Sąjungos bendrą finansavimą, skirtą padengti išlaidoms, su kuriomis valstybės narės susidūrė dėl kompensacijų savininkams žalai už sunaikintus augalus, augalinius produktus ar kitus objektus, patirtai taikant Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnyje nurodytas priemones, atlyginti, būtina parengti gaires, kuriomis būtų apibrėžtos sąlygos, taikytinos atitinkamų pasėlių ir medžių rinkos vertės ribų atžvilgiu. Todėl tas įvedimas turėtų būti taikomas tik nuo 2017 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Dalykas, taikymo sritis ir tikslai

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos nuostatos dėl bendrojo Europos Sąjungos biudžeto išlaidų valdymo srityse, kurias reglamentuoja Sąjungos taisyklės:

- a) dėl maisto ir maisto saugos bet kuriuo maisto gamybos, perdirbimo, platinimo ir šalinimo etapu, įskaitant taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti sąžiningą prekybą ir apsaugoti vartotojų interesus ir informaciją, medžiagų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, gamybą ir naudojimą;

⁽¹⁾ 1966 m. birželio 14 d. Tarybos sprendimas 66/399/EEB, įkuriantis Žemės ūkio, sodininkystės, daržininkystės ir miškininkystės sėklos bei dauginamosios medžiagos nuolatinį komitetą (OL L 125, 1966 7 11, p. 2289/66).

⁽²⁾ 1976 m. lapkričio 23 d. Tarybos sprendimas 76/894/EEB, sukuriantis Augalų sveikatos nuolatinį komitetą (OL L 340, 1976 12 9, p. 25).

⁽³⁾ 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/56/EB dėl prekybos dekoratyvinių augalų dauginamąja medžiaga (OL L 226, 1998 8 13, p. 16).

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais (OL L 267, 2008 10 8, p. 8).

⁽⁵⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽⁶⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁷⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

⁽⁸⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo (OL L 309, 2009 11 24, p. 71).

⁽⁹⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

- b) dėl pašarų ir pašarų saugos bet kuriuo pašarų gamybos, perdirbimo, platinimo ir šalinimo etapu ir pašarų naudojimo, įskaitant taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti sąžiningą prekybą ir apsaugoti vartotojų interesus ir informaciją;
- c) dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų;
- d) dėl gyvūnų gerovės reikalavimų;
- e) dėl apsaugos priemonių nuo augalams ar augaliniams produktams kenksmingų organizmų, kaip nurodyta Direktyvos 2000/29/EB 2 straipsnio 1 dalies e punkte (toliau – kenksmingieji organizmai);
- f) dėl gamybos, siekiant augalų dauginamąją medžiagą pateikti rinkai ir ją tiekiant rinkai;
- g) dėl augalų apsaugos produktų pateikimo rinkai ir tausiojo pesticidų naudojimo reikalavimų;
- h) kuriomis siekiama užkirsti kelią ir sumažinti pavojų visuomenės ir gyvūnų sveikatai, kylantį dėl šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių;
- i) dėl į aplinką apgalvotai išleidžiamų genetiškai modifikuotų organizmų;
- j) dėl intelektualinės nuosavybės teisių, susijusių su augalų veislėmis, apsaugos ir augalų genetinių išteklių išsaugojimo ir jų mainų.

2 straipsnis

Tikslai

1. 1 straipsnyje nurodytomis išlaidomis norima pasiekti:
 - a) bendrąjį tikslą prisidėti prie aukšto žmonių, gyvūnų ir augalų sveikatos lygio visoje maisto grandinėje ir susijusiose srityse užkertant kelią ligoms ir kenksmingiesiems organizmams ir juos likviduojant, užtikrinant aukšto lygio vartotojų ir aplinkos apsaugą, kartu stiprinant Sąjungos maisto ir pašarų pramonės konkurencingumą ir skatinant darbo vietų kūrimą;
 - b) šių konkrečių tikslų:
 - i) prisidėti prie aukšto lygio maisto ir maisto gamybos sistemų saugos ir kitų produktų, kurie gali daryti poveikį maisto saugai, saugos, taip pat prie maisto gamybos tvarumo gerinimo;
 - ii) prisidėti prie aukštesnio gyvūnų sveikatos lygio Sąjungoje ir gyvūnų gerovės užtikrinimo;
 - iii) padėti laiku nustatyti kenksminguosius organizmus ir juos sunaikinti, kai tie kenksmingieji organizmai pateko į Sąjungą;
 - iv) padėti didinti oficialios kontrolės ir kitos veiklos, atliekamos siekiant veiksmingai įgyvendinti 1 straipsnyje nurodytas Sąjungos taisykles ir jų laikytis, veiksmingumą, ekonominį efektyvumą ir patikimumą.
2. Siekiant įvertinti, ar pasiekti konkretūs tikslai, nurodyti 1 dalies b punkte, naudojami šie rodikliai:
 - a) siekiant 1 dalies b punkto i papunktyje nurodyto konkretaus tikslo, žmonių susirgimų ligomis, susijusiomis su maisto sauga ir zoonozėmis, atvejų skaičiaus sumažėjimas;

b) siekiant 1 dalies b punkto ii papunktyje nurodyto konkretaus tikslo:

i) valstybių narių ar jų regionų, kurios yra neapimtos gyvūnų ligų, dėl kurių skiriama finansinė parama, skaičiaus augimas;

ii) ligos parametrų, pvz., sergamumo, paplitimo ir protrūkių skaičiaus, bendras mažėjimas;

c) siekiant 1 dalies b punkto iii papunktyje nurodyto konkretaus tikslo:

i) Sąjungos teritorijoje atliekamų tyrimų dėl kenksmingųjų organizmų, ypač tų, apie kuriuos nežinoma, kad jų pasitaiko Sąjungos teritorijoje, ir dėl kenksmingųjų organizmų, laikomų pavojingiausiais Sąjungos teritorijoje, aprėptis;

ii) tų kenksmingųjų organizmų išnaikinimo trukmė ir sėkmės dažnis;

d) siekiant 1 dalies b punkto iv papunktyje nurodyto konkretaus tikslo, palanki kontrolės, visų pirma, susirūpinimą keliančiose srityse, kurią Komisijos ekspertai atlieka valstybėse narėse ir kurių duomenis pateikia ataskaitose, rezultatų tendencija.

II SKYRIUS

Finansavimo formos ir bendrosios finansavimo nuostatos

3 straipsnis

Finansavimo formos

1. 1 straipsnyje nurodytų išlaidų finansavimas Sąjungos lėšomis įgyvendinamas laikantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012.

2. Jeigu dotacijos teikiamos valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jos turi būti laikomos nustatytais naudos gavėjais pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 128 straipsnio 1 dalį. Tokios dotacijos gali būti suteiktos neskelbiant kvietimo teikti pasiūlymus.

3. Sąjungos finansinė parama šiame reglamente nurodytoms priemonėms taip pat gali būti savanoriški mokėjimai tarptautinėms organizacijoms, kurių narė yra Sąjunga arba kurių darbe ji dalyvauja, veikiančioms srityse, kurioms taikomos 1 straipsnyje nurodytos taisyklės.

4 straipsnis

Biudžetas

1. 1 straipsnyje nurodytų išlaidų viršutinė riba laikotarpiu nuo 2014 m. iki 2020 m. yra 1 891 936 000 EUR galiojančiomis kainomis.

2. Finansinis paketas, nurodytas 1 dalyje, gali taip pat apimti išlaidas, susijusias su pasirengimo, stebėsenos, kontrolės, audito ir vertinimo veiksmais, kurie reikalingi 1 straipsnyje nurodytų išlaidų valdymui ir tikslų įgyvendinimui, visų pirma tyrimai, ekspertų susitikimai, išlaidos, susijusios su informacijai apdoroti ir ja keistis skirtais informaciniais tinklais, taip pat visos kitos techninės ir administracinės pagalbos išlaidos, kurias Komisija patiria valdydama tas išlaidas.

3. Viršutinė riba taip pat gali apimti techninės ir administracinės pagalbos išlaidas, būtinas užtikrinti perėjimą nuo priemonių, priimtų iki šio reglamento įsigaliojimo, prie priemonių, priimtų po jo įsigaliojimo. Jei būtina, asignavimai gali būti įtraukti į biudžetą po 2020 m. ir skirti apmokėti panašioms išlaidoms, kad būtų galima valdyti veiksmus, nebaigtus iki 2020 m. gruodžio 31 d.

5 straipsnis

Didžiausios dotacijų normos

1. Jei Sąjungos finansinis įnašas teikiamas kaip dotacija, jis neturi viršyti 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.
2. Didžiausia norma, nurodyta 1 dalyje, gali būti padidinta iki 75 % reikalavimus atitinkančių išlaidų:
 - a) finansuoti tarpvalstybinei veiklai, įgyvendinamai kartu dviejų ar daugiau valstybių narių, siekiant kontroliuoti kenksminguosius organizmus ar gyvūnų ligas, nuo jų apsaugoti ar juos likviduoti;
 - b) valstybėse narėse, kurių bendrosios nacionalinės pajamos vienam gyventojui, remiantis naujausiais Eurostato duomenimis, yra mažesnės nei 90 % Sąjungos vidurkio.
3. Didžiausia norma, nurodyta 1 dalyje, gali būti padidinta iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, jei veikla, remiama iš Sąjungos įnašo, susijusi su didelio pavojaus žmonių, augalų ir gyvūnų sveikatai prevencija ir kontrole Sąjungoje ir:
 - a) yra skirta išvengti žmonių aukų arba didelių ekonomikos nuostolių visoje Sąjungoje;
 - b) yra konkrečios visai Sąjungai nepaprastai svarbios užduotys, kaip Komisija nustatė darbo programoje, priimtoje pagal 36 straipsnio 1 dalį, arba
 - c) yra įgyvendinama trečiosiose šalyse.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSINĖS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Gyvūnų sveikata

1 skirsnis

Skubios priemonės

6 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios priemonės

1. Dotacijos gali būti skiriamos valstybėms narėms neviršijant didžiausios normos, nustatytos 5 straipsnio 1–3 dalyse, priemonėms, kurių imamasi patvirtinus, kad pasireiškė viena iš gyvūnų ligų, išvardytų pagal 7 straipsnį, su sąlyga, kad priemonės buvo taikomos nedelsiant ir kad buvo laikomasi atitinkamų Sąjungos teisės reikalavimų. Tokios dotacijos gali taip pat apimti išlaidas, kurios buvo patirtos dar tik įtariant tokią ligą, jei vėliau ligos pasireiškimas pasitvirtina.
2. Dotacijos gali būti skiriamos valstybėms narėms, jeigu patvirtinus vienos iš gyvūnų ligų, išvardytų pagal 7 straipsnį, pasireiškimą dvi ar daugiau valstybių narių glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos kontroliuoti epidemiją.
3. Dotacijos gali būti skiriamos valstybėms narėms, trečiosioms šalims ir tarptautinėms organizacijoms dėl apsaugos priemonių, kurių imtasi tuo atveju, jei kyla tiesioginė grėsmė sveikatai Sąjungoje dėl pasireiškusių arba plintančių trečiosios šalies arba valstybės narės teritorijoje vienos iš toliau išvardytų gyvūnų ligų ir zoonozų, išvardytų remiantis 7 arba 10 straipsniu.
4. Dotacijos gali būti skiriamos valstybėms narėms, jei Komisija priima sprendimą valstybės narės prašymu, kad jos turi sudaryti biologinių produktų, skirtų kontroliuoti gyvūnų ligas ir zoonozes, išvardytas pagal 7 arba 10 straipsnį, išteklių atsargas.

5. Sąjungos finansinė parama gali būti skirta biologinių produktų atsargoms kaupti arba vakcinų dozėms įsigyti, jeigu trečiojoje šalyje ar vienoje iš valstybių narių pasireiškusi arba plintanti viena iš gyvūnų ligų ir zoonozių, išvardytų pagal 7 arba 10 straipsnį, gali kelti grėsmę Sąjungai.

7 straipsnis

Gyvūnų ligų sąrašas

1. Gyvūnų ligų, kurios atitinka finansavimo pagal 6 straipsnį reikalavimus, sąrašas pateikiamas I priede.
2. Komisija pagal 40 straipsnį įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, skirtus gyvūnų ligų sąrašui, nurodytam šio straipsnio 1 dalyje, papildyti atsižvelgiant į gyvūnų ligas, apie kurias reikalaujama pranešti pagal Direktyvą 82/894/EEB, ir ligas, kurios gali kelti naują grėsmę Sąjungai dėl jų didelės įtakos:

- a) žmonių sveikatai,
- b) gyvūnų sveikatai arba gyvūnų gerovei, arba
- c) žemės ūkio ar akvakultūros produkcijai ar su ja susijusiems ekonomikos sektoriams.

8 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos

1. Toliau nurodytos išlaidos, kurias valstybės narės patiria taikydamos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, gali būti laikomos atitinkančiomis finansavimo reikalavimus pagal tą dalį:

- a) išlaidos kompensacijoms savininkų patiriamai žalai už jų paskerstus arba nužudytus gyvūnus atlyginti, neviršijant tokių gyvūnų rinkos vertės, kurią jie būtų turėję, jei nebūtų buvę paveikti ligos;
- b) gyvūnų skerdimo ar nužudymo išlaidos ir su tuo susijusios gabenimo išlaidos;
- c) išlaidos kompensacijoms savininkų patiriamai žalai už jų sunaikintus gyvūninius produktus atlyginti, neviršijant tų produktų rinkos vertės prieš pat kylant bet kokiam įtarimui apie prasidėjusią ligą ar prieš jam pasitvirtinant;
- d) ūkių ir įrangos valymo, dezinsekcijos ir dezinfekcijos išlaidos remiantis epidemiologija ir patogeno savybėmis;
- e) išlaidos, susijusios su užkrėstų pašarų gabenimu ir sunaikinimu ir, jeigu negalima dezinfekuoti, įrangos sunaikinimu;
- f) išlaidos vakcinoms ir jaukams įsigyti, laikyti, naudoti ar platinti, taip pat paties vakcinavimo išlaidos, jei Komisija taip nusprendžia ar leidžia tokius veiksmus;
- g) skerdenų gabenimo ir pašalinimo išlaidos;
- h) išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais bet kurios kitos išlaidos, būtinos siekiant likviduoti ligą, kaip numatyta šio reglamento 36 straipsnio 4 dalyje nurodytu finansavimo sprendimu.

2. Kaip nurodyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 130 straipsnio 1 dalyje, išlaidos atitinka reikalavimus nuo dienos, kai valstybės narės praneša Komisijai apie ligos pasireiškimą. Tokios išlaidos gali taip pat apimti išlaidas, kurios buvo patirtos dar tik įtariant tokios ligos pasireiškimą, jei vėliau tas ligos pasireiškimas pasitvirtina.

3. Įvertinusi valstybių narių pateiktus mokėjimo prašymus, Komisija prisiima atitinkamus biudžeto išsipareigojimus ir reikalavimus atitinkančių išlaidų apmokėjimą.

2 skirsnis

Gyvūnų ligų ir zoonozijų likvidavimo, kontrolės ir stebėsenos programos

9 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios programos

Dotacijos gali būti skiriamos valstybių narių metinėms ar daugiamečioms nacionalinėms pagal 10 straipsnį išvardytų gyvūnų ligų ir zoonozijų likvidavimo, kontrolės ir priežiūros programoms (nacionalinės programos).

10 straipsnis

Gyvūnų ligų ir zoonozijų sąrašas

1. Gyvūnų ligų ir zoonozijų, kurios atitinka dotacijų skyrimo pagal 9 straipsnį reikalavimus, sąrašas pateikiamas II priede.
2. Komisija pagal 40 straipsnį įgaliojama priimti deleguotuosius aktus, skirtus gyvūnų ligų ir zoonozijų sąrašui, nurodytam šio straipsnio 1 dalyje, papildyti, atsižvelgiant į:
 - a) padėtį, susijusią su gyvūnų ligomis, darančiomis reikšmingą poveikį gyvulininkystės produkcijai arba prekybai;
 - b) zoonozijų, kurios kelia grėsmę žmonėms, plitimą, arba
 - c) naujus mokslo arba epidemiologinius pokyčius.

11 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos

Toliau nurodytos išlaidos, kurias patiria valstybės narės, įgyvendindamos nacionalines programas, gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus dotacijoms gauti pagal 9 straipsnį:

- a) gyvūnų mėginių ėmimo išlaidos;
- b) tyrimų išlaidos, su sąlyga, kad jos yra tik:
 - i) tyrimų rinkinių, reagentų ir vartojimo reikmenų, kurie gali būti identifikuoti ir kurie specialiai naudojami tiems tyrimams atlikti, išlaidos;
 - ii) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, tiesiogiai dalyvaujantiems atliekant tyrimus;
- c) išlaidos kompensacijoms savininkų patiriamai žalai už jų paskerstus arba nužudytus gyvūnus atlyginti, neviršijant tokių gyvūnų rinkos vertės, kurią jie būtų turėję, jei nebūtų buvę paveikti ligos;
- d) gyvūnų skerdimo ar nužudymo išlaidos;
- e) išlaidos kompensacijoms savininkų patiriamai žalai už jų sunaikintus gyvūninius produktus atlyginti, neviršijant tų produktų rinkos vertės prieš pat kylant bet kokiam įtarimui apie prasidėjusią ligą ar prieš jam pasitvirtinant;
- f) vakcinų dozių ar vakcinų ir jaukų, naudojamų pagal programas, įsigijimo, laikymo, vakcinavimo, naudojimo ar platinimo išlaidos;

- g) ūkio ir įrangos valymo, dezinfekcijos ir dezinfekcijos remiantis patogenų epidemiologija ir charakteristikomis išlaidos ir
- h) išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais išlaidos, patirtos vykdant kitas būtinas priemones, nei nurodytosios a–g punktuose, jei tokios priemonės yra nustatytos sprendime dėl dotacijos, nurodytame 13 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

Taikant 1 dalies c punktą, atlyginimo už gyvūnus vertė (jei yra) iš kompensacijos atskaitoma.

Taikant 1 dalies d punktą, atlyginimo už termiškai apdorotus perinimui neskirtus kiaušinius vertė iš kompensacijos atskaitoma.

12 straipsnis

Nacionalinių programų turinys ir pateikimas

1. Ne vėliau kaip gegužės 31 d. valstybės narės pateikia Komisijai nacionalines programas, kurios turi būti pradėtos vykdyti kitais metais ir kurioms jos pageidauja prašyti dotacijos.

Po gegužės 31 d. pateiktos nacionalinės programos laikomos neatitinkančiomis reikalavimų gauti finansavimą kitais metais.

2. Nacionalinės programos apima bent tokius dalykus:

- a) gyvūnų ligos arba zoonozės epidemiologinės padėties prieš pradedant vykdyti programą aprašymas;
- b) geografinių ir administracinių teritorijų, kuriose turi būti taikoma programa, aprašymas ir ribų nustatymas;
- c) programos trukmė;
- d) įgyvendintinos priemonės;
- e) biudžeto sąmata;
- f) tikslai, kurie turi būti pasiekti iki programos pabaigos, ir jos numatoma nauda ir
- g) tinkami rodikliai, pagal kuriuos vertinamas programos tikslų įgyvendinimas.

Kiekvienoje daugiametėje nacionalinėje programoje pirmos pastraipos b, d ir f punktuose nurodyta informacija pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma, jei esama reikšmingų pokyčių, palyginti su ankstesniais metais. Informacija, nurodyta tos pastraipos e punkte, pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma.

3. Jeigu vienos iš gyvūnų ligų ar zoonozų, išvardytų pagal 10 straipsnį, pasireiškimas arba plitimas gali kelti grėsmę sveikatos būklei Sąjungoje, ir siekiant apsaugoti Sąjungą nuo vienos iš tų ligų arba zoonozų, valstybės narės gali įtraukti į savo nacionalines programas priemones, kurias reikia įgyvendinti kaimyninių trečiųjų šalių teritorijose bendradarbiaujant su tų šalių institucijomis.

*13 straipsnis***Nacionalinių programų vertinimas ir patvirtinimas**

1. Komisija nacionalines programas vertina atsižvelgdama į metinės ar daugiametės darbo programos, nurodytos 36 straipsnio 1 dalyje, prioritetus ir kriterijus.
2. Ne vėliau kaip kiekvienų metų lapkričio 30 d. Komisija valstybėms narėms praneša apie:
 - a) techniniu požiūriu patvirtintų nacionalinių programų, siūlomų bendrai finansuoti, sąrašą;
 - b) preliminarų kiekvienai programai skirtą sumą;
 - c) preliminarų maksimalų Sąjungos finansinio įnašo į kiekvieną programą dydį ir
 - d) bet kokias preliminaras sąlygas, kurios gali būti taikomos Sąjungos finansiniam įnašui.
3. Komisija metines nacionalines programas ir susijusį finansavimą patvirtina ne vėliau kaip kiekvienų metų sausio 31 d. priimdama sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo tų metų sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Pateikus tarpines ataskaitas, kaip nurodyta 14 straipsnyje, Komisija prireikus gali iš dalies pakeisti tokius sprendimus, atsižvelgdama į visą tinkamumo finansuoti laikotarpį.
4. Komisija daugiametės nacionalines programas ir susijusį finansavimą patvirtina ne vėliau kaip pirmų įgyvendinimo metų sausio 31 d. priimdama sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo pirmų įgyvendinimo metų sausio 1 d. iki įgyvendinimo laikotarpio pabaigos.
5. Jeigu daugiametės nacionalinės programos patvirtinamos pagal 4 dalį, biudžetinius išpareigojimus galima suskaidyti į metines išmokas. Jeigu biudžetiniai išpareigojimai yra taip suskaidyti, Komisija nustato metinių išmokų išpareigojimus atsižvelgdama į programų įgyvendinimo pažangą, numatomus poreikius ir biudžeto galimybes.

*14 straipsnis***Ataskaitų teikimas**

Dėl kiekvienos patvirtintos metinės ar daugiametės nacionalinės programos valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų balandžio 30 d. pateikia metinę išsamią techninę ir finansinę ataskaitą už praėjusius metus. Toje ataskaitoje pateikiami pasiekti rezultatai, vertinami pagal rodiklius, nurodytus 12 straipsnio 2 dalies g punkte, ir išsamiai aprašomos patirtos reikalavimus atitinkančios išlaidos.

Be to, valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų rugpjūčio 31 d. pateikia tarpinę finansinę kiekvienos patvirtintos metinės nacionalinės programos ataskaitą.

*15 straipsnis***Mokėjimai**

Valstybė narė mokėjimo prašymą už atitinkamus metus nacionalinei programai finansuoti Komisijai pateikia ne vėliau kaip kitų metų balandžio 30 d.

Komisija sumoka Sąjungos finansinį įnašą reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti po atitinkamo ataskaitų, nurodytų 14 straipsnyje, patikrinimo.

II SKYRIUS

Augalų sveikata

1 skirsnis

Skubios priemonės

16 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios priemonės

1. Dotacijos gali būti skiriamos valstybėms narėms neviršijant didžiausios normos, nustatytos 5 straipsnio 1–3 dalyse, šioms kovos su kenksmingaisiais organizmais priemonėms, laikantis 17 straipsnyje nustatytų sąlygų:

- a) kenksmingojo organizmo naikinimo priemonės užkrėstoje teritorijoje, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 1 ir 2 dalis arba pagal Sąjungos priemones, priimtas remiantis tos direktyvos 16 straipsnio 3 dalimi;
- b) kenksmingojo organizmo sulaikymo priemonės, kurios buvo Sąjungos priimtose pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį, užkrėstoje teritorijoje, kurioje tas kenksmingasis organizmas negali būti išnaikintas, jei tos priemonės yra būtinos Sąjungai apsaugoti nuo tolesnio to kenksmingojo organizmo plitimo. Tos priemonės susijusios išskirtinai tik su to kenksmingojo organizmo naikinimu buferinėje zonoje, jei jo buvimas yra nustatytas toje buferinėje zonoje;
- c) papildomos apsauginės priemonės, kurių buvo imtasi prieš kenksmingojo organizmo, kovai su kuriuo pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį buvo priimtose Sąjungos priemonės, plitimą, išskyrus a punkte nurodytas naikinimo priemones ir b punkte nurodytas sulaikymo priemones, jei tos priemonės yra būtinos Sąjungai nuo tolesnio to kenksmingojo organizmo plitimo apsaugoti.

Dotacijos už pirmos pastraipos a ir b punktuose minimas priemones taip pat gali būti skiriamos už priemones, kurios jau buvo taikomos kilus įtarimui dėl to kenksmingojo organizmo buvimo, jei vėliau tas buvimas buvo patvirtintas.

2. 1 dalyje nurodytos dotacijos taip pat gali būti skiriamos valstybei narei, kurios teritorijoje kenksmingųjų organizmų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, nėra, jei buvo imtasi priemonių prieš tų kenksmingųjų organizmų patekimą į tos valstybės narės teritoriją, kai jų yra kaimyninėje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje šalia jos sienų.

3. Dotacijos valstybėms narėms gali būti skiriamos tais atvejais, kai patvirtinus vieno ar daugiau 17 straipsnyje nurodytų kenksmingųjų organizmų buvimą dvi ar daugiau valstybių narių glaudžiai bendradarbiauja įgyvendindamos atitinkamas 1 dalyje nurodytas priemones.

4. Be to, dotacijos už 1 dalies pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytas priemones gali būti skiriamos ir tarptautinėms organizacijoms.

17 straipsnis

Sąlygos

Priemonėms, nurodytoms 16 straipsnyje, finansuoti galima gauti dotacijas, jei jos buvo taikomos nedelsiant ir buvo laikomasi taikytinų atitinkamų Sąjungos teisės aktų nuostatų, taip pat jei tenkinama viena arba daugiau iš šių sąlygų:

- a) jos yra susijusios su kenksmingaisiais organizmais, išvardytais Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnyje ir II priedo A dalies I skirsnyje;
- b) jos yra susijusios su kenksmingaisiais organizmais, kuriems taikoma priemonė, kurią Komisija priėmė pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį;

- c) jos yra susijusios su kenksmingaisiais organizmais, kuriems yra nustatytos priemonės pagal direktyvas 69/464/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB ir 2007/33/EB, arba
- d) jos susijusios su kenksmingaisiais organizmais, neišvardytais Direktyvos 2000/29/EB I arba II priede, kuriems taikoma valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 2 dalį priimta priemonė ir kurie preliminarai galėtų būti įtraukti į Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnį arba II priedo A dalies I skirsnį.

Jeigu priemonės atitinka sąlygą, nustatytą pirmos pastraipos b punkte, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų po priemonės, kurią Komisija priėmė pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį, taikymo pabaigos.

Jeigu priemonės atitinka sąlygą, nustatytą pirmos pastraipos d punkte, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų praėjus daugiau nei dvejims metams po atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos priimtų priemonės įsigaliojimo arba po priemonės taikymo pabaigos.

18 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos

1. Toliau nurodytos išlaidos, kurias patiria valstybės narės, vykdydamos 16 straipsnyje nurodytas priemones, gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus dotacijoms gauti pagal tą straipsnį:
- a) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, tiesiogiai dalyvaujantiems įgyvendinant priemones, taip pat įrangos nuomos sąnaudos, vartojimo reikmenų ir kitų reikalingų medžiagų, apdorojimo produktų, mėginių ėmimo ir laboratorinių tyrimų išlaidos;
- b) išlaidos paslaugų sutartims su trečiosiomis šalimis daliai priemonių vykdyti;
- c) išlaidos kompensacijoms atitinkamiems veiklos vykdytojams ir savininkams už augalų, augalinių produktų ir kitų objektų apdorojimą, sunaikinimą ir tolesnį šalinimą, taip pat už patalpų, žemės, vandens, dirvožemio ir auginimo terpės, įrenginių, mašinų ir įrangos valymą ir dezinfekavimą;
- d) išlaidos kompensacijoms atitinkamiems savininkams žalai už sunaikintus augalus, augalinius produktus ar kitus objektus, patirtai taikant Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnyje nurodytas priemones, atlyginti, neviršijant tokių augalų, augalų produktų ir kitų objektų rinkos vertės, kurią jie būtų turėję, jei nebūtų buvę paveikti tų priemonių; atlyginimo vertė (jei yra) iš kompensacijos atskaitoma; ir
- e) išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais – išlaidos, patirtos vykdant kitas būtinas priemones, nei nurodytosios a–d punktuose, jei tokios priemonės yra nustatytos finansavimo sprendime, nurodytame 36 straipsnio 4 dalyje.

Kompensacijos savininkams, nurodytos c punkte, laikomos atitinkančiomis reikalavimus tik tuo atveju, jei priemonės buvo įgyvendinamos prižiūrint kompetentingai institucijai.

2. Kaip nurodyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 130 straipsnio 1 dalyje, išlaidos laikomos atitinkančiomis reikalavimus nuo dienos, kai valstybės narės Komisijai pateikia pranešimą dėl kenksmingojo organizmo buvimo. Tokios išlaidos gali taip pat apimti išlaidas, kurios buvo patirtos kilus įtarimui dėl to kenksmingojo organizmo buvimo, jei vėliau tas buvimas buvo patvirtintas.

3. Įvertinusi valstybių narių pateiktus mokėjimo prašymus, Komisija prisiima atitinkamus biudžetinius įsipareigojimus ir apmoka reikalavimus atitinkančias išlaidas.

2 skirsnis

Tyrimų programos, skirtos kenksmingiesiems organizmams aptikti

19 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios tyrimų programos

Dotacijos gali būti suteikiamos valstybėms narėms metinėms ir daugiametėms tyrimų programoms, kurios vykdomos kenksmingiesiems organizmams aptikti (tyrimų programos), jei tos tyrimų programos atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

- a) jos yra susijusios su kenksmingaisiais organizmais, išvardytais Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnyje ir II priedo A dalies I skirsnyje;
- b) jos yra susijusios su kenksmingaisiais organizmais, kuriems taikoma priemonė, kurią Komisija priėmė pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį.

Kenksmingiesiems organizmams, nurodytiems šio straipsnio pirmos pastraipos a punkte, aptikti skirtos tyrimų programos yra pagrįstos tų kenksmingųjų organizmų patekimo, atsiradimo ir plitimo atitinkamos valstybės narės teritorijoje rizikos vertinimu, o jas vykdant tiriami bent didžiausią riziką keliantys kenksmingieji organizmai ir pagrindinės augalų rūšys, kurioms kyla pavojus.

Jeigu priemonės atitinka sąlygą, nustatytą šio straipsnio pirmos pastraipos b punkte, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų po priemonės, kurią Komisijos priėmė pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį, taikymo pabaigos.

20 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios išlaidos

Toliau nurodytos išlaidos, kurias valstybės narės patiria įgyvendindamos tyrimų programas, nurodytas 19 straipsnyje, gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus dotacijoms gauti pagal tą straipsnį:

- a) mėginių ėmimo išlaidos;
- b) tyrimų išlaidos, su sąlyga, kad jos yra tik:
 - i) tyrimų rinkinių, reagentų ir vartojimo reikmenų, kurie gali būti identifikuoti ir kurie specialiai naudojami šiems tyrimams atlikti, išlaidos;
 - ii) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, dalyvaujantiems atliekant tyrimus;
- c) išimtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais – išlaidos, patirtos vykdant kitas būtinas priemones, nei nurodytosios a ir b punktuose, jei tokios priemonės yra nustatytos sprendime dėl dotacijos, nurodytame 22 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

21 straipsnis

Tyrimų programų turinys ir pateikimas

1. Ne vėliau kaip gegužės 31 d. valstybės narės pateikia Komisijai tyrimų programas, kurios turi būti pradėtos vykdyti kitais metais ir kurioms jos pageidauja prašyti dotacijos.

Po gegužės 31 d. pateiktos tyrimų programos laikomos neatitinkančiomis reikalavimų gauti finansavimą kitais metais.

2. Tyrimų programos apima bent šią informaciją:

- a) kenksmingieji organizmai, įtraukti į programą;
- b) geografinių ir administracinių teritorijų, kuriose turi būti taikoma programa, aprašymas ir ribų nustatymas ir tų plotų būklės aprašymas atitinkamų kenksmingųjų organizmų buvimo požiūriu;
- c) programos trukmė;
- d) kenksmingųjų organizmų ir augalų, augalinių produktų ir kitų objektų suplanuotų vizualių patikrinimų, mėginių ir tyrimų skaičius;
- e) biudžeto sąmata;
- f) tikslai, kurie turi būti pasiekti iki programos pabaigos, ir jos numatoma nauda; ir
- g) tinkami rodikliai, pagal kuriuos vertinamas programos tikslų įgyvendinimas.

Kiekvienoje daugiametėje tyrimų programoje pirmos pastraipos b, d ir f punktuose nurodyta informacija pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma, jei esama reikšmingų pokyčių, palyginti su ankstesniais metais. Informacija, nurodyta tos pastraipos e punkte, pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma.

22 straipsnis

Tyrimų programų vertinimas ir patvirtinimas

1. Komisija tyrimų programas vertina atsižvelgdama į metinės ar daugiametės darbo programos, nurodytos 36 straipsnio 1 dalyje, prioritetus ir kriterijus.
2. Kasmet ne vėliau kaip lapkričio 30 d. Komisija praneša valstybėms narėms apie:
 - a) techniniu požiūriu patvirtintų tyrimų programų, siūlomų bendrai finansuoti, sąrašą;
 - b) preliminarų kiekvienai programai skirtą sumą;
 - c) preliminarų maksimalų Sąjungos finansinio įnašo į kiekvieną programą dydį ir
 - d) bet kokias preliminaras sąlygas, kurios gali būti taikomos Sąjungos finansiniam įnašui.
3. Komisija metines tyrimų programas ir susijusį finansavimą patvirtina ne vėliau kaip kiekvienų metų sausio 31 d. priimdama sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo tų metų sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Pateikus tarpines ataskaitas, kaip nurodyta 23 straipsnyje, Komisija prireikus gali iš dalies pakeisti tokius sprendimus, atsižvelgdama į visą tinkamumo finansuoti laikotarpį.
4. Komisija daugiametės tyrimų programas ir susijusį finansavimą patvirtina ne vėliau kaip pirmų įgyvendinimo metų sausio 31 d. priimdama sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo pirmų įgyvendinimo metų sausio 1 d. iki įgyvendinimo laikotarpio pabaigos.

5. Jeigu daugiamečių tyrimų programos patvirtinamos pagal 4 dalį, biudžetinius išpareigojimus galima suskaidyti į metines išmokas. Jeigu biudžetiniai išpareigojimai yra taip suskaidomi, Komisija nustato metinių išmokų išpareigojimus atsižvelgdama į programų įgyvendinimo pažangą, numatomus poreikius ir biudžeto galimybes.

23 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Dėl kiekvienos patvirtintos metinės ar daugiamečių tyrimų programos valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų balandžio 30 d. pateikia metinę išsamią techninę ir finansinę ataskaitą už praėjusius metus. Toje ataskaitoje pateikiami pasiekti rezultatai, vertinami pagal rodiklius, nurodytus 21 straipsnio 2 dalies g punkte, ir išsamiai aprašomos patirtos reikalavimus atitinkančios išlaidos. Be to, dėl kiekvienos patvirtintos metinės tyrimų programos valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų rugpjūčio 31 d. pateikia tarpinę finansinę ataskaitą.

24 straipsnis

Mokėjimai

Valstybė narė mokėjimo prašymą už atitinkamus metus tyrimų programai finansuoti Komisijai pateikia ne vėliau kaip kitų metų balandžio 30 d.

Komisija sumoka Sąjungos finansinį įnašą reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti po atitinkamo 23 straipsnyje nurodytų ataskaitų patikrinimo.

3 skirsnis

Kenksmingųjų organizmų kontrolės atokiausiuose Sąjungos regionuose programos

25 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios priemonės ir reikalavimus atitinkančios išlaidos

1. Dotacijos gali būti skiriamos valstybių narių vykdomoms programoms, skirtoms kontroliuoti kenksminguosius organizmus atokiausiuose Sąjungos regionuose, nurodytuose SESV 349 straipsnyje, pagal Reglamento (EB) Nr. 228/2013 2 straipsnyje nustatytus tikslus (toliau – programos atokiausiems regionams). Tos dotacijos yra susijusios su veikla, reikalinga siekiant užtikrinti, kad tuose regionuose būtų tinkamai įgyvendinamos juose galiojančios Sąjungos arba nacionalinės kenksmingųjų organizmų kontrolės taisyklės.

2. Toliau nurodytoms išlaidoms, kurias patiria valstybės narės, vykdydamos programas atokiausiuose regionuose, finansuoti gali būti skiriama Sąjungos finansinė parama:

- a) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, tiesiogiai dalyvaujantiems įgyvendinant priemones, taip pat įrangos nuomos, vartojimo reikmenų, apdorojimo produktų išlaidos;
- b) išlaidos paslaugų sutartims su trečiosiomis šalimis daliai priemonių vykdyti;
- c) mėginių ėmimo išlaidos;
- d) tyrimų išlaidos, su sąlyga, kad jos yra tik:
 - i) tyrimų rinkinių, reagentų ir vartojimo reikmenų, kurie gali būti identifikuoti ir kurie specialiai naudojami šiems tyrimams atlikti, išlaidos;
 - ii) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, dalyvaujantiems atliekant tyrimus;

26 straipsnis

Programų atokiausiems regionams turinys ir pateikimas

1. Ne vėliau kaip gegužės 31 d. valstybės narės pateikia Komisijai programas atokiausiems regionams, kurios turi būti pradėtos vykdyti kitais metais ir kurioms jos pageidauja prašyti dotacijos.

Atokiausiems regionams skirtos programos, pateiktos po gegužės 31 d., laikomos neatitinkančiomis finansavimo kitais metais reikalavimų.

2. Atokiausių regionų programose pateikiama bent ši informacija:

- a) kenksmingieji organizmai, įtraukti į programą;
- b) geografinių ir administracinių teritorijų, kuriose turi būti taikoma programa, aprašymas ir ribų nustatymas ir tų plotų būklės aprašymas atitinkamų kenksmingųjų organizmų buvimo požiūriu;
- c) regionų fitosanitarinės padėties techninė analizė;
- d) programos trukmė;
- e) programoje numatyta veikla ir atitinkamais atvejais kenksmingųjų organizmų ir augalų, augalinių produktų ir kitų objektų suplanuotų vizualių patikrinimų, mėginių ir tyrimų skaičius;
- f) biudžeto sąmata;
- g) tikslai, kurie turi būti pasiekti iki programos pabaigos, ir jos numatoma nauda; ir
- h) tinkami rodikliai, pagal kuriuos vertinamas programos tikslų įgyvendinimas.

Kiekvienoje daugiametėje programoje atokiausiems regionams informacija, nurodyta pirmos pastraipos b, e ir g punktuose, pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma, jei esama reikšmingų pokyčių, palyginti su ankstesniais metais. Informacija, nurodyta tos pastraipos f punkte, pateikiama apie kiekvienus metus, kuriais ši programa vykdoma.

27 straipsnis

Programų atokiausiems regionams vertinimas ir tvirtinimas

1. Programos atokiausiems regionams vertinamos atsižvelgiant į metinę ar daugiametę darbo programose, nurodytose 36 straipsnio 1 dalyje, nustatytus prioritetus ir kriterijus.

2. Kasmet iki lapkričio 30 d. Komisija praneša valstybėms narėms:

- a) techniniu požiūriu patvirtintų programų atokiausiems regionams, siūlomų bendrai finansuoti, sąrašą;
- b) preliminarį kiekvienai programai skirtą sumą;
- c) preliminarų maksimalų Sąjungos finansinio įnašo į kiekvieną programą dydį ir
- d) bet kokias preliminaras sąlygas, kurios gali būti taikomos Sąjungos finansiniam įnašui.

3. Metinės programos atokiausiems regionams ir susijęs finansavimas patvirtinami ne vėliau kaip kiekvienų metų sausio 31 d. priimant sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo tų metų sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. Pateikus tarpines ataskaitas, kaip nurodyta 28 straipsnyje, Komisija prirėkusi gali iš dalies pakeisti tokius sprendimus, atsižvelgdama į visą tinkamumo finansuoti laikotarpį.

4. Daugiametės nacionalinės programos ir susijęs finansavimas patvirtinami ne vėliau kaip pirmų įgyvendinimo metų sausio 31 d. priimant sprendimą dėl dotacijos, atsižvelgiant į įgyvendintas priemones bei išlaidas, patirtas nuo pirmų įgyvendinimo metų sausio 1 d. iki įgyvendinimo laikotarpio pabaigos.

5. Jeigu daugiametės programos atokiausiems regionams patvirtinamos pagal 4 dalį, biudžetinius įsipareigojimus galima suskaidyti į metines išmokas. Jeigu biudžetiniai įsipareigojimai yra padalyti į metines išmokas, Komisija nustato metinių išmokų įsipareigojimus atsižvelgdama į programų įgyvendinimo pažangą, numatomus poreikius ir biudžeto galimybes.

28 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų balandžio 30 d. pateikia metinę išsamią techninę ir finansinę kiekvienos patvirtintos metinės ar daugiametės programos atokiausiems regionams ataskaitą už praėjusius metus. Toje ataskaitoje pateikiami pasiekti rezultatai, vertinami pagal rodiklius, nurodytus 26 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos h punkte, ir išsamiai aprašomos patirtos reikalavimus atitinkančios išlaidos.

Be to, valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip kiekvienų metų rugpjūčio 31 d. pateikia tarpinę finansinę kiekvienos patvirtintos metinės atokiausiems regionams programos atokiausiems regionams ataskaitą.

29 straipsnis

Mokėjimai

Valstybė narė mokėjimo prašymą už atitinkamus metus programai atokiausiems regionams finansuoti Komisijai pateikia ne vėliau kaip kitų metų balandžio 30 d.

Komisija sumoka Sąjungos finansinį įnašą reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti po atitinkamo ataskaitų, nurodytų 28 straipsnyje, patikrinimo.

III SKYRIUS

Finansinė parama oficialiai kontrolei ir kitai veiklai

30 straipsnis

Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos

1. Dotacijos gali būti skiriamos Europos Sąjungos etaloninėms laboratorijoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 882/2004 32 straipsnyje, išlaidoms, patirtoms įgyvendinant Komisijos patvirtintas darbų programas, finansuoti.

2. Toliau nurodytos išlaidos gali būti tinkamos dotacijoms gauti pagal šio straipsnio 1 dalį:

- a) išlaidos darbuotojams, neatsižvelgiant į jų statusą, tiesiogiai dalyvaujantiems laboratorijų veikloje, kuri vykdoma kaip Sąjungos etaloninės laboratorijos veikla;
- b) pagrindinės įrangos sąnaudos;
- c) išlaidos vartojimo reikmenims;
- d) išlaidos mėginių siuntimui, komandiruotėms, posėdžiams, mokymo veiklai.

*31 straipsnis***Mokymas**

1. Sąjunga gali finansuoti kompetentingų institucijų, atsakingų už oficialią kontrolę, darbuotojų mokymą, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 51 straipsnyje, kad būtų pasiektas suderintas požiūris į oficialią kontrolę ir kitą oficialią veiklą ir taip būtų galima užtikrinti aukštą žmonių, gyvūnų ir augalų sveikatos apsaugos lygį.
2. Komisija rengia mokymo programas ir nustato prioritetines intervencijos sritis, atsižvelgdama į nustatytą riziką visuomenės sveikatai, gyvūnų sveikatai bei gerovei ir augalų sveikatai.
3. Tam, kad atitiktų reikalavimus Sąjungos finansavimui gauti, kaip nurodyta 1 dalyje, kompetentingos institucijos užtikrina, kad žinios, įgytos dalyvaujant toje dalyje nurodytoje mokymo veikloje, būtų prireikus skleidžiamos ir tinkamai naudojamos nacionalinėse mokymo programose.
4. Toliau nurodytos išlaidos gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus 1 dalyje nurodytam finansiniam įnašui gauti:
 - a) išlaidos mokymui, įskaitant mokymą, kuris atviras ir dalyviams iš trečiųjų šalių, ar mainų veiklai rengti;
 - b) kelionės, apgyvendinimo ir kasdienės pragyvenimo išlaidos kompetentingos institucijų darbuotojams, dalyvaujantiems mokyme.

*32 straipsnis***Valstybių narių ekspertai**

Sąjungos finansinis įnašas gali būti skiriamas kelionės, apgyvendinimo ir kasdienės pragyvenimo išlaidoms, kurias patiria valstybių narių ekspertai dėl to, kad Komisija juos paskiria padėti savo ekspertams, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 45 straipsnio 1 dalyje ir 46 straipsnio 1 dalyje.

*33 straipsnis***Koordinuotieji kontrolės planai ir duomenų rinkimas**

1. Dotacijos gali būti skiriamos valstybių narių išlaidoms, patirtoms įgyvendinant koordinuotuosius kontrolės planus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 882/2004 53 straipsnyje, ir renkant duomenis, finansuoti.
2. Toliau nurodytos išlaidos gali būti laikomos atitinkančiomis reikalavimus:
 - a) mėginių ėmimo ir laboratorinių tyrimų išlaidos;
 - b) išlaidos įrangai, reikalingai oficialios kontrolės ir duomenų rinkimo užduotims atlikti.

*IV SKYRIUS***Kitos priemonės***34 straipsnis***Informacinės sistemos**

1. Sąjunga finansuoja Komisijos tvarkomų duomenų bazių ir kompiuterinių informacinių valdymo sistemų, būtinų veiksmingam ir ekonomiškai efektyviam 1 straipsnyje nurodytų taisyklių įgyvendinimui, kūrimą ir veikimą.

2. Sąjungos finansinis įnašas gali būti skiriamas trečiųjų šalių, taip pat tarptautinių organizacijų duomenų bazėms ir kompiuterinėms informacinėms valdymo sistemoms sukurti ir valdyti, jei tos duomenų bazės ir kompiuterinės informacinės valdymo sistemos:

- a) turi įrodytos papildomos naudos visai Sąjungai ir yra prieinamos visoje Sąjungoje visiems suinteresuotiesiems naudotojams; ir
- b) reikalingos siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai ir ekonomiškai efektyviai įgyvendinamos 1 straipsnyje nurodytos taisyklės.

35 straipsnis

Taisyklių įgyvendinimas ir pritaikymas

1. Sąjunga gali finansuoti techninę ir mokslinę veiklą, įskaitant tyrimus ir koordinavimo veiklą, būtiną siekiant užtikrinti, kad būtų teisingai įgyvendintos 1 straipsnyje nurodytų sričių taisyklės ir kad tos taisyklės būtų pritaikytos prie mokslo, technologijų ir visuomenės raidos.

Sąjungos finansinis įnašas gali būti skiriamas ir valstybėms narėms ar tarptautinėms organizacijoms, veikiančioms 1 straipsnyje nurodytose srityse, veiklai, kuria padedama tobulinti ir įgyvendinti 1 straipsnyje nurodytų sričių taisykles, vykdyti.

2. Dotacijos gali būti skiriamos projektams, kuriuos organizuoja viena arba kelios valstybės narės, siekdamos pagerinti oficialios kontrolės vykdymo efektyvumą taikant inovacinius metodus ir protokolus.

3. Sąjungos finansinė parama taip pat gali būti teikiama Sąjungos ir valstybių narių informavimo ir informuotumo gerinimo iniciatyvoms, kuriomis siekiama užtikrinti geresnį, reikalavimus atitinkantį ir tvarų veikimą įgyvendinant 1 straipsnyje nurodytų sričių taisykles.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PROGRAMAVIMAS, ĮGYVENDINIMAS IR KONTROLĖ

36 straipsnis

Darbų programos ir finansiniai įnašai

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato bendras ar atskiras metines ar daugiametes darbų programas II antraštinėje dalyje nurodytoms priemonėms, išskyrus nurodytąsias tos dalies I skyriaus 1 skirsnyje ir II skyriaus 1 skirsnyje, įgyvendinti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Darbų programose, nurodytose 1 dalyje, nustatomi siektini veiklos tikslai, laukiami rezultatai, atitinkantys 2 straipsnyje nustatytus bendrąjį ir konkrečius tikslus, įgyvendinimo metodas ir visa jų finansavimo suma. Jose taip pat aprašomi finansuoti veiksmai, nurodomos kiekvienai priemonei skirtos sumos ir preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis. Dėl dotacijų jose nurodomi prioritetiniai veiksmai, vertinimo kriterijai, finansavimo norma ir orientacinis reikalavimus atitinkančių priemonių ir išlaidų sąrašas, vadovaujantis šio reglamento 3 straipsniu.

3. II antraštinės dalies I skyriaus 2 skirsnyje ir II antraštinės dalies II skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nurodytų priemonių įgyvendinimo darbo programos priimamos ne vėliau kaip metų, einančių prieš jų įgyvendinimo metus, balandžio 30 d., jei yra priimtas biudžeto projektas. Tos darbo programos atspindi prioritetus, nustatytus šio reglamento III priede.

4. Dėl II antraštinės dalies I skyriaus 1 skirsnio ir II antraštinės dalies II skyriaus 1 skirsnio nurodytų skubių priemonių įgyvendinimo, arba kai reikia reaguoti į nenumatytus įvykius, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose išdėsto savo sprendimą dėl finansinio įnašo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustato valstybių narių paraiškų, ataskaitų ir dotacijų išmokėjimo prašymų teikimo procedūras, nurodytas II antraštinės dalies I skyriaus 1 ir 2 skirsniuose ir II antraštinės dalies II skyriaus 1, 2 ir 3 skirsniuose. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

37 straipsnis

Komisijos atliekamos patikros vietoje

Komisija gali atlikti patikras vietoje valstybėse narėse ir naudos gavėjų patalpose, siekdama patikrinti visų pirma:

- a) priemonių, finansuojamų iš Sąjungos finansinio įnašo, įgyvendinimo veiksmingumą;
- b) administracinės praktikos atitiktį Sąjungos taisyklėms;
- c) būtinų patvirtinamųjų dokumentų buvimą ir jų sąsają su priemonėmis, finansuojamomis iš Sąjungos įnašo.

38 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija

Valstybės narės ir naudos gavėjai pateikia Komisijai visą informaciją, būtiną priemonių įgyvendinimui patikrinti, ir imasi visų reikiamų priemonių tikrinimams supaprastinti, kurios, Komisijos manymu, yra tinkamos atsižvelgiant į Sąjungos finansų valdymą, įskaitant patikras vietoje.

39 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamas priemonės Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veika priemonės, atliekant veiksmingą kontrolę ir, jei nustatoma pažeidimų, susigražinant nepagrįstai sumokėtas sumas ir prireikus skiriant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas.

2. Komisija arba jos atstovai ir Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, įgyvendinimo įstaigų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) suteikiami įgaliojimai Reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽¹⁾ nustatyta tvarka atlikti tiesiogiai ar netiesiogiai tokių finansavimą gavusių ekonominės veiklos vykdytojų patikras vietoje ir inspektavimą, siekiant nustatyti sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veikos, darančios poveikį Sąjungos finansiniams interesams ir susijusios su susitarimu ar sprendimu dėl dotacijos ar sutartimi dėl Sąjungos lėšų skyrimo, atvejus.

⁽¹⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

Nedarant poveikio pirmai ir antrai pastraipoms, bendradarbiavimo susitarimuose su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis ir subsidijų susitarimuose bei sprendimuose ir sutartyse, sudaromose įgyvendinant šį reglamentą, Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai numatoma teisė atlikti auditą, patikras vietoje ir inspektavimą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 7 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septyneriems metams nuo 2014 m. birželio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas ar Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 7 straipsnio 2 dalį ir 10 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

41 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma.

42 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d. parengia ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai laikotarpio vidurio vertinimo ataskaitą, kurioje nurodo, ar II antraštinės dalies I ir II skyriuose ir III skyriaus 30 ir 31 straipsniuose nurodytomis priemonėmis pasiekiami 2 straipsnio 1 dalyje nustatyti tikslai jų rezultatų bei poveikio prasme, kalbant apie išteklių naudojimo veiksmingumą ir pridėtinę vertę Sąjungos lygmeniu. Be to, vertinimo ataskaitoje aptariamos supaprastinimo galimybės, visų tikslų aktualumas ir priemonių indėlis siekiant Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo prioritetų. Joje atsižvelgiama į vertinimo rezultatus, susijusius su ilgalaikiu ankstesnių priemonių poveikiu. Kartu su ataskaita prireikus pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl šio reglamento dalinio pakeitimo.

2. Komisija ne vėliau kaip 2022 m. birželio 30 d. atlieka šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių *ex post* vertinimą, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis. 1 dalyje nurodytų priemonių *ex post* vertinimas apima 1 straipsnyje nurodytų išlaidų veiksmingumo ir ekonominio efektyvumo ir jų poveikio vertinimą.

3. Vertinimuose, nurodytuose šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, atsižvelgiama į padarytą pažangą naudojančius rodiklius, nurodytus 2 straipsnio 2 dalyje.

4. Komisija perduoda vertinimų, nurodytų 1 ir 2 dalyse, išvadas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

43 straipsnis

Informavimas, ryšiai ir viešinimas

1. Prireikus naudos gavėjai ir atitinkamos valstybės narės užtikrina, kad pagal šį reglamentą suteikta finansinė parama būtų tinkamai viešinama, kad visuomenė būtų informuota apie Sąjungos vaidmenį finansuojant priemones.

2. Komisija įgyvendina informacijos ir komunikacijos veiklą finansuotų priemonių ir jų rezultatų klausimus. Be to, komunikacijai pagal šį reglamentą skirtas biudžetas taip pat apima komunikaciją su įmonėmis dėl Sąjungos politikos prioritetų.

44 straipsnis

Panaikinimas

1. Sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB yra panaikinami.

2. Nuorodos į sprendimus 66/399/EEB ir 76/894/EEB laikomos nuorodomis į Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį.

3. Nuorodos į Sprendimą 2009/470/EB laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

45 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šio reglamento 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybių narių nacionalinės programos, pateiktos Komisijai 2012 m. ir skirtos įgyvendinti 2013 m., programos, pateiktos 2013 m. ir skirtos įgyvendinti 2014 m. bei programos, pateiktos ne vėliau kaip 2014 m. balandžio 30 d., skirtos įgyvendinti 2015 m., jei yra patvirtinamos, laikomos atitinkančiomis reikalavimus gauti Sąjungos finansavimą remiantis Sprendimo 2009/470/EB 27 straipsniu.

2013 ir 2014 m. įgyvendinamoms nacionalinėms programoms ir toliau taikomos to sprendimo 27 straipsnio 7 ir 8 dalys.

2015 m. įgyvendinamoms nacionalinėms programoms ir toliau taikoma to sprendimo 27 straipsnio 2 dalis.

2. Šio reglamento 21 straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybių narių tyrimų programos, pateiktos Komisijai ne vėliau kaip 2014 m. balandžio 30 d., skirtos įgyvendinti 2015 m., laikomos atitinkančiomis reikalavimus gauti Sąjungos finansavimą remiantis Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 6 dalimi. Toms tyrimų programoms ir toliau taikoma tos direktyvos 23 straipsnio 6 dalis.

3. Valstybių narių paraiškoms dėl šio reglamento 16 straipsnyje nurodytoms skubioms priemonėms skiriamo Sąjungos finansavimo, pateiktoms Komisijai ne vėliau kaip 2014 m. balandžio 30 d., ir toliau taikomi Direktyvos 2000/29/EB 22–24 straipsniai.

46 straipsnis

Direktyvos 98/56/EB dalinis pakeitimas

Direktyva 98/56/EB iš dalies keičiama taip:

1) 17 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 (*) 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

(*) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002 nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2) 18 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.“

47 straipsnis

Direktyvos 2000/29/EB dalinis pakeitimas

Direktyva 2000/29/EB iš dalies keičiama taip:

1) 13c straipsnio 5 dalis išbraukiama.

2) įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Valstybės narės nustato, kad bet kas, sužinojęs apie I arba II priede nurodyto kenksmingojo organizmo arba kenksmingojo organizmo, kuriam taikoma priemonė pagal 16 straipsnio 2 arba 3 dalį, buvimą arba turi pagrindo jį įtarti, raštu per dešimt kalendorinių dienų praneša apie tai kompetentingai institucijai ir šiai paprašius pateikia savo turimą informaciją dėl to buvimą.“

3) 22–26 straipsniai išbraukiami.

48 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 178/2002 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas (toliau – komitetas). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*). Komitetą sudaro skyriai, kuriuose sprendžiami visi svarbūs klausimai.

Visos nuorodos Sąjungos teisėje į Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinį komitetą laikomos nuoroda į pirmoje pastraipoje nurodytą komitetą.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

49 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 882/2004 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 882/2004 66 straipsnis išbraukiamas.

50 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 396/2005 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 396/2005 VII skyrius išbraukiamas.

51 straipsnis

Direktyvos 2008/90/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2008/90/EB 19 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 (*) 58 straipsnio 1 dalimi. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

(*) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

52 straipsnis

Direktyvos 2009/128/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2009/128/EB 22 straipsnis išbraukiamas.

*53 straipsnis***Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dalinis pakeitimas**

Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 76 straipsnis išbraukiamas.

*54 straipsnis***Įsigaliojimas ir taikymas**

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. birželio 30 d.

Tačiau 18 straipsnio 1 dalies d punktas ir 47 straipsnio 2 punktas taikomi nuo 2017 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

7 straipsnyje nurodytos gyvūnų ligos:

- galvijų maras
 - avių ir ožkų maras
 - kiaulių vezikulinė liga
 - mėlynojo liežuvio liga
 - Tešeno liga
 - avių arba ožkų raupai
 - Rifto slėnio karštinė
 - žvynelinė liga
 - afrikinė arklių liga
 - vezikulinis stomatitas
 - Venesuelos arklių virusinis encefalomyelitas
 - hemoraginė elnių liga
 - klasikinė kiaulių maras
 - afrikinė kiaulių maras
 - kontaginė galvijų pleuropneumonija
 - paukščių gripas
 - Niukaslo liga
 - snukio ir nagų liga
 - epizootinė hematopoetinė žuvų nekrozė (EHN)
 - epizootinis ulceratyvinis žuvų sindromas (EUS)
 - bonamiozės infekcija (*Bonamia exitiosa* infekcija)
 - perkinozės infekcija (*Perkinsus marinus* infekcija)
 - *Microcytos mackini* infekcija
 - vėžiagyvių *Taura* sindromas
 - vėžiagyvių geltongalvių (angl. *Yellowhead*) liga
-

II PRIEDAS

10 straipsnyje nurodytos gyvūnų ligos ir zoonozės:

- galvijų tuberkuliozė
 - galvijų bruceliozė
 - avių ir ožkų bruceliozė (*B. melitensis*)
 - mėlynojo liežuvio liga endeminėse arba didelės rizikos zonose
 - afrikinis kiaulių maras
 - kiaulių vezikulinė liga
 - klasikinis kiaulių maras
 - juodligė
 - infekcinė galvijų pleuropneumonija
 - paukščių gripas
 - pasiutligė
 - echinokokoze
 - užkrečiamosios spongiforminės encefalopatijos (USE)
 - kampilobakteriozė
 - listeriozė
 - salmoneliozė (zoonozinė salmonelė)
 - trichineliozė
 - verotoksigeninė *E. coli*
 - virusinė hemoraginė septicemija (VHS)
 - infekcinė hematopoezinė nekrozė (IHN)
 - Koi herpes viruso infekcija (KHV)
 - infekcinė lašišų anemija (angl. ISA)
 - marteiliozės (*Marteilia refringens*) infekcija
 - bonamiozės (*Bonamia ostreae*) infekcija
 - vėžiagyvių baltmė
-

III PRIEDAS

II Antraštinės Dalies I Skyriaus 2 Skirsnyje ir II Antraštinės Dalies II Skyriaus 2 ir 3 Skirsniuose nurodytų Komisijos darbo programų prioritetai

Sąjungos finansinės paramos prioritetai, susiję su nacionalinių gyvūnų ligų ir zoonozų likvidavimo, kontrolės ir priežiūros programų orientavimu:

- ligos, turinčios poveikį žmonių sveikatai,
- ligos, turinčios poveikį gyvūnų sveikatai, atsižvelgiant į galimą jų išplitimą ir sergamumo ta liga ir mirtingumo nuo jos rodiklius gyvūnų populiacijose,
- ligos ir zoonozės, kurios, esama pavojaus, gali patekti ir (arba) iš naujo patekti į Sąjungos teritoriją iš trečiųjų šali,
- ligos, kurios gali sukelti krizę, turėsiančią rimtų ekonominių padarinių,
- ligos, turinčios poveikį prekybai su trečiosiomis šalimis ir ES vidaus prekybai.

Sąjungos finansinės paramos prioritetai, susiję su nacionalinių kenksmingųjų organizmų tyrimų programų siekiant apsaugoti Sąjungos teritoriją orientavimu:

- kenksmingieji organizmai, išvardyti Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalies I skirsnyje ir II priedo A dalies I skirsnyje kaip neaptinkami Sąjungos teritorijoje,
- kenksmingieji organizmai, kuriems taikomos Sąjungos priemonės, priimtose pagal Direktyvos 2000/29/EB 16 straipsnio 3 dalį,
- kenksmingieji organizmai, neišvardyti Direktyvoje 2000/29/EB ir keliantys neišvengiamą pavojų Sąjungos teritorijai,
- kenksmingieji organizmai, kurie gali sukelti krizę, turėsiančią rimtų ekonominių ir su aplinka susijusių padarinių,
- kenksmingieji organizmai, turintys poveikį prekybai su trečiosiomis šalimis ir ES vidaus prekybai.

Sąjungos finansinės paramos prioritetai, susiję su atokiausiems regionams skirtų nacionalinių programų orientavimu:

- kovos su kenksmingaisiais organizmais priemonės, susijusios su importu į tuos regionus ir klimatu šiuose regionuose,
 - kovos su tais kenksmingaisiais organizmais metodai,
 - kovos su kenksmingaisiais organizmais, įtrauktais į sąrašą remiantis tuose regionuose galiojančiomis taisyklėmis dėl augalų kenksmingųjų organizmų, priemonės.
-

KOMISIJOS PAREIŠKIMAS

dėl veterinarinių ir fitosanitarijos programų tvirtinimo tvarkos

Komisija, siekdama geriau informuoti valstybes nares, rengs metinius Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdžius, kuriuose bus aptariami programų vertinimo procedūros rezultatai. Šis posėdis vyks ne vėliau kaip metų, einančių prieš programų įgyvendinimo metus, lapkričio 30 d.

Šio posėdžio tikslais Komisija pateiks techniniu požiūriu patvirtintų programų, siūlomų bendrai finansuoti, sąrašą. Finansinės ir techninės detalės bus aptariamoms su nacionalinėmis delegacijomis ir bus atsižvelgiama į jų komentarus.

Be to, prieš priimdama galutinį sprendimą, Komisija sausio mėn. vykstančiame Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto posėdyje pateiks valstybėms narėms galutinę programų, kurios buvo atrinktos bendrai finansuoti, sąrašą ir nurodys kiekvienai programai skirtą sumą.

Parengiamasis darbas, skirtas 9, 19 ir 25 straipsniuose nurodytų priemonių įgyvendinimo gairėms nustatyti, bus atliekamas su valstybių narių ekspertais kiekvienų metų vasario mėn. pradžioje, kad valstybėms narėms būtų pateikta likvidavimo ir priežiūros programoms nustatyti svarbi informacija.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 653/2014**2014 m. gegužės 15 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, kiek tai susiję su galvijų elektroniniu identifikavimu ir jautienos ženkliniu**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį ir 168 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1997 m. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 820/97 ⁽³⁾ buvo sugriežtintos Sąjungos galvijų identifikavimo ir atsekamumo taisyklės dėl galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE) epidemijos ir iškilusios būtinybės atsekti galvijų kilmę ir judėjimą naudojant įprastinius ausies įšagus;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾ numatyta, kad kiekviena valstybė narė, laikydami to reglamento, privalo nustatyti galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą;
- (3) Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 nustatyta galvijų identifikavimo ir registravimo sistema, kuria numatomi kiekvieno galvijo abi ausis ženklinantys ausies įšagai, kompiuterinės duomenų bazės, galvijų pasai ir individualūs kiekviename ūkyje pildomi registrai;
- (4) jautienos kilmės šaltinio atsekamumas ją identifikuojant ir registruojant yra būtina sąlyga norint visais maisto grandinės etapais etiketėje nurodyti kilmę. Tomis priemonėmis užtikrinama vartotojų ir visuomenės sveikatos apsauga ir skatinamas vartotojų pasitikėjimas;
- (5) 2009 m. spalio 22 d. Komisija komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Administracinės naštos mažinimo ES veiksmų programa. Mažinimo sektoriuose planai ir 2009 m. veiksmai“ Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000, o konkrečiau galvijų identifikavimo ir savanoriško jautienos ženklavimo sistemas nurodo kaip „informacijos teikimo pareigas, kurių vykdymas įmonėms reikštų didelę naštą“;

⁽¹⁾ OL C 229, 2012 7 31, p. 144.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1997 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 820/97, įkuriantis galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą ir jautienos bei jos produktų ženklavimą etiketėmis (OL L 117, 1997 5 7, p. 1).

⁽⁴⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklavimą ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

- (6) naudojant elektroninio identifikavimo (toliau – EID) sistemas būtų galima supaprastinti atsekamumo procesą, nes duomenys būtų automatiškai ir tiksliau nuskaityti bei užregistruojami ūkio registre. Be to, kompiuterinei duomenų bazei būtų siunčiami automatiniai pranešimai apie galvijų judėjimą, ir taip pagerėtų sistemos atsekamumo sparta, patikimumas ir tikslumas. EID sistemų naudojimas taip pat pagerintų tam tikrų ūkininkams skirtų tiesioginių išmokų valdymą;
- (7) per pastaruosius dešimt metų radijo dažniniu atpažinimu pagrįstos EID sistemos iš esmės patobulėjo. Ta technologija suteikia galimybę greičiau ir tiksliau nuskaityti atskirų galvijų identifikacijos kodus ir juos tiesiogiai įtraukti į duomenų apdorojimo sistemas. Tai sumažina laiko sąnaudas, reikalingas atsekti galimai užkrėstus galvijas ar maisto produktus, dėl to gerėja duomenų bazės patikimumas bei auga gebėjimai skubiai reaguoti ligų protrūkių atvejais ir sutaupoma išlaidų darbuotojams, nors dėl to padidėja išlaidos įrangai;
- (8) šiame reglamente atsižvelgiama į tai, kad EID sistemos jau buvo įvestos Sąjungoje ne galvijams, kaip antai privaloma sistema, kuri naudojama ožkoms ir avims;
- (9) atsižvelgiant į EID sistemų technologijų pažangą, kelios valstybės narės nusprendė pradėti savanoriškai įgyvendinti galvijų EID. Tikėtina, kad skirtingos valstybės narės ir skirtingos suinteresuotosios šalys šioms iniciatyvoms įgyvendinti parengs skirtingas sistemas. Parengus skirtingas sistemas, vėliau siekiant suderinti techninius standartus visoje ES, dėl to gali kilti kliūčių. Turėtų būti užtikrinta, kad valstybėse narėse įdiegtos EID sistemos būtų sąveikios ir suderinamos su atitinkamais ISO standartais arba kitais tarptautiniais techniniais standartais, kuriuos patvirtino pripažintos tarptautinės standartų nustatymo organizacijos, sutarus, kad tais tarptautiniais standartais garantuojamas bent aukštesnis veiksmingumo lygis nei ISO standartais;
- (10) 2005 m. sausio 25 d. Komisijos ataskaitoje „Dėl galvijų EID įvedimo galimybės“ padaryta išvada, kad esama įrodymų, jog radijo dažninis atpažinimas buvo pakankamai patobulintas, kad jau būtų taikomas praktikoje. Toje ataskaitoje taip pat teigiama, kad perėjimas prie galvijų EID Sąjungoje yra labai pageidautinas, nes, be kitų privalumų, tai padėtų sumažinti administracinę naštą;
- (11) 2008 m. rugsėjo 10 d. Komisijos komunikate „ES gyvūnų sveikatos strategijos įgyvendinimo veiksmų planas“ nurodyta, kad įvesdama EID sistemas Komisija supaprastins informacijos teikimo pareigas, kaip antai ūkio registrus ir galvijų pasus;
- (12) 2007 m. rugsėjo 19 d. Komisijos komunikate „Dėl Naujosios Europos Sąjungos gyvūnų sveikatos strategijos (2007–2013 m.)“, pagal kurią „prevencija geriau už gydymą“, siūloma svarstyti EID taikymo galvijams galimybę kaip galimą dabartinės Sąjungos galvijų identifikavimo ir registravimo sistemos patobulinimą, siekiant supaprastinti informacijos teikimo pareigas, kaip antai ūkio registrus ir galvijų pasus, ir siūloma įgyvendinti elektroninio keitimosi galvijų pasais priemonę. Tam keitimuisi būtų būtina EID sistema, į kurią duomenys būtų įtraukiami realiu laiku. Dėl tokio keitimosi kompetentingos valstybių narių institucijos ir suinteresuotosios šalys sutaupytų daug išlaidų ir darbo jėgos sąnaudų ir sumažintų darbo krūvį, atsirandantį perkeliant galvijų pasų duomenis į kompiuterines duomenų bazes. Šis reglamentas atitinka tą iniciatyvą;
- (13) taigi, tikimasi, kad šiuo reglamentu skatinant ekonomikos augimą, sanglaudą ir konkurencingumą bus prisidėta siekiant kai kurių pagrindinių Sąjungos strategijų, įskaitant „Europa 2020. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“, tikslų;
- (14) tam tikros trečiosios šalys jau nustatė taisykles, pagal kurias leidžiama taikyti pažangias EID technologijas. Siekdama palankesnių prekybos sąlygų ir didesnio sektoriaus konkurencingumo Sąjunga turėtų nustatyti panašias taisykles;

- (15) atsižvelgiant į naujų rūšių elektroninių identifikatorių technologinę raidą, tikslinga išplėsti Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 nustatytą identifikavimo priemonių taikymo sritį, kad elektroniniai identifikatoriai galėtų būti naudojami kaip oficiali elektroninio identifikavimo priemonė. Kadangi įtraukus atitinkamas nuostatas reikėtų didelių investicijų, būtina nustatyti penkerių metų pereinamąjį laikotarpį, kad valstybės narės turėtų laiko pasiruošti. Pereinamuoju laikotarpiu įprastiniai ausies įsagai ir toliau bus vienintelė oficiali galvijų identifikavimo priemonė;
- (16) įvedus privalomąjį EID visoje Sąjungoje, kai kurie veiklos vykdytojai galėtų patirti neigiamą ekonominį poveikį. Todėl tikslinga nustatyti, kad EID tapus oficialia identifikavimo priemone galvijų augintojai galėtų ja naudotis savanoriškai. Taikant tokią savanorišką sistemą EID pasirinktų tie galvijų augintojai, kurie, tikėtina, iš to gautų ekonominės naudos, o kitiems galvijų augintojams turėtų būti leista ir toliau savo galvijus ženklinti dviem įprastiniais ausies įsagais;
- (17) valstybių narių gyvulininkystės sistemos, ūkininkavimo metodai ir sektoriaus organizavimo tvarka labai skiriasi. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama įvesti privalomąjį EID savo teritorijoje tik tuo atveju, jei įvertinusios visus minėtus veiksnius, įskaitant poveikį smulkiesiems ūkininkams ir pasikonsultavusios su organizacijomis, atstovaujančiomis galvijų auginimo pramonei, jos mano, kad tai tikslinga. Vykdamas Sąjungos vidaus prekybą galvijais, galvijų elektroninio identifikavimo pareiga turėtų tekti valstybei narei, kurios teritorijoje EID naudojimas padarytas privalomu. Tai neturėtų reikšti, kad ta valstybė narė privalo iš naujo identifikuoti galvijus, kurie jau buvo elektroniskai identifikuoti išsiuntimo valstybėje narėje;
- (18) iš trečiųjų šalių į Sąjungą įvežamiems galvijams ir mėšai turėtų būti taikomi identifikavimo ir atsekamumo reikalavimai, kurie suteikia lygiavertę apsaugą;
- (19) kai į Sąjungą iš trečiųjų šalių importuojami gyvi galvijai, juos atvežus jiems turėtų būti taikomi tokie patys identifikavimo reikalavimai, kokie taikomi Sąjungoje gimusiems galvijams;
- (20) dvi tam pačiam galvijui suteiktos oficialios identifikavimo priemonės turėtų turėti tą patį identifikacijos kodą. Vis dėlto pradinių prisitaikymo prie elektroninių identifikatorių naudojimo kaip oficialios identifikavimo priemonės etapų negalima atmesti galimybės, kad tam tikrais atvejais su galvijo pirminio identifikacijos kodo konfigūracija susiję techniniai apribojimai neleistų to kodo atgaminti elektroniniame identifikatoriuje. Tai atsitiktų tuomet, kai esamo galvijo identifikacijos kodą sudarantys rašmenys būtų tokie, kad kodo nebūtų galima perkelta į elektroninį formatą. Todėl turėtų būti numatytos specialios pereinamojo laikotarpio nukrypti leidžiančios nuostatos, suteikiančios galimybę taip pat tiems galvijams taikyti elektroninius identifikatorius, su sąlyga, kad būtų užtikrintas visiškas atsekamumas ir galimybė nustatyti galvijų individualią tapatybę, įskaitant ūkį, kuriame jie gimė;
- (21) Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 nustatyta, kad kompetentinga institucija turi išduoti pasą kiekvienam galvijui, kad jį būtų galima identifikuoti pagal to reglamento nuostatas. Dėl to valstybėms narėms tenka didelė administracinė našta. Pagal Tarybos direktyvos 64/432/EEB⁽¹⁾ 14 ir 18 straipsnius valstybių narių kompetentingos institucijos privalo sukurti kompiuterines duomenų bazes. Kadangi tos duomenų bazės turėjo pradėti veikti visu pajėgumu 1999 m. gruodžio 31 d., jų turėtų visiškai pakakti galvijų judėjimo šalies teritorijoje atsekamumui užtikrinti. Todėl pasus reikėtų išduoti tik Sąjungos vidaus prekybai skirtiems galvijams. Vis dėlto šiuo reglamentu neturėtų būti draudžiama priimti nacionalinių nuostatų dėl pasų išdavimo galvijams, kurie nėra skirti Sąjungos vidaus prekybai;
- (22) Komisija parengė bandomąjį valstybių narių keitimosi galvijų pasais projektą BOVEX, siekdama palengvinti keitimąsi duomenimis tarp valstybių narių ir kartu užtikrinti galvijų atsekamumą, kai jie perkeliami Sąjungos

⁽¹⁾ 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64).

viduje. Kai pradeda visu pajėgumu keistis nacionalinių kompiuterinių duomenų bazių duomenimis, reikalavimas išduoti popierinius galvijų pasus nebeturėtų būti taikomas Sąjungos viduje skirtiems perkelti galvijams. Tai turėtų prisidėti prie valstybių narių ir veiklos vykdytojų administracinės naštos mažinimo;

- (23) Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 II antraštinės dalies II skirsnyje nustatytos savanoriško jautienos ženklavimo sistemos taisyklės, kuriose numatyta, kad tam tikras ženklinimo specifikacijas turi patvirtinti kompetentinga atitinkamos valstybės narės institucija. Administracinė našta ir sąnaudos, kurias taikydamos tą sistemą patiria valstybės narės ir veiklos vykdytojai, nėra proporcingos sistemos teikiamai naudai. Kadangi po to, kai buvo priimtas tas reglamentas, įsigaliojo nauji teisės aktai, specialios taisyklės dėl savanoriškos ženklinimo sistemos tapo nebereikalingos ir todėl turėtų būti panaikintos. Vis dėlto tai neturėtų daryti poveikio veiklos vykdytojų teisei naudojant savanorišką ženklinimą informuoti vartotojus apie mėsos savybes ir vartotojų teisei gauti patikrinamą informaciją. Taigi, kaip ir bet kokios kitos rūšies mėsos atveju, teikiant informaciją apie jautieną, kuri nenumatyta pagal privalomojo ženklinimo taisykles, turėtų būti laikomasi horizontaliųjų teisės aktų, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) siekiant išvengti sukčiavimo rizikos mėsos ženklinimo srityje ir apsaugoti Europos vartotojus, atitinkami patikrinimai ir sankcijos turėtų turėti pakankamą atgrasantį poveikį;
- (25) pagal Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 Komisija pateikė ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl privalomo mėsos, kuri naudojama kaip sudedamoji dalis, kilmės šalies arba kilmės vietos nurodymo. Kartu su ta ataskaita turėjo būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekiant užtikrinti didesnę skaidrumą mėsos gamybos grandinėje ir geriau informuoti Europos vartotojus. Atsižvelgiant į naujausius su mėsos gaminių ženklinimu susijusius sunkumus, kurie turėjo neigiamos įtakos maisto grandinės veikimui, Europos Parlamentas ir Taryba tikėjosi, kad ataskaita bus priimta kuo anksčiau per antrąjį 2013 m. pusmetį, o galiausiai ataskaita buvo priimta 2013 m. gruodžio 17 d.;
- (26) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Komisijai Reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 suteiktus įgaliojimus reikia suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (27) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi tinkamą galvijų ir jautienos identifikavimą, registravimą ir atsekamumą užtikrinančių taisyklių, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl alternatyvioms galvijų identifikavimo priemonėms taikomų reikalavimų, konkrečių aplinkybių, kuriomis valstybėms narėms turi būti leidžiama pratęsti ilgiausią paženklinimo identifikavimo priemonėmis laikotarpį, duomenų, kuriais turi keistis valstybių narių kompiuterinės duomenų bazės, ilgiausio tam tikrų pranešimo pareigų taikymo laikotarpio, identifikavimo priemonėms taikomų reikalavimų, papildomų identifikavimo priemonių įtraukimo į I priede pateiktą sąrašą, taisyklių, susijusių su kompiuterinės duomenų bazės informacija, kuri turi būti įtraukta į galvijų pasus, ir kiekviename ūkyje privalomus pildyti individualius registrus, sezoninėse ganyklose ganomų galvijų, įskaitant sezoninių galvijų pervarymą į naujas ganyklas, judėjimo identifikavimo ir registravimo, tam tikrų produktų ženklinimo taisyklių, kurios turėtų būti lygiavertės Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 nustatytoms taisyklėms, ženklinimo nuostatų, kuriomis siekiama supaprastinti kilmės nuorodos pateikimą tais atvejais, kai galvijai labai trumpai būna valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, kurioje gimė ar buvo paskerstas, ir apibrėžčių ir reikalavimų, taikomų terminams arba terminų kategorijoms, kurie gali būti pateikti fasuotos šviežios ar šaldytos jautienos ir veršienos etiketėse. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

- (28) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 įgyvendinimo sąlygas, susijusias su alternatyvias identifikavimo priemones taikančių ūkių registravimu, duomenų keitimosi tarp valstybių narių kompiuterinių duomenų bazių techninėmis charakteristikomis ir išsamia tvarka, keitimosi duomenimis sistemos veikimo visu pajėgumu pripažinimu, identifikavimo priemonių forma ir pavidalu, EID įgyvendinimo techninėmis procedūromis ir standartais, identifikacijos kodo konfigūracijos taisyklėmis, tam tikrų galvijų grupių didžiausiu dydžiu ir sudėtimi, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (29) turėtų būti vykdoma šio reglamento įgyvendinimo stebėseną. Taigi ne vėliau kaip po penkerių metų po šio reglamento įsigaliojimo su savanorišku jautienos ženkliniu susijusių nuostatų atveju ir devynerių metų – su EID susijusių nuostatų atveju, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai dvi ataskaitas, kuriose būtų nagrinėjamas ir šio reglamento įgyvendinimas, ir techninis bei ekonominis privalomo EID įdiegimo visoje Sąjungoje įvykdymas. Prireikus, prie tų ataskaitų turėtų būti pridedami atitinkami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;
- (30) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnio 2 dalies antras sakiny išbraukiamas;
- 2) 2 straipsnio pirma įtrauka pakeičiama taip:

„— galvijais – Direktyvos 64/432/EEB 2 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose apibūdintas galvijais, įskaitant kultūros ir sporto renginiuose dalyvaujančius galvijus;“;

- 3) 3 straipsnio pirmos pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) identifikavimo priemonės kiekvienam galvijui identifikuoti;“;

- 4) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Galvijų identifikavimo pareiga

1. Visi ūkyje esantys galvijai identifikuojami bent dviem identifikavimo priemonėmis, kurios išvardytos I priede, ir laikantis pagal 3 dalį priimtų taisyklių, kurias patvirtino kompetentinga institucija. Bent viena identifikavimo priemonė turi būti matoma ir pažymėta matomu identifikacijos kodu.

Pirmoji pastraipa netaikoma galvijams, kurie gimė anksčiau nei 1998 m. sausio 1 d. ir kurie nėra skirti Sąjungos vidaus prekybai. Tie galvijai identifikuojami bent viena identifikavimo priemone.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Siekiant užtikrinti prisitaikymą prie technikos pažangos, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22b straipsnį dėl papildomų identifikavimo priemonių įtraukimo į I priede pateiktą sąrašą, kartu užtikrinant jų sąveikumą.

Identifikavimo priemonė ūkiui paskiriama ir galvijams paskirstoma bei taikoma taip, kaip nustato kompetentinga institucija.

Dviejose vienam galvijui taikomose identifikavimo priemonėse, kurias leidžiama naudoti pagal deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, priimtus laikantis 3 dalies ir šios dalies, nurodomas tas pats unikalus identifikacijos kodas, kuris registruojant galvijus leidžia nustatyti kiekvieno galvio tapatybę ir ūkį, kuriame jis gimė.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai galvio identifikacijos kodą sudarantys rašmenys neleidžia taikyti elektroninio identifikatoriaus su tuo pačiu unikaliu identifikacijos kodu, atitinkama valstybė narė gali leisti, kad prižiūrint jos kompetentingai institucijai antroje identifikavimo priemonėje būtų nurodytas kitas kodas su sąlyga, kad įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) galviją gimė prieš įsigaliojant 3 dalies antros pastraipos c punkte nurodytiems įgyvendinimo aktams;
- b) užtikrinamas visiškas atsekamumas;
- c) galima nustatyti individualią galvio tapatybę bei ūkį, kuriame jis buvo gimė;
- d) galviją neskirtas Sąjungos vidaus prekybai.

3. Siekdama užtikrinti tinkamą atsekamumą ir pritaikomumą prie technikos pažangos bei optimalų identifikavimo sistemos veikimą, Komisija pagal 22b straipsnį priima deleguotuosius aktus dėl reikalavimų, taikomų I priede nustatytoms identifikavimo priemonėms, ir konkrečiai identifikavimo priemonei įdiegti būtinų pereinamojo laikotarpio priemonių.

Remdamasi atitinkamais ISO standartais ar kitais tarptautiniais techniniais standartais, kuriuos patvirtino pripažintos tarptautinės standartų nustatymo organizacijos, sutarus, kad tais tarptautiniais standartais užtikrinamas bent aukštesnis veiksmingumo ir patikimumo lygis nei ISO standartais, Komisija įgyvendinimo aktais nustato būtinas taisykles, susijusias su:

- a) identifikavimo priemonių formatu ir dizainu;
- b) techninėmis galvijų elektroninio identifikavimo procedūromis ir
- c) identifikacijos kodo konfigūracija.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Nuo 2019 m. liepos 18 d. valstybės narės užtikrina, kad būtų būtina infrastruktūra, jog būtų galima numatyti galvijų identifikavimą naudojant elektroninį identifikatorių kaip oficialią identifikavimo priemonę pagal šį reglamentą.

Nuo 2019 m. liepos 18 d. valstybės narės gali nustatyti nacionalines nuostatas, pagal kurias elektroninio identifikatoriaus kaip vienos iš dviejų 1 dalyje nurodytų identifikavimo priemonių naudojimas yra privalomas.

Valstybės narės, kurios naudojami antroje pastraipoje numatyta galimybė besinaudojančios pateikia Komisijai tokių nacionalinių nuostatų tekstus ir šią informaciją paskelbia internete. Komisija padeda valstybėms narėms viešai paskelbti šią informaciją, pateikdama savo interneto svetainėje nuorodas į atitinkamas valstybių narių interneto svetaines.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, kultūros ir sporto renginiams (išskyrus muges ir parodas) skirti galvijai gali būti ženklinami alternatyviomis identifikavimo priemonėmis, kuriomis užtikrinami identifikavimo standartai, lygiaverčiai numatytiems 1 dalyje.

Pirmoje pastraipoje nurodytas alternatyvias identifikavimo priemones taikantys ūkiai registruojami 5 straipsnyje numatytoje kompiuterinėje duomenų bazėje.

Komisija įgyvendinimo aktais nustato tokiam registravimui būtinas taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Siekiant užtikrinti atsekamumą remiantis identifikavimo standartais, kurie yra lygiaverčiai 1 dalyje numatytiems standartams, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl pirmoje pastraipoje nurodytų alternatyvioms identifikavimo priemonėms taikomų reikalavimų, įskaitant jų įdiegimui būtinas pereinamojo laikotarpio priemones.

Komisija įgyvendinimo aktais gali nustatyti alternatyvių identifikavimo priemonių, nurodytų pirmoje pastraipoje, formatą ir dizainą, įskaitant jų įdiegimui būtinas pereinamojo laikotarpio priemones. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Valstybės narės perduoda viena kitai ir Komisijai jų teritorijoje naudojamos identifikavimo priemonės pavyzdį. Jos paskelbia šią informaciją internete. Komisija padeda valstybėms narėms viešai paskelbti šią informaciją, pateikdama savo interneto svetainėje nuorodas į atitinkamas valstybių narių interneto svetaines.“;

5) Įterpiami šie straipsniai:

„4a straipsnis

Ženklinimo identifikavimo priemonėmis laikotarpis

1. Galvijai ženklinami 4 straipsnio 1 dalyje nurodytomis identifikavimo priemonėmis per valstybės narės, kurioje gimė galvijai, nustatytą ilgiausią laikotarpį. Ilgiausias laikotarpis apskaičiuojamas nuo galvio gimimo dienos ir negali viršyti 20 dienų.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, dėl priežasčių, susijusių su galvijų fiziologiniu vystymusi, antrajai identifikavimo priemonei tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 60 dienų po galvio gimimo dienos.

Nė vienas galvijai negali būti išvežtas iš ūkio, kuriame gimė, kol nebus paženklintas dviem identifikavimo priemonėmis.

2. Siekiant sudaryti sąlygas identifikavimo priemonę taikyti ypatingomis aplinkybėmis, susijusiomis su praktiniais sunkumais, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais apibrėžiamos ypatingos aplinkybės, kuriomis valstybės narės gali pratęsti ilgiausius identifikavimo priemonės taikymo laikotarpius, numatytus 1 dalies pirmoje ir antroje pastraipose. Apie kiekvieną naudojimąsi ta galimybe valstybės narės praneša Komisijai.

4b straipsnis

Galvijų iš trečiųjų šalių identifikavimas

1. Kiekvienas galviją, kuriam privalomi veterinariniai patikrinimai pagal Direktyvą 91/496/EEB, kuris įvežamas iš trečiosios šalies į Sąjungą ir skirtas Sąjungos teritorijoje esančiam paskirties ūkiui, paskirties ūkyje paženklinamas 4 straipsnio 1 dalyje numatytomis identifikavimo priemonėmis.

Pirminė identifikavimo priemonė, kuria galviją buvo paženklintas trečiojoje kilmės šalyje, užregistruojama 5 straipsnyje nurodytoje kompiuterinėje duomenų bazėje kartu nurodant paskirties valstybės narės galvijui identifikavimo priemonėmis priskirtą unikalų identifikacijos kodą.

Pirma pastraipa netaikoma galvijams, kurie yra skirti vežti tiesiai į kurioje nors valstybėje narėje esančią skerdyklą, su sąlyga, kad galvijai joje paskerdžiami per 20 dienų nuo tų veterinarinių patikrinimų atlikimo dienos pagal Direktyvą 91/496/EEB.

2. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta galvijų identifikavimo priemonė turi būti pritaikyta per valstybės narės, kurioje yra paskirties ūkis, nustatytą ilgiausią laikotarpį. Tas laikotarpis neturi būti ilgesnis nei 20 dienų po 1 dalyje nurodytų veterinarinių patikrinimų atlikimo dienos.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, dėl priežasčių, susijusių su galvijų fiziologiniu vystymusi, antrajai identifikavimo priemonei tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 60 dienų po galvijų gimimo dienos.

Visais atvejais galvijai turi būti paženklinti dviem 4 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytomis identifikavimo priemonėmis prieš juos išvežant iš paskirties ūkio.

3. Kai paskirties ūkis yra valstybėje narėje, įvedusioje nacionalines nuostatas, pagal kurias naudoti 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytą elektroninį identifikatorių yra privaloma, galvijai ženklunami tuo elektroniniu identifikatoriumi Sąjungoje esančiame paskirties ūkyje per paskirties valstybės narės nustatytą laikotarpį. Tas laikotarpis turi būti ne ilgesnis nei 20 dienų po 1 dalyje nurodytų veterinarinių patikrinimų atlikimo dienos.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, dėl priežasčių, susijusių su galvijų fiziologiniu vystymusi, antrajai identifikavimo priemonei tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 60 dienų po galvijų gimimo dienos.

Visais atvejais galvijai turi būti paženklinti elektroniniu identifikatoriumi prieš juos išvežant iš paskirties ūkio.

4c straipsnis

Iš vienos valstybės narės į kitą vežamų galvijų identifikavimas

1. Iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę vežamų galvijų pirminės identifikavimo priemonės, kuriomis jie paženklinti pagal 4 straipsnio 1 dalį, nekeičiamos.

Vis dėlto nukrypstant nuo pirmos pastraipos, nuo 2019 m. liepos 18 d. paskirties valstybės kompetentinga institucija gali leisti:

- a) pakeisti vieną iš identifikavimo priemonių elektroniniu identifikatoriumi nekeičiant galvijo pirminio unikalaus identifikacijos kodo;
- b) pakeisti abi identifikavimo priemones dviem naujomis identifikavimo priemonėmis, abiejose nurodant tą patį naują unikalų identifikacijos kodą. Ši nukrypti leidžianti nuostata gali būti taikoma penkerius metus nuo 2019 m. liepos 18 d., kai dėl galvijo įprastinio ausies išsago identifikacijos kodą sudarančių rašmenų negalima taikyti elektroninio identifikatoriaus su tuo pačiu unikaliu identifikacijos kodu ir jei galviją gimė prieš įsigaliojant 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos c punkte nurodytiems įgyvendinimo aktams.

2. Kai paskirties ūkis yra valstybėje narėje, kuri įvedė nacionalines nuostatas, pagal kurias naudoti elektroninį identifikatorių yra privaloma, galvijai vėliausiai ženklinami elektroniniu identifikatoriumi paskirties ūkyje per valstybės narės, kurioje įsisteigęs paskirties ūkis, nustatytą ilgiausią laikotarpį. Tas ilgiausias laikotarpis neturi būti ilgesnis nei 20 dienų po galvijų atvežimo į paskirties ūkį dienos.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, dėl priežasčių, susijusių su galvijų fiziologiniu vystymusi, antrajai identifikavimo priemonei tas laikotarpis gali būti pratęstas iki 60 dienų po galvijo gimimo dienos.

Visais atvejais galvijai turi būti paženklinti elektroniniu identifikatoriumi prieš juos išvežant iš paskirties ūkio.

Vis dėlto pirma pastraipa netaikoma galvijams, kurie yra skirti vežti tiesiai į valstybės narės, įvedusios nacionalines nuostatas, pagal kurias naudoti elektroninį identifikatorių yra privaloma, teritorijoje esančią skerdyklą.

4d straipsnis

Identifikavimo priemonių panaikinimas, taisymas arba pakeitimas

Jokia identifikavimo priemonė negali būti panaikinta, pataisyta arba pakeista be kompetentingos institucijos leidimo. Toks leidimas gali būti suteiktas tik tuo atveju, kai jas panaikinant, taisant arba pakeičiant nesumažėja galvijo atsekamumas ir išlieka galimybė nustatyti jo individualią tapatybę ir ūkį, kuriame jis gimė.

Visi identifikacijos kodo pakeitimai įrašomi į 5 straipsnyje numatytą kompiuterinę duomenų bazę kartu su galvijo pirminės identifikavimo priemonės unikaliu identifikacijos kodu.“;

- 6) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Valstybių narių kompetentinga institucija, remdamasi Direktyvos 64/432/EEB 14 ir 18 straipsniais, sukuria kompiuterines duomenų bazes.

Valstybės narės gali keisti kompiuterinių bazių elektroniniais duomenimis nuo tos dienos, kurią Komisija patvirtina, kad keitimosi duomenimis sistema visiškai veikia. Siekiant apsaugoti galvijų augintojo interesus, keitimasis daromas užtikrinant duomenų apsaugą ir užkertant kelią piktnaudžiavimui.

Siekdama užtikrinti valstybių narių keitimąsi informacija elektroniniu būdu, Komisija pagal 22b straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomos taisyklės dėl kompiuterinių bazių duomenų, kuriais turi keistis valstybės narės.

Komisija įgyvendinimo aktais nustato tokio keitimosi duomenimis technines sąlygas ir tvarką bei pripažįsta, kad duomenų keitimosi sistema visiškai veikia. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

7) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

1. Kai valstybė narė nesikeičia elektroniniais duomenimis su kitomis valstybėmis narėmis 5 straipsnyje nurodytoje keitimosi elektroniniais duomenimis sistemoje, taikomi:

- a) tos valstybės narės kompetentinga institucija kiekvienam Sąjungos vidaus prekybai skirtam galvijui išduoda pasą, pagrįstą tos valstybės narės kompiuterinėje duomenų bazėje pateikta informacija;
- b) kiekvienas galviją, kuriam išduotas pasas, iš vienos valstybės narės į kitą visada išvežamas tik su tuo pasu;
- c) atvežus galviją į paskirties ūkį kartu su juo įvežtas pasas atiduodamas valstybės narės, kurioje įsisteigęs paskirties ūkis, kompetentingai institucijai.

2. Kad būtų galima užtikrinti galvijų judėjimo atsekamumą iki kilmės ūkio, esančio vienoje iš valstybių narių, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nustatomos taisyklės dėl kompiuterinės duomenų bazės informacijos, kuri turi būti įtraukta į galvijo pasą, įskaitant jų įdiegimui būtinas pereinamojo laikotarpio priemonės.“;

8) Įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Šiuo reglamentu nedraudžiama valstybei narei priimti nacionalinių nuostatų dėl pasų išdavimo galvijams, kurie nėra skirti Sąjungos vidaus prekybai.“;

9) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antroji įtrauka pakeičiama taip:

„— per atitinkamos valstybės narės nustatytą ilgiausią laikotarpį kompetentingą instituciją informuoja apie visus galvijų judėjimo į ūkį ir iš jo atvejus ir kiekvieną gimimą bei kritimą kartu nurodydamas tų įvykių datas; to ilgiausio laikotarpio trukmė – ne mažiau nei trys ir ne daugiau nei septynios dienos po vieno iš tų įvykių dienos; valstybės narės gali paprašyti Komisijos pratęsti ilgiausią septynių dienų laikotarpį.“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Siekiant atsižvelgti į ypatingais atvejais išskylančius praktinius sunkumus, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos ypatingos aplinkybės, kuriomis valstybės narės gali pratęsti pirmos pastraipos antroje įtraukoje nurodytą ilgiausią septynių dienų laikotarpį, o tas pratęsimas neturi viršyti 14 dienų, kurios pradedamos skaičiuoti praėjus septynių dienų laikotarpiui, nurodytam pirmos dalies antroje įtraukoje.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Siekiant užtikrinti tinkamą ir veiksmingą į sezonines ganyklas perkeliamų galvijų atsekamumą, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl valstybių narių arba dalies valstybių narių, kuriose taikomos specialios sezoninio ganymo taisyklės, įskaitant laikotarpį, specialias galvijų augintojų pareigas, ir taisyklių, taikomų ūkių registravimui ir tokių galvijų judėjimo registravimui, įskaitant jų įdiegimui būtinas pereinamojo laikotarpio priemones.“;

c) įterpiamos šios dalys:

„5. Nukrypstant nuo 4 dalies, tvarkyti registrą neprivaloma bet kuriam galvijų augintojui, kuris:

a) turi prieigą prie 5 straipsnyje numatytos kompiuterinės duomenų bazės, kurioje jau pateikta į registrą įtraukta informacija; ir

b) įveda atnaujintą informaciją arba ją įvedė tiesiogiai į 5 straipsnyje numatytą kompiuterinę duomenų bazę.

6. Siekiant užtikrinti šiame straipsnyje numatyto ūkio registre pateikiamos informacijos tikslumą ir patikimumą, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos būtinos taisyklės dėl tos informacijos, įskaitant jų įdiegimui būtinas pereinamojo laikotarpio priemones.“;

10) 8 straipsnis išbraukiamas;

11) Įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

Mokymas

Valstybės narės užtikrina, kad visi už galvijų identifikavimą ir registravimą atsakingi asmenys būtų gavę instrukcijas ir nurodymus dėl atitinkamų šio reglamento nuostatų ir visų pagal šį reglamentą Komisijos priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

Kaskart, kai iš dalies keičiamos atitinkamos nuostatos, atitinkama informacija perduodama tokiame pirmoje pastraipoje nurodytam asmeniui.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų rengiami atitinkami mokymo kursai.

Siekdama pagerinti informacijos ir mokymo kokybę visoje Sąjungoje, Komisija sudaro palankias sąlygas keistis geriausia praktika.“;

12) 10 straipsnis išbraukiamas.

13) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Šioje antraštinėje dalyje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- 1) jautiena – visi pagal KN kodus 0201, 0202, 0206 10 95 ir 0206 29 91 klasifikuojami produktai;
- 2) ženklėjimas – etiketės pritvirtinimas prie atskiro mėsos gabalo ar gabalų arba prie jų pakuotės, arba, kai produktai nefasuoti, aiškus tam tikros raštinės informacijos vartotojui pardavimo vietoje nurodymas;
- 3) organizacija – tame pačiame arba skirtinguose jautienos prekybos sektoriuose veikiančių veiklos vykdytojų grupė;
- 4) malta mėsa – nuo kaulų nuimta ir sumalta mėsa, kurios sudėtyje yra mažiau nei 1 % druskos ir kurios KN kodai yra 0201, 0202, 0206 10 95 ir 0206 29 91;
- 5) nuopjovos – mėsos gabalėliai, laikomi tinkamais vartoti žmonėms ir pagaminti naudojant tik nupjaustymo metodą, kai skerdena nuimama nuo kaulų ir (arba) supjaustoma;
- 6) supjaustyta mėsa – į kubelius, griežinėlius arba kitokias atskiras porcijas supjaustyta mėsa, kurios veiklos vykdytojai nebereikia dar kartą pjaustyti prieš parduodant galutiniam vartotojui ir kurią vartotojas gali tiesiogiai vartoti. Ši apibrėžtis neapima maltos mėsos ir nuopjovų.“;

14) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 ir 4 dalys išbraukiamos;

b) 5 dalies a punkto įžanginė dalis pakeičiama taip:

„a) Veiklos vykdytojai ir organizacijos etiketėse nurodo dar ir šią informaciją:“;

c) įterpiama ši dalis:

„6. Kad jautienos etiketėje nereikėtų pakartotinai nurodyti valstybių narių arba trečiųjų šalių, kuriose galvijai buvo auginami, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl supaprastinto ženklėjimo tais atvejais, kai galvijai labai trumpai būna valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, kurioje gimė ar buvo paskerstas.“

Komisija įgyvendinimo aktais priima taisykles dėl 1 dalyje ir 2 dalies a punkte nurodyto galvijų grupių didžiausio dydžio ir sudėties, atsižvelgiant į apribojimus, susijusius su galvijų, iš kurių gaunama supjaustyta mėsa ir nuopjovos, grupių vienasarūšiškumu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

15) 14 straipsnio ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Siekiant užtikrinti atitiktį horizontalioms taisyklėms, susijusioms su ženklinimu šiame skirsnyje, Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad, remiantis su malta mėsa susijusia patirtimi, būtų nustatytos taisyklės dėl jautienos nuopjovų arba jautienos gabalų, lygiavertės pirmose trijose šio straipsnio pastraipose nustatytoms taisyklėms.“;

16) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Privalomasis jautienos iš trečiųjų šalių ženklinimas

Nukrypstant nuo 13 straipsnio, į Sąjungos teritoriją įvežama jautiena, apie kurią nėra nurodyta visa 13 straipsnyje numatyta informacija, ženklinama šia nuoroda:

„Kilmė: ne ES valstybė“ ir „Paskersta (trečiosios šalies pavadinimas)“.“;

17) Nuo 2014 m. gruodžio 13 d.:

a) II antraštinės dalies II skirsnio pavadinimas pakeičiamas žodžiais „Savanoriškas ženklinimas“;

b) 16, 17 ir 18 straipsniai išbraukiami ir

c) II antraštinės dalies II skirsnyje įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Bendrosios taisyklės

Kita nei 13, 14 ir 15 straipsniuose nurodyta informacija apie maistą, kurią etiketėse savanoriškai nurodo jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai arba organizacijos, turi būti objektyvi, ją turi galėti patikrinti kompetentingos institucijos ir ji turi būti suprantama vartotojams.

Ta informacija atitinka horizontaliuosius teisės aktus dėl ženklinimo, ypač Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 (*).

Kai jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai arba organizacijos nesilaiko pirmoje ir antroje pastraipoje nurodytų pareigų, kompetentinga institucija taiko atitinkamas sankcijas, nustatytas 22 straipsnyje.

Komisijai pagal 22b straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl apibrėžčių ir reikalavimų, taikomų terminams arba terminų kategorijoms, kuriuos galima pateikti fasuotos šviežios ar šaldytos jautienos ir veršienos etiketėse.

(*) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).“;

18) 19, 20 ir 21 straipsniai išbraukiami;

19) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti šio reglamento nuostatų laikymąsi.

Numatytos kontrolės priemonės nedaro poveikio jokioms kitoms kontrolės priemonėms, kurias Komisija gali vykdyti remdamasi Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 9 straipsniu.

Valstybės narės galvijų augintojui, jautiena prekiaujančiam veiklos vykdytojui arba organizacijai paskirtos nuobaudos turi būti veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos.

Kompetentinga institucija kasmet atlieka minimalų oficialių galvijų identifikavimo ir registravimo patikrų skaičių, kurios apima ne mažiau kaip 3 % ūkių.

Kompetentingos institucijos nedelsdamos padidina minimalų antroje pastraipoje nurodytų oficialių patikrų rodiklį, kai nustatoma, kad nesilaikoma galvijų identifikavimo ir registravimo nuostatų.

Kompetentingos institucijos tikrintini ūkiai parenkami remiantis rizikos analize.

Visos valstybės narės ne vėliau kaip kiekvienų metų rugpjūčio 31 d. Komisijai pateikia metinę ataskaitą dėl oficialių patikrų vykdymo per praėjusius metus.

2. Nepaisant 1 dalies, kompetentinga institucija galvijų augintojui gali nustatyti šias administracines sankcijas:

a) jei vienas ar daugiau galvijų ūkyje neatitinka nė vienos iš I antraštinėje dalyje nustatytų nuostatų: apribojimas visų atitinkamo galvijų augintojo galvijų judėjimui iš šio ūkio ir į jį;

b) tais atvejais, kai ne visiškai laikomasi I antraštinėje dalyje nustatytų galvijų identifikavimo ir registravimo reikalavimų: nedelstinas tų galvijų judėjimo apribojimas iki tol, kol bus įvykdyti tie reikalavimai;

c) jei tame pačiame ūkyje galvijų, kurie ne visiškai atitinka I antraštinėje dalyje nurodytus galvijų identifikavimo ir registravimo reikalavimus, skaičius viršija 20 %: nedelstinas visų tame ūkyje esančių galvijų judėjimo apribojimas; ne daugiau kaip 10 galvijų turinčių ūkių atžvilgiu ši priemonė taikoma, jei daugiau kaip du galvijai ne visiškai atitinka I antraštinėje dalyje nurodytus identifikavimo reikalavimus;

d) jei galvijo augintojas negali įrodyti to galvijo tapatybės ir atsekamumo: prireikęs, remiantis galvijų sveikatos ir pavojaus maisto saugai vertinimu, galviją sunaikinamas neatlyginant patirtų nuostolių;

- e) jei galvijų augintojas nepraneša kompetentingai institucijai apie galvijų judėjimą į jo ūkį ir iš jo pagal 7 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką, kompetentinga institucija apriboja galvijų judėjimą į tą ūkį ir iš jo;
- f) jei galvijų augintojas nepraneša kompetentingai institucijai apie galvijų gimimą ar kritimą pagal 7 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką, kompetentinga institucija apriboja galvijų judėjimą į tą ūkį ir iš jo;
- g) jei galvijų augintojas nuolat nemoka 9 straipsnyje nurodyto mokesčio, valstybės narės gali apriboti galvijų judėjimą į to augintojo ūkį ir iš jo.

3. Nepaisant 1 dalies, kai jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai ir organizacijos ženklina jautieną nesilaikydami savo pareigų, nustatytų II antraštinėje dalyje, valstybės narės atitinkamai ir laikydamosi proporcingumo principo reikalauja pašalinti tą jautieną iš rinkos. Be 1 dalyje nurodytų sankcijų valstybės narės gali:

- a) jei mėsa atitinka veterinarines ir higienos taisykles – leisti pateikti tokią jautieną:
 - i) į rinką po to, kai ji tinkamai paženklinama pagal Sąjungos reikalavimus; arba
 - ii) kad ji būtų perdirbta į produktus, išskyrus nurodytuosius 12 straipsnio pirmoje įtraukoje;
- b) nurodo sustabdyti ar panaikinti atitinkamų veiklos vykdytojų ir organizacijų patvirtinimą.

4. Komisijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis:

- a) patikrina, ar valstybės narės laikosi šio reglamento reikalavimų;
- b) atlieka patikras vietoje siekdami užtikrinti, kad patikros būtų vykdomos laikantis šio reglamento.

5. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekama patikra vietoje, Komisijos ekspertams suteikia visą pagalbą, kurios jiems gali prireikti atliekant savo užduotis. Prieš rengiant ir platinant galutinę ataskaitą, patikrų rezultatai aptariami su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija. Prireikus šioje ataskaitoje pateikiamos rekomendacijos valstybės narėms dėl geresnės atitikties šiam reglamentui.“;

20) Įterpiami šie straipsniai:

„22a straipsnis

Kompetentingos institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją arba institucijas, atsakingas už šio reglamento ir visų jo pagrindu Komisijos priimtų aktų laikymąsi.

Šių institucijų duomenis jos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

22b straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 4 straipsnio 1, 3 ir 5 dalyse, 4a straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1, 2 ir 6 dalyse, 13 straipsnio 6 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje ir 15a straipsnyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 1, 3 ir 5 dalyse, 4a straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 1, 2 ir 6 dalyse, 13 straipsnio 6 dalyje, 14 straipsnio 4 dalyje ir 15a straipsnyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 4 straipsnio 1, 3 ir 5 dalis, 4a straipsnio 2 dalį, 5 straipsnį, 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 1, 2 ir 6 dalis, 13 straipsnio 6 dalį, 14 straipsnio 4 dalį ir 15a straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

21) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal 4 straipsnio 3 ir 5 dalis, 5 straipsnį ir 13 straipsnio 6 dalį priimtų įgyvendinimo aktų atveju Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsniu įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (*).

Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma.

(*) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo igaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

22) Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Ataskaita ir teisėkūros pokyčiai

Ne vėliau kaip:

- 2019 m. liepos 18 d. (savanoriško ženklavimo nuostatų atveju) ir
- 2023 m. liepos 18 d. (elektroninio identifikavimo nuostatų atveju)

Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atitinkamas ataskaitas, kuriose aptariamas šio reglamento įgyvendinimas ir poveikis, įskaitant, pirmuoju atveju, galimybę persvarstyti savanoriško ženklavimo nuostatas, o antruoju atveju – techninį ir ekonominį privalomo elektroninio identifikavimo įdiegimo visoje Sąjungoje įvykdomumą.

Prireikus prie tų ataskaitų pridedami atitinkami pasiūlymai dėl pagal teisėkūros procedūrą priimamų aktų.“;

23) Įterpiamas šis priedas:

„I PRIEDAS

IDENTIFIKAVIMO PRIEMONĖS

A) ĮPRASTINIS AUSIES ĮSAGAS

GALIOJA NUO 2019 m. LIEPOS 18 d.

B) ELEKTRONINIS IDENTIFIKATORIUS ELEKTRONINIO AUSIES ĮSAGO PAVIDALU

C) ELEKTRONINIS IDENTIFIKATORIUS ATRAJOTOJŲ BOLIUSO PAVIDALU

D) ELEKTRONINIS IDENTIFIKATORIUS IŠVIRKŠČIAMO ATSAKIKLIO PAVIDALU“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 654/2014

2014 m. gegužės 15 d.

dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti Bendrijos teisių pagal tarptautinės prekybos taisykles, visų pirma tas, kurios nustatytos Pasaulio prekybos organizacijoje, įgyvendinimą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra sudariusi nemažai daugiašalių, regioninių ir dvišalių tarptautinių prekybos susitarimų, kuriais abiejų šalių naudai sukuriamos teisės ir pareigos;
- (2) itin svarbu, kad Sąjunga turėtų tinkamų priemonių, kad būtų veiksmingai užtikrintos Sąjungos teisės pagal tarptautinius prekybos susitarimus siekiant apsaugoti jos ekonominius interesus. Tai ypač svarbu, kai trečiosios šalys nustato prekybai taikomas ribojamąsias priemones, dėl kurių sumažėja Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams pagal tarptautinius prekybos susitarimus tenkanti nauda. Sąjunga turėtų galėti greitai ir lanksčiai reaguoti, laikydami jos sudarytuose tarptautiniuose prekybos susitarimuose nustatytą procedūrą ir terminų. Todėl reikia taisyklių, kuriomis būtų apibrėžta Sąjungos naudojimosi teisėmis tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis sistema;
- (3) Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) įsteigimo susitarimo ir kitų tarptautinių prekybos susitarimų, įskaitant regioninius ar dvišalius susitarimus, ginčų sprendimo mechanizmais siekiama rasti teigiamą bet kokių Sąjungos ir kitos minėtų susitarimų šalies ar šalių ginčų sprendimą. Nepaisant to, Sąjunga, laikydami tų ginčų sprendimo mechanizmų, turėtų galėti sustabdyti nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymą, kai kitais būdais nepavyksta rasti teigiamo ginčo sprendimo. Tokiais atvejais Sąjungos veiksmais turėtų būti siekiama užtikrinti, kad susijusi trečioji šalis laikytųsi atitinkamų tarptautinių prekybos taisyklių siekiant atkurti abiem pusėms naudingą padėtį;
- (4) pagal PPO susitarimą dėl apsaugos priemonių PPO narė, siūlanti taikyti apsaugos priemonę ar siekianti išplėsti jos taikymą, turi siekti išlaikyti iš esmės lygiavertį jai ir eksportuojančioms narėms taikomų nuolaidų ar kitų išipareigojimų, kuriems tokia priemone būtų padarytas poveikis, lygį. Panašios taisyklės yra nustatytos kituose Sąjungos sudarytuose tarptautiniuose prekybos susitarimuose, įskaitant regioninius ar dvišalius susitarimus. Sąjunga turėtų imtis priemonių pusiausyrai atkurti, sustabdydama nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymą tais atvejais, kai susijusi trečioji šalis netaiko jokio adekvataus ir proporcingo koregavimo. Tokiais atvejais Sąjungos veiksmais turėtų būti siekiama užtikrinti, kad trečiosios šalys imtųsi prekybą stiprinančių priemonių abiem pusėms naudingai padėčiai atkurti;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

- (5) PPO narių muitų tarifų sąrašuose nustatytų nuolaidų keitimas ar atšaukimas reglamentuojamas 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT 1994 m.) XXVIII straipsniu ir susijusiu Susitarimu dėl minėto straipsnio aiškinimo. PPO narės, kurioms tokie pakeitimai daro poveikį, turi teisę tam tikromis sąlygomis atšaukti iš esmės lygiavertes nuolaidas. Tokiais atvejais, jei nesusitariama dėl kompensacinio koregavimo, Sąjunga turėtų priimti priemones pusiausvyrai atkurti. Sąjungos veiksmais turėtų būti siekiama skatinti trečiąsias šalis įgyvendinti prekybą stiprinančias priemones;
- (6) Sąjunga turėtų turėti galimybę užtikrinti savo teises viešųjų pirkimų srityje, kai prekybos partnerė nesilaiko savo įsipareigojimų pagal PPO sutartį dėl viešųjų pirkimų (SVP) ar kitus tarptautinius prekybos susitarimus. SVP nurodyta, kad sprendžiant dėl šios sutarties kilusius ginčus nesustabdomas nuolaidų ar kitų įsipareigojimų, numatytų kituose PPO susitarimuose, taikymas. Sąjungos veiksmais turėtų būti siekiama užtikrinti, kad būtų išlaikytas iš esmės lygiavertis nuolaidų lygis, kaip nustatyta atitinkamuose tarptautiniuose prekybos susitarimuose;
- (7) valstybės narės turėtų užtikrinti atitinkamose savo teritorijose prekybos politikos priemonių taikymą viešųjų pirkimų srityje tokiu būdu, kuris geriausiai atitinka jų administracines struktūras ir praktiką atsižvelgiant į Sąjungos teisę;
- (8) pagal šį reglamentą priimamos prekybos politikos priemonės turėtų būti atrinktos ir parengtos remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant priemonių veiksmingumą skatinant trečiąsias šalis laikytis tarptautinių prekybos taisyklių, galimybes padėti Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems daro poveikį trečiosios šalies priemonės, ir tikslą kiek įmanoma sumažinti neigiamą ekonominį poveikį Sąjungai, be kita ko, itin svarbių žaliavų atžvilgiu;
- (9) šiame reglamente reikėtų daugiausia dėmesio reikėtų skirti toms priemonėms, kurių rengimo ir taikymo patirties Sąjunga turi. Galimybė išplėsti jo taikymo sritį numatant priemonių intelektinės nuosavybės teisių sektoriuje ir papildomų priemonių, susijusių su paslaugomis, patvirtinimą turėtų būti svarstoma peržiūrint šio reglamento veikimą, deramai atsižvelgiant į kiekvienos srities ypatumus;
- (10) užtikrinant Sąjungos teisių vykdymą, prekės kilmė turėtų būti nustatyta laikantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾. Užtikrinant Sąjungos teisių vykdymą po to, kai ginčas viešųjų pirkimų srityje išsprendžiamas, paslaugos kilmė turėtų būti nustatyta remiantis paslaugą teikiančio fizinio ar juridinio asmens kilme. Vertindamos konkurso dalyvių pateiktą informaciją ir garantijas dėl prekių ir paslaugų kilmės, perkančiosios institucijos ar įstaigos turėtų taikyti įprastines atsargumo priemones ir laikytis deramo stropumo;
- (11) Komisija turėtų peržiūrėti šio reglamento taikymo sritį, veikimą ir veiksmingumą, įskaitant galimas priemones intelektinės nuosavybės teisių sektoriuje ir papildomas priemones, susijusias su paslaugomis, ne vėliau kaip po trejų metų nuo pirmojo jo įgyvendinimo atvejo arba ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jo įsigaliojimo dienos, priklausomai nuo to, kuri data yra ankstesnė. Komisija turėtų pateikti jo vertinimo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Atlikus peržiūrą, gali būti pateikta tinkamų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;
- (12) svarbu užtikrinti, kad Komisija, Europos Parlamentas ir Taryba veiksmingai palaikytų ryšius ir keistųsi nuomonėmis, visų pirma dėl ginčų, susijusių su tarptautiniais prekybos susitarimais, dėl kurių gali būti patvirtintos priemonės pagal šį reglamentą;
- (13) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94 ⁽²⁾ turėtų būti iš dalies pakeistas siekiant nurodyti šį reglamentą prekybos politikos priemonių įgyvendinimo atžvilgiu;

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

⁽²⁾ 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti tarptautinėmis prekybos taisyklėmis, ypač sudarytomis globojant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), suteiktą Bendrijos teisių įgyvendinimą (OL L 349, 1994 12 31, p. 71).

- (14) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (15) atsižvelgiant į tai, kad yra labai sudėtinga išnagrinėti įvairių poveikį, kurį gali padaryti pagal šį reglamentą patvirtintos prekybos politikos priemonės ir siekiant suteikti pakankamai galimybių užtikrinti didžiausią įmanomą paramą, Komisija neturėtų priimti įgyvendinimo aktų, jei šiame reglamente nurodytas komitetas išimtinai nepateikia nuomonės dėl Komisijos pateikto įgyvendinimo akto projekto;
- (16) Komisija, siekdama apsaugoti Sąjungos interesus, turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su būtinybe pakoreguoti prekybos politikos priemones atsižvelgiant į atitinkamos trečiosios šalies elgseną, šių aktų reikia dėl privalomos skubos priežasties;
- (17) šiuo reglamentu nedaroma poveikio galimybei patvirtinti prekybos politikos priemones remiantis kitais atitinkamais Sąjungos aktais ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, laikantis taikomų tarptautinių prekybos susitarimų nuostatų dėl nuolaidų ar kitų išpareigojimų taikymo sustabdymo arba atšaukimo,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės ir tvarka, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingai ir laiku įgyvendinamas Sąjungos teises sustabdyti nuolaidų ar kitų išpareigojimų pagal tarptautinius prekybos susitarimus taikymą arba juos atšaukti, kad:

- a) nustačius trečiųjų šalių padarytus tarptautinių prekybos taisyklių pažeidimus, kurie daro poveikį Sąjungos interesams, būtų priimtas tenkinantis sprendimas, kuriuo būtų atkurta Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams tenkanti nauda;
- b) būtų iš naujo subalansuojamos nuolaidos ar kiti prekybos su trečiosiomis šalimis santykių išpareigojimai, pasikeitus prekėms iš Sąjungos taikomam režimui, jei tai daro poveikį Sąjungos interesams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) šalis – bet kuri valstybė arba atskira muitų teritorija;
- b) nuolaidos arba kiti išpareigojimai – tarifų nuolaidos ar kitos lengvatos, kurias Sąjunga pagal sudarytus tarptautinius prekybos susitarimus, kurių šalimi ji yra, išpareigojo taikyti prekybai su trečiosiomis šalimis;
- c) panaikinimo arba žalos dydis – naudai, kuri tenka Sąjungai pagal tarptautinį prekybos susitarimą, padaryto poveikio mastas. Jei atitinkamame susitarime neapibrėžta kitaip, šis mastas apima bet kokią neigiamą ekonominę poveikį, susijusį su trečiosios šalies priemone;
- d) privalomas antkainis – perkančiųjų institucijų ar įstaigų, vykdančių viešųjų pirkimų procedūras, išpareigojimas padidinti, su tam tikromis išimtimis, sutarties skyrimo procedūrose pasiūlytas paslaugų ir (arba) prekių, kurių kilmės šalis yra tam tikros trečiosios šalys, kainas.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

3 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas:

- a) priėmus sprendimą dėl prekybos ginčų pagal PPO susitarimą dėl ginčų sprendimo taisyklių ir tvarkos (PPO susitarimas dėl ginčų sprendimo), kai Sąjungai suteikiami įgaliojimai sustabdyti nuolaidų ar kitų išipareigojimų pagal daugiašalius ir keliašalius susitarimus, kuriems taikomas PPO susitarimas dėl ginčų sprendimo, taikymą;
- b) priėmus sprendimą dėl prekybos ginčų pagal kitus tarptautinius prekybos susitarimus, įskaitant regioninius ir dvišalius susitarimus, kai Sąjunga turi teisę sustabdyti nuolaidų ar kitų išipareigojimų pagal tokius susitarimus taikymą;
- c) siekiant iš naujo subalansuoti nuolaidas ar kitus išipareigojimus, kai trečiosios šalies taikoma apsaugos priemonė gali suteikti tam teisę pagal PPO susitarimo dėl apsaugos priemonių 8 straipsnį arba pagal kitų tarptautinių prekybos susitarimų, įskaitant regioninius ar dvišalius susitarimus, nuostatas dėl apsaugos priemonių;
- d) tais atvejais, kai pagal GATT 1994 m. XXVIII straipsnį PPO narė koreguoja nuolaidas ir kai nesutarta dėl kompensacinio koregavimo.

4 straipsnis

Sąjungos teisių įgyvendinimas

1. Kai 3 straipsnyje nurodytais atvejais reikia imtis veiksmų siekiant apsaugoti Sąjungos interesus, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos tinkamos prekybos politikos priemonės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
2. Pagal 1 dalį priimti įgyvendinimo aktai atitinka šias sąlygas:
 - a) kai pagal PPO susitarimą dėl ginčų sprendimo priėmus sprendimą dėl prekybos ginčo sustabdomas nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymas, jų lygis neviršija PPO ginčų sprendimo institucijos leidžiamo lygio;
 - b) kai pasibaigus tarptautinei ginčų sprendimo procedūrai pagal kitus tarptautinius prekybos susitarimus, įskaitant regioninius ar dvišalius susitarimus, sustabdomas nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymas, jų lygis neviršija panaikinimo arba žalos, atsiradusios dėl atitinkamos nepalankios trečiosios šalies priemonės, dydžio, kaip atitinkamu atveju nustato Komisija arba arbitražas;
 - c) kai remiantis tarptautinių prekybos susitarimų nuostatomis dėl apsaugos priemonių iš naujo subalansuojamos nuolaidos ar kiti išipareigojimai, Sąjungos veiksmai iš esmės yra lygiaverčiai nuolaidų ar kitų išipareigojimų, kuriems poveikio turi apsaugos priemonė, lygiui pagal PPO susitarimo dėl apsaugos priemonių sąlygas arba kitų tarptautinių prekybos susitarimų, įskaitant regioninius arba dvišalius susitarimus, kuriais remiantis taikoma apsaugos priemonė, nuostatas dėl apsaugos priemonių;
 - d) kai atšaukiamos prekybos su trečiąja šalimi nuolaidos, remiantis 1994 m. GATT XXVIII straipsniu ir susijusiu Susitarimu ⁽¹⁾, jos yra iš esmės lygiavertės nuolaidoms, kurias ta trečioji šalis keitė ar atšaukė pagal 1994 m. GATT XXVIII straipsnyje ir susijusiame Susitarime nustatytas sąlygas.
3. Prekybos politikos priemonės, nurodytos 1 dalyje, nustatomos remiantis toliau išvardytais kriterijais, atsižvelgiant į turimą informaciją ir Sąjungos bendrąjį interesą:
 - a) priemonių veiksmingumas skatinant trečiąsias šalis laikytis tarptautinių prekybos taisyklių;

⁽¹⁾ Susitarimas dėl XXVIII straipsnio aiškinimo ir taikymo.

- b) priemonėmis sudaromos galimybės padėti trečiosios šalies priemonių paveiktiems Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams;
- c) galimybė pasinaudoti alternatyviais atitinkamų prekių tiekimo arba paslaugų teikimo šaltiniais, norint išvengti neigiamo poveikio Sąjungos vartotojų grandies rinkai, perkančiosioms institucijoms ar įstaigoms, arba galutiniams vartotojams arba tokį poveikį sumažinti;
- d) neproporcingai sudėtingo administravimo ir išlaidų, kurie atsirastų taikant priemones, vengimas;
- e) bet kokie konkretūs kriterijai, kurie gali būti nustatyti tarptautiniuose prekybos susitarimuose, susiję su 3 straipsnyje nurodytais atvejais.

5 straipsnis

Prekybos politikos priemonės

1. Nepažeidžiant jokio tarptautinio susitarimo, kurio šalimi yra Sąjunga, prekybos politikos priemonės, kurios gali būti pritaikytos pagal 4 straipsnio 1 dalį priimant įgyvendinimo aktą, yra šios:
 - a) tarifų nuolaidų taikymo sustabdymas ir naujų arba padidintų muitų nustatymas, įskaitant didžiausio palankumo režimo lygio muitų nustatymą iš naujo arba didesnių už didžiausio palankumo režimo lygio muitų nustatymą arba prekių importo ar eksporto papildomų mokesčių įvedimą;
 - b) prekių importo ar eksporto kiekybinių apribojimų įvedimas arba jų padidinimas pritaikius kvotas, importo ar eksporto licencijas ar kitas priemones;
 - c) nuolaidų viešųjų pirkimų srityje taikymo prekėms, paslaugoms ar tiekėjams sustabdymas:
 - i) iš viešųjų pirkimų konkurso pašalinant prekių ar paslaugų tiekėjus, įsisteigusius atitinkamoje trečiojoje šalyje ir iš ten vykdančius veiklą, ir (arba) pasiūlymus, kurių bendrą vertę sudaro daugiau kaip 50 % atitinkamos trečiosios šalies kilmės prekių ar paslaugų; ir (arba)
 - ii) nustatant privalomą antkainį prekių ar paslaugų tiekėjų, įsisteigusių atitinkamoje trečiojoje šalyje ir iš ten vykdančių veiklą, pasiūlymams ir (arba) tai pasiūlymo daliai, kurioje nurodytos atitinkamos trečiosios šalies kilmės prekės ir paslaugos.
2. Priemonėse, kurios patvirtinamos pagal 1 dalies c punktą:
 - a) nurodomos ribos, atsižvelgiant į atitinkamų prekių ar paslaugų pobūdį, virš kurių turi būti taikomas pašalinimas ir (arba) privalomas antkainis, atsižvelgiant į atitinkamo prekybos susitarimo nuostatas ir panaikinimo arba žalos dydį;
 - b) nustatomi prekių ar paslaugų, kurioms jos taikomos, sektoriai ar kategorijos ir taikomos išimtys;
 - c) nustatomos valstybės narės išvardytos perkančiosios institucijos ar įstaigos arba perkančiųjų institucijų ar įstaigų kategorijos, kurių vykdomi viešieji pirkimai priklauso taikymo sričiai. Tokio nustatymo pagrindas – kiekvienos valstybės narės pateiktas atitinkamų perkančiųjų institucijų arba įstaigų arba perkančiųjų institucijų ar įstaigų kategorijų sąrašas. Priemonėmis užtikrinama, kad būtų pasiektas atitinkamas nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymo sustabdymo lygis ir teisingas pasiskirstymas tarp valstybių narių.

6 straipsnis

Kilmės taisyklės

1. Prekės kilmė nustatoma vadovaujantis Reglamentu (EEB) Nr. 2913/92.

2. Paslaugos kilmė nustatoma remiantis ją teikiančio fizinio ar juridinio asmens kilme. Paslaugos teikėjo kilmės šalis yra:

- a) fizinio asmens atveju – šalis, kurios pilietis yra asmuo arba kurioje jis turi teisę nuolat gyventi;
- b) juridinio asmens atveju:
 - i) jei paslauga teikiama ne per Sąjungoje įsteigtą komercinį vienetą, šalis, kurioje juridinis asmuo yra įsisteigęs arba kitaip įsteigtas pagal tos šalies įstatymus ir kurios teritorijoje tas juridinis asmuo vykdo didelę verslo dalį;
 - ii) jei paslauga teikiama per Sąjungoje įsteigtą komercinį vienetą, valstybė narė, kurioje juridinis asmuo yra įsisteigęs ir kurios teritorijoje jis vykdo didelę verslo dalį taip, kad yra tiesiogiai ir realiai susijęs su tos valstybės narės ekonomika.

Taikant pirmos pastraipos b punkto ii papunktį, jei juridinis asmuo, teikiantis paslaugą, nevykdo didelės verslo dalies taip, kad būtų tiesiogiai ir realiai susijęs su jo įsisteigimo valstybės narės ekonomika, to juridinio asmens kilmės šalis laikoma fizinio ar juridinio asmens, kuriam jis nuosavybės teise priklauso arba kuris jį kontroliuoja, kilmės šalis.

Paslaugą teikiantis juridinis asmuo laikomas nuosavybės teise priklausančiu tos šalies asmenims, jei tos šalies asmenims priklauso daugiau kaip 50 % jo akcinio kapitalo, ir kontroliuojamu tos šalies asmenų, jeigu šie asmenys gali skirti daugumą jo direktorių ar kitu būdu teisiškai vadovauti jo veiklai.

7 straipsnis

Priemonių taikymo sustabdymas, jų keitimas ir panaikinimas

1. Jei pagal 4 straipsnio 1 dalį priėmus įgyvendinimo aktą atitinkama trečioji šalis 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais suteikia Sąjungai adekvačią ir proporcingą kompensaciją, Komisija gali sustabdyti to įgyvendinimo akto taikymą tol, kol galioja kompensuojamasis laikotarpis. Dėl taikymo sustabdymo sprendžiama taikant 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
2. Pagal 4 straipsnio 1 dalį priimtą įgyvendinimo aktą Komisija panaikina toliau išvardytomis aplinkybėmis:
 - a) kai trečioji šalis, kurios priemonės, kaip nustatyta sprendžiant ginčą, pažeidžia tarptautines prekybos taisykles, pradeda šių taisyklių laikytis arba kai kitu būdu priimamas abi puses tenkinantis sprendimas;
 - b) kai trečiajai šaliai patvirtinus apsaugos priemonę iš naujo subalansuojamos nuolaidos ar kiti išpareigojimai ir apsaugos priemonė atšaukiama arba baigia galioti, arba kai po to, kai pagal 4 straipsnio 1 dalį priimamas įgyvendinimo aktas, atitinkama trečioji šalis suteikia Sąjungai adekvačią ir proporcingą kompensaciją;
 - c) kai pagal 1994 m. GATT XXVIII straipsnį PPO narei keičiant nuolaidas atitinkama trečioji šalis po to, kai pagal 4 straipsnio 1 dalį priimamas įgyvendinimo aktas, suteikia Sąjungai adekvačią ir proporcingą kompensaciją.

Dėl pirmoje pastraipoje nurodyto panaikinimo sprendžiama taikant 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

3. Jei reikia koreguoti pagal šį reglamentą patvirtintas prekybos politikos priemonės pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis, vadovaudamasi 8 straipsnio 2 dalyje nurodyta nagrinėjimo procedūra, Komisija gali pasiūlyti tinkamų pataisymų.

4. Tinkamai pagrįstais neišvengiamos skubos atvejais, susijusiais su tam tikros trečiosios šalies priemonės taikymo nutraukimu ar tokios priemonės pakeitimu, Komisija nedelsdama priima taikytinus įgyvendinimo aktus, kuriais sustabdomas pagal 4 straipsnio 1 dalį priimtų įgyvendinimo aktų taikymas, tokie aktai iš dalies keičiami ar panaikinami, kaip numatyta šiame straipsnyje, vadovaujantis 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta procedūra.

8 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 3286/94. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnyje.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nepateikia nuomonės, Komisija nepriima įgyvendinimo akto projekto, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su 5 straipsniu.

9 straipsnis

Informacijos rinkimas

1. Komisija renka informaciją ir nuomones dėl Sąjungos ekonominių interesų, susijusių su tam tikromis prekėmis ar paslaugomis arba tam tikrais sektoriais, taikant šį reglamentą; tuo tikslu ji skelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ar kitomis tinkamomis viešųjų ryšių priemonėmis, jame nurodydama per kokią laikotarpį tokia informacija turi būti pateikta. Komisija atsižvelgia į gautą informaciją.

2. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tuo tikslu, dėl kurio ją buvo prašyta pateikti.

3. Nei Europos Parlamentas, nei Taryba, nei Komisija, nei valstybės narės, nei jų atitinkami pareigūnai neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos konfidencialaus pobūdžio informacijos be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo.

4. Informacijos pateikėjas gali paprašyti pateiktą informaciją laikyti konfidencialia. Tokiais atvejais prie informacijos pridėjama nekonfidenciali santrauka, kurioje informacija pateikiama apibendrintai, arba nurodomos priežastys, kodėl negalima pateikti tokios informacijos santraukos.

5. Jei paaiškėja, kad prašymas dėl konfidencialumo statuso nepagrįstas, o teikėjas nenori viešai skelbti minėtos informacijos arba leisti atskleisti ją apibendrinta ar sutrumpinta forma, į tokią informaciją gali būti neatsižvelgiama.

6. 2–5 dalimis neribojama Sąjungos institucijų ir valstybių narių valdžios institucijų teisė atskleisti bendrą informaciją. Atskleidžiant tą informaciją būtina atsižvelgti į teisėtą atitinkamų šalių interesą neatskleisti jų verslo paslapčių.

10 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip po trejų metų nuo pirmojo įgyvendinimo akto priėmimo atvejo ar ne vėliau kaip 2019 m. liepos 18 d., priklausomai nuo to, kuri data yra ankstesnė, Komisija peržiūri šio reglamento taikymo sritį, ypač kiek tai susiję su prekybos politikos priemonėmis, kurios gali būti patvirtintos, bei jo įgyvendinimą ir Europos Parlamentui bei Tarybai pateikia savo išvadas.

2. Nepaisant 1 dalies, Komisija imasi atlikti peržiūrą, kuria būtų siekiama pagal šį reglamentą numatyti papildomas prekybos politikos priemonės, kuriomis būtų sustabdytas nuolaidų ar kitų išipareigojimų taikymas prekybos paslaugomis srityje. Komisija išnagrinėja, *inter alia*, šiuos aspektus:

- a) pokyčius tarptautiniu lygiu, susijusius su kitų išipareigojimų taikymo sustabdymu pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis (GATS);
- b) pokyčius Sąjungoje, susijusius su bendrų taisyklių paslaugų sektoriuose priėmimu;
- c) galimų papildomų prekybos politikos priemonių siekiant sustiprinti Sąjungos teises pagal tarptautinius prekybos susitarimus veiksmingumą;
- d) esamus mechanizmus, kaip užtikrinti galimų papildomų prekybos politikos priemonių, susijusių su paslaugomis, vienodą ir veiksmingą praktinį įgyvendinimą; ir
- e) poveikį Sąjungoje esantiems paslaugų teikėjams įgyvendinimo aktų pagal šį reglamentą priėmimo metu.

Komisija pateikia savo pradinį vertinimą Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip 2017 m. liepos 18 d.

11 straipsnis

Kitų teisės aktų daliniai pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 3286/94 13 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Sąjunga turi priimti sprendimą dėl prekybos politikos priemonių pagal 11 straipsnio 2 dalies c punktą arba 12 straipsnį, ji nedelsdama imasi priemonių pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnį ir, prireikus, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 654/2014 (*) arba kitas taikytinas procedūras.

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 654/2014 dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti Bendrijos teisių pagal tarptautinės prekybos taisykles, visų pirma tas, kurios nustatytos Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO), įgyvendinimą (OL L 189 27, 2014 6 27, p. 50)“.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

Komisijos pareiškimas

Komisija palankiai vertina tai, kad priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94.

Šiuo reglamentu Komisija įgaliojama tam tikrais nustatytais atvejais, remdamasi objektyviais kriterijais ir kontroliuojama valstybių narių, priimti įgyvendinimo aktus. Naudodamasi šiuo įgaliojimu Komisija ketina veikti pagal šią deklaraciją.

Rengdama įgyvendinimo aktų projektus, Komisija atliks plataus masto konsultacijas, siekdama užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgta į visus svarbius interesus. Per šias konsultacijas Komisija planuoja surinkti informacijos iš privačiojo sektoriaus suinteresuotųjų subjektų, kuriuos paveiktų trečiųjų šalių priemonės ar galimos prekybos politikos priemonės, numatytos priimti Sąjungoje. Taip pat Komisija tikisi gauti informacijos iš valdžios institucijų, kurios galimai dalyvautų įgyvendinant galimas prekybos politikos priemones, numatytas priimti Sąjungoje. Jei priemonės susijusios su viešaisiais pirkimais, rengiant įgyvendinimo aktų projektus ypač svarbu deramai atsižvelgti į informaciją iš valstybių narių valdžios institucijų.

Komisija pripažįsta, jog labai svarbu, kad valstybės narės laiku gautų informaciją apie jos pagal šį reglamentą ketinamus priimti įgyvendinimo aktus, kad jos galėtų priimti visapusiškai informacija pagrįstus sprendimus – ji imsis veiksmų, kad šio tikslo būtų pasiekta.

Komisija patvirtina, kad valstybių narių komitetui jos pateikti įgyvendinimo teisės aktų projektai bus nedelsiant perduoti Parlamentui ir Tarybai. Be to, Parlamentui ir Tarybai bus nedelsiant perduoti galutiniai įgyvendinimo aktų projektai, parengti komitetui pateikus savo nuomones.

Komisija reguliariai informuos Europos Parlamentą ir Tarybą apie tarpvalstybinės situacijos pokyčius, dėl kurių gali prireikti priemonių pagal šį reglamentą. Tai bus daroma per atitinkamų sričių komitetus Taryboje ir Parlamente.

Komisija palankiai vertina Parlamento ketinimą skatinti struktūrinį dialogą dėl ginčų sprendimo ir vykdymo užtikrinimo ir visapusiškai dalyvaus tam skirtuose posėdžiuose su kompetentingu Parlamento komitetu, kuriame bus išsakomos nuomonės apie prekybos ginčus ir vykdymo užtikrinimo priemones, taip pat apie jų poveikį Sąjungos gamintojams.

Galiausiai, Komisija patvirtina, jog jai labai svarbu, kad Reglamentas būtų veiksminga ir efektyvi priemonė Sąjungos teisėms pagal tarptautinius prekybos (įskaitant prekybą paslaugomis) susitarimus užtikrinti. Todėl Komisija, vadovaudamasi Reglamento nuostatomis, peržiūrės 5 straipsnio taikymo sritį, kad papildomos prekybos politikos priemonės, susijusios su prekyba paslaugomis, į ją būtų įtrauktos iš karto, kai bus patenktos tokių priemonių įgyvendinamumo ir veiksmingumo sąlygos.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 655/2014

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatoma europinio sąskaitos blokavimo įsakymo procedūra, siekiant palengvinti tarpvalstybinį skolų išieškojimą civilinėse ir komercinėse bylose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalies a, e ir f punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Siekdama palaipsniui kurti tokią erdvę, Sąjunga turi patvirtinti priemones, susijusias su teisiniu bendradarbiavimu tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose, ypač kai jos yra būtinos tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (2) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 81 straipsnio 2 dalį tokios priemonės gali apimti priemones, kuriomis siekiama, *inter alia*, užtikrinti teismo sprendimų tarpusavio pripažinimą ir vykdymą valstybėse narėse, veiksmingą teisę į teisingumą ir civiliniam procesui tinkamai veikti trukdančių kliūčių šalinimą, prireikus skatinant civilinio proceso normų suderinamumą valstybėse narėse;
- (3) 2006 m. spalio 24 d. paskelbusi „Žaliąją knygą dėl teismo sprendimų vykdymo Europos Sąjungoje veiksmingumo gerinimo. Banko sąskaitų areštas“ Komisija pradėjo konsultacijas dėl poreikio įdiegti vienodą europinę banko sąskaitų blokavimo procedūrą ir dėl tokios procedūros galimų elementų;
- (4) 2009 m. gruodžio mėn. Stokholmo programoje ⁽³⁾, kurioje nustatyti 2010–2014 m. laisvės, saugumo ir teisingumo prioritetai, Europos Vadovų Taryba paprašė Komisijos įvertinti poreikį ir galimybes Sąjungos lygmeniu numatyti tam tikras laikinas priemones, įskaitant apsaugos priemones, siekiant užkirsti kelią, pavyzdžiui, turto dingimui prieš reikalavimo vykdymą, ir pateikti atitinkamus pasiūlymus, kuriais būtų siekiama didinti teismo sprendimų vykdymo Sąjungoje veiksmingumą, kiek tai susiję su banko sąskaitomis ir skolininkų turtu;
- (5) nacionalinės procedūros dėl apsaugos priemonių, pvz., sąskaitos blokavimo įsakymų, taikymo nustatytos visose valstybėse narėse, tačiau labai skiriasi tokių priemonių skyrimo sąlygos ir jų įgyvendinimo veiksmingumas. Be to, tarpvalstybinio pobūdžio bylose nacionalinių apsaugos priemonių taikymo procedūros gali būti sudėtingos, ypač kai kreditorius siekia blokuoti kelias skirtingose valstybėse narėse esančias sąskaitas. Todėl manytina, kad būtina ir tikslinga patvirtinti privalomą ir tiesiogiai taikomą Sąjungos aktą, kuriuo būtų sukurta nauja Sąjungos procedūra, sudaranti galimybę tarpvalstybiniais atvejais veiksmingai ir greitai blokuoti banko sąskaitose laikomas lėšas;

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 57.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

- (6) šiuo reglamentu nustatyta procedūra turėtų būti papildoma ir pasirinktinė priemonė, kuria kreditorius galėtų pasinaudoti; jis ir toliau gali pasinaudoti bet kuria kita procedūra siekdamas, kad būtų išduota lygiavertė priemonė pagal nacionalinę teisę;
- (7) kreditorius turėtų turėti galimybę siekti, kad būtų taikoma tokia apsaugos priemonė kaip europinis sąskaitos blokavimo įsakymas (toliau – blokavimo įsakymas arba įsakymas), kuria jo skolininkui užkertamas kelias pervesti ar išimti valstybėje narėje turimoje banko sąskaitoje esančias lėšas, jei kyla rizika, kad netaikant tokios priemonės kreditoriui bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau įvykdyti jo reikalavimą skolininko atžvilgiu. Skolininko sąskaitoje esančių lėšų blokavimas turėtų užkirsti kelią ne tik pačiam skolininkui, bet ir asmenims, kuriems jis patikėjo per tą sąskaitą atlikti mokėjimus, pavyzdžiui, periodinio mokėjimo nurodymu, tiesioginiu debetu arba naudojantis kredito kortele, pasinaudoti lėšomis;
- (8) šis reglamentas turėtų būti taikomas visoms civilinėms ir komercinėms byloms, išskyrus tam tikro aiškiai nustatyto pobūdžio bylas. Visų pirma šis reglamentas neturėtų būti taikomas reikalavimams skolininkui bankroto bylos atveju. Tai turėtų reikšti, kad skolininko atžvilgiu blokavimo įsakymas negali būti išduotas, kai jam iškelta bankroto byla, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾. Kita vertus, išimtimi turėtų būti leidžiama pasitelkti blokavimo įsakymą siekiant užtikrinti nuostolingų tokio skolininko mokėjimų trečiosioms šalims išieškojimą;
- (9) šis reglamentas turėtų būti taikomas sąskaitoms, turimoms kredito įstaigose, kurios verčiasi indėlių ar kitų grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita.

Vadinasi, jis neturėtų būti taikomas finansų įstaigoms, kurios nepriima tokių indėlių, pavyzdžiui, įstaigoms, teikiančioms finansavimą eksporto ir investavimo projektams ar projektams besivystančiose šalyse, arba įstaigoms, teikiančioms finansų rinkos paslaugas. Be to, šis reglamentas neturėtų būti taikomas centrinių bankų ar šiuose bankuose turimoms sąskaitoms, kai tie bankai veikia kaip pinigų institucijos, taip pat sąskaitoms, kurios negali būti užblokuotos blokavimo įsakymui lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais arba kurios yra dėl kitų priežasčių neareštuotinos pagal valstybės narės, kurioje yra atitinkama sąskaita, teisę;

- (10) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tarpvalstybinio pobūdžio byloms ir jame turėtų būti apibrėžta, kas šiuo konkrečiu atveju yra tarpvalstybinio pobūdžio byla. Taikant šį reglamentą turėtų būti laikoma, kad byla yra tarpvalstybinio pobūdžio tuo atveju, kai teismas, nagrinėjantis prašymą dėl blokavimo įsakymo, yra vienoje valstybėje narėje, o banko sąskaita, dėl kurios išduodamas įsakymas, yra kitoje valstybėje narėje. Turėtų būti laikoma, kad byla yra tarpvalstybinio pobūdžio ir tuo atveju, kai kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra vienoje valstybėje narėje, o teismas ir blokuotina banko sąskaita yra kitoje valstybėje narėje.

Šis reglamentas neturėtų būti taikomas sąskaitų, esančių teismo, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, valstybėje narėje, blokavimui, jeigu kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) taip pat yra toje valstybėje narėje, net jeigu kreditorius tuo pat metu kreipiasi dėl blokavimo įsakymo, susijusio su sąskaita ar sąskaitomis, esančiomis kitoje valstybėje narėje. Tokiu atveju kreditorius turėtų pateikti du atskirus prašymus – vieną dėl blokavimo įsakymo, o kitą dėl nacionalinės priemonės;

- (11) kreditorius, norintis užtikrinti vėlesnio teismo sprendimo dėl bylos esmės vykdymą, turėtų galėti pasinaudoti blokavimo įsakymo procedūra prieš inicijuodamas teismo procesą dėl bylos esmės ir bet kuriuo tokio proceso etapu. Ja taip pat turėtų galėti pasinaudoti kreditorius, kuriam jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą;
- (12) blokavimo įsakymu turėtų būti įmanoma užtikrinti reikalavimus, kurių įvykdymo terminas jau suejęs. Jį taip pat turėtų būti galima taikyti reikalavimų, kurių įvykdymo terminas dar nesuejęs, atveju, su sąlyga, kad tokie reikalavimai kyla iš sandorio arba jau įvykusio įvykio ir jų sumą galima nustatyti, įskaitant reikalavimus, susijusius su civilinės teisės pažeidimais, deliktais arba kvazideliktais, taip pat civilinius ieškinius dėl žalos atlyginimo arba restitucijos, grindžiamus veika, dėl kurios gali būti iškelta baudžiamoji byla.

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, 2000 6 30, p. 1).

Kreditorius turėtų turėti galimybę prašyti, kad blokavimo įsakymas būtų išduotas pagrindinio reikalavimo ar mažesnei sumai. Pastarasis variantas galėtų atitikti jo interesus, pavyzdžiui, tokiu atveju, kai dėl reikalavimo sumos dalies jis jau gavo kurią nors kitą garantiją;

- (13) siekiant užtikrinti glaudų blokavimo įsakymo išdavimo proceso ir teismo proceso dėl bylos esmės ryšį, tarptautinė jurisdikcija išduoti įsakymą turėtų priklausyti valstybių narių, kurių teismai turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl bylos esmės, teismams. Šiame reglamente teismo procesas dėl bylos esmės turėtų apimti bet koki teismo procesą, kuriuo siekiama, kad būtų išduotas vykdytinas dokumentas dėl pagrindinio reikalavimo, įskaitant, pavyzdžiui, supaprastintą teismo procesą, kuriuo siekiama gauti teismo sprendimą, įpareigojantį atsiskaityti, taip pat tokias procedūras, kaip antai Prancūzijoje taikomą „procédure de référé“. Jei skolininkas yra vartotojas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) yra tam tikroje valstybėje narėje, jurisdikcija išduoti įsakymą turėtų priklausyti tik tos valstybės narės teismams;
- (14) sąlygomis, kuriomis remiantis išduodamas blokavimo įsakymas, turėtų būti nustatyta tinkama kreditoriaus interesų siekti, kad būtų išduotas įsakymas, ir skolininko interesų užkirsti kelią piktnaudžiavimui įsakymu, pusiausvyra.

Todėl, kai kreditorius pateikia prašymą dėl blokavimo įsakymo iki teismo sprendimo priėmimo, teismas, kuriam pateiktas prašymas, turėtų būti įsitikinęs, remdamasis kreditoriaus pateiktais įrodymais, jog yra tikėtina, kad kreditoriaus reikalavimas skolininko atžvilgiu dėl bylos esmės bus patenkintas.

Be to, kreditorius bet kuriuo atveju, įskaitant atvejus, kai jam jau yra išduotas teismo sprendimas, turėtų įrodyti teismui, kad jo reikalavimui skubiai reikalinga teisminė apsauga ir kad be įsakymo gali būti trukdoma arba gerokai sunkiau įvykdyti esamą arba būsimą teismo sprendimą, nes esama realios rizikos, kad iki to laiko, kai atsiras galimybė kreditoriaus atžvilgiu vykdyti esamą arba būsimą teismo sprendimą, skolininkas gali būti iššvaistęs, paslėpęs ar sunaikinęs savo turtą arba jį perleidęs už mažesnę vertę, perleidęs neįprastą jo kiekį arba tai padaręs neįprastu būdu.

Teismas turėtų įvertinti kreditoriaus pateiktus įrodymus, pagrindžiančius, kad esama tokios rizikos. Pavyzdžiui, tai galėtų būti įrodymai, susiję su skolininko elgesiu reaguojant į kreditoriaus reikalavimą ar ankstesnio šalių ginčo metu, skolininko kredito istorija, skolininko turto pobūdžiu ir skolininko pastarojo meto veiksmams, kurių jis ėmėsi savo turto atžvilgiu. Vertindamas įrodymus, teismas gali laikyti, kad skolininko iš sąskaitų išimamos sumos ir jo išlaidos, reikalingos normaliai jo verslo eigai užtikrinti, arba periodinės šeimos išlaidos pačios savaime nėra neįprastos. Vien tai, kad skolininkas nemoka ar užginčija reikalavimą, arba vien tai, kad skolininkas turi daugiau kaip vieną kreditorių, neturėtų savaime būti laikoma pakankamu įrodymu įsakymo išdavimui pagrįsti. Be to, vien tai, kad skolininko finansinės aplinkybės yra nepalankios arba blogėja, savaime neturėtų būti pakankamu pagrindu įsakymui išduoti. Tačiau teismas gali atsižvelgti į šiuos veiksnius bendrai vertindamas, ar esama rizikos;

- (15) siekiant užtikrinti blokavimo įsakymo netikėtumo poveikį ir užtikrinti, kad įsakymas būtų naudinga priemonė kreditoriui, siekiančiam tarpvalstybiniais atvejais išieškoti skolas iš skolininko, skolininkui neturėtų būti pranešama apie kreditoriaus prašymą, jis neturėtų būti išklausomas prieš išduodant įsakymą ir jam neturėtų būti pranešama apie įsakymą prieš jį vykdančiam. Kai teismas, remdamasis kreditoriaus arba, jei taikoma, jo liudytojo (-ų) pateiktais įrodymais ir informacija, nėra įsitikinęs, kad atitinkamos sąskaitos ar sąskaitų blokavimas yra pagrįstas, jis turėtų įsakymo neišduoti;
- (16) jei kreditorius prašymą dėl blokavimo įsakymo pateikia prieš teisme inicijuodamas procesą dėl bylos esmės, šiuo reglamentu jam turėtų būti nustatyta pareiga tokį teismo procesą inicijuoti per tam tikrą laikotarpį, taip pat pareiga pateikti teismui, kuriam jis pateikė prašymą dėl įsakymo, tokio inicijavimo įrodymą. Jei kreditorius nevykdo šios pareigos, įsakymas turėtų būti atšaukiamas paties teismo iniciatyva arba turėtų būti panaikinamas automatiškai;
- (17) atsižvelgiant į tai, kad skolininkas neišklausomas prieš išduodant įsakymą, šiame reglamente turėtų būti numatytos specialios apsaugos priemonės, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui įsakymu ir apsaugotos skolininko teisės;

- (18) viena iš tokių svarbių apsaugos priemonių turėtų būti galimybė reikalauti, kad kreditorius pateiktų garantiją siekiant užtikrinti, kad skolininkui vėliau galėtų būti atlyginta bet kokia žala, kuri jam padaryta blokavimo įsakymu. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę tokia garantija galėtų būti pateikta kaip garantinis depozitas arba alternatyvi užtikrinimo priemonė, pavyzdžiui, banko garantija arba hipoteka. Teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra nustatyti, kokia garantijos suma yra pakankama, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiauti įsakymu ir užtikrintas žalos skolininkui atlyginimas; teismas taip pat turėtų turėti galimybę, jei nėra konkrečių įrodymų dėl galimos žalos sumos, laikyti, kad suma, dėl kurios turi būti išduotas įsakymas, yra orientacinė suma nustatant garantijos sumą.

Tais atvejais, kai kreditoriui dar neišduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba neišduotas autentiškas dokumentas, pagal kuriuos reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą, bendra taisyklė turėtų būti, kad garantija pateikiama, ir teismas šio reikalavimo netaikyti arba mažesnės garantijos sumos reikalauti turėtų tik išskirtiniais atvejais, jei jis mano, kad tokia garantija yra netikslinga, perteklinė ar neproporcinga konkrečios bylos aplinkybėmis. Tokios aplinkybės galėtų būti, pavyzdžiui, jei kreditorius turi labai svarių argumentų bylai laimėti, bet neturi pakankamai lėšų garantijai pateikti, jei reikalavimas susijęs su išlaikymu ar darbo užmokesčio mokėjimu arba jei reikalavimo suma yra tokio dydžio, kad įsakymas negalėtų padaryti žalos skolininkui, pavyzdžiui, mažos verslo skolos atveju.

Tais atvejais, kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra nuspręsti dėl garantijos pateikimo. Išskyrus pirmiau minėtus išskirtinius atvejus, pateikti garantiją gali būti tikslinga, pavyzdžiui, kai teismo sprendimas, kurio vykdymą siekiama užtikrinti blokavimo įsakymu, dar nėra vykdytinas arba yra vykdytinas tik laikinai dėl to, kad yra pateiktas apeliacinis skundas;

- (19) kitas svarbus elementas siekiant tinkamos kreditoriaus ir skolininko interesų pusiausvyros turėtų būti taisyklė, kad kreditorius atsakingas už bet kokią skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą. Todėl šiame reglamente turėtų būti numatyta bent kreditoriaus atsakomybė už skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą dėl kreditoriaus kaltės. Šiuo atveju įrodinėjimo pareiga turėtų tekti skolininkui. Kalbant apie šiame reglamente nurodytus atsakomybės pagrindus, turėtų būti numatyta suderinta taisyklė dėl galimybės nugincyti kreditoriaus kaltės prezumpciją.

Be to, valstybės narės turėtų galėti savo nacionalinėje teisėje toliau taikyti arba nustatyti kitus nei šiame reglamente nurodytieji atsakomybės pagrindus. Kalbant apie tokius kitus atsakomybės pagrindus, valstybės narės taip pat turėtų galėti toliau taikyti arba nustatyti kitų rūšių atsakomybę, pavyzdžiui, atsakomybę be kaltės.

Šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatyta kolizinė norma, nustatanti, kad kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės teisė. Tais atvejais, kai yra kelios vykdymo valstybės narės, taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės, kurioje yra skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė), teisė. Jei skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė) nėra nė vienoje iš vykdymo valstybių narių, taikytina teisė turėtų būti vykdymo valstybės narės, kuri turi glaudžiausią ryšį su byla, teisė. Skirtingose vykdymo valstybėse narėse užblokuotos sumos dydis galėtų būti vienas iš veiksnių, į kurį teismas atsižvelgtų nustatydamas glaudžiausią ryšį;

- (20) siekiant pašalinti esamus praktinius sunkumus, su kuriais tarpvalstybiniais atvejais susiduriama norint gauti informacijos apie tai, kur skolininkas turi banko sąskaitą, šiame reglamente turėtų būti nustatytas mechanizmas, kuris sudarytų galimybę kreditoriui paprašyti, kad teismas, prieš išduodamas blokavimo įsakymą, iš valstybės narės, kurioje, kreditoriaus manymu, skolininkas turi sąskaitą, paskirtos informavimo institucijos gautų skolininko sąskaitai nustatyti būtiną informaciją. Atsižvelgiant į ypatingą tokių valdžios institucijų veiksmų ir tokios galimybės gauti asmens duomenis pobūdį, galimybė gauti informacijos apie sąskaitą paprastai turėtų būti suteikiama tik tais atvejais, kai kreditoriui jau išduotas vykdytinas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas. Vis dėlto, išimties tvarka kreditorius turėtų galėti pateikti prašymą gauti informacijos apie sąskaitą, net jei jam išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas dar nėra vykdytinas. Pateikti tokį prašymą turėtų būti galima tais atvejais, kai blokuotina suma yra reikšminga, atsižvelgiant į susijusias aplinkybes, ir kai teismas remdamasis kreditoriaus pateiktais įrodymais yra įsitikinęs, kad skubiai reikia gauti tokios informacijos apie sąskaitą, kadangi esama rizikos, kad be tokios informacijos gali kilti pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo skolininko atžvilgiu įvykdymui ir kad dėl tos priežasties gali žymiai pablogėti kreditoriaus finansinė padėtis.

Kad toks mechanizmas galėtų veikti, valstybės narės savo nacionalinėje teisėje turėtų nustatyti vieną ar kelis tokios informacijos gavimo metodus, kurie būtų veiksmingi ir rezultatyvūs bei nereikala būtų neproporcingai daug išlaidų ar laiko. Šis mechanizmas turėtų būti taikomas tik jei visos blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos ir reikalavimai yra įvykdyti, o kreditorius savo prašyme deramai motyvavo, kodėl yra pagrįsta manyti, kad skolininkas turi vieną ar kelias sąskaitas konkrečioje valstybėje narėje, pavyzdžiui, kadangi skolininkas dirba arba vykdo profesinę veiklą toje valstybėje narėje arba joje turi turto;

- (21) siekiant užtikrinti skolininko asmens duomenų apsaugą, gauta informacija, susijusi su nustatytų skolininko banko sąskaitos (-ų) duomenimis, neturėtų būti pateikiama kreditoriui. Ji turėtų būti pateikiama tik prašiusiam teismui ir išimtiniais atvejais skolininko bankui, jei bankas ar kita įstaiga, atsakinga už įsakymo vykdymą vykdomo valstybėje narėje, remdamiesi įsakyme pateikta informacija negali nustatyti skolininko sąskaitos, pavyzdžiui, tuo atveju, kai tame pačiame banke yra kelios sąskaitos, kurių savininkų vardai, pavardės ir adresai sutampa. Jei tokiu atveju įsakyme nurodyta, kad blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeris (-iai) yra gautas (-i) pagal prašymą dėl informacijos, bankas tos informacijos turėtų paprašyti vykdomo valstybės narės informavimo institucijos ir turėtų galėti tokią prašymą pateikti neformaliu ir paprastu būdu;
- (22) šiame reglamente kreditoriui turėtų būti suteikta teisė apskųsti atsisakymą išduoti blokavimo įsakymą. Ta teisė neturėtų daryti poveikio kreditoriaus galimybei remiantis naujais faktais ar naujais įrodymais pateikti naują prašymą dėl blokavimo įsakymo;
- (23) banko sąskaitų blokavimo vykdomo struktūros valstybėse narėse yra labai skirtingos. Kad būtų išvengta tų struktūrų dubliavimo valstybėse narėse ir kuo labiau laikomasi nacionalinių procedūrų, šiame reglamente, kalbant apie blokavimo įsakymo vykdymą ir faktinį gyvendinimą, turėtų būti remiamasi valstybėje narėje, kurioje įsakymas turi būti vykdomas, galiojančiais lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymo ir įgyvendinimo metodais bei struktūromis;
- (24) siekiant užtikrinti greitą išieškojimą, šiame reglamente turėtų būti numatyta, kad kilmės valstybė narė vykdomo valstybės narės kompetentingai institucijai įsakymą perduotų bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, kuriomis būtų užtikrinta, kad perduotų dokumentų turinys yra teisingas, patikimas ir lengvai įskaitomas;
- (25) gavusi blokavimo įsakymą vykdomo valstybės narės kompetentinga institucija turėtų imtis reikiamų veiksmų, kad įsakymas būtų įvykdytas pagal jos nacionalinę teisę, – perduoti gautą įsakymą bankui ar kitam už tokių įsakymų vykdymą toje valstybėje narėje atsakingam subjektui arba, jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, kitu būdu nurodyti bankui vykdyti tą įsakymą;
- (26) atsižvelgiant į vykdomo valstybėje narėje nustatytus lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymo metodus, blokavimo įsakymas turėtų būti įgyvendinamas užblokuojant blokuotiną sumą skolininko sąskaitoje arba, jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, pervedant tą sumą į blokavimo tikslui skirtą sąskaitą, o tai gali būti kompetentingos vykdomo institucijos, teismo, banko, kuriame skolininkas turi sąskaitą, sąskaita arba banko, paskirto šiuo atveju atlikti sąskaitų blokavimo koordinavimo institucijos funkcijas, sąskaita;
- (27) šiuo reglamentu neturėtų būti užkirstas kelias prašyti iš anksto sumokėti mokestį už blokavimo įsakymo vykdymą. Tai turėtų nustatyti valstybės narės, kurioje įsakymas turi būti vykdomas, nacionalinė teisė;
- (28) blokavimo įsakymo vykdymo eilė yra tokia pati, kaip ir lygiaverčio nacionalinio įsakymo vykdymo eilė vykdomo valstybėje narėje, jei ji yra. Jeigu pagal nacionalinę teisę tam tikroms vykdomo priemonėms teikiamas prioritetasis blokavimo priemonių atžvilgiu, toks pat prioritetasis joms turėtų būti teikiamas blokavimo įsakymų pagal šį reglamentą atžvilgiu. Šiame reglamente įsakymai *in personam*, esantys kai kuriose nacionalinėse teisinėse sistemose, turėtų būti laikomi lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais;

- (29) šiame reglamente turėtų būti numatyta banko arba kito už blokavimo įsakymo vykdymą vykdomo valstybėje narėje atsakingo subjekto pareiga pareikšti, ar pagal įsakymą buvo blokuotos skolininko lėšos ir, jeigu buvo, kokia apimtimi, bei kreditoriaus pareiga užtikrinti, kad būtų panaikintas blokavimo įsakyme nurodytą sumą viršijančios sumos blokavimas;
- (30) šiuo reglamentu turėtų būti apsaugota skolininko teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir jo teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir todėl, atsižvelgiant į blokavimo įsakymo išdavimo procedūros *ex parte* pobūdį, jam turėtų būti sudaryta galimybė remiantis šiame reglamente numatytais pagrindais užginčyti įsakymą arba jo vykdymą iškart po įsakymo įgyvendinimo;
- (31) atitinkamai šiame reglamente turėtų būti reikalavimas po blokavimo įsakymo įgyvendinimo nedelsiant skolininkui įteikti įsakymą, visus kilmės valstybės narės teismui kreditoriaus pateiktus dokumentus ir reikiamus vertimus. Teismas turėtų turėti teisę savo nuožiūra pridėti papildomų dokumentų, kuriais jis pagrindė savo sprendimą ir kurių skolininkui gali reikėti siekiant apginti savo teises, pavyzdžiui, žodinio bylos nagrinėjimo stenogramas;
- (32) skolininkui turėtų būti suteikta galimybė prašyti blokavimo įsakymo peržiūros, visų pirma jei nebuvo laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų ar reikalavimų, arba jei aplinkybės, kurių pagrindu įsakymas buvo išduotas, pasikeitė taip, kad įsakymo išdavimas būtų nebepagrįstas. Pavyzdžiui, skolininkas turėtų galėti pasinaudoti teisių gynimo priemone, jeigu atitinkama byla nebuvo tarpvalstybinio pobūdžio byla, kaip apibrėžta šiame reglamente, jeigu buvo nesilaikoma šiame reglamente nustatytų taisyklių dėl jurisdikcijos, jeigu kreditorius teismo proceso dėl bylos esmės neinicijavo per šiame reglamente nustatytą laikotarpį ir teismas dėl šios priežasties savo iniciatyva neatšaukė įsakymo ar automatiškai jo nepanaikino, jeigu nebuvo būtinybės skubiai apsaugoti kreditoriaus reikalavimo, nes nekilo rizika, kad bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau vykdyti tą reikalavimą, arba jeigu pateikiant garantiją nebuvo laikomasi šiame reglamente išdėstytų reikalavimų.

Taip pat skolininkas turėtų galėti pasinaudoti teisių gynimo priemone, jeigu įsakymas ir pranešimas dėl blokavimo nebuvo jam įteikti, kaip numatyta šiame reglamente, arba jeigu jam įteikti dokumentai neatitiko šiame reglamente nustatytų reikalavimų dėl kalbos. Tačiau tokia teisių gynimo priemonė neturėtų būti suteikta, jei per nustatytą laikotarpį išsprendžiama dokumentų neįteikimo ar vertimo problema. Siekdamas išspręsti dokumentų neįteikimo problemą, kreditorius turėtų pateikti prašymą kilmės valstybėje narėje už dokumentų įteikimą atsakingai institucijai, kad atitinkami dokumentai skolininkui būtų įteikti siunčiant registruotu paštu, arba, jeigu skolininkas sutiko atsiimti dokumentus teisme, pateikti teismui reikiamus dokumentų vertimus. Tokį prašymą pateikti neturėtų būti reikalaujama, jeigu dokumentų neįteikimo problema jau išspręsta kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, jeigu pagal nacionalinę teisę teismas savo iniciatyva inicijavo dokumentų įteikimą;

- (33) tai, kas turi pateikti pagal šį reglamentą reikalaujamus vertimus ir kas padengia šių vertimų išlaidas, nustatoma nacionalinėje teisėje;
- (34) jurisdikciją dėl teisių gynimo priemonių paties blokavimo įsakymo atžvilgiu turėtų turėti valstybės narės, kurioje išduotas įsakymas, teismai. Jurisdikciją dėl teisių gynimo priemonių blokavimo įsakymo vykdymo atžvilgiu turėtų turėti vykdomo valstybės narės teismai arba, kai taikoma, tos valstybės narės kompetentingos vykdomo institucijos;
- (35) skolininkui turėtų būti suteikta teisė prašyti panaikinti lėšų blokavimą, jei jis pateikia kitą tinkamą garantiją. Tokia kita garantija galėtų būti pateikta kaip garantinis depozitas arba alternatyvi užtikrinimo priemonė, pavyzdžiui, banko garantija arba hipoteka;

- (36) šiuo reglamentu turėtų būti užtikrinta, kad skolininko sąskaitos blokavimas neturėtų įtakos sumoms, kurios yra neareštuotos pagal vykdymo valstybės narės teisę, pavyzdžiui, sumoms, kurios būtinai skolininko ir jo šeimos pragyvenimui užtikrinti. Atsižvelgiant į toje valstybėje narėje taikomą procedūrinę sistemą, prieš įgyvendinant įsakymą atsakinga įstaiga, kuri galėtų būti teismas, bankas ar kompetentinga vykdymo institucija, turėtų atitinkamai sumai taikyti išimtį *ex officio*, arba tai sumai išimtis turėtų būti taikoma skolininko prašymu po to, kai įsakymas yra įgyvendintas. Tuo atveju, kai užblokuojamos sąskaitos keliose valstybėse narėse ir išimtis taikyta daugiau nei vieną kartą, kreditoriui turėtų būti suteikta galimybė kreiptis į bet kurios vykdymo valstybės narės kompetentingą teismą arba, kai taip nustatyta vykdymo valstybės narės nacionalinėje teisėje, į kompetentingą vykdymo instituciją toje valstybėje narėje dėl toje valstybėje narėje taikomos išimties koregavimo;
- (37) siekiant užtikrinti, kad blokavimo įsakymas būtų išduodamas ir įvykdomas greitai ir nedelsiant, šiame reglamente turėtų būti nustatyti terminai, per kuriuos turi būti užbaigti skirtingi procedūros etapai. Procedūroje dalyvaujantiems teismams ar valdžios institucijoms šių terminų nesilaikyti turėtų būti leidžiama tik išimtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, teisiniu ar dalykiniu požiūriu sudėtingų bylų atvejais;
- (38) apskaičiuojant šiame reglamente numatytus terminus ir laikotarpius, turėtų būti taikomas Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾;
- (39) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas taikyti šį reglamentą reikėtų nustatyti reikalavimą, kad valstybės narės Komisijai praneštų tam tikrą informaciją apie savo teisės aktus ir procedūras, susijusius su blokavimo įsakymais ir lygiaverčiais nacionaliniais įsakymais;
- (40) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas praktiškai taikyti šį reglamentą turėtų būti nustatytos standartinės formos, visų pirma šiame reglamente nustatytų prašymo dėl blokavimo įsakymo, paties įsakymo, deklaracijos apie lėšų blokavimą ir prašymo dėl teisių gynimo priemonės ar apeliacinio skundo formos;
- (41) siekiant padidinti procedūrų efektyvumą šiuo reglamentu turėtų būti suteikta galimybė kuo daugiau naudotis šiuolaikinėmis ryšių technologijomis, kurios yra priimtinos pagal atitinkamų valstybių narių procesines taisykles, visų pirma šiame reglamente numatytų standartinių formų pildymui ir procedūrose dalyvaujančių valdžios institucijų susižinojimui. Be to, blokavimo įsakymo ir kitų pagal šį reglamentą naudojamų dokumentų pasirašymo metodai turėtų būti technologiškai neutralūs, kad būtų galima taikyti esamus metodus, pavyzdžiui, skaitmeninį sertifikavimą arba saugų patvirtinimą, ir ateityje šioje srityje diegti techninius patobulinimus;
- (42) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su šiame reglamente numatytų standartinių formų nustatymu ir vėlesniais pakeitimais. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (43) patariamoji procedūra pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnį turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos šiame reglamente numatytos standartinės formos, priimti;
- (44) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma juo siekiama užtikrinti pagarbą privatumui ir šeimos gyvenimui, asmens duomenų apsaugai, teisei į nuosavybę ir teisei į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, kaip nustatyta atitinkamai jos 7, 8, 17 ir 47 straipsniuose;

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (45) galimybės gauti asmens duomenis, jų naudojimo ir perdavimo pagal šį reglamentą srityje turėtų būti laikomasi reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽¹⁾, kurią valstybės narės perkėlė į nacionalinę teisę;
- (46) šio reglamento taikymo tikslais vis dėlto būtina nustatyti tam tikras sąlygas, taikomas gaunant asmens duomenis ir juos naudojant bei perduodant. Šiuo atveju atsižvelgta į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽²⁾. Duomenų subjektas turėtų būti informuojamas pagal nacionalinę teisę. Vis dėlto skolininko informavimas apie informacijos, susijusios su jo sąskaita (-omis), atskleidimą turėtų būti atidėtas 30 dienų, siekiant užkirsti kelią pavojui dėl tokio ankstyvo informavimo blokavimo įsakymo veikimui;
- (47) kadangi šio reglamento tikslas, tai yra nustatyti Sąjungos apsaugos priemonės procedūrą, kuria naudodamasis kreditorius gali siekti, kad būtų išduotas sąskaitos blokavimo įsakymas, kuriuo užtikrinama, kad kreditoriaus reikalavimo vykdymui nekils pavojus dėl veiksmų pervedant ar išimant skolininko lėšas, laikomas Sąjungoje esančioje banko sąskaitoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šio reglamento masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (48) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik toms valstybėms narėms, kurioms jis privalomas pagal Sutartis. Todėl galimybė išduoti šiame reglamente numatytą blokavimo įsakymą turėtų būti suteikta tik kreditoriams, kurių gyvenamoji vieta (buveinė) yra valstybėje narėje, kuriai šis reglamentas privalomas, o pagal šį reglamentą išduoti įsakymai turėtų būti susiję tik su tokioje valstybėje narėje esančių banko sąskaitų blokavimu;
- (49) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (50) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (51) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatoma Sąjungos procedūra, kuria kreditoriui sudaromos galimybės siekti, kad būtų išduotas europinis sąskaitos blokavimo įsakymas (toliau – blokavimo įsakymas arba įsakymas), kuriuo, neviršijant įsakyme nurodytos sumos, užkertamas kelias tam, kad kiltų pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo įvykdymui dėl lėšų, kurias turi skolininkas ar kurios turimos skolininko vardu valstybėje narėje esančioje banko sąskaitoje, pervedimo ar išėmimo.

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ OL C 373, 2011 12 21, p. 4.

2. Kreditorius gali pasinaudoti blokavimo įsakymu kaip alternatyva pagal nacionalinę teisę galiojančioms blokavimo priemonėms.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas piniginiams reikalavimams tarpvalstybinėse civilinėse ir komercinėse bylose, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, neatsižvelgiant į atitinkamo teismo pobūdį. Jis netaikomas visų pirma mokesčių, muitų arba administracinių byloms arba valstybės atsakomybės už veiksmus ir neveikimą įgyvendinant valstybinės valdžios įgaliojimus (*acta iure imperii*) atveju.

2. Šis reglamentas netaikomas:

- a) teisėms į turtą, atsirandančioms iš santuokos ryšių arba ryšių, kurie pagal tokiems ryšiams taikytiną teisę yra laikomi ryšiais, turinčiais santuokai prilyginamų pasekmių;

- b) testamentams ir paveldėjimui, įskaitant dėl mirties kylančias išlaikymo prievoleles;

- c) reikalavimams skolininkui, kurio atžvilgiu buvo pradėtos bankroto procedūros, nemokių bendrovių ar kitų juridinių asmenų likvidavimo procedūros, procedūros dėl taikos sutarčių, susitarimų su kreditoriais ar panašios procedūros;

- d) socialiniam draudimui;

- e) arbitražui.

3. Šis reglamentas netaikomas banko sąskaitoms, kurios yra neareštuotinos pagal valstybės narės, kurioje yra sąskaita, teisę, arba sąskaitoms, kurių turėjimas susijęs su sistemų, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punkte, veikimu.

4. Šis reglamentas netaikomas centrinių bankų ir šiuose bankuose turimoms banko sąskaitoms, kai šie bankai veikia kaip pinigų institucijos.

3 straipsnis

Tarpvalstybinio pobūdžio bylos

1. Šiame reglamente tarpvalstybinio pobūdžio byla yra byla, kurioje blokavimo įsakymu blokuotina banko sąskaita ar sąskaitos yra valstybėje narėje, kuri nėra:

- a) teismo, kuriam pagal 6 straipsnį pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, valstybė narė arba

- b) valstybė narė, kurioje yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė).

2. Nustatant, ar byla yra tarpvalstybinio pobūdžio, atitinkamas laiko momentas yra diena, kurią teismui, turinčiam jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo.

⁽¹⁾ 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- 1) banko sąskaita arba sąskaita – bet kokia skolininko vardu arba skolininko naudai trečiojo asmens vardu tvarkoma sąskaita banke, kurioje turimos lėšos;
- 2) bankas – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra Sąjungoje arba pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽²⁾ 47 straipsnį už jos ribų, filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, kai tokie filialai yra Sąjungoje;
- 3) lėšos – pinigai, įskaityti į sąskaitą bet kuria valiuta, ar panašūs pinigų išmokėjimo reikalavimai, tokie kaip pinigų rinkos indėliai;
- 4) valstybė narė, kurioje yra banko sąskaita –
 - a) valstybė narė, nurodyta tarptautiniame banko sąskaitos numeryje (IBAN), arba
 - b) banko sąskaitos, kuri neturi IBAN, atveju – valstybė narė, kurioje yra banko, kuriame yra sąskaita, pagrindinė buveinė, arba jeigu sąskaita yra filiale – valstybė narė, kurioje yra tas filialas;
- 5) reikalavimas – reikalavimas sumokėti konkrečią pinigų sumą, mokėtiną suėjus jos mokėjimo terminui, arba reikalavimas sumokėti nustatomą pinigų sumą, kylančią iš sandorio ar jau įvykusio įvykio, jei tokį reikalavimą galima pareikšti teisme;
- 6) kreditorius – fizinis asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, arba juridinis asmuo, kurio buveinė yra valstybėje narėje, ar bet koks kitas subjektas, kurio buveinė yra valstybėje narėje, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, kuris teikia prašymą dėl blokavimo įsakymo, susijusio su reikalavimu, arba kuriam toks blokavimo įsakymas jau yra išduotas;
- 7) skolininkas – fizinis ar juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, kurio atžvilgiu kreditorius siekia, kad būtų išduotas blokavimo įsakymas, susijęs su reikalavimu, arba kurio atžvilgiu toks blokavimo įsakymas jau yra išduotas;
- 8) teismo sprendimas – bet kuris valstybės narės teismo priimtas sprendimas, nesvarbu, kaip jis gali būti įvardytas, įskaitant teismo pareigūno sprendimą, kuriuo nustatomos sąnaudos ar išlaidos;
- 9) taikos sutartis – valstybės narės teismo patvirtintas arba teismo proceso valstybės narės teisme metu sudarytas susitarimas;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- 10) autentiškas dokumentas – dokumentas, oficialiai parengtas arba įregistruotas valstybėje narėje kaip autentiškas dokumentas, kurio autentiškumas:
- a) siejamas su parašu bei dokumento turiniu ir
 - b) buvo nustatytas viešosios valdžios institucijos arba kitos tuo tikslu įgaliotos valdžios institucijos;
- 11) kilmės valstybė narė – valstybė narė, kurioje išduotas blokavimo įsakymas;
- 12) vykdymo valstybė narė – valstybė narė, kurioje yra blokuotina banko sąskaita;
- 13) informavimo institucija – valdžios institucija, kurią valstybė narė paskyrė kaip turinčią kompetenciją gauti reikalingą informaciją apie skolininko sąskaitą (-as) pagal 14 straipsnį;
- 14) kompetentinga valdžios institucija – valdžios institucija ar institucijos, kurią (-ias) valstybė narė paskyrė kaip turinčią (-ias) kompetenciją priimti, perduoti ar įteikti pagal 10 straipsnio 2 dalį, 23 straipsnio 3, 5 ir 6 dalis, 25 straipsnio 3 dalį, 27 straipsnio 2 dalį, 28 straipsnio 3 dalį ir 36 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą;
- 15) nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) – nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 62 ir 63 straipsnius.

2 SKYRIUS

BLOKAVIMO ĮSAKYO IŠDAVIMO PROCEDŪRA

5 straipsnis

Galimybė pasinaudoti

Blokavimo įsakymu kreditorius gali pasinaudoti šiais atvejais:

- a) prieš kreditoriui valstybėje narėje pradedant teismo procesą prieš skolininką dėl bylos esmės arba bet kuriuo tokio proceso etapu, kol nėra paskelbtas teismo sprendimas arba nėra patvirtinta ar sudaryta taikos sutartis;
- b) po to, kai kreditoriui valstybėje narėje išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą.

6 straipsnis

Jurisdikcija

1. Tuo atveju, kai kreditoriui teismo sprendimas, taikos sutartis arba autentiškas dokumentas dar nėra išduotas, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą turi valstybės narės, kuri pagal atitinkamas taikytinas jurisdikcijos taisykles turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl bylos esmės, teismai.
2. Nepaisant 1 dalies, jeigu skolininkas yra vartotojas, kuris sudarė sutartį su kreditoriumi tokiu tikslu, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su skolininko verslu ar profesija, blokavimo įsakymo, kuriuo siekiama užtikrinti reikalavimą, susijusį su ta sutartimi, išdavimas priklauso valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teismų jurisdikcijai.

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

3. Jei kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas arba taikos sutartis, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, susijusį su teismo sprendimu arba taikos sutartyje nurodytu reikalavimu turi valstybės narės, kurioje priimtas teismo sprendimas arba patvirtintas ar sudaryta taikos sutartis, teismai.

4. Tuo atveju, kai kreditoriui išduotas autentiškas dokumentas, jurisdikciją išduoti blokavimo įsakymą, susijusį su tame dokumente nurodytu reikalavimu, turi teismai, paskirti tuo tikslu valstybėje narėje, kurioje buvo parengtas tas dokumentas.

7 straipsnis

Blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos

1. Teismas išduoda blokavimo įsakymą, jei kreditorius yra pateikęs pakankamai įrodymų, kad įtikintų teismą, jog reikia skubiai taikyti tokią apsaugos priemonę kaip blokavimo įsakymas, nes esama realios rizikos, kad be tokios priemonės bus trukdoma arba bus gerokai sunkiau vėliau įvykdyti kreditoriaus reikalavimą skolininko atžvilgiu.

2. Tuo atveju, kai kreditoriui valstybėje narėje dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą, kreditorius taip pat pateikia pakankamų įrodymų, kad įtikintų teismą, jog yra tikėtina, kad jo reikalavimas skolininko atžvilgiu dėl bylos esmės bus patenkintas.

8 straipsnis

Prašymas dėl blokavimo įsakymo

1. Prašymai dėl blokavimo įsakymo teikiami naudojant formą, nustatytą laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

2. Prašyme pateikiama ši informacija:

- a) teismo, kuriam teikiamas prašymas, pavadinimas ir adresas;
- b) informacija apie kreditorių: vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys bei, jei taikoma, kreditoriaus atstovo vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys, taip pat:
 - i) kai kreditorius yra fizinis asmuo – gimimo data ir, jei taikoma ir yra, jo (jos) identifikacinis ar paso numeris; arba
 - ii) kai kreditorius yra juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, – jo įsteigimo, įkūrimo, ar įregistravimo valstybė ir identifikacinis ar registracijos numeris arba, jeigu tokio numerio nėra, jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo data bei vieta;
- c) informacija apie skolininką: vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys ir, jei taikoma, skolininko atstovo vardas, pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys, taip pat, jeigu yra:
 - i) kai skolininkas yra fizinis asmuo – jo (jos) gimimo data ir identifikacinis ar paso numeris; arba
 - ii) kai skolininkas yra juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, turintis teisę būti ieškovu ar atsakovu pagal valstybės narės teisę, – jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo valstybė ir identifikacinis ar registracijos numeris arba, jeigu tokio numerio nėra, jo įsteigimo, įkūrimo ar įregistravimo data bei vieta;
- d) numeris, pagal kurį galima identifikuoti banką, pavyzdžiui, IBAN ar BIC, ir (arba) banko, kuriame skolininkas turi vieną ar kelias blokuotinas sąskaitas, pavadinimas ir adresas;

- e) jei yra, blokuotinos sąskaitos (arba blokuotinių sąskaitų) numeris ir, tokiu atveju, įrašas apie tai, ar reikėtų blokuoti kitas sąskaitas, kurias skolininkas turi tame pačiame banke;
- f) kai neįmanoma pateikti jokios informacijos, reikalaujamos pagal d punktą, – pareiškimas, kad pagal 14 straipsnį yra pateiktas prašymas gauti informacijos apie sąskaitą, kai tokį prašymą įmanoma pateikti, ir pateikiamos priežastys, kodėl kreditorius mano, jog skolininkas turi vieną ar daugiau sąskaitų konkrečios valstybės narės banke;
- g) suma, dėl kurios prašoma išduoti blokavimo įsakymą:
 - i) kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – pagrindinio reikalavimo suma arba jos dalis ir pagal 15 straipsnį atlygintini delspinigiai;
 - ii) kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – teismo sprendime, taikos sutartyje arba autentiškame dokumente nurodyta pagrindinio reikalavimo suma arba jos dalis ir pagal 15 straipsnį atlygintini delspinigiai ir išlaidos;
- h) kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas:
 - i) visų reikšmingų elementų, kuriais grindžiama teismo, kuriam pateikiamas prašymas dėl blokavimo įsakymo, jurisdikcija, apibūdinimas;
 - ii) visų reikšmingų aplinkybių, kuriomis grindžiamas reikalavimas ir, jei taikoma, reikalaujami delspinigiai, apibūdinimas;
 - iii) pareiškimas, kuriame nurodoma, ar kreditorius jau pradėjo teismo procesą prieš skolininką dėl bylos esmės;
- i) kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, – pareiškimas, kad teismo sprendimas, teisminis susitarimas arba autentiškas dokumentas dar neįvykdytas arba, jeigu jis įvykdytas iš dalies, įrašas apie tai, kokia dalis liko neįvykdyta;
- j) visų reikšmingų aplinkybių, kuriomis grindžiamas blokavimo įsakymo išdavimas, kaip reikalaujama 7 straipsnio 1 dalyje, apibūdinimas;
- k) kai taikoma – priežastys, kodėl, kreditoriaus manymu, jis turėtų būti atleistas nuo garantijos pateikimo pagal 12 straipsnį;
- l) įrodymų, kuriuos pateikė kreditorius, sąrašas;
- m) deklaracija, kaip numatyta 16 straipsnyje, dėl to, ar kreditorius kitiems teismams arba valdžios institucijoms yra pateikęs prašymą dėl lygiaverčio nacionalinio įsakymo arba ar toks įsakymas jau buvo išduotas arba buvo atsisakyta jį išduoti, o jei buvo išduotas, – mastas, kuriuo jis buvo įgyvendintas;
- n) duomenys apie kreditoriaus banko sąskaitą, kuri bus naudojama skolininko atliekamiems savanoriškiems mokėjimams reikalavimui tenkinti (neprivaloma);
- o) deklaracija, kad prašyme kreditoriaus pateikta informacija, jo žiniomis, yra teisinga ir išsami, ir kad kreditorius žino, jog dėl tyčinių neteisingų ar neišsamių pareiškimų gali atsirasti teisinių pasekmių pagal valstybės narės, kurioje pateiktas prašymas, teisę arba gali kilti atsakomybė pagal 13 straipsnį.

3. Prie prašymo pridedami visi reikšmingi patvirtinamieji dokumentai, ir, kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas – teismo sprendimo, taikos sutarties arba autentiško dokumento kopija, atitinkanti būtiną jo autentiškumo nustatymo sąlygas.

4. Prašymas ir patvirtinamieji dokumentai gali būti pateikti bet kokiomis ryšio, įskaitant elektroninį, priemonėmis, kurios yra priimtinos pagal valstybės narės, kurioje pateikiamas prašymas, procesines taisykles.

9 straipsnis

Įrodymų rinkimas

1. Teismas priima sprendimą rašytinio proceso tvarka, remdamasis informacija ir įrodymais, kuriuos kreditorius pateikė savo prašyme. Jei teismas mano, kad pateiktų įrodymų nepakanka, jis gali, jei leidžiama pagal nacionalinę teisę, prašyti kreditoriaus pateikti papildomų rašytinių įrodymų.

2. Nepaisant 1 dalies ir atsižvelgiant į 11 straipsnį teismas taip pat gali, su sąlyga, kad dėl to nederamai nevilkamas bylos nagrinėjimas, pasinaudoti bet kuriuo kitu tinkamu jo nacionalinėje teisėje numatytu įrodymų rinkimo būdu, pavyzdžiui, išklausti kreditorių arba jo liudytoją (-us), be kita ko, pasitelkdamas vaizdo konferenciją ar kitas ryšio technologijų priemones.

10 straipsnis

Teismo proceso dėl bylos esmės inicijavimas

1. Kai kreditorius pateikė prašymą dėl blokavimo įsakymo prieš inicijuodamas teismo procesą dėl bylos esmės, jis inicijuoja tokį teismo procesą ir teismui, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, pateikia tokio inicijavimo įrodymą per 30 dienų nuo dienos, kurią jis pateikė tą prašymą, arba per 14 dienų nuo įsakymo išdavimo dienos, priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė. Be to, teismas gali skolininko prašymu tą laikotarpį pratęsti, pavyzdžiui, siekiant suteikti galimybę šalims susitarti dėl reikalavimo, ir atitinkamai informuoja abi šalis.

2. Jei per 1 dalyje nurodytą laikotarpį teismas negauna įrodymų apie teismo proceso inicijavimą, blokavimo įsakymas atšaukiamas arba panaikinamas ir atitinkamai informuojamos šalys.

Kai įsakymą išdavęs teismas yra vykdymo valstybėje narėje, įsakymo atšaukimas arba panaikinimas toje valstybėje narėje vykdomas pagal tos valstybės narės teisę.

Kai atšaukimą ar panaikinimą reikia vykdyti ne kilmės valstybėje narėje, teismas atšaukia blokavimo įsakymą naudodamas atšaukimo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, ir pagal 29 straipsnį sprendimą atšaukti įsakymą perduoda vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai. Ta valdžios institucija imasi reikalingų priemonių, atitinkamai taikydama 23 straipsnį, įsakymui atšaukti ar panaikinti.

3. Taikant 1 dalį laikoma, kad teismo procesas dėl bylos esmės buvo inicijuotas:

- a) tuo laiko momentu, kai teismui pateiktas dokumentas, kuriuo pradedamas teismo procesas, ar lygiavertis dokumentas, su sąlyga, kad kreditorius vėliau ėmėsi jam privalomų priemonių, kad tas dokumentas būtų įteiktas skolininkui; arba
- b) jeigu tas dokumentas turi būti įteiktas prieš jį pateikiant teismui – tuo laiko momentu, kai jį gavo už įteikimą atsakinga valdžios institucija, su sąlyga, kad kreditorius vėliau ėmėsi jam privalomų priemonių, kad tas dokumentas būtų pateiktas teismui.

Už dokumento įteikimą, nurodytą pirmos pastraipos b punkte, atsakinga valdžios institucija yra valdžios institucija, kuri pirmoji gauna įteiktinus dokumentus.

11 straipsnis

Ex parte procedūra

Skolininkui nepranešama apie prašymą dėl blokavimo įsakymo ir jis neišklausomas prieš išduodant įsakymą.

12 straipsnis

Kreditoriaus pateikiama garantija

1. Prieš išduodamas blokavimo įsakymą tuo atveju, kai kreditoriui dar neišduotas teismo sprendimas, nesudaryta taikos sutartis ar neišduotas autentiškas dokumentas, teismas turi pareikalauti, kad kreditorius pateiktų garantiją sumai, kurios pakaktų užkirsti kelią piktnaudžiavimui šiame reglamente numatyta procedūra ir užtikrinti žalos, skolininko patiriamos dėl įsakymo, atlyginimą tokia apimtimi, kokia kreditorius yra atsakingas už tokią žalą pagal 13 straipsnį.

Išimties tvarka teismas gali netaikyti pirmoje pastraipoje nustatyto reikalavimo, jeigu mano, kad konkretaus atvejo aplinkybėmis toje pastraipoje nurodytos garantijos teikimas yra netikslingas.

2. Kai kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis ar išduotas autentiškas dokumentas, prieš išduodamas įsakymą teismas gali reikalauti, kad kreditorius pateiktų 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą garantiją, jeigu mano, kad konkretaus atvejo aplinkybėmis tai yra būtina ir tikslinga.

3. Jei teismas reikalauja pateikti garantiją pagal šį straipsnį, jis informuoja kreditorių apie reikiamą sumą ir apie garantijos formas, priimtinas pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę. Jis nurodo kreditoriui, kad blokavimo įsakymą išduos tada, kai bus pateikta tuos reikalavimus atitinkanti garantija.

13 straipsnis

Kreditoriaus atsakomybė

1. Kreditorius atsako už bet kokią dėl jo kaltės skolininkui blokavimo įsakymu padarytą žalą. Įrodinėjimo pareiga tenka skolininkui.

2. Jei kreditorius neįrodo kitaip, jo kaltė preziumuojama šiais atvejais:

- a) jei įsakymas atšaukiamas, nes kreditorius neinicijavo teismo proceso dėl bylos esmės, nebent tas neveikimas yra dėl to, kad skolininkas įvykdė reikalavimą sumokėti arba šalys susitarė kitaip;
- b) jei kreditorius neprašė panaikinti perviršinių sumų blokavimo, kaip numatyta 27 straipsnyje;
- c) jei vėliau nustatoma, kad įsakymo išdavimas buvo nepagrįstas arba pagrįstas tik dėl mažesnės sumos dėl to, kad kreditorius nevykdė 16 straipsnyje nustatytų pareigų, arba
- d) jei įsakymas atšauktas arba jo vykdymas nutrauktas, nes kreditorius nevykdė pagal šį reglamentą jam nustatytų pareigų dėl dokumentų įteikimo ar vertimo pateikimo arba dėl to, kad neišsprendė dokumentų neįteikimo ar vertimo nepateikimo problemos pagal šį reglamentą.

3. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali savo nacionalinėje teisėje toliau taikyti arba nustatyti kitus atsakomybės pagrindus ar kitų rūšių atsakomybę arba taisykles dėl įrodinėjimo pareigos. Visus kitus konkrečiai 1 arba 2 dalyje neapartus su kreditoriaus atsakomybe skolininkui susijusius klausimus reglamentuoja nacionalinė teisė.

4. Kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė yra vykdymo valstybės narės teisė.

Jei sąskaitos blokuojamos daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, kreditoriaus atsakomybei taikytina teisė yra tos vykdymo valstybės narės:

- a) kurioje yra skolininko įprastinė gyvenamoji vieta (buveinė), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 ⁽¹⁾ 23 straipsnyje, teisė, arba, jei ši sąlyga netenkinama,
 - b) kuri turi glaudžiausią ryšį su byla.
5. Šis straipsnis neapima galimos kreditoriaus atsakomybės bankui ar trečiajai šaliai klausimo.

14 straipsnis

Prašymas gauti informacijos apie sąskaitą

1. Jeigu kreditoriui valstybėje narėje išduotas vykdytinas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas sumokėtų kreditoriaus reikalavimo sumą ir jeigu kreditorius pagrįstai mano, kad skolininkas tam tikros valstybės narės banke turi vieną ar kelias sąskaitas, bet nežino nei banko pavadinimo ir (arba) adreso, nei IBAN, BIC numerio ar kito banko numerio, pagal kurį galima identifikuoti banką, kreditorius gali prašyti, kad teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, paprašytų vykdymo valstybės narės informavimo institucijos gauti informacijos, kuri yra būtina, kad būtų galima nustatyti banką (-us) ir skolininko sąskaitą (-as).

Nepaisant pirmos pastraipos, kreditorius gali pateikti toje pastraipoje nurodytą prašymą tais atvejais, kai kreditoriui išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas dar nėra vykdytinas, o blokuotina suma yra reikšminga, atsižvelgiant į susijusias aplinkybes, ir kreditorius pateikė pakankamų įrodymų, kad teismas įsitikintų, jog skubiai reikia gauti tokios informacijos apie sąskaitą, kadangi esama rizikos, kad be tokios informacijos gali kilti pavojus vėlesniam kreditoriaus reikalavimo skolininko atžvilgiu įvykdymui ir kad dėl tos priežasties gali žymiai pablogėti kreditoriaus finansinė padėtis.

2. Kreditorius 1 dalyje nurodytą prašymą pateikia prašyme dėl blokavimo įsakymo. Kreditorius pagrindžia, kodėl jis mano, kad skolininkas turi vieną ar kelias sąskaitas banke tam tikroje valstybėje narėje ir pateikia visą jam žinomą aktualią informaciją apie skolininką bei blokuotiną (-as) banko sąskaitą (-as). Jei teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, mano, kad kreditoriaus prašymas yra nepakankamai pagrįstas, jis jį atmeta.

3. Kai teismas įsitikina, kad kreditoriaus prašymas yra tinkamai pagrįstas ir kad visos blokavimo įsakymo išdavimo sąlygos ir visi reikalavimai yra įvykdyti, išskyrus reikalavimą dėl informacijos, išdėstytą 8 straipsnio 2 dalies d punkte, ir, jei taikoma, reikalavimą dėl garantijos pagal 12 straipsnį, teismas, laikydamasis 29 straipsnio, perduoda prašymą gauti informacijos vykdymo valstybės narės informavimo institucijai.

4. Kad gautų 1 dalyje nurodytą informaciją, informavimo institucija vykdymo valstybėje narėje naudoja vieną iš toje valstybėje narėje naudojamų metodų pagal 5 dalį.

5. Kiekviena valstybė narė savo nacionalinėje teisėje numato bent vieną iš šių metodų 1 dalyje nurodytai informacijai gauti:

- a) visiems jos teritorijoje esantiems bankams nustatomą pareigą informavimo institucijos prašymu atskleisti, ar skolininkas turi juose sąskaitą;

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Reglamentas „Roma II“) (OL L 199, 2007 7 31, p. 40).

- b) galimybę informavimo institucijai gauti atitinkamos informacijos, kai tą informaciją registruose ar kitaip turi viešojo sektoriaus institucijos ar viešojo administravimo institucijos;
- c) galimybę valstybės narėms teismams įpareigoti skolininką atskleisti, kuriame banke ar bankuose jos teritorijoje jis turi vieną ar kelias sąskaitas, kartu išduodant teismo įsakymą *in personam*, kuriuo jam draudžiama išimti ar pervesti jo sąskaitoje ar sąskaitose turimas lėšas iki tokios sumos, kuri blokuotina blokavimo įsakymu; arba
- d) bet kuriuos kitus metodus, kurie yra veiksmingi ir rezultatyvūs siekiant gauti atitinkamos informacijos, su sąlyga, kad jie nereikalauja neproporcingai daug išlaidų ar laiko.

Nepaisant to, koks metodas ar metodai numatyti valstybėje narėje, visos valdžios institucijos, dalyvaujančios gaunant informaciją, turi veikti operatyviai.

6. Kai tik vykdymo valstybės narės informavimo institucija gauna informacijos apie sąskaitą, ji perduoda ją informacijos prašiusiam teismui pagal 29 straipsnį.

7. Jei informavimo institucija negali gauti 1 dalyje nurodytos informacijos, ji apie tai atitinkamai informuoja informacijos prašiusį teismą. Tais atvejais, kai nesant informacijos apie sąskaitą prašymas dėl blokavimo įsakymo atmetamas viso reikalavimo atžvilgiu, informacijos prašęs teismas nedelsdamas grąžina garantiją, kurią kreditorius galėjo pateikti pagal 12 straipsnį.

8. Tais atvejais, kai pagal šį straipsnį informavimo institucijai bankas suteikia informaciją arba jai suteikiama galimybė gauti viešosios valdžios institucijų ar viešojo administravimo institucijų registruose turimą informaciją apie sąskaitą, pranešimas skolininkui apie jo asmens duomenų atskleidimą atidedamas 30 dienų, siekiant užkirsti kelią tam, kad anksti pranešus apie tai skolininkui kiltų pavojus blokavimo įsakymo veikimui.

15 straipsnis

Delspinigiai ir išlaidos

1. Kreditoriaus prašymu į blokavimo įsakymą įtraukiami visi iki įsakymo išdavimo dienos pagal reikalavimui taikytiną teisę susikaupę delspinigiai, su sąlyga, kad delspinigių suma arba rūšis nėra tokie, kad jų įtraukimas pažeistų kilmės valstybės narės teisės viršesnes privalomas nuostatas.

2. Kai kreditoriui jau išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis ar išduotas autentiškas dokumentas, į blokavimo įsakymą kreditoriaus prašymu taip pat įtraukiamos išlaidos, susijusios su tokio sprendimo, sutarties ar dokumento išdavimu, jei buvo nustatyta, kad tas išlaidas turi padengti skolininkas.

16 straipsnis

Vienu metu teikiami prašymai

1. Kreditorius negali tuo pačiu metu keliems teismams pateikti kelių prašymų dėl blokavimo įsakymo to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą.

2. Prašyme dėl blokavimo įsakymo kreditorius nurodo, ar kitam teismui ar valdžios institucijai yra pateikęs prašymą išduoti lygiavertį nacionalinį įsakymą to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą, arba ar jam jau yra išduotas toks įsakymas. Jis taip pat nurodo visus prašymus išduoti tokį įsakymą, kurie buvo atmeti kaip nepriimtini ar nepagrįsti.

3. Jei blokavimo įsakymo išdavimo procedūros metu kreditoriui išduodamas lygiavertis nacionalinis įsakymas to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą, jis nedelsdamas informuoja teismą apie tai ir apie paskesnę išduoto nacionalinio įsakymo įgyvendinimą. Jis taip pat informuoja teismą apie visus prašymus išduoti lygiavertį nacionalinį įsakymą, kurie buvo atmesti kaip nepriimtini ar nepagrįsti.

4. Tais atvejais, kai teismui pranešama, kad kreditoriui jau išduotas lygiavertis nacionalinis įsakymas, atsižvelgdamas į visas aplinkybes, teismas sprendžia, ar išduoti blokavimo įsakymą dėl viso reikalavimo ar jo dalies vis dar yra tikslinga.

17 straipsnis

Sprendimas dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo

1. Teismas, kuriam pateiktas prašymas dėl blokavimo įsakymo, išnagrinėja, ar įvykdytos šiame reglamente nustatytos sąlygos ir reikalavimai.

2. Teismas dėl prašymo sprendžia nedelsdamas, bet ne vėliau kaip 18 straipsnyje nustatytais terminais.

3. Tais atvejais, kai kreditorius nepateikė visos 8 straipsnyje reikalaujamos informacijos, teismas, kuriam pateiktas prašymas, gali suteikti kreditoriui galimybę per teismo nustatytą laikotarpį papildyti arba ištaisyti prašymą, išskyrus atvejus, kai prašymas yra akivaizdžiai nepriimtinas arba nepagrįstas. Jei per tą laikotarpį kreditorius nepapildo arba neištaiso prašymo, prašymas atmetamas.

4. Blokavimo įsakymas išduodamas sumai, pagrįstai 9 straipsnyje nurodytais įrodymais ir remiantis pagrindiniam reikalavimui taikytina teise, ir atitinkamais atvejais apima delpinigus ir (arba) išlaidas, remiantis 15 straipsniu.

Jokiomis aplinkybėmis negali būti išduotas įsakymas sumai, kuri viršija kreditoriaus prašyme nurodytą sumą.

5. Apie sprendimą dėl prašymo kreditoriui pranešama laikantis kilmės valstybės narės teisėje lygiaverčiams nacionaliniams įsakymams numatytos procedūros.

18 straipsnis

Sprendimo dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo priėmimo terminai

1. Kai kreditoriui dar nėra išduotas teismo sprendimas, nėra sudaryta taikos sutartis arba nėra išduotas autentiškas dokumentas, teismas sprendimą priima ne vėliau kaip iki dešimtos darbo dienos, einančios po dienos, kurią kreditorius pateikė prašymą arba, jei taikoma, jį papildė, pabaigos.

2. Kai kreditoriui jau yra išduotas teismo sprendimas, sudaryta taikos sutartis arba išduotas autentiškas dokumentas, teismas sprendimą priima ne vėliau kaip iki penktos darbo dienos, einančios po dienos, kurią kreditorius pateikė prašymą arba, jei taikoma, jį papildė, pabaigos.

3. Kai teismas pagal 9 straipsnio 2 dalį nustato, kad būtina išklausti kreditorių ir atitinkamais atvejais jo liudytoją (-us), teismas nedelsdamas surengia posėdį ir sprendimą priima ne vėliau kaip iki penktos darbo dienos, einančios po dienos, kurią įvyko posėdis, pabaigos.

4. 12 straipsnyje nurodytais atvejais šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti terminai taikomi sprendimui, pagal kurį reikalaujama, kad kreditorius pateiktų garantiją. Kreditoriui pateikus reikalaujamą garantiją, teismas nedelsdamas priima sprendimą dėl prašymo dėl blokavimo įsakymo.

5. Nepaisant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 14 straipsnyje nurodytais atvejais teismas, gavęs 14 straipsnio 6 arba 7 dalyje nurodytą informaciją, sprendimą priima nedelsdamas, su sąlyga, kad kreditorius iki to laiko yra pateikęs garantiją, jei jos reikalaujama.

19 straipsnis

Blokavimo įsakymo forma ir turinys

1. Blokavimo įsakymas išduodamas naudojant formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, ir pažymimas teismo antspaudu, parašu ir (arba) bet koku kitu teismo patvirtinimu. Formą sudaro dvi dalys:

- a) A dalis, kurioje pateikiama 2 dalyje nustatyta informacija, skirta pateikti bankui, kreditoriui ir skolininkui, ir
- b) B dalis, kurioje pateikiama 3 dalyje nustatyta informacija, skirta pateikti kreditoriui ir skolininkui kartu su 2 dalyje nurodyta informacija.

2. A dalyje pateikiama ši informacija:

- a) teismo pavadinimas, adresas ir bylos numeris;
- b) kreditoriaus duomenys, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalies b punkte;
- c) skolininko duomenys, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalies c punkte;
- d) banko, kuriam skirtas įsakymas, pavadinimas ir adresas;
- e) jei kreditorius prašyme yra nurodęs skolininko sąskaitos numerį – blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeris (-iai), taip pat, kai taikytina, įrašas apie tai, ar taip pat turi būti blokuojamos bet kokios kitos tame pačiame banke skolininko turimos sąskaitos;
- f) kai taikytina, įrašas apie tai, kad blokuotinos sąskaitos numeris buvo gautas pateikus prašymą pagal 14 straipsnį ir kad prireikus bankas, remdamasis 24 straipsnio 4 dalies antra pastraipa, turi gauti atitinkamą (-us) numerį (-ius) iš vykdomo valstybės narės informavimo institucijos;
- g) įsakymu blokuotina suma;
- h) nurodymas bankui įgyvendinti įsakymą pagal 24 straipsnį;
- i) įsakymo išdavimo data;
- j) jei kreditorius savo prašyme yra nurodęs sąskaitą pagal 8 straipsnio 2 dalies n punktą – įgaliojimas bankui pagal 24 straipsnio 3 dalį leisti panaudoti lėšas ir jas pervesti, jei to prašo skolininkas ir jei tai leidžiama pagal vykdomo valstybės narės teisę, iš užblokuotos sąskaitos į sąskaitą, kurią kreditorius nurodė savo prašyme, nevirsijant įsakyme nurodytos sumos;
- k) informacija apie tai, kur galima rasti deklaracijos pagal 25 straipsnį formos elektroninę versiją.

3. B dalyje pateikiama ši informacija:

- a) bylos dalyko aprašymas ir teismo motyvai, kuriais remiantis išduodamas įsakymas;
- b) kreditoriaus pateiktos garantijos (jei ji pateikta) suma;
- c) kai taikytina, terminas inicijuoti teismo procesą dėl bylos esmės ir pateikti įrodymus apie tokį inicijavimą įsakymą išduodančiam teismui;
- d) kai taikytina, įrašas apie tai, kurie dokumentai turi būti išversti vadovaujantis 49 straipsnio 1 dalies antru sakiniu;
- e) kai taikytina, įrašas apie tai, kad kreditoriui tenka atsakomybė už įsakymo įvykdymo inicijavimą ir todėl atitinkamais atvejais, įrašas apie tai, kad kreditoriui tenka atsakomybė už jo perdavimą vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai pagal 23 straipsnio 3 dalį ir už įteikimo skolininkui inicijavimą pagal 28 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, ir
- f) informacija apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti skolininkas.

4. Tais atvejais, kai blokavimo įsakymas yra susijęs su skirtinguose bankuose esančiomis sąskaitomis, kiekvienam bankui užpildoma atskira forma (A dalis pagal 2 dalį). Tokiu atveju kreditoriui ir skolininkui skirtoje formoje (atitinkamai A ir B dalys pagal 2 ir 3 dalis) pateikiamas visų susijusių bankų sąrašas.

20 straipsnis

Blokavimo galiojimo trukmė

Blokavimo įsakymu užblokuotos lėšos lieka užblokuotos kaip nurodyta įsakyme arba bet kuriame vėlesniame to įsakymo pakeitime ar apribojime pagal 4 skyrių:

- a) iki įsakymas atšaukiamas;
- b) kol nutraukiamas įsakymo vykdymas arba
- c) iki įsakymu užblokuotoms lėšoms pritaikoma priemonė, kuria užtikrinamas kreditoriui išduoto teismo sprendimo, sudarytos taikos sutarties arba išduoto autentiško dokumento, susijusio su reikalavimu, kurį buvo siekiama užtikrinti blokavimo įsakymu, vykdymas.

21 straipsnis

Skundas dėl atsisakymo išduoti blokavimo įsakymą

1. Kreditorius turi teisę apskūsti bet kurį teismo sprendimą, kuriuo visiškai arba iš dalies buvo atmestas jo prašymas dėl blokavimo įsakymo.

2. Toks skundas pateikiamas per 30 dienų nuo tos dienos, kurią kreditoriui pranešta apie 1 dalyje nurodytą sprendimą. Jis pateikiamas teismui, kurį atitinkama valstybė narė nurodė Komisijai pagal 50 straipsnio 1 dalies d punktą.

3. Tais atvejais, kai prašymas dėl blokavimo įsakymo buvo atmestas visiškai, skundas nagrinėjamas pagal *ex parte* procedūrą, kaip numatyta 11 straipsnyje.

3 SKYRIUS

BLOKAVIMO ĮSAKYMO PRIPAŽINIMAS, VYKDYTINUMAS IR VYKDYMAS

22 straipsnis

Pripažinimas ir vykdytinumas

Vienoje valstybėje narėje pagal šį reglamentą išduotas blokavimo įsakymas pripažįstamas kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokios specialios procedūros ir yra vykdytinas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant įsakymo paskelbimo vykdytinu.

23 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymas

1. Laikantis šio skyriaus nuostatų blokavimo įsakymas vykdomas pagal procedūras, taikomas lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymui vykdomo valstybėje narėje.

2. Visos valdžios institucijos, dalyvaujančios vykdamas įsakymą, nedelsdamos imasi veiksmų.

3. Jeigu blokavimo įsakymas išduotas valstybėje narėje, kuri nėra vykdomo valstybės narė, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, laikantis 29 straipsnio, vykdomo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai perduodama įsakymo A dalis, kaip nurodyta 19 straipsnio 2 dalyje, ir tuščia deklaracijos pagal 25 straipsnį standartinė forma.

Perdavimą atlieka įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, atsižvelgiant į tai, kam pagal kilmės valstybės narės teisę tenka pareiga inicijuoti vykdomo procedūrą.

4. Prieš priėmus įsakymą pridedamas vertimas arba transliteracija į vykdomo valstybės narės oficialią kalbą arba, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialios kalbos, į vietas, kuriose įsakymas turi būti įgyvendinamas, oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų. Tokį vertimą arba transliteraciją pateikia įsakymą išdavęs teismas, naudodamas 19 straipsnyje nurodytą standartinę formą atitinkama kalba.

5. Vykdomo valstybės narės kompetentinga valdžios institucija imasi reikiamų veiksmų, kad įsakymas būtų vykdomas pagal jos nacionalinę teisę.

6. Jeigu blokavimo įsakymas apima daugiau nei vieną banką toje pačioje valstybėje narėje arba skirtingose valstybėse narėse, atitinkamos vykdomo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai perduodama kiekvienam bankui skirta atskira forma, kaip nurodyta 19 straipsnio 4 dalyje.

24 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymas

1. Bankas, kuriam adresuotas blokavimo įsakymas, gavęs įsakymą arba, jeigu taip numatyta vykdomo valstybės narės teisėje, gavęs atitinkamą nurodymą įgyvendinti įsakymą, jį įgyvendina nedelsdamas.

2. Blokavimo įsakymui įgyvendinti bankas, laikydamasis 31 straipsnio nuostatų, užblokuoja įsakyme nurodytą sumą:

a) užtikrindamas, kad ta suma nebūtų pervesta ar išimta iš sąskaitos ar sąskaitų, kuri (-ios) yra nurodyta (-os) įsakyme arba nustatyta (-os) pagal 4 dalies nuostatas, arba

b) jei taip nustatyta nacionalinėje teisėje, pervesdamas tą sumą į blokavimui skirtą sąskaitą.

Užblokuojant galutinę sumą gali būti atsižvelgta į operacijas, kurios jau pradėtos vykdyti tuo momentu, kai bankas gauna įsakymą arba atitinkamą nurodymą. Tačiau į tokias pradėtas operacijas gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, kai jos užbaigiamos prieš bankui pateikiant deklaraciją pagal 25 straipsnį 25 straipsnio 1 dalyje nustatytais terminais.

3. Nepaisant 2 dalies a punkto, bankas turi teisę skolininko prašymu leisti panaudoti lėšas ir tas lėšas pervesti į įsakyme nurodytą kreditoriaus sąskaitą kreditoriaus reikalavimams patenkinti, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) įsakyme pagal 19 straipsnio 2 dalies j punktą konkrečiai nurodytas toks banko leidimas;
- b) toks leidimas panaudoti lėšas ir jas pervesti leidžiamas pagal vykdymo valstybės narės teisę ir
- c) atitinkamos sąskaitos atžvilgiu nėra konkuruojančių įsakymų.

4. Jeigu blokavimo įsakyme konkrečiai nenurodytas (-i) skolininko banko sąskaitos (-ų) numeris (-iai), o tik skolininko pavardė ir kiti su juo susiję duomenys, bankas arba kitas už įsakymo vykdymą atsakingas subjektas nustato įsakyme nurodytame banke esančią (-ias) skolininko sąskaitą (-as).

Jeigu, remdamasis įsakyme pateikta informacija, bankas arba kitas subjektas negali neabejotinai nustatyti skolininko sąskaitos, bankas:

- a) sąskaitos numerį (-ius) gauna iš vykdymo valstybės narės informavimo institucijos, jeigu, laikantis 19 straipsnio 2 dalies f punkto, įsakyme nurodyta, kad tas numeris ar tie blokuotinos (-ų) sąskaitos (-ų) numeriai buvo gauti pateikus prašymą pagal 14 straipsnį, ir
- b) visais kitais atvejais įsakymo neįgyvendina.

5. Įsakymas nėra įgyvendinamas 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimų lėšų, viršijančių blokavimo įsakyme nurodytą sumą, atžvilgiu.

6. Jei blokavimo įsakymo įgyvendinimo metu 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimų lėšų nepakanka, kad būtų užblokuota visa įsakyme nurodyta suma, įsakymas įgyvendinamas tik sąskaitoje (-ose) turimos sumos atžvilgiu.

7. Jei blokavimo įsakymas taikomas kelioms tame pačiame banke esančioms skolininko sąskaitoms ir tose sąskaitose esančios lėšos viršija įsakyme nurodytą sumą, įsakymas įgyvendinamas tokia pirmumo eile:

- a) taupymo sąskaitos tik skolininko vardu;
- b) einamosios sąskaitos tik skolininko vardu;
- c) taupymo sąskaitos bendru vardu, laikantis 30 straipsnio;
- d) einamosios sąskaitos bendru vardu, laikantis 30 straipsnio.

8. Tais atvejais, kai 2 dalies a punkte nurodytoje (-ose) sąskaitoje (-ose) turimos lėšos yra kita valiuta nei nurodytoji išduotame blokavimo įsakyme, bankas konvertuoja įsakyme nurodytą sumą į valiutą, kuria turimos lėšos, atsižvelgdamas į įsakymo įgyvendinimo dieną ir valandą taikytiną Europos Centrinio Banko orientacinį užsienio valiutų keitimo kursą arba vykdymo valstybės narės centrinio banko nustatytą tos valiutos pardavimo kursą ir užblokuoja atitinkamą sumą valiuta, kuria turimos lėšos.

25 straipsnis

Deklaracija dėl lėšų blokavimo

1. Ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po blokavimo įsakymo įgyvendinimo, pabaigos bankas arba kitas už įsakymo vykdymą vykdymo valstybėje narėje atsakingas subjektas, naudodamas deklaracijos formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, pateikia deklaraciją, nurodydamas, ar skolininko sąskaitos (-ų) lėšos buvo blokuotos ir kokių mastu, ir jeigu buvo, kurią dieną įsakymas buvo įgyvendintas. Jeigu išimtinėmis aplinkybėmis bankas arba kitas subjektas deklaracijos negali pateikti per tris darbo dienas, jis ją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip iki aštuntos darbo dienos, einančios po įsakymo įgyvendinimo, pabaigos.

Deklaracija nedelsiant perduodama pagal 2 ir 3 dalis.

2. Jeigu įsakymas buvo išduotas vykdymo valstybėje narėje, bankas arba kitas už įsakymo vykdymą atsakingas subjektas pagal 29 straipsnį deklaraciją perduoda įsakymą išdavusiam teismui ir registruotu paštu su gavimo patvirtinimu arba lygiavertėmis elektroninėmis priemonėmis ją perduoda kreditoriui.

3. Jeigu įsakymas išduotas kitoje valstybėje narėje nei vykdymo valstybė narė, ši deklaracija pagal 29 straipsnį perduodama vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, išskyrus tuos atvejus, kai ją pateikė ta pati institucija.

Ne vėliau kaip iki pirmos darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta ar pateikta deklaracija, pabaigos ta valdžios institucija pagal 29 straipsnį deklaraciją perduoda įsakymą išdavusiam teismui ir registruotu paštu su gavimo patvirtinimu arba lygiavertėmis elektroninėmis priemonėmis ją perduoda kreditoriui.

4. Bankas arba kitas už blokavimo įsakymo vykdymą atsakingas subjektas skolininko prašymu jam atskleidžia įsakymo duomenis. Bankas arba kitas subjektas tai gali padaryti ir nesant tokio prašymo.

26 straipsnis

Banko atsakomybė

Visą banko atsakomybę už šiame reglamente nustatytą jo pareigų nevykdymą reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.

27 straipsnis

Kreditoriaus pareiga prašyti panaikinti perviršinių sumų blokavimą

1. Kreditorius privalo imtis reikiamų veiksmų, kad būtų panaikintas bet kurios sumos, kuri, įgyvendinus blokavimo įsakymą, viršija blokavimo įsakyme nurodytą sumą, blokavimas:

a) jei įsakyme nurodytos kelios sąskaitos toje pačioje valstybėje narėje ar skirtingose valstybėse narėse arba

b) jei įsakymas išduotas įgyvendinus vieną ar kelis lygiavertčius nacionalinius įsakymus to paties skolininko atžvilgiu, kuriuo (-iais) siekiama užtikrinti tą patį reikalavimą.

2. Ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po to, kai gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodoma, kad blokavimo suma viršyta, pabaigos kreditorius, naudodamas prašymo panaikinti perviršinių sumų blokavimą formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, greičiausiomis priemonėmis pateikia prašymą perviršinių sumų panaikinti blokavimą vykdymo valstybės narės, kurioje buvo viršyta blokavimo suma, kompetentingai valdžios institucijai.

Gavusi prašymą ta valdžios institucija iš karto nurodo atitinkamam bankui panaikinti perviršinių sumų blokavimą. 24 straipsnio 7 dalis, kai tinka, taikoma atvirkštine pirmumo tvarka.

3. Šiuo straipsniu neužkertamas kelias valstybei narei savo nacionalinėje teisėje numatyti, kad jos teritorijoje esančiose sąskaitose esančių perviršinių sumų blokavimo panaikinimas būtų inicijuojamas tos valstybės narės kompetentingos vykdymo institucijos.

28 straipsnis

Dokumentų įteikimas skolininkui

1. Blokavimo įsakymas, kiti šio straipsnio 5 dalyje nurodyti dokumentai ir deklaracija pagal 25 straipsnį įteikiami skolininkui laikantis šio straipsnio.

2. Jei skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra kilmės valstybėje narėje, dokumentai įteikiami pagal tos valstybės narės teisę. Įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, priklausomai nuo to, kam tenka pareiga inicijuoti įteikimą kilmės valstybėje narėje, įteikimą inicijuoja ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos.

3. Jeigu skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė narė, įsakymą išdavęs teismas arba kreditorius, priklausomai nuo to, kam tenka pareiga inicijuoti įteikimą kilmės valstybėje narėje, ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią gauta deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos pagal 29 straipsnį perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus valstybės narės, kurioje yra skolininko gyvenamoji vieta (buveinė), kompetentingai valdžios institucijai. Ta valdžios institucija nedelsdama imasi reikiamų veiksmų, kad dokumentai skolininkui būtų įteikti pagal valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), teisę.

Jeigu valstybė narė, kurioje yra skolininko gyvenamoji vieta (buveinė), yra vienintelė vykdymo valstybė narė, šio straipsnio 5 dalyje nurodyti dokumentai perduodami tos valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai tuo metu, kai perduodamas įsakymas pagal 23 straipsnio 3 dalį. Tokiu atveju ta kompetentinga valdžios institucija inicijuoja visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų įteikimą ne vėliau kaip iki trečios darbo dienos, einančios po dienos, kurią buvo gauta ar išduota deklaracija pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos, pabaigos.

Kompetentinga valdžios institucija praneša įsakymą išdavusiam teismui arba kreditoriui, priklausomai nuo to, kas perdavė įteikti skirtus dokumentus, apie dokumentų įteikimo skolininkui rezultatą.

4. Jei skolininko gyvenamoji vieta (buveinė) yra trečiojoje valstybėje, dokumentai įteikiami pagal kilmės valstybėje narėje taikytinas tarptautinio įteikimo taisykles.

5. Skolininkui įteikiami šie dokumentai, prireikus kartu pateikiant vertimą ar perrašą, kaip numatyta 49 straipsnio 1 dalyje:

a) blokavimo įsakymas naudojant 19 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos formos A ir B dalis;

- b) prašymas dėl blokavimo įsakymo, kurį kreditorius pateikė teismui;
- c) visų dokumentų, kuriuos kreditorius pateikė teismui siekdamas, kad būtų išduotas įsakymas, kopijos.

6. Kai blokavimo įsakymas susijęs su daugiau nei vienu banku, skolininkui pagal šį straipsnį įteikiama tik pirmą deklaraciją pagal 25 straipsnį, kurioje nurodyta, kad sumos buvo užblokuotos. Apie visas paskesnes deklaracijas pagal 25 straipsnį skolininkui pranešama nedelsiant.

29 straipsnis

Dokumentų perdavimas

1. Tais atvejais, kai šiame reglamente numatytas dokumentų perdavimas pagal šį straipsnį, toks perdavimas gali būti atliekamas bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, jeigu gauto dokumento turinys yra teisingas ir atitinka perduoto dokumento turinį, o visa jame pateikta informacija yra lengvai įskaitoma.
2. Teismas arba valdžios institucija, kurie gavo dokumentus pagal šio straipsnio 1 dalį, iki kitos darbo dienos pabaigos nuo jų gavimo išsiunčia valdžios institucijai, kreditoriui arba bankui, kurie perdavė dokumentus, patvirtinimą apie dokumentų gavimą pasitelkdami greičiausias perdavimo priemones ir naudodami standartinę formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

30 straipsnis

Bendrų ir kito asmens vardu atidarytų sąskaitų blokavimas

Sąskaitose, kurios, banko duomenimis, priklauso ne tik skolininkui, arba sąskaitose, kurias turi trečiasis asmuo skolininko naudai, arba sąskaitose, kurias trečiojo asmens vardu turi skolininkas, turimos lėšos gali būti blokuojamos pagal šį reglamentą tik tokia apimtimi, kokia jas galima blokuoti pagal vykdymo valstybės narės teisę.

31 straipsnis

Neblokuotinos sumos

1. Sumos, kurios pagal vykdymo valstybės narės teisę yra neareštuotinos, pagal šį reglamentą yra neblokuotinos.
2. Jei pagal vykdymo valstybės narės teisę 1 dalyje nurodytos sumos yra neareštuotinos nesant skolininko prašymo, toje valstybėje narėje už neareštavimo nuostatos taikymą atsakinga įstaiga savo iniciatyva neleidžia blokuoti atitinkamų sumų.
3. Jei pagal vykdymo valstybės narės teisę šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos yra neareštuotinos skolininko prašymu, tų sumų neleidžiama blokuoti skolininkui pateikus prašymą, kaip numatyta 34 straipsnio 1 dalies a punkte.

32 straipsnis

Blokavimo įsakymo vykdymo eilė

Vykdymo valstybėje narėje blokavimo įsakymo vykdymo eilė, jei ji yra, yra tokia pati, kaip ir lygiaverčio nacionalinio įsakymo vykdymo eilė.

4 SKYRIUS

TEISIŲ GYNIMO PRIEMONĖS

33 straipsnis

Skolininko teisių gynimo priemonės blokavimo įsakymo atžvilgiu

1. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam kilmės valstybės narės teismui, blokavimo įsakymas atšaukiamas arba atitinkamais atvejais pakeičiamas remiantis tuo, kad:

- a) neįvykdytos šiame reglamente nustatytos sąlygos arba reikalavimai;
- b) įsakymas, deklaracija pagal 25 straipsnį ir (arba) 28 straipsnio 5 dalyje nurodyti kiti dokumentai skolininkui nebuvo įteikti per 14 dienų nuo jo sąskaitos (-ų) blokavimo dienos;
- c) pagal 28 straipsnį skolininkui įteikti dokumentai neatitiko 49 straipsnio 1 dalyje išdėstytų reikalavimų dėl kalbos;
- d) įsakyme nurodytą sumą viršijančių sumų blokavimas nebuvo panaikintas pagal 27 straipsnį;
- e) reikalavimo, kurio vykdymą kreditorius siekia užtikrinti įsakymu, suma yra visiškai arba iš dalies sumokėta arba
- f) teismo sprendimu dėl bylos esmės buvo atmestas reikalavimas, kurio įvykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, arba
- g) teismo sprendimas dėl bylos esmės panaikintas arba taikos sutartis ar autentiškas dokumentas, kurio įvykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, buvo panaikintas.

2. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam kilmės valstybės narės teismui, sprendimas dėl garantijos pagal 12 straipsnį peržiūrimas, remiantis tuo, kad neįvykdytos to straipsnio sąlygos arba reikalavimai.

Kai, remdamasis tokia teisių gynimo priemone, teismas reikalauja, kad kreditorius pateiktų garantiją ar papildomą garantiją, atitinkamais atvejais taikomas 12 straipsnio 3 dalies pirmas sakinyss, o teismas nurodo, kad blokavimo įsakymas bus atšauktas arba pakeistas, jei per teismo nustatytą terminą nebus pateikta reikalaujama (papildoma) garantija.

3. Teisių gynimo priemonė, dėl kurios pateiktas prašymas pagal 1 dalies b punktą, taikoma, išskyrus atvejus, kai dokumentų neįteikimo problema išsprendžiama per 14 dienų nuo kreditoriaus informavimo apie tai, kad skolininkas pateikė prašymą taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b punktą.

Jeigu dokumentų neįteikimo problema nebuvo išspręsta kitomis priemonėmis, sprendžiant, ar taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b punktą, laikoma, kad neįteikimo problema išspręsta, jeigu:

- a) kreditorius paprašo pagal kilmės valstybės narės teisę už dokumentų įteikimą atsakingos institucijos įteikti dokumentus skolininkui arba
- b) skolininkas savo prašyme taikyti teisių gynimo priemonę nurodė, kad jis sutinka atsiimti dokumentus kilmės valstybės narės teisme, ir, jeigu kreditorius yra atsakingas už vertimų pateikimą, kreditorius tam teismui pateikia reikiamus vertimus pagal 49 straipsnio 1 dalį.

Pagal kilmės valstybės narės teisę už dokumentų įteikimą atsakinga institucija, gavusi kreditoriaus prašymą pagal šios dalies antros pastraipos a punktą, nedelsdama įteikia dokumentus skolininkui registruotu paštu su gavimo patvirtinimu skolininko nurodytu adresu pagal šio straipsnio 5 dalį.

Tais atvejais, kai pareiga inicijuoti 28 straipsnyje nurodytų dokumentų įteikimą teko kreditoriui, dokumentų neįteikimo problemą galima išspręsti tik jei kreditorius įrodo, kad jis ėmėsi visų jam privalomų veiksmų, kad būtų įvykdytas pradinis dokumentų įteikimas.

4. Teisių gynimo priemonė, dėl kurios pateiktas prašymas pagal 1 dalies c punktą, taikoma, išskyrus atvejus, kai kreditorius per 14 dienų nuo jo informavimo apie tai, kad skolininkas pateikė prašymą taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies c punktą, dienos skolininkui pateikia pagal šį reglamentą reikiamus vertimus.

Atitinkamais atvejais taikomos 3 dalies antra ir trečia pastraipos.

5. Skolininkas savo prašyme taikyti teisių gynimo priemonę pagal 1 dalies b ir c punktus nurodo adresą, kuriuo pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis galima siųsti 28 straipsnyje nurodytus dokumentus ir vertimus, arba nurodo, kad jis sutinka atsiimti šiuos dokumentus kilmės valstybės narės teisme.

34 straipsnis

Skolininko teisių gynimo priemonės blokavimo įsakymo vykdymo atžvilgiu

1. Nepaisant 33 ir 35 straipsnių, skolininkui pateikus prašymą vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, blokavimo įsakymo vykdymas toje valstybėje narėje:

a) apribojamas remiantis tuo, kad tam tikros sąskaitoje turimos sumos turėtų būti neareštuotinos pagal 31 straipsnio 3 dalį, arba tuo, kad įgyvendinant blokavimo įsakymą nebuvo atsižvelgta arba buvo netinkamai atsižvelgta į neareštuotinas sumas pagal 31 straipsnio 2 dalį, arba

b) nutraukiamas remiantis tuo, kad:

i) užblokuota sąskaita nepatenka į šio reglamento taikymo sritį pagal 2 straipsnio 3 ir 4 dalis;

ii) vykdymo valstybėje narėje atsisakyta vykdyti teismo sprendimą, taikos sutartį arba autentišką dokumentą, kurio vykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu;

iii) kilmės valstybėje narėje sustabdytas teismo sprendimo, kurio vykdymą kreditorius siekė užtikrinti įsakymu, vykdymas arba

iv) taikomas 33 straipsnio 1 dalies b, c, d, e, f arba g punktas. Atitinkamais atvejais taikomos 33 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys.

2. Skolininkui pateikus prašymą kompetentingam vykdymo valstybės narės teismui, blokavimo įsakymo vykdymas toje valstybėje narėje nutraukiamas, jeigu toks vykdymas akivaizdžiai prieštarauja vykdymo valstybės narės viešajai tvarkai (*ordre public*).

35 straipsnis

Kitos teisių gynimo priemonės, kuriomis gali pasinaudoti skolininkas ir kreditorius

1. Skolininkas arba kreditorius gali pateikti prašymą blokavimo įsakymą išdavusiam teismui dėl įsakymo pakeitimo arba atšaukimo, remdamasis tuo, kad pasikeitė aplinkybės, kuriomis remiantis buvo išduotas įsakymas.
2. Blokavimo įsakymą išdavęs teismas taip pat gali savo iniciatyva pakeisti arba atšaukti įsakymą dėl pasikeitusių aplinkybių, kai tai leidžiama pagal kilmės valstybės narės teisę.
3. Skolininkas ir kreditorius gali bendrai pateikti prašymą blokavimo įsakymą išdavusiam teismui dėl blokavimo įsakymo atšaukimo ar pakeitimo arba vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui ar, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, tos valstybės narės kompetentingai vykdymo institucijai dėl įsakymo vykdymo nutraukimo ar apribojimo, remdamiesi tuo, kad jie susitarė taikiai išspręsti nesutarimą dėl reikalavimo įvykdymo.
4. Kreditorius gali pateikti prašymą vykdymo valstybės narės kompetentingam teismui arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, tos valstybės narės kompetentingai vykdymo institucijai dėl blokavimo įsakymo vykdymo pakeitimo patikslinant jį atsižvelgiant į toje valstybėje narėje pagal 31 straipsnį taikomą išimtį, remiantis tuo, kad vienoje ar keliuose kitose valstybėse narėse turimos vienos ar kelių sąskaitų atžvilgiu pakankamai didelei sumai jau buvo pritaikytos kitos išimtys ir todėl toks patikslinimas būtų tinkamas.

36 straipsnis

Pagal 33, 34 ir 35 straipsnius taikomų teisių gynimo priemonių taikymo tvarka

1. Prašymas taikyti teisių gynimo priemonę pagal 33, 34 arba 35 straipsnį pateikiamas naudojant teisių gynimo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Prašymas gali būti pateiktas bet kuriuo metu bet kokiais ryšio, įskaitant elektroninį ryšį, priemonėmis, kurios yra priimtinos pagal valstybės narės, kurioje pateikiamas prašymas, procesines taisykles.
2. Kita šalis informuojama apie prašymą.
3. Išskyrus atvejus, kai prašymą pateikė skolininkas pagal 34 straipsnio 1 dalies a punktą arba pagal 35 straipsnio 3 dalį, sprendimas dėl prašymo priimamas po to, kai abiem šalims buvo suteikta galimybė pateikti savo argumentus, įskaitant tokiomis tinkamomis ryšių technologijų priemonėmis, kuriomis galima pasinaudoti ir priimtinomis pagal kiekvienos susijusios valstybės narės nacionalinę teisę.
4. Sprendimas priimamas nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 21 dieną po to, kai teismas arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, kompetentinga vykdymo institucija gavo visą informaciją, reikalingą sprendimui priimti. Šalys informuojamos apie sprendimą.
5. Sprendimas atšaukti ar pakeisti blokavimo įsakymą ir sprendimas apriboti ar nutraukti blokavimo įsakymo vykdymą yra vykdytinas nedelsiant.

Kai prašymas taikyti teisių gynimo priemonę buvo pateiktas kilmės valstybėje narėje, teismas, laikydamasis 29 straipsnio, nedelsdamas perduoda vykdymo valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai sprendimą dėl teisių gynimo priemonės naudojamos formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Ta valdžios institucija jį gavusi nedelsdama užtikrina, kad sprendimas dėl teisių gynimo priemonės būtų įgyvendintas.

Kai sprendimas dėl teisių gynimo priemonės yra susijęs su kilmės valstybėje narėje esančia banko sąskaita, įgyvendinamas tos banko sąskaitos atžvilgiu pagal kilmės valstybės narės teisę.

Kai prašymas taikyti teisių gynimo priemonę buvo pateiktas vykdymo valstybėje narėje, sprendimas dėl teisių gynimo priemonės įgyvendinamas pagal vykdymo valstybės narės teisę.

37 straipsnis

Apskundimo teisė

Kiekviena šalis turi teisę apskūsti sprendimą, priimtą pagal 33, 34 arba 35 straipsnį. Toks skundas pateikiamas naudojant skundo formą, nustatytą įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.

38 straipsnis

Teisė blokavimą pakeisti garantija

1. Skolininko prašymu:

- a) blokavimo įsakymą išdavęs teismas gali nurodyti panaikinti lėšų blokavimą, jei skolininkas tam teismui pateikia įsakyme nurodyto dydžio garantiją arba alternatyvią užtikrinimo priemonę, kurios vertė bent jau yra lygi tai sumai, pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę priimtina forma;
- b) vykdymo valstybės narės kompetentingas teismas arba, kai tai nustatyta nacionalinėje teisėje, kompetentinga vykdymo institucija gali nutraukti blokavimo įsakymo vykdymą vykdymo valstybėje narėje, jei skolininkas tam teismui ar valdžios institucijai pateikia toje valstybėje narėje užblokuotos sumos dydžio garantiją arba alternatyvią užtikrinimo priemonę, kurios vertė yra bent jau lygi tai sumai, pagal valstybės narės, kurioje yra teismas, teisę priimtina forma.

2. Lėšų blokavimo panaikinimui atitinkamai taikomi 23 ir 24 straipsniai. Apie blokavimo pakeitimą garantija kreditoriui pranešama laikantis nacionalinės teisės.

39 straipsnis

Trečiųjų šalių teisė

1. Trečiosios šalies teisę ginčyti blokavimo įsakymą reglamentuoja kilmės valstybės narės teisė.
2. Trečiosios šalies teisę ginčyti blokavimo įsakymo vykdymą reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.
3. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos teisėje arba nacionalinėje teisėje nustatytoms jurisdikcijos taisyklėms, jurisdikcija dėl trečiosios šalies pateiktų ieškinių:
 - a) dėl blokavimo įsakymo nuginkijimo priklauso kilmės valstybės narės teismams, o
 - b) dėl blokavimo įsakymo vykdymo nuginkijimo vykdymo valstybėje narėje priklauso vykdymo valstybės narės teismams arba, kai tai nustatyta tos valstybės narės nacionalinėje teisėje, kompetentingai vykdymo institucijai.

5 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Legalizavimas ar kiti panašūs formalumai

Taikant šį reglamentą nereikalaujama legalizavimo ar kitų panašių formalumų.

41 straipsnis

Teisinis atstovavimas

Nereikalaujama, kad procese dėl blokavimo įsakymo išdavimo būtų pasitelkiamas atstovas – advokatas ar kitas teisininkas. Procese pagal 4 skyrių advokato ar kito teisininko atstovavimas nėra privalomas, išskyrus atvejus, kai pagal teismo arba valdžios institucijos, kuriai pateiktas prašymas taikyti teisių gynimo priemonę, valstybės narės teisę toks atstovavimas yra privalomas neatsižvelgiant į šalių pilietybę arba nuolatinę gyvenamąją vietą (buveinę).

42 straipsnis

Žyminis mokestis

Žyminis mokestis procese dėl blokavimo įsakymo išdavimo arba teisių gynimo priemonės taikymo įsakymo atžvilgiu yra ne didesnis nei mokestis už lygiaverčio nacionalinio įsakymo išdavimą arba teisių gynimo priemonės taikymą tokio nacionalinio įsakymo atžvilgiu.

43 straipsnis

Bankų patirtos išlaidos

1. Bankas turi teisę reikalauti, kad kreditorius arba skolininkas sumokėtų ar kompensuotų išlaidas, patirtas įgyvendinant blokavimo įsakymą, tik tais atvejais, kai pagal vykdymo valstybės narės teisę bankas turi teisę reikalauti sumokėti ar kompensuoti išlaidas, patirtas dėl lygiaverčių nacionalinių įsakymų.
2. Banko imami mokesčiai 1 dalyje nurodytoms išlaidoms padengti nustatomi atsižvelgiant į blokavimo įsakymo įgyvendinimo sudėtingumą ir negali būti didesni nei mokesčiai, imami už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą.
3. Banko imami mokesčiai išlaidoms už informacijos apie sąskaitą teikimą pagal 14 straipsnį padengti negali būti didesni nei faktiškai patirtos išlaidos ir, jei taikytina, ne didesni nei mokesčiai, imami už informacijos apie sąskaitą teikimą lygiaverčių nacionalinių įsakymų atveju.

44 straipsnis

Valdžios institucijų imami mokesčiai

Mokesčiai, kuriuos ima blokavimo įsakymą tvarkančios ar vykdančios arba informaciją apie sąskaitą pagal 14 straipsnį teikiančios vykdymo valstybės narės valdžios institucijos ar kitos įstaigos, nustatomi remiantis mokesčių tarifais arba kitu taisyklių rinkiniu, kuriuos iš anksto nustato kiekviena valstybė narė ir kuriuose skaidriai nustatomi taikytini mokesčiai. Nustatydamą tuos tarifus arba kitą taisyklių rinkinį, valstybė narė gali atsižvelgti į įsakymo sumą ir jo tvarkymo sudėtingumą. Kai taikytina, šie mokesčiai negali būti didesni nei mokesčiai, imami lygiaverčių nacionalinių įsakymų atveju.

45 straipsnis

Terminai

Jei išimtinėmis aplinkybėmis teismas arba atitinkama valdžios institucija negali laikytis 14 straipsnio 7 dalyje, 18 straipsnyje, 23 straipsnio 2 dalyje, 25 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, 28 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse, 33 straipsnio 3 dalyje ir 36 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytų terminų, teismas arba valdžios institucija kaip įmanoma greičiau atlieka tose nuostatose nustatytus veiksmus.

46 straipsnis

Santykis su nacionaline proceso teise

1. Visus procesinius klausimus, kurie konkrečiai neaptarti šiame reglamente, reglamentuoja valstybės narės, kurioje vykdoma procedūra, teisė.
2. Pasekmės, kurias bankroto bylos iškėlimas sukelia atskiriems vykdymo veiksams, pavyzdžiui, blokavimo įsakymo vykdymui, reglamentuoja valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teisė.

47 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Pagal šį reglamentą gauti, tvarkomi ar perduodami asmens duomenys turi būti adekvatūs, aktualūs ir savo apimtimi neviršyti tikslo, kuriuo jie buvo gauti, tvarkomi ar perduodami, ir naudojami tik tuo tikslu.
2. Kompetentinga valdžios institucija, informavimo institucija ir bet kuris kitas už blokavimo įsakymo vykdymą atsakingas subjektas negali saugoti 1 dalyje nurodytų duomenų ilgiau, nei reikalinga tuo tikslu, kuriuo jie buvo gauti, tvarkomi ar perduoti (bet kuriuo atveju ne ilgiau nei šešis mėnesius po proceso pabaigos), ir tuo laikotarpiu užtikrina tinkamą tų duomenų apsaugą. Ši dalis netaikoma duomenims, kuriuos tvarko teismai ar kurie jiems perduodami, teismams vykdant teismines funkcijas.

48 straipsnis

Santykis su kitais teisės aktais

Šiuo reglamentu nedaroma poveikio:

- a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje, 14 straipsnio 3 ir 6 dalyse, 17 straipsnio 5 dalyje, 23 straipsnio 3 ir 6 dalyse, 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 28 straipsnio 1, 3, 5 ir 6 dalyse, 29 straipsnyje, 33 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 2 ir 4 dalyse ir 49 straipsnio 1 dalyje;
- b) Reglamentui (ES) Nr. 1215/2012;
- c) Reglamentui (EB) Nr. 1346/2000;
- d) Direktyvai 95/46/EB, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 14 straipsnio 8 dalyje ir 47 straipsnyje;
- e) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) Reglamentui (EB) Nr. 864/2007, išskyrus atvejus, numatytus šio reglamento 13 straipsnio 4 dalyje.

49 straipsnis

Kalbos

1. Prie visų 28a straipsnio 5 dalies a ir b punktuose išvardytų dokumentų, kurie turi būti įteikti skolininkui ir kurie nėra parengti tos valstybės narės, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), oficialia kalba arba, jeigu toje valstybėje narėje yra keletas oficialių kalbų, oficialia arba viena iš oficialių vietos, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta (buveinė), kalbų arba kita kalba, kurią jis supranta, pridėdamas šių dokumentų vertimas arba transliteracija į vieną iš šių kalbų. 28 straipsnio 5 dalies c punkte išvardytų dokumentų versti nereikia, išskyrus atvejus, jei teismas išimties tvarka nusprendžia, kad konkrečius dokumentus reikia išversti arba perrašyti, kad skolininkas turėtų galimybę apginti savo teises.

⁽¹⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, 2007 12 10, p. 79).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

2. Pagal šį reglamentą teismui ar kompetentingai valdžios institucijai pateikiami dokumentai gali būti taip pat ir bet kokia kita Sąjungos institucijų oficialia kalba, jeigu atitinkama valstybė narė yra nurodžiusi, kad tokia kita kalba jai priimtina.

3. Vertimą pagal šį reglamentą atlieka asmuo, turintis kvalifikaciją atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.

50 straipsnis

Valstybių narių teikiama informacija

1. Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 18 d. valstybės narės Komisijai pateikia šią informaciją:

- a) kurie teismai yra paskirti kaip turintys kompetenciją išduoti blokavimo įsakymą (6 straipsnio 4 dalis);
- b) kuri valdžios institucija yra paskirta kaip kompetentinga gauti informaciją apie sąskaitą (14 straipsnis);
- c) jų nacionalinėje teisėje numatytus informacijos apie sąskaitą gavimo metodus (14 straipsnio 5 dalis);
- d) kuriems teismams teikiamas skundas (21 straipsnis);
- e) kuri valdžios institucija arba institucijos yra paskirta (-os) kaip kompetentinga (-os) gauti, perduoti ir įteikti blokavimo įsakymą ir kitus dokumentus pagal šį reglamentą (4 straipsnio 14 punktas);
- f) kuri valdžios institucija yra kompetentinga vykdyti blokavimo įsakymą pagal 3 skyrių;
- g) kokiomis sąlygomis pagal jų nacionalinę teisę gali būti blokuojamos bendros ir kito asmens vardu atidarytos sąskaitos (30 straipsnis);
- h) nacionalinės teisės taisyklės, taikytinas neareštuotinoms sumoms (31 straipsnis);
- i) tai, ar pagal savo nacionalinę teisę bankai turi teisę imti mokesčius už lygiaverčių nacionalinių įsakymų įgyvendinimą arba informacijos apie sąskaitą teikimą, ir jei taip, kuri šalis privalo laikinai ir galutinai sumokėti tuos mokesčius (43 straipsnis);
- j) valdžios institucijų arba kitų įstaigų, dalyvaujančių tvarkant arba vykdant blokavimo įsakymą, imamų mokesčių tarifą arba kitą taisyklių rinkinį, pagal kuriuos nustatomi taikytini mokesčiai (44 straipsnis);
- k) tai, ar nacionalinėje teisėje lygiaverčiams nacionaliniams įsakymams nustatytas tam tikras vykdymo eiliškumas (32 straipsnis);
- l) teismus arba atitinkamais atvejais vykdymo instituciją, kompetentingus taikyti teisės gynimo priemonės (33 straipsnio 1 dalis, 34 straipsnio 1 arba 2 dalis);
- m) kuriems teismams teikiami skundai, terminą tokiems skundams pateikti pagal nacionalinę teisę, jei toks terminas yra nustatytas, ir įvykį, kuris žymi termino pradžią (37 straipsnis);

- n) žyminio mokesčio dydį (42 straipsnis) ir
- o) priimtinas dokumentų vertimų kalbas (49 straipsnio 2 dalis).

Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus vėlesnius tos informacijos pasikeitimus.

2. Komisija šią informaciją skelbia viešai bet kokiomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma per Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose.

51 straipsnis

Formų nustatymas ir vėlesni jų pakeitimai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos ir vėliau iš dalies keičiamos 8 straipsnio 1 dalyje, 10 straipsnio 2 dalyje, 19 straipsnio 1 dalyje, 25 straipsnio 1 dalyje, 27 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje ir 37 straipsnyje nurodytos formos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.

52 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

53 straipsnis

Stebėsena ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2022 m. sausio 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ataskaitą, kartu su vertinimu:

- a) ar į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktos finansinės priemonės ir
- b) ar sumoms, kuriomis skolininko sąskaita papildoma po blokavimo įsakymo įgyvendinimo, galėtų būti taikomas blokavimas pagal tą įsakymą.

Prireikus kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl šio reglamento pakeitimų ir būsimų pakeitimų poveikio vertinimas.

2. 1 dalies taikymo tikslais Komisijos prašymu valstybės narės surenka ir jai pateikia informaciją apie:

- a) prašymų dėl blokavimo įsakymo skaičių ir atvejų, kai įsakymas buvo išduotas, skaičių;
- b) prašymų taikyti teisių gynimo priemonę pagal 33 ir 34 straipsnius skaičių ir, jei įmanoma, atvejų, kai teisių gynimo priemonė buvo taikyta, skaičių, ir
- c) pateiktų skundų pagal 37 straipsnį skaičių ir, jei įmanoma, atvejų, kai skundas buvo patenkintas, skaičių.

6 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*54 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. sausio 18 d., išskyrus 50 straipsnį, kuris taikomas nuo 2016 m. liepos 18 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 656/2014

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatomos išorės jūrų sienų stebėjimo vykdant Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą taisyklės

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies d punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sąjungos politikos Sąjungos išorės sienų srityje tikslas – užtikrinti, kad išorės sienų kirtimas būtų veiksmingai kontroliuojamas, be kita ko, vykdant sienų stebėjimą, kartu padedant užtikrinti žmonių gyvybių apsaugą ir išgelbėjimą. Sienų stebėjimo tikslas – užkirsti kelią neleidžiamam sienų kirtimui, kovoti su tarpvalstybiniu nusikaltamumu ir sulaikyti neteisėtai sieną kirtusius asmenis arba imtis prieš juos kitų priemonių. Sienų stebėjimas turėtų būti veiksminga priemonė užkertant kelią asmenims išvengti patikrinimų sienos perėjimo punktuose ir juos nuo to atgrasant. Šiuo tikslu sienų stebėjimas neapsiriboja bandymų neteisėtai kirsti sieną nustatymu, bet apima ir kitus veiksmus, pavyzdžiui, laivų, įtariamų bandymu patekti į Sąjungą išvengiant patikrinimų kertant sieną, sulaikymą, taip pat veiksmus, kuriais siekiama reaguoti į sienų stebėjimo operacijos jūroje metu susiklosčiusias paieškos ir gelbėjimo situacijas, ir veiksmus, kuriais siekiama sėkmingai užbaigti tokią operaciją;
- (2) Sąjungos sienų valdymo, prieglobsčio ir migracijos politika bei jos įgyvendinimas turėtų būti reglamentuojamas solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principu pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 80 straipsnį. Prireikus į Sąjungos aktus, priimamus vykdant tą politiką, turi būti įtrauktos atitinkamos priemonės, kuriomis būtų įgyvendinamas tas principas ir skatinamas naštos pasidalijimas, be kita ko, savanoriškai perduodant asmenis, kuriems suteikta tarptautinė apsauga;
- (3) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik valstybių narių vykdomoms sienų stebėjimo operacijoms prie jų išorės jūrų sienų, įgyvendinant Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (toliau – Agentūra), įsteigtos Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2007/2004 ⁽²⁾, koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą. Tyrimo ir baudžiamąsias priemones reglamentuoja nacionalinė baudžiamoji teisė ir Sąjungoje galiojantys dokumentai dėl savitarpio teisinės pagalbos teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje;
- (4) Agentūra yra atsakinga už valstybių narių operatyvaus bendradarbiavimo koordinavimą išorės sienų valdymo srityje, įskaitant sienų stebėjimą. Agentūra yra taip pat atsakinga už pagalbos teikimą valstybėms narėms susiklosčius aplinkybėms, kai reikia didesnės techninės pagalbos prie išorės sienų, atsižvelgiant į tai, kad kai kurie atvejai gali apimti ekstremalias humanitarines situacijas ir gelbėjimą jūroje. Siekiant dar labiau sustiprinti Agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą, reikalingos konkrečios taisyklės dėl sienų stebėjimo veiklos, kurią vienos valstybės narės jūrų, sausumos ir oro padaliniai vykdo prie kitų valstybių narių jūrų sienos arba atviroje jūroje vykdydamos toki bendradarbiavimą;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2004 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantis Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (OL L 349, 2004 11 25, p. 1).

- (5) siekiant užkirsti kelią neleidžiamam sienų kirtimui, kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir išvengti žūčių jūroje, itin svarbu bendradarbiauti su kaimyninėmis trečiosiomis šalimis. Vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 2007/2004, jei užtikrinama, kad būtų visapusiškai gerbiamos migrantų pagrindinės teisės, Agentūra gali bendradarbiauti su trečiųjų šalių kompetentingomis valdžios institucijomis, ypač rizikos analizės ir mokymo klausimais, ir turėtų sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių ir trečiųjų šalių operatyviam bendradarbiavimui. Kai bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis vykdomas tų šalių teritorijoje arba tų šalių teritorinėje jūroje, valstybės narės ir Agentūra turėtų laikytis normų ir standartų, kurie būtų bent lygiaverčiai Sąjungos teisės aktuose nustatytoms normoms ir standartams;
- (6) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1052/2013 ⁽¹⁾ sukurta Europos sienų stebėjimo sistema (EUROSUR) siekiama sustiprinti valstybių narių ir Agentūros keitimąsi informacija ir operatyvų bendradarbiavimą. Tuo siekiama užtikrinti, kad valstybės narės būtų daug geriau informuotos apie padėtį ir sustiprėtų jų reagavimo pajėgumai, be kita ko, padedant Agentūrai, siekiant nustatyti neteisėtą imigraciją ir tarpvalstybinį nusikalstamumą, užkirsti tam kelią ir su tuo kovoti, ir padėti užtikrinti migrantų gyvybių apsaugą ir išgelbėjimą prie jų išorės sienų. Koordinuodama sienų stebėjimo operacijas Agentūra turėtų teikti valstybėms narėms informaciją apie tas operacijas ir jų analizę pagal tą reglamentą;
- (7) šiuo reglamentu pakeičiamas Tarybos sprendimas 2010/252/ES ⁽²⁾, kurį 2012 m. rugsėjo 5 d. sprendimu byloje C-355/10 panaikino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teismas). Tame sprendime Teismas paliko galioti Sprendimą 2010/252/ES, kol įsigalios naujos taisyklės. Todėl nuo to reglamento įsigaliojimo dienos tas sprendimas netenka galios;
- (8) sienų stebėjimo operacijų jūroje metu valstybės narės turėtų laikytis atitinkamų savo įsipareigojimų pagal tarptautinę teisę, visų pirma pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje, Tarptautinę jūrų paieškos ir gelbėjimo konvenciją, Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą ir jos Protokolą dėl neteisėto migrantų įvežimo sausuma, jūra ir oru, Jungtinių Tautų konvenciją dėl pabėgėlių statuso, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą, Jungtinių Tautų konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą, Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją bei kitus atitinkamus tarptautinius dokumentus;
- (9) koordinuodama sienų stebėjimo operacijas jūroje, Agentūra turėtų vykdyti savo užduotis visapusiškai laikydamosi atitinkamų Sąjungos teisės aktų, įskaitant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija) ir atitinkamus tarptautinius teisės aktus, ypač tuos, kurie nurodyti 8 konstatuojamojoje dalyje;
- (10) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 562/2006 ⁽³⁾ ir bendruosius Sąjungos teisės principus bet kuri priemonė, kurios imamasi vykdanč stebėjimo operaciją, turėtų būti proporcinga siekiamiems tikslams, nediskriminacinio pobūdžio, o ją taikant turėtų būti visapusiškai gerbiamas žmogaus orumas, pagrindinės teisės ir pabėgėlių bei prieglobsčio prašytojų teisės, be kita ko, laikomasi negrąžinimo principo. Valstybių narių teritorijoje, įskaitant prie jų sienos, teritorinėje jūroje arba tranzito zonose pateiktų tarptautinės apsaugos prašymų atžvilgiu valstybės narės ir Agentūra privalo laikytis prieglobsčio *acquis*, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES ⁽⁴⁾, nuostatų;
- (11) taikant šį reglamentą neturėtų būti daromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2011/36/ES ⁽⁵⁾, visų pirma jos nuostatomis dėl prekybos žmonėmis aukoms teiktinos pagalbos;

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1052/2013, kuriuo sukurama Europos sienų stebėjimo sistema (EurosUR) (OL L 295, 2013 11 6, p. 11).

⁽²⁾ 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimas 2010/252/ES, kuriuo papildomos Šengeno sienų kodekso nuostatos dėl išorės jūros sienų stebėjimo vykdanč operatyvų bendradarbiavimą, koordinuojamą Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (OL L 111, 2010 5 4, p. 20).

⁽³⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

⁽⁴⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013 6 29, p. 60).

⁽⁵⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR (OL L 101, 2011 4 15, p. 1).

- (12) šis reglamentas turėtų būti taikomas visapusiškai laikantis negrąžinimo principo, kaip apibrėžta Chartijoje ir aiškinama Teismo ir Europos žmogaus teisių teismo praktikoje. Pagal tą principą joks asmuo neturėtų būti išlaipinamas, verčiamas atvykti, palydimas ar kitu būdu perduodamas valdžios institucijoms tos šalies, kurioje, *inter alia*, esama didelės rizikos, kad tokiam asmeniui būtų taikoma mirties bausmė, jis būtų kankinamas, persekiojamas arba su juo būtų kitaip nežmoniška ar žeminančiai elgiamasi arba jis būtų taip baudžiamas, arba kurioje kiltų grėsmė to asmens gyvybei ar laisvei dėl jo rasės, religijos, pilietybės, seksualinės orientacijos, narystės tam tikroje socialinėje grupėje ar politinių pažiūrų; arba esama didelės rizikos, kad jis būtų iš tos šalies išsiųstas, išvežtas arba perduotas į kitą šalį pažeidžiant negrąžinimo principą;
- (13) dėl galimo valstybės narės ir trečiosios šalies susitarimo egzistavimo valstybės narės būti neatleidžiamos nuo jų įsipareigojimų pagal Sąjungos ir tarptautinę teisę, visų pirma nuo negrąžinimo principo laikymosi, kai tik joms yra arba turi būti žinoma, kad prieglobsčio procedūros ir prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygų sisteminiai trūkumai toje trečiojoje šalyje sudaro pakankamą pagrindą manyti, kad prieglobsčio prašytojams kiltų rimtas pavojus patirti nežmonišką ar žeminantį elgesį, arba jeigu joms yra arba turi būti žinoma, kad ta trečioji šalis laikosi negrąžinimo principo neatitinkančios praktikos;
- (14) vykdamt sienų stebėjimo operaciją jūroje gali susidaryti situacija, kai nelaimės ištiktiems asmenims reikės suteikti pagalbą. Pagal tarptautinę teisę kiekviena valstybė privalo įpareigoti su jos vėliava plaukiojančio laivo kapitoną, kiek tai įmanoma nesukeliant didelio pavojaus pačiam laivui, igulai ar keleiviams, nedelsiant suteikti pagalbą bet kuriam jūroje aptiktam asmeniui, jei iškyla jo žūties pavojus, ir didžiausiu galimu greičiu vykti gelbėti nelaimės ištiktų asmenų. Tokia pagalba turėtų būti teikiama neatsižvelgiant į asmenų, kuriems teiktina pagalba, pilietybę ar statusą arba aplinkybes, kuriomis jie aptinkami. Laivo kapitonui ir igulai neturėtų būti taikomos baudžiamosios sankcijos vien dėl to, kad jie išgelbėjo nelaimės jūroje ištiktus asmenis ir nugabeno juos į saugią vietą;
- (15) įsipareigojimo suteikti pagalbą aptiktiems nelaimės ištiktiems asmenims valstybės narės turėtų laikytis pagal taikytinas tarptautinių dokumentų, kuriais reglamentuojamos paieškos ir gelbėjimo situacijos, nuostatas ir laikydamosi su pagrindinių teisių apsauga susijusių reikalavimų. Šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis paieškos ir gelbėjimo tarnybų įsipareigojimams, įskaitant įsipareigojimą užtikrinti, kad koordinavimas ir bendradarbiavimas vyktų taip, jog išgelbėtus asmenis būtų galima pristatyti į saugią vietą;
- (16) kai jūrų operacijos veiksmų teritorija apima trečiosios šalies paieškos ir gelbėjimo regioną, planuojant jūrų operaciją su tos trečiosios šalies paieškos ir gelbėjimo tarnybomis turėtų būti siekiama nustatyti ryšių kanalus, taip užtikrinant, kad tos tarnybos galės reaguoti į paieškos ir gelbėjimo atvejus, atsirandančius jų paieškos ir gelbėjimo regione;
- (17) pagal Reglamentą (EB) Nr. 2007/2004 Agentūros koordinuojamos sienų stebėjimo operacijos vykdomos pagal veiklos planą. Todėl jūrų operacijų atveju į veiklos planą turėtų būti įtraukta konkreti informacija apie atitinkamos jurisdikcijos galiojimą ir atitinkamų teisės aktų taikymą geografinėje vietovėje, kurioje vykdoma bendra operacija, bandomasis projektas arba skubios pagalbos veiksmai, įskaitant nuorodas į Sąjungos ir tarptautinę teisę dėl sulaikymo, gelbėjimo jūroje ir išlaipinimo. Veiklos planas turėtų būti sudarytas pagal šio reglamento nuostatas, kuriomis reglamentuojamas sulaikymas, gelbėjimas jūroje ir išlaipinimas vykdamt Agentūros koordinuojamas sienų stebėjimo operacijas jūroje, atsižvelgiant į konkrečias atitinkamos operacijos jūroje aplinkybes. Į veiklos planą turėtų būti įtrauktos procedūros, užtikrinančios, kad būtų nustatyti asmenys, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, prekybos žmonėmis aukos, nelydimi nepilnamečiai bei kiti pažeidžiami asmenys ir jiems būtų suteikta tinkama pagalba, įskaitant galimybę pasinaudoti tarptautine apsauga;
- (18) taikant Reglamentą (EB) Nr. 2007/2004 paprastai priimančiojoje valstybėje narėje sukuriami kiekvienos jūrų operacijos koordinavimo struktūra, kurią sudaro priimančiosios valstybės narės pareigūnai, kviestiniai pareigūnai ir Agentūros atstovai, įskaitant Agentūros koordinuojantį pareigūną. Ši koordinavimo struktūra, paprastai vadinama Tarptautiniu koordinavimo centru, turėtų būti naudojama kaip ryšių kanalas tarp jūrų operacijoje dalyvaujančių pareigūnų ir susijusių tarnybų;

- (19) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 2 bei 6 straipsniuose ir Chartijoje, kurie visų pirma yra: pagarba žmogaus orumui, teisė į gyvybę, kankinimo ir nežmoniško ar žeminančio elgesio arba baudimo uždraudimas, prekybos žmonėmis uždraudimas, teisė į laisvę ir saugumą, teisė į asmens duomenų apsaugą, teisė į prieglobstį, apsauga nuo perkėlimo ir išsiuntimo, negrąžinimo ir nediskriminavimo principai, teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir vaiko teisės. Šį reglamentą valstybės narės ir Agentūra turėtų taikyti laikydamosi šių teisių ir principų;
- (20) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. konkrečių taisyklių dėl jūros sienų stebėjimo, kurį sienos apsaugos pareigūnai vykdo koordinuojant Agentūrai valstybės narės negali deramai priimti dėl jų teisės ir praktikos skirtumų, bet dėl operacijų tarptautinio pobūdžio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (21) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas. Kadangi šis reglamentas grindžiamas Šengeno *acquis*, remdamasi to Protokolo 4 straipsniu, per šešis mėnesius po to, kai Taryba priima sprendimą dėl šio reglamento, Danija nusprendžia, ar jį įgyvendins savo nacionalinėje teisėje;
- (22) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, patenkančios į Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį;
- (23) Šveicarijos atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB 3 straipsniu ⁽⁴⁾.
- (24) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3 straipsniu;

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* (OL L 176, 1999 7 10, p. 31).

⁽³⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽⁴⁾ 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/146/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 53, 2008 2 27, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽⁶⁾ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/350/ES dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolo dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su patikrinimų prie vidaus sienų panaikinimu ir asmenų judėjimu (OL L 160, 2011 6 18, p. 19).

- (25) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2000/365/EB ⁽¹⁾, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (26) šis reglamentas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽²⁾, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja jį priimant, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas valstybių narių vykdomoms sienų stebėjimo operacijoms prie jų išorės jūrų sienų, įgyvendinant Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. Agentūra – Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra, įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 2007/2004;
2. jūrų operacija – bendra operacija, bandomasis projektas ar skubios pagalbos veiksmai, kuriuos koordinuojant Agentūrai vykdo valstybės narės savo išorės jūrų sienų stebėjimo tikslu;
3. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje vykdoma jūrų operacija arba iš kurios ją pradeda vykdyti;
4. dalyvaujančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri dalyvauja jūrų operacijoje teikdama techninę įrangą, siųsdama sienos apsaugos pareigūnus dalyvauti Europos sienos apsaugos pareigūnų būriuose arba kitą atitinkamą personalą, ir kuri nėra priimančioji valstybė narė;
5. dalyvaujantysis padalinys – jūrų, sausumos ar oro padalinys, už kurį atsakinga priimančioji valstybė narė arba dalyvaujančioji valstybė narė, kuri dalyvauja jūrų operacijoje;
6. Tarptautinis koordinavimo centras – jūrų operacijos koordinavimo tikslu priimančiojoje valstybėje narėje sukurta koordinavimo struktūra;
7. Nacionalinis koordinavimo centras – Europos sienų stebėjimo sistemos (EUROSUR) tikslais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1052/2013 įsteigtas nacionalinis koordinavimo centras;

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, 2000 6 1, p. 43).

⁽²⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

8. veiklos planas – veiklos planas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 3a ir 8e straipsniuose;
9. laivas – bet kurio tipo vandens transporto priemonė, kuri yra arba gali būti naudojama jūroje, įskaitant valtis, valteles, plaukiojančiąsias platformas, laivus su oro pagalve ir vandens lėktuvus;
10. jokiai valstybei nepriklausantis laivas – nacionalinės priklausomybės neturintis laivas arba laivas, galintis būti prilygintas nacionalinės priklausomybės neturinčiam laivui, jeigu jokia valstybė nėra suteikusi jam teisės plaukioti su jos vėliava arba jeigu jis plaukioja su dviejų ar daugiau valstybių vėliavomis, kurias naudoja kaip patogiau;
11. Protokolas dėl neteisėto migrantų įvežimo – Protokolas dėl neteisėto migrantų įvežimo sausuma, jūra ir oru, kuriuo papildoma Jungtinių Tautų Organizacijos konvencija prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, kuri buvo pasirašyta 2000 m. gruodžio mėn. Palerme, Italijoje;
12. saugi vieta – vieta, kuri laikoma gelbėjimo operacijų užbaigimo vieta ir kurioje neįvyksta grėsmės išgelbėtų asmenų gyvybei, kurioje gali būti patenkinti jų pagrindiniai žmogiškieji poreikiai ir iš kurios galima suorganizuoti išgelbėtų asmenų nugabenimą į kitą paskirties ar galutinės paskirties vietą, atsižvelgiant į jų pagrindinių teisių apsaugą ir laikantis negrąžinimo principo;
13. Gelbėjimo koordinavimo centras – padalinys, atsakingas už veiksmingo paieškos ir gelbėjimo tarnybų veiklos organizavimo skatinimą bei paieškos ir gelbėjimo operacijų vykdymo koordinavimą paieškos ir gelbėjimo regione, kaip apibrėžta Tarptautinėje jūrų paieškos ir gelbėjimo konvencijoje;
14. gretutinė zona – oficialiai paskelbta gretutinė teritorinei jūrai zona, kaip apibrėžta Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 33 straipsnyje;
15. pakrantės valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorinėje jūroje arba gretutinėje zonoje vykdomas sulaikymas.

II SKYRIUS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

3 straipsnis

Saugumas jūroje

Priemonės, kurių imamasi jūrų operacijos tikslu, vykdomos taip, kad bet kuriuo atveju būtų užtikrintas sulaikytų ar išgelbėtų asmenų saugumas ir dalyvaujančiųjų padalinių arba trečiųjų šalių saugumas.

4 straipsnis

Pagrindinių teisių apsauga ir negrąžinimo principas

1. Joks asmuo, pažeidžiant negrąžinimo principą, nėra išlaipinamas, verčiamas atvykti, palydimas ar kitu būdu perduodamas valdžios institucijoms tos šalies, kurioje, *inter alia*, esama didelės rizikos, kad tokiam asmeniui būtų taikoma mirties bausmė, jis būtų kankinamas, persekiojamas arba su juo būtų kitaip nežmoniška ar žeminančiai elgiamasi arba jis būtų taip baudžiamas, arba kurioje kiltų grėsmė to asmens gyvybei ar laisvei dėl jo rasės, religijos, pilietybės, seksualinės orientacijos, narystės tam tikroje socialinėje grupėje ar politinių pažiūrų; arba esama didelės rizikos, pavyzdžiui, kad jis būtų iš tos šalies išsiųstas, išvežtas arba perduotas į kitą šalį pažeidžiant negrąžinimo principą.

2. Svarstydamas išlaipinimo trečiojoje šalyje galimybę planuojant jūrų operaciją, priimančioji valstybė narė, derindama savo veiksmus su dalyvaujančiosiomis valstybėmis narėmis ir Agentūra, atsižvelgia į bendrą padėtį toje trečiojoje šalyje.

Atliekant bendros padėties trečiojoje šalyje vertinimą remiamasi iš įvairių šaltinių, kurie gali apimti kitas valstybes nares, Sąjungos įstaigas, organus bei agentūras ir atitinkamas tarptautines organizacijas, gauta informacija ir jo metu gali būti atsižvelgiama į tai, ar esama susitarimų ir projektų dėl migracijos ir prieglobsčio, vykdomų pagal Sąjungos teisę ir Sąjungos lėšomis. Tas vertinimas yra veiklos plano dalis, jo rezultatai pateikiami dalyvaujantiems padaliniais, o prireikus jis atnaujinamas.

Sulaikyti arba išgelbėti asmenys nėra išlaipinami, verčiami atvykti, palydimi ar kitu būdu perduodami trečiosios šalies valdžios institucijoms, jeigu priimančiajai valstybei narei arba dalyvaujančiosioms valstybėms narėms yra arba turėtų būti žinoma, kad ta trečioji šalis laikosi 1 dalyje apibūdintos praktikos.

3. Jūrų operacijos metu prieš sulaikytų ar išgelbėtų asmenų išlaipinimą, vertimą atvykti, palydėjimą ar perdavimą kitu būdu trečiosios šalies valdžios institucijoms ir atsižvelgiant į bendros padėties toje trečiojoje šalyje įvertinimą pagal 2 dalį, dalyvaujantieji padaliniai, nedarydami poveikio 3 straipsniui, imasi visų priemonių sulaikytų ar išgelbėtų asmenų tapatybei nustatyti, jų asmeninėms aplinkybėms įvertinti, informuoti juos apie jų paskirties vietą tiems asmenimis suprantamu būdu arba tokiu būdu, kurį galima pagrįstai laikyti jiems suprantamu, ir suteikti jiems galimybę nurodyti visas priežastis, dėl kurių, jų manymu, juos išlaipinus siūlomoje vietoje būtų pažeistas negrąžinimo principas.

Tais tikslais veiklos plane numatomi papildomi duomenys, įskaitant, jei reikia, galimybę kreiptis į krante esančius medicinos darbuotojus, vertėjus žodžiu, patarėjus teisės klausimais ir kitus atitinkamus priimančiųjų ir dalyvaujančiųjų valstybių narių ekspertus. Kiekviename dalyvaujančiajame padalinyje turi būti bent vienas asmuo, baigęs pagrindinius pirmosios medicinos pagalbos kursus.

Į 13 straipsnyje nurodytą ataskaitą, grindžiamą informacija, kurią pateikia priimančiosios ir dalyvaujančiosios valstybės narės, įtraukiami papildomi duomenys apie išlaipinimo trečiosiose šalyse atvejus ir apie tai, kaip dalyvaujantieji padaliniai, siekdami užtikrinti negrąžinimo principo laikymąsi, taikė kiekvieną šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytą procedūrų elementą.

4. Visos jūrų operacijos metu dalyvaujantieji padaliniai atsižvelgia į ypatingus vaikų, įskaitant nelydimus nepilnamečius, prekybos žmonėmis aukų, asmenų, kuriems būtina skubi medicinos pagalba, neigaliųjų, asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, ir kitų itin pažeidžiamoje padėtyje esančių asmenų poreikius.

5. Keitimasis su trečiosiomis šalimis asmens duomenimis, gautais vykdant jūrų operaciją šio reglamento tikslais, griežtai apsiriboja tais tikslais, kuriems jo absoliučiai reikia, ir vykdomas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB⁽¹⁾, Tarybos pamatinio sprendimo 2008/977/TVR⁽²⁾ ir atitinkamų nacionalinių nuostatų dėl duomenų apsaugos.

Keitimasis su trečiosiomis šalimis asmens duomenimis apie sulaikytus arba išgelbėtus asmenis, gautais vykdant jūrų operaciją, draudžiamas, jei esama didelės rizikos, kad bus nesilaikoma negrąžinimo principo.

6. Vykdydami savo pareigas dalyvaujantieji padaliniai visapusiškai gerbia žmogaus orumą.

7. Šis straipsnis taikomas visoms priemonėms, kurių imasi valstybės narės arba Agentūra pagal šį reglamentą.

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (95/46/EB) dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (OL L 350, 2008 12 30, p. 60).

8. Jūrų operacijoje dalyvaujantys sienos apsaugos pareigūnai ir kiti darbuotojai mokomi apie atitinkamas pagrindinių teisių, pabėgėlių teisės ir paieškos ir gelbėjimo veiklos tarptautinio teisinio režimo nuostatas pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 5 straipsnio antrą pastraipą.

III SKYRIUS

KONKREČIOS TAISYKLĖS

5 straipsnis

Aptikimas

1. Aptikus laivą, kuriuo, kaip įtariama, gabenami patikrinimų sienos perėjimo punktuose vengiantys ar siekiantys jų išvengti asmenys arba kuris, kaip įtariama, vykdo neteisėtą migrantų gabenimą jūra, dalyvaujantieji padaliniai prie jo prisiartina, kad nustatytų jo tapatybę ir nacionalinę priklausomybę, ir, kol nebus imtasi tolesnių priemonių, tą laivą stebi per saugų atstumą, imdamiesi visų reikiamų atsargumo priemonių. Dalyvaujantieji padaliniai surenka ir Tarptautiniam koordinavimo centrui nedelsdami perduoda informaciją apie tą laivą, įskaitant, jei įmanoma, informaciją apie laive esančių asmenų būklę, ypač jei esama neišvengiamo pavojaus jų gyvybei, arba jei laive yra asmenų, kuriems reikia skubios medicinos pagalbos. Tarptautinis koordinavimo centras tą informaciją perduoda priimančiosios valstybės narės Nacionaliniam koordinavimo centrui.

2. Jeigu laivas netrukus įplauks arba įplaukė į jūrų operacijoje nedalyvaujančios valstybės narės teritorinę jūrą arba jos gretutinę zoną, dalyvaujantieji padaliniai surenka informaciją apie tą laivą ir ją perduoda Tarptautiniam koordinavimo centrui, kuris tą informaciją perduoda atitinkamos valstybės narės Nacionaliniam koordinavimo centrui.

3. Dalyvaujantieji padaliniai informaciją apie bet kurį laivą, kuris, kaip įtariama, vykdo neteisėtą veiklą jūroje, nesusijusią su jūrų operacija, renka ir perduoda Tarptautiniam koordinavimo centrui, kuris tą informaciją perduoda atitinkamos valstybės narės Nacionaliniam koordinavimo centrui.

6 straipsnis

Sulaikymas teritorinėje jūroje

1. Priimančiosios valstybės narės arba kaimyninės dalyvaujančiosios valstybės narės teritorinėje jūroje ta valstybė dalyvaujantiems padaliniams leidžia taikyti vieną ar daugiau toliau nurodytų priemonių, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad laivas gali gabenti asmenis, siekiančius išvengti patikrinimų sienos perėjimo punktuose, arba vykdo neteisėtą migrantų gabenimą jūra:

- a) prašyti informacijos ir dokumentų apie nuosavybę, registraciją ir aspektus, susijusius su laivo kelione, taip pat apie laive esančių asmenų tapatybę, pilietybę ir kitų susijusių duomenų, be kita ko, prašyti informacijos apie tai, ar laive yra asmenų, kuriems skubiai reikia medicinos pagalbos, o laive esančius asmenis informuoti apie tai, kad jiems gali būti neleidžiama kirsti sienos;
- b) sustabdyti laivą, įlipti į jį ir patikrinti laivą, jo krovinį, taip pat patikrinti bei apklausti laive esančius asmenis ir juos informuoti apie tai, kad laivui vadovaujantiems asmenims gali būti taikomos sankcijos už padėjamą vykdyti kelionę.

2. Jei aptinkama tą įtarimą patvirtinančių įrodymų, ta priimančioji valstybė narė arba kaimyninė dalyvaujančioji valstybė narė gali dalyvaujantiems padaliniams leisti taikyti vieną ar daugiau toliau nurodytų priemonių:

- a) areštuoti laivą ir sulaikyti laive esančius asmenis;
- b) įsakyti laivui pakeisti kursą ir palikti teritorinę jūrą ar gretutinę zoną arba plaukti link kitos paskirties vietos, be kita ko, palydint laivą arba plaukiant šalia jo, kol patvirtinama, kad laivas laikosi to sutarto maršruto;

c) nukreipti laivą ar jame esančius asmenis į pakrantės valstybę narę pagal veiklos planą.

3. Bet kurios priemonės, kurių imamasi pagal 1 ar 2 dalis, turi būti proporcingos ir neviršyti to, kas būtina siekiant šio straipsnio tikslų.

4. 1 ir 2 dalių tikslais priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

Dalyvaujantysis padalinys per Tarptautinį koordinavimo centrą informuoja priimančiąją valstybę narę, kai laivo kapitonas reikalauja, kad būtų informuotas vėliavos valstybės diplomatas ar konsulinis pareigūnas.

5. Jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad jokiai valstybei nepriklausantis laivas gabena asmenis, siekiančius išvengti patikrinimų sienos perėjimo punktuose, arba vykdo neteisėtą migrantų gabenimą jūra, priimančioji valstybė narė arba kaimyninė dalyvaujančioji valstybė narė, kurios teritorinėje jūroje yra sulaikytas tas jokiai valstybei nepriklausantis laivas, leidžia taikyti vieną ar daugiau 1 dalyje nustatytų priemonių ir gali leisti taikyti vieną ar daugiau 2 dalyje nustatytų priemonių. Priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

6. Bet kuri operatyvinė veikla jūrų operacijoje nedalyvaujančios valstybės narės teritorinėje jūroje vykdoma vadovaujantis tos valstybės narės leidimu. Priimančioji valstybė narė, remdamasi tos valstybės narės leidžiama veiksmų eiga, per Tarptautinį koordinavimo centrą informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

7 straipsnis

Sulaikymas atviroje jūroje

1. Būdami atviroje jūroje, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad laivas užsiima neteisėtu migrantų gabenimu jūra, dalyvaujantieji padaliniai, gavę vėliavos valstybės leidimą, pagal Protokolą dėl neteisėto migrantų įvežimo ir, atitinkamai atvejais, pagal nacionalinę ir tarptautinę teisę taiko vieną ar daugiau toliau nurodytų priemonių.:

a) prašo informacijos ir dokumentų apie nuosavybę, registraciją ir aspektus, susijusius su laivo kelione, taip pat apie laive esančių asmenų tapatybę, pilietybę ir kitų susijusių duomenų, be kita ko, prašo informacijos apie tai, ar laive yra asmenų, kuriems skubiai reikia medicinos pagalbos;

b) sustabdo laivą, įlipa į jį ir patikrina laivą, jo krovinį, taip pat patikrina bei apklausia laive esančius asmenis ir juos informuoja apie tai, kad laivui vadovaujantiems asmenims gali būti taikomos sankcijos už padėjamą vykdyti kelionę.

2. Jei aptinkama tą įtarimą patvirtinančių įrodymų, dalyvaujantieji padaliniai, gavę vėliavos valstybės leidimą, pagal Protokolą dėl neteisėto migrantų įvežimo ir, atitinkamai atvejais, pagal nacionalinę ir tarptautinę teisę gali taikyti vieną ar daugiau toliau nurodytų priemonių:

a) areštuoti laivą ir sulaikyti laive esančius asmenis;

b) išpėti laivą ir nurodyti jam neplaukti į teritorinę jūrą ar gretutinę zoną, o prireikus prašyti laivo pakeisti maršrutą ir plaukti link kitos nei teritorinė jūra ar gretutinė zona paskirties vietos;

c) nukreipti laivą ar jame esančius asmenis į trečiąją šalį ar kitu būdu perduoti laivą ar jame esančius asmenis trečiosios šalies valdžios institucijoms;

d) nukreipti laivą ar jame esančius asmenis į priimančiąją valstybę narę arba į dalyvaujančią kaimyninę valstybę narę.

3. Bet kurios priemonės, kurių imamasi pagal 1 ar 2 dalis, turi būti proporcingos ir neviršyti to, kas būtina siekiant šio straipsnio tikslų.

4. 1 ir 2 dalių tikslais priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

5. Jei laivas plaukioja su priimančiosios valstybės narės arba dalyvaujančiosios valstybės narės vėliava arba yra pažymėtas jos nacionalinės priklausomybės registracijos žyma, patvirtinus laivo nacionalinę priklausomybę ta valstybė narė gali leisti taikyti vieną ar daugiau 1 ir 2 dalyse nustatytų priemonių. Tokiu atveju priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

6. Jei laivas plaukioja su jūrų operacijoje nedalyvaujančios valstybės narės arba trečiosios šalies vėliava arba yra pažymėtas jų nacionalinės priklausomybės registracijos žyma, priimančioji valstybė narė arba dalyvaujančioji valstybė narė, atsižvelgiant į tai, kurios valstybės dalyvaujantysis padalinys sulaikė tą laivą, informuoja vėliavos valstybę, paprašo patvirtinti registraciją ir, jeigu patvirtinama nacionalinė priklausomybė, paprašo vėliavos valstybės imtis veiksmų tam, kad būtų sustabdytas jos laivo naudojimas neteisėtam migrantų gabenimui. Jeigu vėliavos valstybė nenori arba negali to padaryti nei tiesiogiai, nei padedant valstybei narei, kuriai priklauso dalyvaujantysis padalinys, ta valstybė narė paprašo vėliavos valstybės leidimo taikyti kurią nors iš 1 ir 2 dalyse nustatytų priemonių. Priimančioji valstybė narė arba dalyvaujančioji valstybė narė informuoja Tarptautinį koordinavimo centrą apie visus ryšius su vėliavos valstybe ir apie vėliavos valstybės leidžiamus numatomus veiksmus ar priemones. Tokiu atveju priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

7. Jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad nors laivas ir plaukioja su užsienio vėliava arba atsisako rodyti savo vėliavą, iš tikrųjų jo nacionalinė priklausomybė yra tokia pati kaip ir dalyvaujančiojo padalinio, tas dalyvaujantysis padalinys patikrina laivo teisę plaukioti su savo vėliava. Tuo tikslu jis gali priartėti prie įtariamo laivo. Jei toks įtarimas išlieka, dalyvaujantysis padalinys tęsia laivo tikrinimą, kuris atliekamas imantis visų būtinų atsargumo priemonių.

8. Jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad nors laivas ir plaukioja su užsienio vėliava arba atsisako rodyti savo vėliavą, iš tikrųjų jo nacionalinė priklausomybė yra tokia pati kaip ir priimančiosios valstybės narės arba dalyvaujančiosios valstybės narės, dalyvaujantysis padalinys patikrina laivo teisę plaukioti su savo vėliava.

9. Jeigu 7 arba 8 dalyje nurodytais aptinkama įtarimą dėl laivo nacionalinės priklausomybės patvirtinančių įrodymų, ta priimančioji valstybė narė arba ta dalyvaujančioji valstybė narė gali leisti taikyti vieną ar daugiau 1 ir 2 dalyse nustatytų priemonių. Tokiu atveju priimančioji valstybė narė per Tarptautinį koordinavimo centrą atitinkamai informuoja dalyvaujantįjį padalinį.

10. Laukiant vėliavos valstybės leidimo arba jo negavus, laivas stebimas per saugų atstumą. Be aiškaus vėliavos valstybės leidimo nesiimama jokių kitų priemonių, išskyrus tas, kurios būtinos neišvengiamam pavojui asmenų gyvybei sumažinti, arba tas, kurios numatytos susijusiuose dvišaliuose ar daugiašaliuose susitarimuose.

11. Jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad jokiai valstybei nepriklausantis laivas užsiima neteisėtu migrantų gabenimu jūroje, dalyvaujantysis padalinys, siekdamas patikrinti laivo nacionalinę nepriklausomybę, gali į jį įlipti ir jį apieškoti. Jei aptinkama tą įtarimą patvirtinančių įrodymų, dalyvaujantysis padalinys informuoja priimančiąją valstybę narę, kuri tiesiogiai ar padedant valstybei narei, kuriai priklauso dalyvaujantysis padalinys, pagal nacionalinę ir tarptautinę teisę gali imtis 1 ir 2 dalyse nustatytų atitinkamų papildomų priemonių.

12. Valstybė narė, kurios dalyvaujantysis padalinys ėmėsi bet kurios priemonės pagal 1 dalį, nedelsdama informuoja vėliavos valstybę apie tos priemonės rezultatus.

13. Tarptautiniame koordinavimo centre priimančiajai valstybei narei arba dalyvaujančiajai valstybei narei atstovaujantis nacionalinis pareigūnas atsako už tai, kad būtų sudarytos sąlygos palaikyti ryšius su atitinkamomis tos valstybės narės valdžios institucijomis siekiant gauti leidimą patikrinti laivo teisę plaukioti su jos vėliava arba taikyti kurią nors iš 1 ir 2 dalyse nustatytų priemonių.

14. Jeigu paaiškėja, kad nėra pagrįstų priežasčių įtarti, kad laivas užsiima neteisėtu migrantų gabenimu atvira jūra, arba jeigu dalyvaujantysis padalinys neturi jurisdikcijos imtis veiksmų, bet išlieka pagrįsta priežastis įtarti, kad laivas gabena asmenis, ketinančius pasiekti valstybės narės sieną ir išvengti patikrinimų sienos perėjimo punktuose, tas laivas toliau stebimas. Tarptautinis koordinavimo centras perduoda informaciją apie laivą valstybių narių, kurių kryptimi plaukia laivas, nacionaliniam koordinavimo centrui.

8 straipsnis

Sulaikymas gretutinėje zonoje

1. Gretutinėje priimančiosios valstybės narės arba kaimyninės dalyvaujančiosios valstybės narės zonoje 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų priemonių imamasi vadovaujantis tomis dalimis ir to straipsnio 3 ir 4 dalimis. 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas leidimas gali būti suteikiamas tik toms priemonėms, kurios yra būtinos tam, kad būtų užkirstas kelias atitinkamų įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimui tos valstybės narės teritorijoje arba teritorinėje jūroje.

2. 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytos priemonės netaikomos jūrų operacijoje nedalyvaujančios valstybės narės gretutinėje zonoje be tos valstybės narės leidimo. Tarptautiniam koordinavimo centrui pranešama apie visus ryšius su ta valstybe nare ir apie tos valstybės narės leidžiamą tolesnę veiksmų eigą. Jeigu ta valstybė narė leidimo nesuteikia ir jeigu pagrįstai priežasčių įtarti, kad laivas gabena asmenis, ketinančius pasiekti valstybės narės sieną, taikoma 7 straipsnio 14 dalis.

3. Kai jokiai valstybei nepriklausantis laivas tranzitu plaukia per gretutinę zoną, taikoma 7 straipsnio 11 dalis.

9 straipsnis

Paieškos ir gelbėjimo situacijos

1. Valstybės narės laikosi savo išpareigojimo teikti pagalbą bet kuriam jūroje ir jūrų operacijos metu nelaimės ištiktam laivui ar asmeniui ir užtikrina, kad jų dalyvaujantieji padaliniai laikytųsi to išpareigojimo pagal tarptautinę teisę ir užtikrindami pagarbą pagrindinėms teisėms. Jos tai daro neatsižvelgdamos į tokio asmens pilietybę arba statusą ar aplinkybes, kuriomis tas asmuo surandamas.

2. Siekiant imtis veiksmų jūrų operacijos metu susidarius paieškos ir gelbėjimo situacijoms, veiklos plane pagal atitinkamą tarptautinę teisę, įskaitant teisės aktus dėl paieškos ir gelbėjimo, numatomos bent šios nuostatos:

a) jei jūrų operacijos metu dalyvaujantieji padaliniai turi priežasčių manyti, kad laivas ar bet kuris iš jame esančių asmenų atsidūrė neaiškioje, pavojaus ar nelaimės padėtyje, jie nedelsdami perduoda visą turimą informaciją Gelbėjimo koordinavimo centrui, atsakingam už paieškos ir gelbėjimo regioną, kuriame susidarė tokia situacija, ir tam Gelbėjimo koordinavimo centrui pasiūlo savo paslaugas;

b) dalyvaujantieji padaliniai nedelsdami informuoja Tarptautinį koordinavimo centrą apie visus ryšius su Gelbėjimo koordinavimo centru ir apie veiksmų, kurių jie ėmėsi, eigą;

c) laikoma, kad laivas arba jame esantys asmenys atsidūrė neaiškioje padėtyje, visų pirma tada, kai:

i) pranešama apie dingusį asmenį arba kai laivas neatvyksta laiku arba

ii) asmuo ar laivas nepateikia laukiamo pranešimo apie buvimo vietą ar saugumą;

- d) laikoma, kad laivas arba jame esantys asmenys yra atsidūrę pavojaus padėtyje, visų pirma tada, kai:
- i) nustačius neaiškią padėtį, nepavyksta užmegzti ryšio su asmeniu ar laivu, o užklaustos kreipiantis į kitus tinkamus šaltinius yra nesėkmingos, arba
 - ii) gaunama informacijos, rodančios, kad laivo eksploatacinis efektyvumas pablogėjęs, bet ne tiek, kad būtų tikėtina nelaimės situacija;
- e) laikoma, kad laivas arba jame esantys asmenys atsidūrę nelaimės padėtyje, visų pirma tada, kai:
- i) gaunama tikslios informacijos, patvirtinančios, kad asmeniui ar laivui gresia pavojus ir reikalinga skubi pagalba, arba
 - ii) nustačius pavojaus padėtį, tolesni nesėkmingi bandymai užmegzti ryšį su asmeniu ar laivu ir platesnio pobūdžio nesėkmingos užklaustos rodo, kad gali būti susidariusi nelaimės situacija, arba
 - iii) gaunama informacijos, rodančios, kad laivo eksploatacinis efektyvumas pablogėjęs tiek, kad gali būti tikėtina nelaimės situacija;
- f) dalyvaujantieji padaliniai, svarstydami, ar laivas atsidūrę neaiškioje, pavojaus ar nelaimės padėtyje, atsižvelgia į visą susijusią informaciją bei pastabas ir perduoda atsakingam Gelbėjimo koordinavimo centrui, įskaitant:
- i) tai, ar pateiktas pagalbos prašymas, nors toks prašymas nėra vienintelis veiksnys nustatant, kad yra susidariusi nelaimės situacija;
 - ii) tai, ar laivas tinkamas plaukioti, ir kokia tikimybė, kad laivas nepasieks galutinės paskirties vietos;
 - iii) laive esančių asmenų skaičių atsižvelgiant į laivo tipą ir būklę;
 - iv) tai, ar turima krantui pasiekti būtinų išteklių, pavyzdžiui, degalų, vandens ir maisto;
 - v) tai, ar laive yra kvalifikuota įgula ir kapitonas;
 - vi) tai, ar turima saugos, navigacijos bei ryšių įranga, ir kokie jos pajėgumai;
 - vii) tai, ar laive yra asmenų, kuriems būtina skubi medicininė pagalba;
 - viii) tai, ar laive yra mirusių asmenų;
 - ix) tai, ar laive yra nėščiąjų arba vaikų;
 - x) oro ir jūros sąlygas, įskaitant oro ir jūrų prognozes;
- g) laukdami Gelbėjimo koordinavimo centro nurodymų, dalyvaujantieji padaliniai imasi visų reikiamų priemonių atitinkamų asmenų saugumui užtikrinti;

- h) jei laikoma, kad laivas atsidūrė neaiškioje, pavojaus ar nelaimės situacijoje, bet laive esantys asmenys atsisako priimti pagalbą, dalyvaujantysis padalinys informuoja atsakingą Gelbėjimo koordinavimo centrą ir laikosi jo nurodymų. Dalyvaujantysis padalinys toliau vykdo savo pareigą pasirūpinti, stebėdamas laivą ir imdamasis visų būtinų priemonių atitinkamų asmenų saugumui užtikrinti, vengdamas bet kokių veiksmų, kurie galėtų pabloginti situaciją arba padidinti sužalojimo ar mirties riziką;
- i) jei už paieškos ir gelbėjimo regioną atsakingas trečiosios šalies Gelbėjimo koordinavimo centras neatsako į dalyvaujančiojo padalinio perduotą informaciją, pastarasis susisieikia su priimančiosios valstybės narės Gelbėjimo koordinavimo centru, nebent tas dalyvaujantysis padalinys mano, kad kitas tarptautiniu lygiu pripažintas Gelbėjimo koordinavimo centras gali geriau prisiimti paieškos ir gelbėjimo situacijos koordinavimą.

Veiklos plane gali būti nurodyti prie atitinkamos jūrų operacijos aplinkybių pritaikyti aspektai.

3. Kai paieškos ir gelbėjimo situacija baigiasi, dalyvaujantysis padalinys, pasikonsultavęs su Tarptautiniu koordinavimo centru, tęsia jūrų operaciją.

10 straipsnis

Išlaipinimas

1. Į veiklos planą pagal tarptautinę teisę ir užtikrinant pagarbą pagrindinėms teisėms įtraukiamos bent šios jūrų operacijos metu sulaikytų arba išgelbėtų asmenų išlaipinimo sąlygos:

- a) sulaikymo teritorinėje jūroje arba gretutinėje zonoje atveju, kaip nustatyta 6 straipsnio 1, 2 arba 6 dalyje, arba 8 straipsnio 1 arba 2 dalyje, išlaipinimas vykdomas pakrantės valstybėje narėje, nedarant poveikio 6 straipsnio 2 dalies b punktui;
- b) sulaikymo atviroje jūroje atveju, kaip nustatyta 7 straipsnyje, išlaipinimas gali būti vykdomas toje trečiojoje šalyje, iš kurios, manoma, laivas išplaukė. Jeigu tai nėra įmanoma, išlaipinimas vykdomas priimančiojoje valstybėje narėje;
- c) paieškos ir gelbėjimo situacijų atveju, kaip nustatyta 9 straipsnyje ir nedarant poveikio Gelbėjimo koordinavimo centro atsakomybei, priimančioji valstybė narė ir dalyvaujančiosios valstybės narės bendradarbiauja su atsakingu Gelbėjimo koordinavimo centru, siekdamos nustatyti saugią vietą, o atsakingam Gelbėjimo koordinavimo centrui paskyrus tokią saugią vietą užtikrina, kad išgelbėtų asmenų išlaipinimas būtų vykdomas greitai ir veiksmingai.

Jeigu neįmanoma užtikrinti, kad 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos dalyvaujančiojo padalinio pareigos būtų panaikintos, kai tik tai tampa praktiškai įmanoma, atsižvelgiant į išgelbėtų asmenų ir paties dalyvaujančiojo padalinio saugumą, jam leidžiama išlaipinti išgelbėtus asmenis priimančiojoje valstybėje narėje.

Jūrų operacijoje nedalyvaujančioms valstybėms narėms tose sąlygose pareigos nenustatomos, nebent jos suteikia aiškų leidimą imtis priemonių jų teritorinėje jūroje arba gretutinėje zonoje pagal 6 straipsnio 6 dalį arba 8 straipsnio 2 dalį.

Veiklos plane gali būti nurodyti prie atitinkamos jūrų operacijos aplinkybių pritaikyti aspektai.

2. Dalyvaujantieji padaliniai informuoja Tarptautinį koordinavimo centrą apie bet kurių asmenų, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, buvimą, o Tarptautinis koordinavimo centras perduoda tą informaciją valstybės, kurioje vykdomas išlaipinimas, kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms.

Veiklos plane nurodomi tų kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų, kurios imasi atitinkamų tolesnių priemonių, kontaktiniai duomenys.

11 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 3a straipsnio 1 dalies ir 8e straipsnio 1 dalies j punktų pabaigoje įrašomas šis sakiny:

„Tuo atžvilgiu parengiamas veiklos planas, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 656/2014 (*).“

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 656/2014, kuriuo nustatomos išorės jūrų sienų stebėjimo vykdant Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros koordinuojamą operatyvų bendradarbiavimą taisyklės (OL L 189, 2014 6 27, p 93).“

12 straipsnis

Solidarumo mechanizmas

1. Skubų ir išimtinio pobūdžio spaudimą prie savo išorės sienos patyrusi valstybė narė gali prašyti:

- a) pagal Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8a straipsnį panaudoti Europos sienos apsaugos pareigūnų būrius, kad tai valstybei narei būtų greitai suteikta operatyvi pagalba;
- b) Agentūros suteikti techninę ir operatyvią pagalbą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 2007/2004 8 straipsnyje, kad valstybei narei būtų suteikta pagalba valstybių narių veiksmų koordinavimo klausimais, ir (arba) pasinaudoti ekspertų paslaugomis siekiant padėti kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms;
- c) pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 515/2014 ⁽¹⁾ 14 straipsnį, kad susidarius ekstremaliajai situacijai būtų skubiai patenkinti konkretūs poreikiai.

2. Valstybė narė, susidūrusi su dideliu migracijos spaudimu, dėl kurio jos priėmimo infrastruktūrai ir prieglobsčio sistemoms atsiranda skubių poreikių, gali prašyti:

- a) Europos prieglobsčio paramos biuro pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 439/2010 13 ⁽²⁾ straipsnį panaudoti prieglobsčio paramos grupę, kuri suteiktų ekspertinių žinių, pavyzdžiui, susijusių su vertimo žodžiu paslaugomis, informacija apie kilmės šalis, ir prieglobsčio bylų sprendimo bei administravimo žinių;
- b) pagalbos ekstremaliosios situacijos atveju pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 516/2014 ⁽³⁾ 21 straipsnį, kad susidarius ekstremaliajai situacijai būtų skubiai patenkinti konkretūs poreikiai.

13 straipsnis

Ataskaita

1. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 18 d., o vėliau – kasmet Agentūra pateikia praktinio šio reglamento taikymo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 515/2014, kuriuo kaip Vidaus saugumo fondo dalis nustatoma išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonė ir panaikinamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB (OL L 150, 2014 5 20, p. 143).

⁽²⁾ 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 439/2010 dėl Europos prieglobsčio paramos biuro įsteigimo (OL L 132, 2010 5 29, p. 11).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB (OL L 150, 2014 5 20, p. 168).

2. Ataskaitoje apibūdinamos Agentūros įdiegtos šio reglamento taikymo jūrų operacijos metu procedūros ir informacija apie šio reglamento taikymą praktikoje, įskaitant išsamią informaciją apie pagarbos pagrindinėms teisėms užtikrinimą ir poveikį šioms teisėms, ir visus incidentus, kurie galėjo įvykti.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Sprendimo 2010/252/ES poveikis

Sprendimas 2010/252/ES netenka savo poveikio šio reglamento įsigaliojimo datos.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 657/2014**2014 m. gegužės 15 d.****kuriuo dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Komisijai iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2173/2005**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2173/2005 ⁽²⁾ Komisijai suteikiami tam tikri įgaliojimai, kad būtų įgyvendintos kai kurios to reglamento nuostatos;
- (2) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Komisijai Reglamentu (EB) Nr. 2173/2005 suteikti įgaliojimai turėtų būti suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (3) siekiant taikyti kai kurias Reglamento (EB) Nr. 2173/2005 nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl to reglamento I, II ir III priedų dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (4) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 2173/2005 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai įvertinti ir patvirtinti esamas schemas, kuriomis garantuojamas iš šalių partnerių eksportuojamų medienos produktų teisėtumas ir patikimas sekimas, tam, kad jos galėtų būti Miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (FLEGT) licencijos pagrindu, ir patvirtinti su FLEGT licencijavimo schema susijusias praktines sąlygas bei standartinio formato dokumentus, įskaitant jų galimas formas (elektroniniai ar popieriniai). Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;
- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 2173/2005 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2173/2005 dėl FLEGT licencijavimo schemos medienos importui į Europos bendriją sukūrimo (OL L 347, 2005 12 30, p. 1).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2173/2005 iš dalies keičiamas taip:

1) 4 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Kad būtų reikiamai užtikrintas atitinkamų medienos produktų teisėtumas, Komisija įvertina esamas schemas, kuriomis garantuojamas iš šalių partnerių eksportuojamų medienos produktų teisėtumas ir patikimas sekimas, ir joms patvirtinti priima įgyvendinimo aktus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisijos patvirtintos schemas gali būti FLEGT licencijos pagrindu.

3. Produktams iš medienos rūšių, išvardytų Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 (*) A, B ir C prieduose, šio straipsnio 1 dalyje išdėstyti reikalavimai netaikomi.

Komisija peržiūri tą išimtį, atsižvelgdama į rinkos pokyčius ir į šio reglamento įgyvendinimo patirtį, išvadas praneša Europos Parlamentui ir Tarybai ir, jei būtina, pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

(*) 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997 3 3, p. 1).“;

2) 5 straipsnio 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Komisija, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas, priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūrinės sąlygos bei standartinio formato dokumentai, įskaitant jų galimas formas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

3) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

1. Komisijai pagal 11a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant iš dalies pakeisti I priede pateiktą šalių partnerių ir jų paskirtų licencijas išduodančių institucijų sąrašą.

2. Komisijai pagal 11a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant iš dalies pakeisti II priede pateiktą medienos produktų, kuriems taikoma FLEGT licencijavimo schema, sąrašą. Priimdama tuos pakeitimus Komisija atsižvelgia į FLEGT partnerystės susitarimų įgyvendinimą. Tokie pakeitimai apima Suderintosios prekių aprašymo ir kodavimo sistemos I priedo dabartinės redakcijos keturženklis pozicijos lygio ar šešiaženklis subpozicijos lygio prekių kodus.

3. Komisijai pagal 11a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant iš dalies pakeisti III priede pateiktą medienos produktų, kuriems taikoma FLEGT licencijavimo schema, sąrašą. Priimdama tuos pakeitimus Komisija atsižvelgia į FLEGT partnerystės susitarimų įgyvendinimą. Tokie pakeitimai apima Suderintosios prekių aprašymo ir kodavimo sistemos I priedo dabartinės redakcijos keturženklis pozicijos lygio ar šešiaženklis subpozicijos lygio prekių kodus ir taikomi tik atitinkamų šalių partnerių atžvilgiu, kaip nurodyta III priede.“;

4) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai padeda Miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena (FLEGT) komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

b) 2 dalis išbraukiama;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“;

d) 4 dalis išbraukiama;

5) Įterpiamas šis straipsnis:

„11a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 10 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. birželio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 10 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 10 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas keturiais mėnesiais.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

KOMISIJOS PAREIŠKIMAS

Kalbant apie šį reglamentą, Komisija primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 punkte nurodytą įsipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus savo susitikimų su nacionaliniais ekspertais klausimu.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 658/2014**2014 m. gegužės 15 d.****dėl mokesčių, mokėtinų Europos vaistų agentūrai už farmakologinio budrumo veiklos, susijusios su žmonėms skirtais vaistais, vykdymą****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir 168 straipsnio 4 dalies c punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos vaistų agentūros (toliau – Agentūra) pajamas sudaro Sąjungos įnašas ir mokesčiai, kuriuos įmonės moka už Sąjungos leidimų prekiauti gavimą ir išlaikymą bei kitas paslaugas, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 726/2004 ⁽³⁾ 67 straipsnio 3 dalyje;
- (2) Reglamento (EB) Nr. 726/2004 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB ⁽⁴⁾, farmakologinio budrumo nuostatos, susijusios su žmonėms skirtais vaistais (toliau – vaistai), buvo iš dalies pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/84/ES ⁽⁵⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1235/2010 ⁽⁶⁾, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/26/ES ⁽⁷⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1027/2012 ⁽⁸⁾. Tais pakeitimais Agentūrai numatomos naujos farmakologinio budrumo užduotys, įskaitant Sąjungos mastu atliekamas farmakologinio budrumo procedūras, literatūroje nurodytų atvejų stebėseną ir geresnį informacinių technologijų priemonių naudojimą. Be to, tais pakeitimais nustatyta, kad Agentūrai reikėtų suteikti galimybę finansuoti šią veiklą panaudojant mokesčius, imamus iš rinkodaros leidimų turėtojų. Todėl reikėtų nustatyti naujas mokesčių rūšis konkrečioms naujoms Agentūros užduotims finansuoti;

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 92.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančio Europos vaistų agentūrą (OL L 136, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

⁽⁵⁾ 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/84/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, nuostatos dėl farmakologinio budrumo (OL L 348, 2010 12 31, p. 74).

⁽⁶⁾ 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1235/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą, nuostatos dėl žmonėms skirtų vaistų farmakologinio budrumo ir Reglamentas (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų (OL L 348, 2010 12 31, p. 1).

⁽⁷⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/26/ES, kuria dėl farmakologinio budrumo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB (OL L 299, 2012 10 27, p. 1).

⁽⁸⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1027/2012, kuriuo dėl farmakologinio budrumo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 726/2004 (OL L 316, 2012 11 14, p. 38).

- (3) kad Agentūra galėtų imti mokesčius už tas naujas farmakologinio budrumo užduotis ir laukiant, kol bus iš esmės patikslinti mokesčių tvarką vaistų sektoriuje reglamentuojantys teisės aktai, reikėtų priimti šį reglamentą. Šiame reglamente numatyti mokesčiai turėtų būti taikomi nedarant poveikio Tarybos reglamente (EB) Nr. 297/95 ⁽¹⁾, nustatytiems mokesčiams;
- (4) šis reglamentas turėtų būti grindžiamas dvigubu teisiniu pagrindu: Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 114 straipsniu ir 168 straipsnio 4 dalies c punktu. Juo siekiama finansuoti farmakologinio budrumo veiklą, kuria prisidedama prie vaistų vidaus rinkos sukūrimo, pagrindu laikant aukštą sveikatos apsaugos lygį. Tuo pačiu šiuo reglamentu siekiama užtikrinti finansinius išteklius bendrų saugumo problemų sprendimo veiklai remti, kad būtų išlaikyti aukšti vaistų kokybės, saugumo ir veiksmingumo standartai. Abiejų tikslų siekiama tuo pačiu metu, jie neatskiriamai susiję ir nė vienas nėra antrinis kito atžvilgiu;
- (5) reikėtų nustatyti mokesčių už farmakologinį budrumą, kuriuos renka Agentūra, struktūrą, sumas ir jų mokėjimo taisykles. Mokesčių struktūra turėtų būti kuo paprastesnė taikyti, kad būtų kuo labiau sumažinta susijusi administracinė našta;
- (6) laikantis 2012 m. liepos 19 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendro pareiškimo dėl decentralizuotų agentūrų, įstaigų, kurių pajamas be Sąjungos įnašo sudaro mokesčiai ir rinkliavos, atveju turėtų būti nustatyti tokio dydžio mokesčiai, kad būtų vengiama deficito ar didelio pertekliaus susikaupimo, ir jie turėtų būti peržiūrimi, jei taip nėra. Todėl šiuo reglamentu nustatyti mokesčiai turėtų būti grindžiami Agentūros sąmatų ir prognozių, susijusių su jos darbo krūviu bei atitinkamomis sąnaudomis, įvertinimu ir valstybių narių, kurios veikia kaip pranešėjai, nacionalinių kompetentingų institucijų, o atitinkamais atvejais – kaip antrieji pranešėjai, pagal Reglamento (EB) Nr. 726/2004 61 straipsnio 6 dalį bei 62 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 2001/83/EB 107e, 107j ir 107q straipsnius atlikto darbo sąnaudų įvertinimu;
- (7) šiame reglamente nustatyti mokesčiai turėtų būti skaidrūs, teisingi ir proporcingi atliktam darbui. Informacija apie šiuos mokesčius turėtų būti skelbiama viešai. Visi būsimi farmakologinio budrumo mokesčių ar kitų Agentūros nustatytų mokesčių patikslinimai turėtų būti grindžiami skaidriu ir nepriklausomu Agentūros sąnaudų ir nacionalinių kompetentingų institucijų atliktų užduočių sąnaudų įvertinimu;
- (8) šiame reglamente turėtų būti reglamentuojami tik tie mokesčiai, kuriuos turi rinkti Agentūra, o kompetenciją spręsti dėl galimų mokesčių, kuriuos renka nacionalinės kompetentingos institucijos, be kita ko, susijusių su signalų aptikimo veikla, turėtų išlaikyti valstybės narės. Rinkodaros leidimų turėtojai neturėtų du kartus mokėti už tą pačią farmakologinio budrumo veiklą. Todėl valstybės narės neturėtų rinkti mokesčių už veiklą, kuriai taikomas šis reglamentas;
- (9) dėl nuspėjamumo ir aiškumo priešasčių mokesčių sumas reikėtų nurodyti eurai;
- (10) pagal šį reglamentą turėtų būti renkami dviejų skirtingų rūšių mokesčiai, kad būtų atsižvelgta į Agentūros, pranešėjų ir, atitinkamais atvejais, antrųjų pranešėjų užduočių įvairovę. Pirma, mokesčiai už Sąjungos lygiu vykdomas farmakologinio budrumo procedūras turėtų būti imami iš tų rinkodaros leidimų turėtojų, kurių vaistai įtraukti į tas procedūras. Tos procedūros yra susijusios su periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimu, poregistracinių saugumo tyrimų vertinimu ir vertinimu, susijusiu su kreipimaisi, inicijuotais dėl farmakologinio budrumo duomenų vertinimo. Antra, už kitą Agentūros vykdomą farmakologinio budrumo veiklą, kuri apskritai yra naudinga rinkodaros leidimų turėtojams, turėtų būti imamas metinis mokestis. Ši veikla yra susijusi su informacinėmis technologijomis, visų pirma Reglamento (EB) Nr. 726/2004 24 straipsnyje nurodytos duomenų bazės „EudraVigilance“ palaikymu, ir pasirinktos medicininės literatūros stebėseną;

⁽¹⁾ 1995 m. vasario 10 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 297/95 dėl mokesčių, mokėtinų Agentūrai (OL L 35, 1995 2 15, p. 1).

- (11) vaistų, kuriems leidimai išduoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004, rinkodaros leidimų turėtojai jau moka Agentūrai metinį jų leidimų išlaikymo mokestį, apimantį farmakologinio budrumo veiklą, kuriai taikomas šiuo reglamentu nustatytas metinis mokestis. Norint išvengti dvigubo apmokestinimo už šią Agentūros farmakologinio budrumo veiklą, šiuo reglamentu nustatytas metinis mokestis neturėtų būti imamas už rinkodaros leidimus, suteiktus pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004;
- (12) į Sąjungos lygiu vykdomą darbą, susijusį su neintervencinių poregistracinių saugumo tyrimų, kurie Agentūros ar nacionalinės kompetentingos institucijos nurodymu turi būti atlikti daugiau nei vienoje valstybėje narėje ir kurių protokolą turi patvirtinti Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetas, vertinimą įtraukiamo tų tyrimų priežiūra, įskaitant protokolo projekto įvertinimą ir galutinių tyrimų ataskaitų vertinimą. Todėl už šią procedūrą renkamas mokestis turėtų apimti visą su tyrimu susijusį darbą. Kadangi farmakologinio budrumo teisės aktuose skatinama vykdyti bendrus poregistracinius saugumo tyrimus, rinkodaros leidimų turėtojai turėtų kartu mokėti taikytiną mokestį, jei pateikiamas bendras tyrimas. Norint išvengti dvigubo apmokestinimo, rinkodaros leidimų turėtojai, iš kurių imamas mokestis už tokių poregistracinių saugumo tyrimų vertinimą, neturėtų mokėti jokių kitų mokesčių, kuriuos Agentūra arba nacionalinė kompetentinga institucija ima už tų tyrimų pateikimą;
- (13) rengdami vertinimus pranešėjai remiasi nacionalinių kompetentingų institucijų moksliniais vertinimais ir ištekiais, tuo tarpu Agentūra atsako už turimų mokslinių išteklių, kuriuos jai suteikė valstybės narės, koordinavimą. Atsižvelgiant į šias aplinkybes ir siekiant užtikrinti tinkamus išteklius moksliniams vertinimams, susijusiems su Sąjungos mastu atliekamomis farmakologinio budrumo procedūromis, Agentūra turėtų atlyginti už mokslinio vertinimo paslaugas, kurias suteikė pranešėjai ir, atitinkamais atvejais, antrieji pranešėjai, kuriuos valstybės narės paskyrė Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto, nurodyto Reglamento (EB) Nr. 726/2004 56 straipsnio 1 dalies aa punkte, nariais, arba, jei taikytina, Direktyvos 2001/83/EB 27 straipsnyje nurodytos koordinavimo grupės pranešėjai ir antrieji pranešėjai. Atlygis už šių pranešėjų ir antrųjų pranešėjų suteiktas paslaugas turėtų būti grindžiamas išimtinai susijusio darbo krūvio sąmatomis ir į jį turėtų būti atsižvelgiama nustatant mokesčių už Sąjungos mastu atliekamas farmakologinio budrumo procedūras dydį. Primenama, kad kreipimusi, inicijuotų po farmakologinio budrumo duomenų įvertinimo, atveju Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetas laikosi geros praktikos – paprastai siekia, kad pranešėju nebūtų skiriamas narys, kurį paskyrė kreipimosi procedūrą inicijavusi valstybė narė;
- (14) mokesčiai turėtų būti renkami sąžiningai iš visų rinkodaros leidimų turėtojų. Todėl reikėtų nustatyti apmokestinamąjį vienetą, neatsižvelgiant į tai, ar vaistui leidimas suteiktas pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 ar pagal Direktyvoje 2001/83/EB nustatytą procedūrą, ir neatsižvelgiant į valstybių narių ar Komisijos leidimo numerių priskyrimo būdą. Tas tikslas pasiekiamas nustačius apmokestinamąjį vienetą, grindžiamą vaistų, kurie turi būti registruoti Reglamento (EB) Nr. 726/2004 57 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 1 punkte nurodytoje duomenų bazėje veikliąja (-iosiomis) medžiaga (-omis) ir farmacine forma, remiantis to reglamento 57 straipsnio 2 dalyje nurodyta visų Sąjungoje leidžiamų vaistų sąrašą pateikta informacija. Leidžiamų homeopatinių vaistų ar leidžiamų augalinių vaistų atveju, nustatant apmokestinamąjį vienetą, į veikliąją (-iąsias) medžiagą (-as) neturėtų būti atsižvelgiama;
- (15) siekiant atsižvelgti į rinkodaros leidimų turėtojams suteiktų leidimų dėl vaistų mastą, nustatant rinkodaros leidimus atitinkančių apmokestinamųjų vienetų skaičių turėtų būti atsižvelgta į valstybių narių, kuriose galioja rinkodaros leidimas, skaičių;
- (16) laikantis Sąjungos paramos mažosioms ir vidutinėms įmonėms politikos, mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽¹⁾, turėtų būti taikomi mažesni mokesčiai. Tokie mokesčiai turėtų būti nustatomi remiantis principu, pagal kurį tinkamai atsižvelgiama į mažųjų ir vidutinių įmonių pajėgumą sumokėti. Pagal tą politiką, labai mažoms įmonėms, kaip apibrėžta toje rekomendacijoje, neturėtų būti taikomi jokie šiame reglamente numatyti mokesčiai;

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų įmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

- (17) generiniams vaistams, vaistams, kuriems leidimai suteikti remiantis nuostatomis, susijusiomis su nusistovėjusiu vartojimu medicinoje, leidžiamais homeopatiniais vaistams ir leidžiamais augaliniais vaistams turėtų būti taikomas mažesnis metinis mokestis, nes šių vaistų saugumo charakteristikos paprastai yra nusistovėjusios. Vis dėlto tais atvejais, kai tie vaistai įtraukti į visos Sąjungos mastu atliekamas farmakologinio budrumo procedūras, už atliktą darbą turėtų būti imamas viso dydžio mokestis;
- (18) homeopatiniais ir augaliniais vaistams, registruotiems pagal atitinkamai Direktyvos 2001/83/EB 14 straipsnį ir 16a straipsnį, šis reglamentas neturėtų būti taikomas, nes tų vaistų farmakologinio budrumo veiklą vykdo valstybės narės. Taip pat šis reglamentas neturėtų būti taikomas vaistams, kuriuos pateikti rinkai leidžiama pagal Direktyvos 2001/83/EB 126a straipsnį;
- (19) siekiant išvengti Agentūrai tenkančio neproporcingo administracinio darbo krūvio, šiame reglamente numatyti mokesčio sumažinimai ir atleidimas nuo mokesčio turėtų būti taikomi remiantis rinkodaros leidimo turėtojo pareiškimu, kad jam turi būti taikomas toks mažesnis mokestis ar atleidimas nuo mokesčio. Turėtų būti atgrasoma nuo neteisingos informacijos teikimo didinant taikytino mokesčio sumą tokiomis aplinkybėmis;
- (20) siekiant nuoseklumo, pagal šį reglamentą renkamų mokesčių sumokėjimo terminai turėtų būti nustatomi tinkamai atsižvelgiant į su farmakologiniu budrumu susijusių procedūrų terminus, numatytus Reglamente (EB) Nr. 726/2004 ir Direktyvoje 2001/83/EB;
- (21) pagal šį reglamentą numatytų mokesčių ir atlygio pranešėjams ir antriesiems pranešėjams sumos prireikus turėtų būti koreguojamos siekiant atsižvelgti į infliaciją. Tuo tikslu turėtų būti naudojamas pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2494/95 ⁽¹⁾ Eurostato skelbiamas Europos vartotojų kainų indeksas. Tokio patikslinimo tikslais, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (22) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. užtikrinti tinkamą Sąjungos lygmeniu vykdomos farmakologinio budrumo veiklos finansavimą, valstybės narės negali deramai pasiekti pačios, o dėl priemonės masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (23) dėl nuspėjamumo, teisinio tikrumo ir proporcingumo priežasčių metinis mokestis už informacinių technologijų sistemas ir literatūros stebėseną pirmą kartą turėtų būti renkamas 2015 m. liepos 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas mokesčiams už farmakologinio budrumo veiklą, susijusią su žmonėms skirtais vaistais (toliau – vaistai), leidžiamais Sąjungoje pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 ir Direktyvą 2001/83/EB, kuriuos iš rinkodaros leidimų turėtojų renka Europos vaistų agentūra (toliau – Agentūra).

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 23 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų (OL L 257, 1995 10 27, p. 1).

2. Šis reglamentas netaikomas homeopatiniams ir augaliniams vaistams, registruotiems pagal Direktyvos 2001/83/EB atitinkamai 14 ir 16a straipsnius, ir vaistams, kuriuos pateikti rinkai leidžiama pagal Direktyvos 2001/83/EB 126a straipsnį.
3. Šiuo reglamentu nustatoma Sąjungos lygiu vykdoma farmakologinio budrumo veikla, už kurią turi būti mokami mokesčiai, tų mokesčių sumos bei jų mokėjimo Agentūrai taisyklės ir Agentūros atlygio už pranešėjų ir, atitinkamai atvejais, antrųjų pranešėjų suteiktas paslaugas dydis.
4. Labai mažos įmonės atleidžiamos nuo šiuo reglamentu nustatytų mokesčių mokėjimo.
5. Šiame reglamente nustatyti mokesčiai taikomi nedarant poveikio Reglamente (EB) Nr. 297/95 nustatytiems mokesčiams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. apmokestinamasis vienetas – vienetas, nustatytas remiantis unikaliu toliau išvardytų duomenų, gautų remiantis Reglamente (EB) Nr. 726/2004 57 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose nurodyta informacija apie visus Sąjungoje leidžiamus vaistus, kurią turi Agentūra ir kuri atitinka rinkodaros leidimų turėtojų pareigą pateikti tokią informaciją to reglamento 57 straipsnio 1 dalies 1 punkto antroje pastraipoje nurodytai duomenų bazei, deriniu:
 - a) vaisto pavadinimu, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 20 punkte;
 - b) rinkodaros leidimo turėtoju;
 - c) valstybe nare, kurioje galioja rinkodaros leidimas;
 - d) veikliąja medžiaga arba veikliųjų medžiagų deriniu ir
 - e) farmacine forma.

Pirmos pastraipos d papunktis netaikomas leidžiamiems homeopatiniams vaistams ar leidžiamiems augaliniams vaistams, kaip apibrėžta, atitinkamai Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 5 ir 30 punktuose;

2. vidutinė įmonė – vidutinė įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB;
3. mažoji įmonė – mažoji įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB;
4. labai maža įmonė – labai maža įmonė, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB.

3 straipsnis

Mokesčių rūšys

1. Mokesčius už farmakologinio budrumo veiklą sudaro:
 - a) mokesčiai už Sąjungos mastu atliekamas procedūras, kaip numatyta 4, 5 ir 6 straipsniuose;

b) metinis mokestis, kaip numatyta 7 straipsnyje.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą renkamų mokesčių Agentūra pagal 9 straipsnį atlygina nacionalinėms kompetentingoms institucijoms:

a) už paslaugas, kurias suteikė pranešėjai ir, atitinkamais atvejais, antrieji pranešėjai Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitete, kuriuos valstybės narės paskyrė to komiteto nariais;

b) už darbą, kurį atliko valstybės narės, kurios koordinavimo grupėje vykdo pranešėjų, o atitinkamais atvejais – antrųjų pranešėjų funkcijas.

4 straipsnis

Mokestis už periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimą

1. Agentūra renka mokestį už Direktyvos 2001/83/EB 107e ir 107g straipsniuose ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 28 straipsnyje nurodytų periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimą.

2. Mokesčio suma ir atitinkama nacionalinės kompetentingos institucijos atlygio pagal 3 straipsnio 2 dalį suma nustatytos Priedo I dalies 1 punkte.

3. Jei pareiga pateikti periodiškai atnaujinamą saugumo protokolą pagal 1 dalyje nurodytas procedūras tenka tik vienam rinkodaros leidimo turėtojui, tas rinkodaros leidimo turėtojas moka Agentūrai visą taikytino mokesčio sumą.

4. Jei pareiga pateikti periodiškai atnaujinamus saugumo protokolus pagal 1 dalyje nurodytas procedūras tenka dviem ar daugiau rinkodaros leidimų turėtojams, Agentūra padalija visą mokesčio sumą tiems rinkodaros leidimų turėtojams pagal Priedo I dalies 2 punktą.

5. Jei 3 ir 4 dalyse nurodytas rinkodaros leidimo turėtojas yra mažoji ar vidutinė įmonė, rinkodaros leidimo turėtojo mokėtinas mokestis sumažinamas taip, kaip nustatyta Priedo I dalies 3 punkte.

6. Agentūra renka mokestį pagal šį straipsnį išrašydama sąskaitą faktūrą kiekvienam atitinkamam rinkodaros leidimo turėtojui. Mokestis yra mokėtinas periodiškai atnaujinamo saugumo protokolo įvertinimo procedūros pradžios dieną. Pagal šį straipsnį mokėtini mokesčiai sumokami Agentūrai per 30 kalendorinių dienų nuo sąskaitos faktūros pateikimo dienos.

5 straipsnis

Mokestis už poregistracinių saugumo tyrimų vertinimą

1. Agentūra renka mokestį už poregistracinių saugumo tyrimų, nurodytų Direktyvos 2001/83/EB 21a straipsnio b punkte ir 22a straipsnio 1 dalies a punkte ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 9 straipsnio 4 dalies cb punkte ir 10a straipsnio 1 dalies a punkte, kurie atliekami daugiau nei vienoje valstybėje narėje, vertinimą, vykdomą pagal Direktyvos 2001/83/EB 107n–107q straipsnius ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 28b straipsnį.

2. Mokesčio suma ir atitinkama nacionalinės kompetentingos institucijos atlygio pagal 3 straipsnio 2 dalį suma nustatytos Priedo II dalies 1 punkte.

3. Jei pareiga atlikti 1 dalyje nurodytą poregistracinį saugumo tyrimą tenka daugiau nei vienam rinkodaros leidimo turėtojui, ta pati pareiga taikoma daugiau nei vienam vaistui ir rinkodaros leidimų turėtojui atlieka bendrą poregistracinį saugumo tyrimą, kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina suma nustatoma pagal Priedo II dalies 2 punktą.

4. Jei pareiga atlikti poregistracinį saugumo tyrimą tenka rinkodaros leidimo turėtojui, kuris yra mažoji ar vidutinė įmonė, rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina rinkliava sumažinama taip, kaip nustatyta Priedo II dalies 3 punkte.

5. Agentūra renka mokesčių išrašydama dvi sąskaitas faktūras kiekvienam atitinkamam rinkodaros leidimo turėtojui: vieną už protokolo projekto įvertinimą ir kitą už galutinės tyrimo ataskaitos įvertinimą. Atitinkama mokesčio dalis yra mokėtina pradėjus protokolo projekto įvertinimo procedūrą ir pradėjus galutinės tyrimo ataskaitos įvertinimo procedūrą ir sumokamas Agentūrai per 30 kalendorinių dienų nuo atitinkamos sąskaitos faktūros pateikimo dienos.

6. Rinkodaros leidimų turėtojais, iš kurių pagal šį straipsnį imamas mokestis, atleidžiami nuo bet kokių kitų mokesčių, kuriuos Agentūra ar nacionalinė kompetentinga institucija ima už 1 dalyje nurodytų tyrimų pateikimą, mokėjimo.

6 straipsnis

Mokestis už įvertinimus kreipimūsi, inicijuotų po farmakologinio budrumo duomenų vertinimo, atveju

1. Agentūra renka mokesčių už vertinimą, atliekamą vykdant procedūrą, inicijuotą po farmakologinio budrumo duomenų vertinimo pagal Direktyvos 2001/83/EB 31 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 31 straipsnio 2 dalį ir 107i–107k straipsnius arba pagal Reglamento (EB) Nr. 726/2004 20 straipsnio 8 dalį.

2. Mokesčio suma ir atitinkama nacionalinės kompetentingos institucijos atlygio pagal 3 straipsnio 2 dalį suma nustatytos Priedo III dalies 1 punkte.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje procedūroje dalyvauja tik vienas rinkodaros leidimo turėtojas, Agentūra renka iš to rinkodaros leidimo turėtojo visą mokesčio sumą, kaip nustatyta Priedo III dalies 1 punkte, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus.

4. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje procedūroje dalyvauja du ar daugiau rinkodaros leidimų turėtojų, Agentūra padalija visą mokesčio sumą tiems rinkodaros leidimų turėtojams pagal Priedo III dalies 2 punktą.

5. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyta procedūra vykdoma vienos medžiagos ar medžiagų derinio atžvilgiu ir joje dalyvauja vienas rinkodaros leidimo turėtojas, Agentūra renka iš to rinkodaros leidimo turėtojo sumažintą mokesčio sumą ir moka atlygį nacionalinei kompetentingai institucijai už pranešėjo arba antrojo pranešėjo suteiktas paslaugas, kaip nustatyta Priedo III dalies 3 punkte. Kai tas rinkodaros leidimo turėtojas yra mažoji ar vidutinė įmonė, mokėtina suma sumažinama taip, kaip nustatyta Priedo III dalies 3 punkte.

6. Kai šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytas rinkodaros leidimo turėtojas yra mažoji ar vidutinė įmonė, to rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina suma sumažinama taip, kaip nustatyta Priedo III dalies 4 punkte.

7. Agentūra renka mokesčių išrašydama atskirą sąskaitą faktūrą kiekvienam procedūroje dalyvaujančiam rinkodaros leidimo turėtojui. Mokestis mokėtinas procedūros pradžios dieną. Pagal šį straipsnį mokėtini mokesčiai sumokami Agentūrai per 30 kalendorinių dienų nuo sąskaitos faktūros pateikimo dienos.

*7 straipsnis***Metinis mokestis už informacinių technologijų sistemas ir literatūros stebėseną**

1. Už savo vykdomą farmakologinio budrumo veiklą, susijusią su informacinių technologijų sistemomis, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 726/2004 24 straipsnyje, 25a straipsnyje, 26 straipsnyje, 57 straipsnio 1 dalies antros pastraipos 1 punkte ir 57 straipsnio 2 dalyje, ir su atrinktos medicininės literatūros stebėseną, kaip numatyta to reglamento 27 straipsnyje, Agentūra kartą per metus renka mokestį, kaip nustatyta Priedo IV dalies 1 punkte (toliau – metinis mokestis).

2. Metinis mokestis renkamas iš visų vaistų, kuriems leidimai Sąjungoje išduoti pagal Direktyvą 2001/83/EB, rinkodaros leidimų turėtojų, remiantis šiuos vaistus atitinkančiais apmokestinamaisiais vienetais. Vaistus, kuriems leidimai išduoti pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004, atitinkantiems apmokestinamiesiems vienetais metinis mokestis netaikomas.

Kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo bendrą metinę mokėtiną sumą Agentūra apskaičiuoja remdamasi apmokestinamaisiais vienetais, atitinkančiais kiekvienų metų liepos 1 d. užregistruotą informaciją. Ta suma mokama už atitinkamų metų sausio 1 d.–gruodžio 31 d. laikotarpį.

3. Kai rinkodaros leidimo turėtojas yra mažoji ar vidutinė įmonė, to rinkodaros leidimo turėtojo mokėtinas metinis mokestis sumažinamas taip, kaip nustatyta Priedo IV dalies 2 punkte.

4. Priedo IV dalies 3 punkte nustatytas sumažintas metinis mokestis taikomas Direktyvos 2001/83/EB 10 straipsnio 1 dalyje ir 10a straipsnyje nurodytiems vaistams, taip pat homeopatiniais vaistams, kuriems išduotas leidimas, ir augaliniams vaistams, kuriems išduotas leidimas.

5. Kai 4 dalyje nurodytų vaistų rinkodaros leidimo turėtojas yra mažoji ar vidutinė įmonė, taikomas tik 3 dalyje nustatytas mokesčio sumažinimas.

6. Metinis mokestis yra mokėtinas kiekvienų metų liepos 1 d. už tuos kalendorinius metus.

Pagal šį straipsnį mokėtini mokesčiai sumokami per 30 kalendorinių dienų nuo sąskaitos faktūros pateikimo dienos.

7. Pajamos iš metinio mokesčio lieka Agentūrai.

*8 straipsnis***Mokesčio sumažinimas ir atleidimas nuo mokesčio**

1. Rinkodaros leidimo turėtojas, teigiantis, kad jis yra mažoji arba vidutinė įmonė turi teisę į mokesčio sumažinimą pagal 4 straipsnio 5 dalį, 5 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 5 dalį, 6 straipsnio 6 dalį arba 7 straipsnio 3 dalį, tuo tikslu pateikia Agentūrai pareiškimą per 30 kalendorinių dienų nuo Agentūros sąskaitos faktūros pateikimo dienos. To pareiškimo pagrindu Agentūra sumažina mokestį.

2. Rinkodaros leidimo turėtojas, teigiantis, kad jis yra labai maža įmonė, turinti teisę į atleidimą nuo mokesčio pagal 1 straipsnio 4 dalį, tuo tikslu pateikia Agentūrai pareiškimą per 30 kalendorinių dienų nuo Agentūros sąskaitos faktūros pateikimo dienos. To pareiškimo pagrindu Agentūra taiko atleidimą nuo mokesčio.

3. Rinkodaros leidimo turėtojas, teigiantis, kad jis turi teisę į sumažintą metinį mokestį pagal 7 straipsnio 4 dalį, tuo tikslu pateikia Agentūrai pareiškimą. Agentūra paskelbia gaires, kaip rinkodaros leidimo turėtojas turi formuluoti tą pareiškimą. To pareiškimo pagrindu Agentūra sumažina mokestį. Kai rinkodaros leidimo turėtojas teikia pareiškimą jau gavęs Agentūros sąskaitą faktūrą, pareiškimas pateikiamas per 30 kalendorinių dienų nuo tos sąskaitos faktūros pateikimo dienos.

4. Agentūra gali bet kada prašyti pateikti įrodymų, kad yra įvykdytos mokesčių sumažinimo ar atleidimo nuo mokesčio sąlygos. Tokiu atveju rinkodaros leidimo turėtojas, teigiantis arba teigęs, kad jis turi teisę į mokesčio sumažinimą ar atleidimą nuo mokesčio pagal šį reglamentą, per 30 kalendorinių dienų nuo Agentūros prašymo gavimo dienos pateikia Agentūrai informaciją, būtiną, kad Agentūra galėtų patikrinti, ar tos sąlygos yra įvykdytos.

5. Kai rinkodaros leidimo turėtojas, teigiantis arba teigęs, kad jis turi teisę į mokesčių sumažinimą ar atleidimą nuo mokesčio pagal šį reglamentą, neįrodo, kad jis turi teisę į tokį sumažinimą ar atleidimą, Priede nustatyta mokesčio suma padidinama 10 % ir Agentūra surenka visą susidariusią taikytiną sumą arba, atitinkamais atvejais, visos susidariusios taikytinos sumos likutį.

9 straipsnis

Agentūros mokamas atlygis nacionalinėms kompetentingoms institucijoms

1. Agentūra moka atlygį nacionalinėms kompetentingoms institucijoms už pranešėjų ir, atitinkamais atvejais, antrųjų pranešėjų suteiktas paslaugas pagal 3 straipsnio 2 dalį šiais atvejais:

- a) kai valstybė narė paskyrė Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto narį, kuris vykdo pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo funkcijas atliekant 4 straipsnyje nurodytų periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimą;
- b) kai koordinavimo grupė paskyrė valstybę narę, kuri vykdo pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo funkcijas atliekant 4 straipsnyje nurodytų periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimą;
- c) kai valstybė narė paskyrė Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto narį, kuris vykdo pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo funkcijas atliekant 5 straipsnyje nurodytų poregistracinių saugumo tyrimų vertinimą;
- d) kai valstybė narė paskyrė Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto narį, kuris vykdo pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo funkcijas 6 straipsnyje nurodytų kreipimusi atveju.

Kai Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetas arba koordinavimo grupė nusprendžia paskirti antrąjį pranešėją, pranešėjo ir antrojo pranešėjo atlygis nustatomas vadovaujantis Priedo I, II ir III dalimis.

2. Atitinkamos atlygio už kiekvieną iš šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje išvardytų veiklos rūšių sumos nustatytos Priedo I, II ir III dalyse.

3. 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir d punktuose numatytas atlygis mokamas tik po to, kai Agentūrai pateikiama Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto ketinamos priimti rekomendacijos galutinė įvertinimo ataskaita. Atlygis už 1 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytą poregistracinių saugumo tyrimų vertinimą mokamas dviem dalimis. Pirma dalis, susijusi su protokolo projekto vertinimu, ir antra dalis, susijusi su galutinės tyrimo ataskaitos vertinimu, mokamos po to, kai Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetui pateikiamos atitinkamos galutinės vertinimo ataskaitos.

4. Atlygis už pranešėjo ir antrojo pranešėjo suteiktas paslaugas ir bet kurią susijusią mokslinę ir techninę pagalbą nedaro poveikio valstybių narių pareigai susilaikyti nuo nurodymų Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto nariams ir ekspertams, nesuderinamų su tų narių ir ekspertų atliekamomis pranešėjo ar antrojo pranešėjo individualiomis užduotimis arba nesuderinamų su Agentūros užduotimis ir atsakomybe, davimo.

5. Atlygis mokamas pagal raštišką sutartį, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 726/2004 62 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje. Su to atlygio mokėjimu susijusius banko mokesčius padengia Agentūra.

10 straipsnis

Mokesčio mokėjimo būdas

1. Mokesčiai mokami eurais.
2. Mokesčiai mokami tik po to, kai rinkodaros leidimo turėtojas gauna Agentūros išrašytą sąskaitą faktūrą.
3. Mokesčiai mokami pervedimu į Agentūros banko sąskaitą. Su tuo mokėjimu susijusius banko mokesčius padengia rinkodaros leidimo turėtojas.

11 straipsnis

Mokesčio mokėjimo identifikavimas

Atlikdamas kiekvieną mokėjimą rinkodaros leidimo turėtojas nurodo sąskaitos faktūros numerį. Mokėjimo internetu sistemoje atliktų mokėjimų atveju sąskaitos faktūros numeris yra Agentūros sąskaitų pateikimo sistemos automatiškai sukurtas numeris.

12 straipsnis

Mokesčio mokėjimo data

Mokėjimo atlikimo data laikoma data, kurią į Agentūros banko sąskaitą gaunama visa mokėjimo suma. Kad mokėjimo termino buvo laikytasi laikoma tik tuo atveju, jeigu visa mokėtino mokesčio suma sumokama laiku.

13 straipsnis

Permokėtų mokesčių sumų grąžinimas

Permokėtas sumas Agentūra grąžina rinkodaros leidimo turėtojui, nebent būtų aiškiai kitaip susitarta su rinkodaros leidimo turėtoju. Vis dėlto tokiais atvejais, kai tokia permokėta suma yra mažesnė nei 100 EUR, o atitinkamas rinkodaros leidimo turėtojas nepateikė aiškaus prašymo ją grąžinti, permokėta suma negrąžinama.

14 straipsnis

Preliminari Agentūros biudžeto sąmata

Agentūra, pagal Reglamento (EB) Nr. 726/2004 67 straipsnio 6 dalį sudarydama pajamų ir išlaidų sąmatą kitiems finansiniams metams, įtraukia išsamią informaciją apie pajamas iš mokesčių, susijusių su farmakologinio budrumo veikla. Toje informacijoje atskirai nurodomas metinis mokestis ir mokesčiai už kiekvieną iš 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų procedūrų. Be to, Agentūra pateikia konkrečią analitinę informaciją apie savo pajamas ir išlaidas, susijusias su farmakologinio budrumo veikla, pagal kurią būtų galima atskirti metinį mokestį ir mokesčius už kiekvieną 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą procedūrą.

15 straipsnis

Skaidrumas ir stebėseną

1. Priedo I–IV dalyse nustatytos sumos ir dydžiai skelbiami Agentūros interneto svetainėje.
2. Metinėje veiklos rezultatų ataskaitoje, teikiamoje Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams, Agentūros vykdomasis direktorius pateikia informaciją apie elementus, galinčius turėti įtakos sąnaudoms, kurios turi būti padengtos iš šiame reglamente numatytų mokesčių. Ta informacija apima praėjusių metų sąnaudų suskirstymą ir prognozę kitiems metams. Be to, Agentūra paskelbia tos informacijos apžvalgą savo metinėje ataskaitoje.
3. Agentūros Vykdomasis direktorius taip pat kartą per metus teikia Komisijai ir Valdančiajai tarybai Priedo V dalyje išdėstytą veiklos rezultatų informaciją, grindžiamą šio straipsnio 4 dalyje nurodytais veiklos rezultatų rodikliais.
4. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 18 d. Agentūra, atsižvelgdama į Priedo V dalyje išvardytą informaciją, patvirtina veiklos rezultatų rodiklių rinkinį.
5. Priede nustatytų sumų atžvilgiu vykdoma infliacijos normos, nustatomos remiantis Eurostato pagal Reglamentą (EB) Nr. 2494/95 skelbiamu Europos vartotojų kainų indeksu, stebėseną. Pirmą kartą stebėseną vykdoma po to, kai šis reglamentas buvo taikomas visus kalendorinius metus, o vėliau – kasmet.
6. Kai tai pagrįsta atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalyje nurodytą stebėseną, Komisija priima deleguotuosius aktus, kuriais koreguojamos mokesčių sumos ir pranešėjų bei antrųjų pranešėjų atlygio sumos, nurodytos Priedo I–IV dalyse. Kai deleguotasis aktas įsigalioja anksčiau nei liepos 1 d., tie koregavimai įsigalioja nuo liepos 1 d. Kai deleguotasis aktas įsigalioja po birželio 30 d., jie įsigalioja nuo deleguotojo akto įsigaliojimo dienos.

16 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 15 straipsnio 6 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 15 straipsnio 6 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 15 straipsnio 6 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

17 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

4, 5 ir 6 straipsniuose nurodyti mokesčiai netaikomi toms Sąjungos lygiu vykdomoms procedūroms, kurių vertinimas buvo pradėtas anksčiau nei 2014 m. rugpjūčio 26 d.

18 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. 7 straipsnyje nurodytas metinis mokestis renkamas nuo 2015 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

PRIEDAS

I DALIS

4 STRAIPSNYJE NURODYTAS MOKESTIS UŽ PERIODIŠKAI ATNAUJINAMŲ SAUGUMO PROTOKOLŲ VERTINIMĄ

1. Mokestis už periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimą yra 19 500 EUR už procedūrą. Pranešėjo atlygis iš tos sumos yra 13 100 EUR. Tas atlygis atitinkamais atvejais pasidalijamas tarp pranešėjo ir antrojo pranešėjo.
2. Norėdama apskaičiuoti kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtiną sumą taikant 4 straipsnio 4 dalį, Agentūra apskaičiuoja, kurią visų procedūroje dalyvaujančių rinkodaros leidimų turėtojų turimų apmokestinamųjų vienetų bendro skaičiaus dalį turi kiekvienas susijęs rinkodaros leidimo turėtojas.

Kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina dalis apskaičiuojama taip:

- a) visa mokesčio suma susijusiems rinkodaros leidimų turėtojams padalijama proporcingai apmokestinamųjų vienetų skaičiui ir
 - b) atitinkamais atvejais vėliau taikomas mokesčio sumažinimas, kaip nustatyta šios dalies 3 punkte, ir 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas atleidimas nuo mokesčių.
3. Taikant 4 straipsnio 5 dalį mažosios ir vidutinės įmonės moka 60 % taikytinos sumos.
 4. Kai taikomas mokesčio sumažinimas ar atleidimas nuo mokesčio, taip pat proporcingai pritaikomas pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo (-ų), atlygis. Kai Agentūra vėliau surenka visą taikytiną sumą, įskaitant 8 straipsnio 5 dalyje numatytus papildomus 10 %, pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo (-ų), atlygis taip pat proporcingai pritaikomas.

II DALIS

5 STRAIPSNYJE NURODYTAS MOKESTIS UŽ POREGISTRACINIŲ SAUGUMO TYRIMŲ VERTINIMĄ

1. Mokestis už kiekvieno poregistracinio saugumo tyrimo vertinimą yra 43 000 EUR; jis mokamas dviem dalimis tokiu būdu:
 - a) 17 200 EUR yra mokėtina Direktyvos 2001/83/EB 107n straipsnyje nurodyto protokolo projekto vertinimo procedūros pradžios dieną; pranešėjo atlygis iš tos sumos yra 7 280 EUR; tas atlyginimas atitinkamais atvejais padalijamas tarp pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų);
 - b) 25 800 EUR yra mokėtina Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto atliekamo galutinės tyrimo ataskaitos vertinimo procedūros pradžios dieną, kaip nurodyta Direktyvos 2001/83/EB 107p straipsnyje; pranešėjo atlygis iš tos sumos yra 10 920 EUR; tas atlyginimas atitinkamais atvejais padalijamas tarp pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų).
2. Kai rinkodaros leidimų turėtojai vykdo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytą bendrą poregistracinį saugumo tyrimą, kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtiną sumą Agentūra nustato po lygiai padalindama tiems rinkodaros leidimų turėtojams visą mokesčio sumą. Atitinkamais atvejais rinkodaros leidimo turėtojo mokestis sumažinamas, kaip nustatyta šios dalies 3 punkte, arba tam tikrais atvejais taikomas 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas atleidimas nuo mokesčių.
3. Taikant 5 straipsnio 4 dalį mažosios ir vidutinės įmonės moka 60 % taikytinos sumos.

4. Kai taikomas mokesčio sumažinimas ar atleidimas nuo mokesčio, taip pat proporcingai pritaikomas pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo (-ų), atlygis. Kai Agentūra vėliau surenka visą taikytiną sumą, įskaitant 8 straipsnio 5 dalyje numatytus papildomus 10 %, pranešėjo ir, atitinkamais atvejais, antrojo pranešėjo (-ų) atlygis taip pat proporcingai pritaikomas.

III DALIS

6 STRAIPSNYJE NURODYTAS MOKESTIS UŽ VERTINIMUS KREIPIMŲSI, INICIJUOTŲ PO FARMAKOLOGINIO BUDRUMO DUOMENŲ VERTINIMO, ATVEJU

1. 6 straipsnio 1 dalyje nurodyto procedūros vertinimo mokestis yra 179 000 EUR, jei į vertinimą įtraukiama viena ar dvi veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai. Tas mokestis padidinamas 38 800 EUR už kiekvieną papildomą veikliąją medžiagą ar veikliųjų medžiagų derinį, pradedant nuo trečios veikliosios medžiagos ar veikliųjų medžiagų derinio. Tas mokestis negali viršyti 295 400 EUR, neatsižvelgiant į veikliųjų medžiagų ir (arba) veikliųjų medžiagų derinių skaičių.

Iš mokesčio sumos pranešėjui ir antrajam pranešėjui (-ams) mokamo visa atlygio suma yra:

- a) 119 333 EUR, kai į vertinimą įtraukiama viena ar dvi veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai;
- b) 145 200 EUR, kai į vertinimą įtraukiamos trys veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai;
- c) 171 066 EUR, kai į vertinimą įtraukiamos keturios veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai;
- d) 196 933 EUR, kai į vertinimą įtraukiamos penkios veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai arba didesnis jų skaičius.

Kai į nurodytą vertinimą įtraukiama viena arba dvi veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai, Agentūra sumoka atlygį nacionalinėms kompetentingoms institucijoms už pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) suteiktas paslaugas po lygiai padalindama visą atlygio sumą.

Kai į vertinimą įtraukiamos trys veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai arba didesnis jų skaičius, Agentūra sumoka atlygį nacionalinėms kompetentingoms institucijoms už pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-jų) suteiktas paslaugas:

- a) po lygiai padalindama visą atlygio sumą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms ir
 - b) po to padidindama susidariusią pranešėjo atlygio sumą 1 000 EUR, kai įtraukiamos trys veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai, 2 000 EUR, kai įtraukiamos keturios veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai, ir 3 000 EUR, kai įtraukiamos penkios veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai arba didesnis jų skaičius. Tas padidinimas mokamas iš Agentūrai ir antrajam pranešėjui (-ams) skirtų mokesčių dalių; iš kiekvienos iš jų įnešama vienoda suma.
2. Norėdama apskaičiuoti kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtiną sumą taikant 6 straipsnio 4 dalį, Agentūra apskaičiuoja, kurią visų procedūroje dalyvaujančių rinkodaros leidimų turėtojų turimų apmokestinamųjų vienetų bendro skaičiaus dalį turi kiekvienas susijęs rinkodaros leidimo turėtojas.

Kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina suma apskaičiuojama taip:

- a) visa mokesčio suma rinkodaros leidimų turėtojams padalijama proporcingai apmokestinamųjų vienetų skaičiui ir

- b) po to atitinkamai atvejais taikomas mokesčio sumažinimas, kaip nustatyta šios dalies 4 punkte, ir 1 straipsnio 4 dalyje nurodytas atleidimas nuo mokesčio.

Kai taikomas mokesčio sumažinimas ar atleidimas nuo mokesčio, taip pat proporcingai pritaikomas pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) atlygis. Kai Agentūra vėliau surenka visą taikytiną sumą, įskaitant 8 straipsnio 5 dalyje numatytus papildomus 10 %, pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) atlygis proporcingai pritaikomas.

3. Taikant 6 straipsnio 5 dalį, rinkodaros leidimo turėtojo mokėtina suma sudaro du trečdalius šios dalies 1 punkte nustatytos taikytino mokesčio sumos. Mažosios ir vidutinės įmonės moka 60 % tos sumos.

Visa pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) atlygio iš bet kurios iš pirmoje pastraipoje nurodytų sumažintų mokesčio sumų sudaro tą pačią dalį, kurią sudaro visa pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) atlygio iš mokesčio, nustatyto šios dalies 1 punkte už vertinimus, kai įtraukiama viena ar dvi veikliosios medžiagos ir (arba) veikliųjų medžiagų deriniai, suma. Agentūra po lygiai padalija tą sumą nacionalinėms kompetentingoms institucijoms už pranešėjo ir antrojo pranešėjo (-ų) suteiktas paslaugas.

4. Taikant 6 straipsnio 6 dalį mažosios ir vidutinės įmonės moka 60 % taikytinos sumos.

IV DALIS

7 STRAIPSNYJE NURODYTAS METINIS MOKESTIS UŽ INFORMACINIŲ TECHNOLOGIJŲ SISTEMAS IR LITERATŪROS STEBĖSENĄ

1. Metinis mokestis vienam apmokestinamajam vienetui yra 67 EUR.
2. Taikant 7 straipsnio 3 dalį mažosios ir vidutinės įmonės moka 60 % taikytinos sumos.
3. 7 straipsnio 4 dalyje nurodytų vaistų rinkodaros leidimų turėtojai moka 80 % sumos, taikomos tuos vaistus atitinkantiems apmokestinamiesiems vienetams.

V DALIS

VEIKLOS REZULTATŲ INFORMACIJA

Toliau nurodyta informacija yra susijusi su kiekvienais kalendoriniais metais:

Agentūros darbuotojų, dalyvaujančių farmakologinio budrumo veikloje pagal Sąjungos teisės aktus, nustatytoje ataskaitiniu laikotarpiu taikytinuose teisės aktuose, skaičius ir konkretus kiekvienai iš 4–7 straipsniuose nurodytus mokesčius atitinkantiai veiklai priskirtų darbuotojų skaičius.
Užsakomųjų paslaugų, kurias teikia trečiosios šalys, valandų skaičius, nurodant atitinkamą veiklą ir patirtas išlaidas.
Visos farmakologinio budrumo išlaidos ir su darbuotojais susijusios bei nesusijusios išlaidos, suskirstytos pagal veiklą, atitinkančią kiekvieną iš 4–7 straipsniuose nurodytų mokesčių.
Procedūrų, susijusių su periodiškai atnaujinamų saugumo protokolų vertinimu, skaičius, taip pat kiekvienos procedūros rinkodaros leidimų turėtojų skaičius ir apmokestinamųjų vienetų skaičius; kiekvienos procedūros atveju pateiktų protokolų skaičius ir rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių bendrą periodiškai atnaujinamą saugumo protokolą, skaičius.
Procedūrų, susijusių su poregistracinių saugumo tyrimų protokolų projektų ir galutinių ataskaitų vertinimu, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių protokolo projektą, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių galutinę tyrimo ataskaitą, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių bendrą tyrimą, skaičius.

Procedūrų, susijusių su kreipimais, inicijuotais po farmakologinio budrumo duomenų vertinimo, skaičius, taip pat rinkodaros leidimų turėtojų skaičius ir kiekvieno rinkodaros leidimo turėtojo ir kiekvienos procedūros atitinkamų apmokestinamųjų vienetų skaičius.
Rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių pareiškimą dėl mažosios ir vidutinės įmonės statuso taikymo, dalyvaujančių kiekvienoje procedūroje, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, kurių pareiškimai atmesti, skaičius. Rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių pareiškimą dėl labai mažos įmonės statuso taikymo, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, kurių pareiškimai dėl atleidimo nuo mokesčių buvo atmesti, skaičius.
7 straipsnio 4 dalyje nurodytų vaistų rinkodaros leidimų turėtojų, kuriems sumažinti metiniai mokesčiai, skaičius; kiekvieno atitinkamo rinkodaros leidimo turėtojo turimų apmokestinamųjų vienetų skaičius.
Su metiniu mokesčiu susijusių išsiųstų sąskaitų faktūrų skaičius ir imami metiniai mokesčiai ir vidutinė bei bendra suma, dėl kurios rinkodaros leidimų turėtojams pateiktos sąskaitos faktūros. Rinkodaros leidimų turėtojų, pateikusių pareiškimą dėl mažosios ir vidutinės įmonės arba labai mažos įmonės statuso taikymo kiekvienais metais taikant mokestį, skaičius; rinkodaros leidimų turėtojų, kurių pareiškimai atmesti, skaičius.
Pranešėjų ir antrųjų pranešėjų skyrimas, suskirstant pagal valstybę narę ir procedūros rūšį.
Kiekvienos procedūros pranešėjo ir antrojo pranešėjo darbo valandų skaičius, remiantis atitinkamų nacionalinių kompetentingų institucijų Agentūrai pateikta informacija.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 659/2014

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų priimti tam tikras priemonės suteikimo Komisijai, muitinės administracijos informacijos perdavimo tvarkos, valstybių narių keitimosi konfidencialiais duomenimis ir statistinės vertės apibrėžties iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 638/2004 dėl prekybos prekėmis tarp valstybių narių Bendrijos statistinių duomenų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 338 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) įsigaliojus Sutarčiai dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), Komisijai suteiktus įgaliojimus reikėtų suderinti su SESV 290 ir 291 straipsniais;
- (2) atsižvelgdama į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾, Komisija išpareigojo, remdamasi SESV nustatytais kriterijais, persvarstyti teisėkūros procedūra priimtus aktus, kuriuose dabar yra nuorodos į reguliavimo procedūrą su tikrinimu;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 638/2004 ⁽³⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti tam tikras jo nuostatas;
- (4) siekiant suderinti Reglamentą (EB) Nr. 638/2004 su SESV 290 ir 291 straipsniais, Komisijai tuo reglamentu suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus reikėtų pakeisti įgaliojimais priimti deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus;
- (5) norint tinkamai patenkinti naudotojų statistinės informacijos poreikius, nenustatant pernelyg didelės naštos ekonominės veiklos vykdytojams, atsižvelgti į dėl metodinių priežasčių būtinus pokyčius ir poreikį nustatyti veiksmingą duomenų rinkimo ir statistikos rengimo sistemą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl specifinėms prekėms ar jų gabenimui taikomų skirtingų arba specifinių taisyklių, Intrastato aprėpties lygio koregavimo, Reglamento (EB) Nr. 638/2004 10 straipsnio 4 dalyje nurodytų ribų nustatymo sąlygų nustatymo, teiktinos mažų atskirų sandorių informacijos paprastinimo sąlygų nustatymo ir suvestinių duomenų nustatymo;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽³⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 638/2004 dėl prekybos prekėmis tarp valstybių narių Bendrijos statistinių duomenų, panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3330/91 (OL L 102, 2004 4 7, p. 1).

- (6) priimant deleguotuosius aktus, ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai. Komisija turėtų taip pat užtikrinti, kad deleguotaisiais aktais, kurie numatyti teisėkūros procedūra priimamuose aktuose, valstybėms narėms arba respondentams nebūtų nustatoma didelė papildoma našta, ir kad jie išliktų kuo ekonomiškesni;
- (7) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 638/2004 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad ji galėtų nustatyti informacijos rinkimo tvarką, visų pirma dėl naudotinių kodų, įverčių suskirstymo nustatymo, metinės prekybos statistikos pagal verslo charakteristikas rengimo techninių nuostatų ir bet kokių priemonių, būtinų norint užtikrinti, kad perduodamos statistikos kokybė atitiktų kokybės standartus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011;
- (8) valstybių narių tarpusavio prekybos prekėmis statistikos komitetas (toliau – Intrastato komitetas), nurodytas Reglamento (EB) Nr. 638/2004 14 straipsnyje, pataria Komisijai ir padeda jai naudotis įgyvendinimo įgaliojimais;
- (9) vadovaujantis naujosios Europos statistikos sistemos (toliau – ESS) struktūros, kuria siekiama tobulinti koordinavimą ir partnerystę aiškioje piramidės formos ESS struktūroje, strategija, Komisijai turėtų patarti ir padėti naudotis įgyvendinimo įgaliojimais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 223/2009 ⁽¹⁾ įsteigtas Europos statistikos sistemos komitetas (toliau – ESSK). Aukštesnės kokybės statistinių duomenų parengimui Sąjungoje itin svarbus geresnis nacionalinės valdžios institucijų ir Komisijos (Eurostato) veiklos derinimas;
- (10) todėl Reglamentas (EB) Nr. 638/2004 turėtų būti iš dalies pakeistas, nuorodą į Intrastato komitetą pakeičiant nuoroda į ESSK;
- (11) supaprastinus muitinio įforminimo schemas, muitinėms yra neprieinama statistinė informacija apie prekes, kurioms įformintos perdirbimo muitinės procedūros. Norint užtikrinti, kad šie duomenys būtų įtraukti, tų prekių gabenimą reikėtų įtraukti į Intrastato sistemą;
- (12) valstybėms narėms turėtų būti leista keisti konfidencialiais duomenimis, susijusiais su Sąjungos vidaus prekybos statistika, kad ši statistika būtų plėtojama, rengiama ir skleidžiama veiksmingiau arba jos kokybė pagerėtų. Toks keitimasis konfidencialiais duomenimis turėtų būti savanoriškas, vykdomas atidžiai ir neturėtų pats savaime sukelti didesnės administracinės naštos įmonėms;
- (13) reikėtų aiškiau apibrėžti statistinę vertę ir suderinti su, Sąjungos išorės prekybos statistikoje taikoma ta duomenų elemento apibrėžtimi, kad būtų užtikrintas geresnis Sąjungos vidaus prekybos statistinių duomenų palyginamumas su Sąjungos išorės prekybos statistiniais duomenimis. Vienodos terminų apibrėžtys yra būtinos siekiant užtikrinti suderintą duomenų apie tarptautinę prekybą registravimą ir yra ypač svarbios tam, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų darniai aiškinti taisykles, kurios turi įtakos įmonių tarptautinei veiklai;
- (14) remiantis proporcingumo principu, yra būtina ir tikslinga nustatyti suderintas muitinės administracijos informacijos perdavimo, valstybių narių keitimosi konfidencialiais duomenimis taisykles ir statistinės vertės apibrėžtį, taikomą Sąjungos vidaus prekybos statistikoje. Vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalimi, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).

- (15) nacionalinės valdžios institucijų atliekamas duomenų perdavimas valstybėms narėms ir Sąjungos institucijoms bei agentūroms turėtų būti nemokamas;
- (16) svarbu užtikrinti jautraus pobūdžio statistinių duomenų, įskaitant ekonominių, perdavimo būdų saugumą;
- (17) teisiniam tikrumui užtikrinti šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis priemonių priėmimo procedūroms, inicijuotoms, bet neužbaigtoms prieš įsigaliojant šiam reglamentui;
- (18) todėl Reglamentas (EB) Nr. 638/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 638/2004 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 3 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 13a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl skirtingų ar specifinių taisyklių, taikomų specifinėms prekėms ar jų gabenimui.“;

- 2) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje išbraukiamas žodis „Bendrijos“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bent kartą per mėnesį muitinė tiesiogiai teikia nacionalinės valdžios institucijoms statistinę informaciją apie prekių, kurioms muitinės ar mokesčių reikmėms naudojamas bendrasis administracinis dokumentas, išsiuntimus ir gavimus.“;

c) įterpiama ši dalis:

„2a. Kiekvienos valstybės narės atsakinga muitinės administracija savo iniciatyva ar nacionalinės valdžios institucijos prašymu pateikia nacionalinės valdžios institucijai visą turimą informaciją, kuria remiantis būtų galima nustatyti asmenį, atsakingą už prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo perdėbti arba muitinės prižiūravimo perdėbimo procedūra, išsiuntimą ir gavimą.“;

- 3) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Ataskaitinis laikotarpis

Pagal 5 straipsnį teikiamos informacijos ataskaitinis laikotarpis yra:

- a) kalendorinis mėnuo, per kurį prekės buvo išsiųstos arba gautos;
- b) kalendorinis mėnuo, per kurį Bendrijos prekės tampa apmokestinamos PVM, kuris taikomas Bendrijos viduje įsigyjamos ir tiekiamoms prekėms, arba

- c) kalendorinis mėnuo, per kurį muitinė priėmė deklaraciją, kai muitinės deklaracija naudojama kaip duomenų šaltinis.“;

- 4) 9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„e–h punktuose nurodytų statistinių duomenų apibrėžtys nustatytos priede. Komisija įgyvendinimo aktais nustato tos informacijos rinkimo tvarką, visų pirma taikytinus kodus ir formatą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

- 5) įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

Keitimasis konfidencialiais duomenimis

Visų valstybių narių atsakingos nacionalinės valdžios institucijos gali tik statistikos reikmėms tarpusavyje keisti konfidencialiais duomenimis, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 223/2009 (*) 3 straipsnio 7 dalyje, kai keičiantis šiais duomenimis padedama veiksmingiau plėtoti, rengti ir skleisti Europos statistiką, susijusią su valstybių narių tarpusavio prekyba prekėmis, arba gerinama šios statistikos kokybė.

Konfidencialius duomenis gavusios nacionalinės valdžios institucijos tą informaciją tvarko konfidencialiai ir naudoja tik statistikos reikmėms pagal Reglamento (EB) Nr. 223/2009 V skyrių.

(*) 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).“;

- 6) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 13a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl tų Intrastato aprėpties lygių pritaikymo prie techninių ir ekonominių pokyčių, jei įmanoma, juos sumažinant tuo pačiu metu atsižvelgiant į galiojančius statistikos kokybės rodiklius ir standartus.“;

- b) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 13a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl tų ribų nustatymo sąlygų.“;

- c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Esant tam tikroms kokybės reikalavimus atitinkančioms sąlygoms, valstybės narės gali supaprastinti informaciją, kuri turi būti teikiama apie mažus atskirus sandorius, su sąlyga, kad toks supaprastinimas neturi neigiamo poveikio statistinių duomenų kokybei. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 13a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl tų sąlygų nustatymo.“;

7) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) per 40 kalendorinių dienų nuo ataskaitinio mėnesio pabaigos – suvestinius duomenis, kuriuos turi apibrėžti Komisija. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 13a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl tų suvestinių duomenų apibrėžimo. Tais deleguotaisiais aktais atsižvelgiama į atitinkamus ekonominius ir techninius pokyčius.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės perduoda Komisijai (Eurostatui) mėnesinius rezultatus, kurie aprėpia jų bendrąją prekybą prekėmis, prireikus panaudodamos įverčius. Priimdama įgyvendinimo aktus, Komisija nustato tokių įverčių suskirstymą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

c) 4 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija įgyvendinimo aktais nustato tų statistinių duomenų ekonomiškai efektyviausio rengimo technines nuostatas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

8) 13 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina priemones, kurių reikia statistikos, teikiamos pagal kokybės kriterijus, kokybei užtikrinti, vengdama sukurti pernelyg dideles sąnaudas nacionalinės valdžios institucijoms.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

9) įterpiamas šis straipsnis:

„13a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Naudodamasi šio reglamento 3 straipsnio 4 dalimi, 10 straipsnio 3, 4 ir 5 dalimis ir 12 straipsnio 1 dalies a punktu deleguotaisiais įgaliojimais, Komisija veikia pagal Reglamento (EB) Nr. 223/2009 14 straipsnio 3 dalį, užtikrindama, *inter alia*, kad deleguotaisiais aktais valstybėms narėms ir respondentams nebūtų nustatoma didelė papildoma našta.

Ypač svarbu, kad Komisija vadovautųsi savo įprasta praktika ir konsultuotųsi su ekspertais, įskaitant valstybių narių ekspertus, prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus.

3. 3 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse ir 12 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos, Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse ir 12 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą datą. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 3 straipsnio 4 dalį, 10 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis ir 12 straipsnio 1 dalies a punktą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.“;

10) 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos statistikos sistemos komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 223/2009. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

11) priedo 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) statistinė vertė – nacionaliniame valstybės narės pasienyje apskaičiuota vertė. Ji apskaičiuojama remiantis apmokestinamąja verte arba, jei taikoma, ją pakeičiančia verte. Į ją įtrauktos tik šalutinės išlaidos (krovinio vežimas, draudimas), išsiuntimo atveju patirtos kelionės valstybės narės siuntėjos teritorijoje metu, gavimo atveju – kelionės už valstybės narės gavėjos teritorijos ribų metu. Išsiuntimo atveju tai yra FOB (franko laivo denis) vertė, gavimo atveju – CIF (kaina, draudimas ir frachtas) vertė.“

2 straipsnis

Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Reglamente (EB) Nr. 638/2004 numatytų priemonių priėmimo procedūroms, kurios buvo inicijuotos, bet neužbaigtos prieš įsigaliojant šiam reglamentui.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 660/2014**2014 m. gegužės 15 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) siekiant apsaugoti aplinką, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1013/2006 ⁽⁴⁾ nustatyti atliekų vežimo ir Sąjungos viduje, ir tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių reikalavimai. Tačiau patikrinimuose dalyvaujančių institucijų valstybėse narėse atliekamoje vykdymo užtikrinimo veikloje ir patikrinimuose nustatyta skirtumų ir spragų;
- (2) norint sukurti pajėgumus, kurių reikia atlikti patikrinimus ir veiksmingai užkirsti kelią neteisėtam vežimui, būtinas tinkamas atliekų vežimo patikrinimų planavimas. Todėl Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 50 straipsnyje įtvirtintas nuostatas, susijusias su vykdymo užtikrinimu ir patikrinimais, reikėtų sugriežtinti ir taip užtikrinti, kad tokie patikrinimai būtų reguliariai ir nuosekliai planuojami. Patikrinimams, atliekamiems pagal tas nuostatas, turėtų būti nustatyti tikrinimo planai. Tikrinimo planai turėtų būti grindžiami rizikos įvertinimu ir juose turėtų būti pateikti tam tikri svarbiausi elementai, t. y. tikslai, prioritetai, apimama geografinė vietovė, informacija apie planuojamus patikrinimus, patikrinimuose dalyvaujančioms institucijoms pavestas užduotis, tų patikrinimuose dalyvaujančių institucijų valstybėje narėje, skirtingose valstybėse narėse, taip pat atitinkamais atvejais tarp tų institucijų valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse bendradarbiavimo tvarka, informacija apie inspektorių mokymą, taip pat apie žmogiškuosius, finansinius ir kitus išteklius, skirtus atitinkamam tikrinimo planui įgyvendinti;
- (3) tikrinimo planus turėtų būti galima rengti kaip atskirus dokumentus arba kaip aiškiai nustatytą kitų planų dalį;
- (4) kadangi tikrinimo planai patenka į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB ⁽⁵⁾ taikymo sritį, tos direktyvos nuostatos, įskaitant, kai taikoma, jos 4 straipsnyje nustatytas išimtis, taikomos tokiems planams;

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

⁽⁵⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

- (5) patikrinimų rezultatai ir priemonės, kurių imtasi, įskaitant visas paskirtas sankcijas, turėtų būti skelbiami visuomenei, be kita ko, elektroninėmis priemonėmis internete;
- (6) Sąjungoje taikomos skirtingos taisyklės dėl patikrinimuose valstybėse narėse dalyvaujančių institucijų teisės ir galimybės pareikalauti pateikti įrodymus, kad būtų galima įsitikinti, ar vežama teisėtai. Tokie įrodymai galėtų būti, *inter alia*, susiję su tuo, ar medžiaga arba daiktas yra atliekos pagal Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 apibrėžtį, su tuo, ar atliekos buvo tinkamai klasifikuotos, ir su tuo, ar atliekos bus vežamos į aplinkai nekenksmingus įrenginius pagal to reglamento 49 straipsnį. Todėl Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 50 straipsniu reikėtų numatyti galimybę patikrinimuose dalyvaujančioms institucijoms valstybėse narėse pareikalauti pateikti tokius įrodymus. Tokių įrodymų galima prašyti bendrų nuostatų pagrindu arba atsižvelgiant į konkretų atvejį. Kai tokių įrodymų nesuteikiama arba laikoma, kad jų nepakanka, atitinkamas medžiagos ar daikto vežimas arba atitinkamas atliekų vežimas turėtų būti laikomas neteisėtu vežimu ir jo atžvilgiu turėtų būti taikomos atitinkamos Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 nuostatos;
- (7) neteisėtai vežamos atliekos dažnai atsiranda dėl nekontroliuojamo surinkimo, rūšiavimo ir saugojimo veiklos. Todėl sistemingai atliekami atliekų vežimo patikrinimai turėtų padėti nustatyti ir šalinti tokią nekontroliuojamą veiklą ir tokiu būdu skatinti įgyvendinti Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006;
- (8) kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko pasirengti taikyti pagal Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 50 straipsnį, iš dalies pakeistą šiuo reglamentu, reikalaujamas priemonės, tikslinga, kad pirmieji tikrinimo planai būtų priimti ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d.;
- (9) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Komisijai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 suteiktus įgaliojimus reikėtų suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (10) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamos tam tikros neesminės Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 nuostatos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (11) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (12) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis papildomas šiais punktais:

„7a) pakartotinis naudojimas – kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB (*) 3 straipsnio 13 punkte;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- 35a) patikrinimas – veiksmai, kuriuos dalyvaujančios institucijos vykdo siekdamos nustatyti, ar įstaiga, įmonė, tarpininkas ir prekiautojas laikosi šiame reglamente nustatytų atitinkamų reikalavimų, o atliekų vežimas arba susijęs naudojimas ar šalinimas atitinka šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus.

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).“;

2. 26 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Priklausomai nuo atitinkamų kompetentingų institucijų ir pranešėjo susitarimo, 1 dalyje nurodytą informaciją ir dokumentus galima pateikti ir jais pasikeisti keičiantis elektroniniais duomenimis su elektroniniu parašu arba elektroniniu autentiškumo patvirtinimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/93/EB (*), arba naudojant panašią elektroninę autentiškumo patvirtinimo sistemą, užtikrinančią tą patį apsaugos lygį.

Kad būtų lengviau įgyvendinti pirmą pastraipą, Komisija, kai įmanoma, priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi techniniai ir organizaciniai reikalavimai, skirti praktiniam keitimosi elektroniniais duomenimis pateikiant dokumentus ir informaciją įgyvendinimui. Komisija atsižvelgia į visus susijusius tarptautinius standartus ir užtikrina, kad tie reikalavimai atitiktų Direktyvą 1999/93/EB arba jais būtų užtikrintas bent tas pats apsaugos lygis koks yra numatytas pagal tą direktyvą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (OL L 13, 2000 1 19, p. 12).“;

3. 50 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės, kaip šio reglamento vykdymo užtikrinimo priemonės, numato, *inter alia*, įstaigų, įmonių, tarpininkų ir prekiautojų patikrinimus pagal Direktyvos 2008/98/EB 34 straipsnį ir atliekų vežimo bei susijusio naudojimo ar šalinimo patikrinimus.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. valstybės narės užtikrina, kad būtų sudarytas jų visai geografinėi teritorijai taikomas vienas ar daugiau planų (kaip atskiras (-i) dokumentas (-ai) arba kaip aiškiai apibrėžta kitų planų dalis), skirtas (-i) pagal 2 dalį atliekamiems patikrinimams (toliau - tikrinimo planas). Tikrinimo planai grindžiami rizikos vertinimu, apimančiu konkrečius atliekų srautus ir neteisėto vežimo šaltinius, kuriame prireikus atsižvelgiama į tokius žvalgybos duomenis, kaip antai duomenys apie policijos ir muitinės tyrimus ir nusikaltamos veikos analizę, jei jų turima. Tuo rizikos vertinimu siekiama, *inter alia*, nustatyti mažiausią reikiamą patikrinimų skaičių, įskaitant fizines įstaigų, įmonių, tarpininkų, prekiautojų ir atliekų vežimo arba susijusio naudojimo ar šalinimo patikras. Tikrinimo plane nurodomi šie elementai:

a) patikrinimų tikslai ir prioritetai, įskaitant, apibūdinant, kaip tie prioritetai buvo nustatyti;

b) geografinė vietovė, kuriai taikomas tas tikrinimo planas;

c) informacija apie planuojamus patikrinimus, įskaitant apie fizines patikras;

- d) užduotys, pavestos kiekvienai patikrinimuose dalyvaujančiai institucijai;
- e) patikrinimuose dalyvaujančių institucijų bendradarbiavimo tvarka;
- f) informacija apie inspektorių mokymą su patikrinimais susijusiais klausimais; ir
- g) informacija apie tam tikrinimo planui įgyvendinti skirtus žmogiškuosius, finansinius ir kitus išteklius.

Tikrinimo planas peržiūrimas bent kartą per trejus metus ir prireikus atnaujinamas. Tos peržiūros metu vertinama, kiek įgyvendinti tame tikrinimo plane nustatyti tikslai ir kiti elementai.“;

- c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Atliekų vežimo patikrinimai gali būti visų pirma atliekami:

- a) kilmės vietoje, juos atliekant kartu su gamintoju, turėtoju ar pranešėju;
- b) paskirties vietoje, įskaitant tarpinį ir ne tarpinį naudojimą ar šalinimą, atliekant kartu su gavėju arba įmone įrenginiu;
- c) Sąjungos pasienyje ir (arba)
- d) vežimo Sąjungoje metu.“;

- d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Atliekų vežimo patikrinimai apima dokumentų tikrinimą, tapatybės patvirtinimą ir prireikus fizinę atliekų patikrą.“;

- e) įterpiamos šios dalys:

„4a. Siekiant įsitikinti, kad medžiaga arba daiktas, vežamas keliais, geležinkeliu, oru, jūrų ar vidaus vandens keliais, nėra atliekos, patikrinimuose dalyvaujančios institucijos gali, nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2012/19/ES (*), reikalauti atitinkamą medžiagą arba daiktą turinčio arba jo (jos) vežimą organizuojančio fizinio arba juridinio asmens pateikti dokumentus, įrodančius:

- a) atitinkamos medžiagos ar daikto kilmės ir paskirties vietą; ir
- b) kad tai nėra atliekos, atitinkamais atvejais įskaitant funkcinės gebos įrodymus.

Pirmos pastraipos tikslu taip pat įsitikinama, ar užtikrinta atitinkamos medžiagos arba daikto apsauga nuo apgadinimo transportuojant, pakraunant ir iškraunant, kaip antai, tinkamai supakuojant ir deramai sukraunant.

4b. Patikrinimuose dalyvaujančios institucijos gali padaryti išvadą, kad atitinkama medžiaga ar daiktas yra atliekos, kai:

- per jų nurodytą laikotarpį jiems nebuvo pateikti 4a dalyje nurodyti arba pagal kitus Sąjungos teisės aktus reikalaujami įrodymai, kuriais patvirtinama, kad medžiaga ar daiktas nėra atliekos,
- jos laiko, kad jų turimi įrodymai ir informacija yra nepakankami išvadai padaryti, arba jos laiko apsaugą nuo apgadinimo, nurodyto 4a dalies antroje pastraipoje, nepakankama.

Tokiomis aplinkybėmis atitinkamos medžiagos ar daikto vežimas arba atliekų vežimas laikomas neteisėtu vežimu. Todėl jo atžvilgiu taikomi 24 ir 25 straipsniai, o patikrinimuose dalyvaujančios institucijos nedelsdamos atitinkamai informuoja šalies, kurioje buvo atliekamas atitinkamas patikrinimas, kompetentingą instituciją.

4c. Siekdamas nustatyti, ar atliekos vežamos laikantis šio reglamento, patikrinimuose dalyvaujančios institucijos gali reikalauti, kad pranešėjas, vežimą organizuojantis asmuo, turėtojas, vežėjas, gavėjas ir įmonė įrenginys, gaunanti atliekas, per jų nustatytą laikotarpį joms pateiktų atitinkamus dokumentinius įrodymus.

Siekiant nustatyti, ar atliekos, kurioms taikomi 18 straipsnyje nustatyti bendri informacijos reikalavimai, vežamos naudojimo operacijoms, kurios atitinka 49 straipsnį, patikrinimuose dalyvaujančios institucijos gali reikalauti, kad vežimą organizuojantis asmuo pateiktų atitinkamus tarpinio ir ne tarpinio naudojimo įmonės pateiktus ir prireikus paskirties kompetentingos institucijos patvirtintus dokumentinius įrodymus.

4d. Kai per patikrinimuose dalyvaujančių institucijų nustatytą laikotarpį joms nepateikiami 4c dalyje nurodyti įrodymai arba kai jos turimi įrodymai ir informaciją laiko nepakankamais išvadai padaryti, atitinkamas vežimas laikomas neteisėtu. Todėl jam taikomi 24 ir 25 straipsniai, o patikrinimuose dalyvaujančios institucijos nedelsdamos atitinkamai informuoja, šalies, kurioje atliekamas atitinkamas patikrinimas, kompetentingą instituciją.

4e. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 18 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato preliminarą kombinuotosios nomenklatūros, numatytos Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 (**), kodų ir šio reglamento III, IIIA, IIIB, IV, IVA ir V prieduose pateiktų įrašų, susijusių su atliekomis, atitikties lentelę. Komisija nuolat atnaušina tą atitikties lentelę, kad ji atspindėtų tos nomenklatūros ir tų įrašų tuose prieduose pasikeitimus, taip pat kad įtrauktų naujus su atliekomis susijusius suderintos sistemos nomenklatūros kodus, kuriuos gali priimti Pasaulio muitinių organizacija.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

(*) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38).

(**) 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).;

f) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės dvišaliu ir daugiašaliu pagrindu bendradarbiauja viena su kita, kad sudarytų palankesnes sąlygas neteisėto vežimo prevencijai ir nustatymui. Jos keičiasi atitinkama informacija apie atliekų vežimo atvejus, atliekų srautus, operatorius bei įrenginius ir dalijasi patirtimi ir žiniomis apie vykdymo užtikrinimo priemones, įskaitant pagal šio straipsnio 2a dalį atliekamą rizikos vertinimą, nustatytose struktūrose, visų pirma per pagal šio reglamento 54 straipsnį paskirtą susirašinėtojų tinklą.“;

4. 51 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Iki kiekvienų kalendorinių metų pabaigos valstybės narės pagal IX priede pateikiamą papildomą ataskaitinį klausimyną taip pat parengia ataskaitą už praėjusius metus ir ją siunčia Komisijai. Per mėnesį nuo tos ataskaitos perdavimo Komisijai valstybės narės tos ataskaitos dalį, susijusią su 24 straipsniu ir 50 straipsnio 1, 2 ir 2a dalimis, įskaitant IX priedo 5 lentelę, taip pat padaro viešai prieinama, įskaitant paskelbimą elektroninėmis priemonėmis internete, kartu su paaiškinimais, kurie, valstybių narių nuomone, yra reikalingi. Komisija sudaro valstybių narių saitų, nurodytų IX priedo dalyje, susijusioje su 50 straipsnio 2 ir 2a dalimis, sąrašą ir padaro jį viešai prieinamu savo interneto svetainėje.“;

5. 58 straipsnis pakeičiamas taip:

„58 straipsnis

Priedų pakeitimai

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami:

a) IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI ir VII priedai, siekiant atsižvelgti į pagal Bazelio konvenciją ir EBPO sprendimą priimtus pakeitimus;

b) V priedas, siekiant atspindėti sutartus pagal Direktyvos 2008/98/EB 7 straipsnį priimto atliekų sąrašo pakeitimus;

c) VIII priedas, siekiant atspindėti sprendimus, priimtus pagal atitinkamas tarptautines konvencijas ir susitarimus.“;

6. Įterpiamas šis straipsnis:

„58a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 58 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 58 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 58 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

7. 59 straipsnis išbraukiamas.

8. 59a straipsnis pakeičiamas taip:

„59a straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.“;

9. 60 straipsnis papildomas šia dalimi:

„2a. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija, atsižvelgdama, *inter alia*, į pagal 51 straipsnį parengtas ataskaitas, atlieka šio reglamento peržiūrą ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai jos rezultatų ataskaitą bei prireikus pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Atlikdama tą peržiūrą Komisija visų pirma išnagrinėja 50 straipsnio 2a dalies veiksmingumą kovojant su neteisėtu vežimu, atsižvelgdama į aplinkosaugos, socialinius ir ekonominius aspektus.“;

10. IX priedas iš dalies keičiamas taip:

a) su 50 straipsnio 2 dalimi susijęs skirsnis pakeičiamas taip:

„Apibendrinta informacija apie pagal 50 straipsnio 2 dalį atliktų patikrinimų rezultatus, be kita ko:

— įstaigų, įmonių, tarpininkų ir prekyautojų, susijusių su atliekų vežimu, patikrinimų, įskaitant fizines patikras, skaičius;

— atliekų vežimo patikrinimų, įskaitant fizines patikras, skaičius;

— įstaigų, įmonių, tarpininkų ir prekyautojų, susijusių su atliekų vežimu, įtariamos neteisėtos veiklos atvejų skaičius;

— tų patikrinimų metu pasitvirtinusių įtariamo neteisėto atliekų vežimo atvejų skaičius;

Papildomos pastabos:“;

b) įterpiamas šis su 50 straipsnio 2a dalimi susijęs skirsnis:

„50 straipsnio 2a dalis

Informacija apie tikrinimo planą (-us)

Visai geografinėi teritorijai taikomo (-ų) tikrinimo plano (-ų) skaičius:

Tikrinimo plano (-ų) priėmimo data ir laikotarpis, kuriuo jis (jie) taikomas (-i):

Tikrinimo plano (-ų) paskutinės peržiūros data:

Patikrinimuose dalyvaujančios institucijos ir tų institucijų bendradarbiavimas:

Prašom nurodyti asmenis ar subjektus, kuriems galima pranešti apie problemas arba pažeidimus:“;

c) įterpiamas šis su 50 straipsnio 2 ir 2a dalimis susijęs skirsnis:

„Saitas į tinklalapį, kuriame elektronine forma pateikiama pagal 51 straipsnio 2 dalį valstybių narių internete viešai skelbiama informacija.“;

11. IX priede pateiktos 5 lentelės paskutinės skilties pavadinimas pakeičiamas taip:

„Priemonės, kurių imtasi, įskaitant paskirtas sankcijas“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d.

Nepaisant antros pastraipos, 1 straipsnio 4 punktas taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 661/2014**2014 m. gegužės 15 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 175 straipsnio trečią dalį ir 212 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2012/2002 ⁽⁴⁾ buvo įsteigtas Europos Sąjungos solidarumo fondas (toliau – Fondas);
- (2) Sąjungai svarbu turėti patikimą ir lanksčią priemonę, kurią taikydama ji galėtų parodyti solidarumą, pasiūsti aiškų politinį signalą ir suteikti tikrą pagalbą piliečiams, nukentėjusiems nuo didelių stichinių nelaimių, kurios turi sunkius padarinius ekonominiam ir socialiniam vystymuisi;
- (3) neigiami didelių stichinių nelaimių padariniai neturėtų kliudyti Sąjungos deklaruotam siekiui padėti šalims kandidatėms siekiant stabilumo ir tvaraus ekonominio bei politinio vystymosi suteikiant joms aiškią europinę perspektyvą. Todėl Sąjunga turėtų toliau solidarizuotis su trečiosiomis šalimis, kurios derasi su ja dėl stojimo ir su kuriomis pradėta Tarpvyriausybė stojimo konferencija. Dėl šios priežasties šias šalis įtraukus į šio reglamento taikymo sritį Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 212 straipsnis tampa papildomu teisiniu pagrindu;
- (4) Komisija turėtų galėti priimti greitą sprendimą siekdama dėl konkrečių finansinių išteklių skyrimo ir kuo greitesnio jų suteikimo. Administracinės procedūros turėtų būti atitinkamai pritaikytos ir apribotos iki būtino minimumo. Tuo tikslu Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija 2013 m. gruodžio 2 d. sudarė Tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2013 m. lapkričio 28 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą (OL L 311, 2002 11 14, p. 3).

⁽⁵⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinis susitarimas dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo (OL C 373, 2013 12 20, p. 1).

- (5) Reglamente (EB) Nr. 2012/2002 esančios sąvokos ir pagal ją nustatytos procedūros turėtų būti suderintos su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ nuostatomis;
- (6) stichinės nelaimės apibrėžtis, pagal kurią nustatoma Reglamento (EB) Nr. 2012/2002 taikymo sritis, turėtų būti nedviprasmiška;
- (7) kitų rūšių nelaimių padaryta žala, kuri dėl grandininio poveikio yra tiesioginė stichinės nelaimės pasekmė, taikant Reglamentą (EB) Nr. 2012/2002 turėtų būti laikoma tos stichinės nelaimės padarytos tiesioginės žalos dalimi;
- (8) norint kodifikuoti nusistovėjusią praktiką ir užtikrinti vienodas paraiškų tvarkymo sąlygas, Fondo finansinė parama turėtų būti skiriama tik tiesioginei žalai atlyginti;
- (9) „didelė stichinė nelaimė“, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 2012/2002, turėtų būti toliau apibrėžiama kaip nelaimė, kurios padaryta tiesioginė žala viršija tam tikrą finansiniais dydžiais apibrėžtą ribinį mastą. Tokia žala turėtų būti nurodoma ataskaitinių metų kainomis arba kaip atitinkamos valstybės bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) procentinė dalis;
- (10) kad būtų labiau atsižvelgta į stichinių nelaimių, kurios sukelia sunkius padarinius atitinkamų rajonų ekonominiam ir socialiniam vystymuisi, tačiau nėra tokio dydžio, kad atitiktų mažiausią nustatytą mastą Fondo finansinei paramai gauti, specifinį pobūdį, turėtų būti nustatyti regioninių stichinių nelaimių kriterijai, grindžiami žala, apskaičiuotina pagal regiono bendrąjį vidaus produktą (BVP), pagal kuriuos ypatinga Gvadelupos, Prancūzijos Gvianos, Martinikos, Reunjono, Majoto, Sen Marteno, Azorų, Madeiros ir Kanarų salų, kaip atokiausių regionų, apibrėžtų SESV 349 straipsnyje, socialinės ir ekonominės struktūros padėtis, kurią sunkina tam tikri saviti veiksniai, pateisina jiems kaip nukrypti leidžiančią nuostatą nustatomą 1 % BVP specialią ribinę vertę. Tie kriterijai turėtų būti aiškūs ir paprasti, kad būtų mažiau galimybių teikti paraiškas, kurios neatitinka Reglamente (EB) Nr. 2012/2002 nustatytų reikalavimų;
- (11) tiesioginei žalai nustatyti turėtų būti naudojami Eurostato pateikti suderintos formos duomenys, kad paraiškos būtų tvarkomos nešališkai;
- (12) Fondas turėtų prisidėti prie infrastruktūros veikimo atkūrimo, nelaimės ištiktų zonų išvalymo ir gelbėjimo tarnybų sąnaudų, taip pat laikino nukentėjusių gyventojų apgyvendinimo visu įgyvendinimo laikotarpiu. Turėtų būti apibrėžta infrastruktūros veikimo atkūrimo reikšmė, ir patikslinta, kokia apimtimi Fondas galės prisidėti prie susijusių sąnaudų. Taip pat derėtų nustatyti laikotarpį, kuriuo dėl stichinės nelaimės benamiais tapusių žmonių apgyvendinimą būtų galima vadinti laikinu;
- (13) su pridėtinės vertės mokesčiu susijusios Reglamento (EB) Nr. 2012/2002 nuostatos turėtų būti suderintos su bendrąja Sąjungos finansavimo politika;
- (14) taip pat turėtų būti patikslinta, kokia apimtimi techninės pagalbos išlaidos galėtų būti priskirtos reikalavimus atitinkantiems veiksmais;
- (15) siekiant neleisti valstybėms naudoti gavėjams iš Fondo paramos uždirbti grynojo pelno, turėtų būti nustatytos sąlygos, kuriomis Fondo lėšomis finansuojami veiksmai gali generuoti pajamas;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (16) tam tikros stichinės nelaimės, pavyzdžiui, *inter alia*, sausra, formuojasi ilgesnį laikotarpį, kol pajuntamas jų poveikis. Turėtų būti numatytos nuostatos, pagal kurias būtų galima naudoti Fondo lėšas taip pat ir tokiais atvejais;
- (17) svarbu užtikrinti, kad reikalavimus atitinkančios valstybės dėtų būtinas pastangas užkirsti kelią stichinėms nelaimėms ir švelninti jų poveikį, be kita ko, visapusiškai įgyvendindamos susijusius Sąjungos teisės aktus dėl nelaimių rizikos prevencijos bei valdymo ir esamo Sąjungos finansavimo naudojimo atitinkamoms investicijoms. Todėl turėtų būti numatytos nuostatos, pagal kurias būtų galima, jei Fondo finansinę paramą dėl anksčiau įvykusios stichinės nelaimės gavusi valstybė narė, kaip galutiniu sprendimu nustatė Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, nesilaikė atitinkamų Sąjungos teisės aktų dėl nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo, pateikus kitą paraišką panašaus pobūdžio stichinės nelaimės atveju, atmesti paraišką arba sumažinti finansinės paramos sumą;
- (18) yra įmanoma, kad valstybėms narėms finansinės paramos stichinės nelaimės atveju reikia greičiau, nei įmanoma laikantis įprastinės tvarkos. Todėl reikėtų numatyti galimybę susijusiai valstybei narei paprašius sumokėti avansą, kai tik Komisijai pateikiama paraiška Fondo finansinei paramai gauti. Avansas neturėtų viršyti tam tikros sumos, ir išmokant galutinę finansinės paramos sumą į ją turėtų būti atsižvelgta. Nepagrįstai sumokėtas avanso sumas valstybė narė turėtų grąžinti per nustatytą trumpą laikotarpį. Tuo, kad sumokamas avansas, neturėtų būti daromas poveikis galutinio sprendimo dėl Fondo lėšų teikimo išdavai;
- (19) iki finansinės paramos išmokėjimo įvykdytiną administracinę procedūrą turėtų būti kuo paprastesnės ir greitesnės. Todėl valstybėms narėms skirtos išsamios Fondo finansinės paramos įgyvendinimo nuostatos turėtų būti įtrauktos į įgyvendinimo aktus dėl tokios finansinės paramos suteikimo. Tačiau su valstybėmis naudos gavėjomis, kurios dar nėra valstybės narės, dėl teisinių priežasčių turėtų būti sudaryti atskiri įgyvendinimo susitarimai;
- (20) Komisija turėtų pateikti gaires, kad padėtų valstybėms narėms susiorientuoti, kaip užsitikrinti veiksmingą prieigą prie Fondo ir efektyviai naudotis jo lėšomis ir kaip paprasčiausiu būdu teikti paraiškas dėl paramos iš Fondo;
- (21) reikėtų atsižvelgti į Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 padarytus pasidalijamojo ir netiesioginio valdymo pakeitimus, įskaitant specialiuosius atskaitomybės reikalavimus. Atskaitomybės prievolė turėtų atspindėti trumpą Fondo veiksmų įgyvendinimo laikotarpį. Už Sąjungos lėšų valdymą ir kontrolę atsakingų institucijų skyrimo procedūrose turėtų būti atsižvelgiama į šios priemonės pobūdį, dėl jų neturėtų būti uždelsiamas Fondo finansinės paramos mokėjimas. Todėl būtina nukrypti nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012;
- (22) turėtų būti nustatytos priemonės, kad būtų išvengta dvigubo Fondo lėšomis finansuojamų veiksmų finansavimo kitomis Sąjungos finansinėmis priemonėmis ar tarptautinėmis teisinėmis priemonėmis, susijusiomis su konkrečios žalos atlyginimu;
- (23) turėtų būti sudarytos kuo paprastesnės sąlygos šalių išlaidoms iš Fondo finansinės paramos deklaruoti. Todėl visu finansinės paramos įgyvendinimo laikotarpiu euro zonai nepriklausančių šalių atveju turėtų būti taikomas vienodas valiutos kursas;
- (24) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 2012/2002 įgyvendinimo sąlygas, tam, kad Komisija galėtų nuspręsti dėl konkrečios finansinės Fondo paramos ar avanso išmokėjimo iš Fondo lėšų reikalavimus atitinkančiai valstybei, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai;
- (25) Reglamente (EB) Nr. 2012/2002 nustatytos Sąjungos finansinių interesų apsaugą reglamentuojančios nuostatos turėtų būti konkretesnės, kad būtų aiškiai nustatytos pažeidimų prevencijos, jų nustatymo ir tyrimo, lėšų, kurios buvo prarastos, nepagrįstai išmokėtos ar neteisingai panaudotos, išieškojimo priemonės;

- (26) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti Sąjungos masto solidarumo veiksmus stichinės nelaimės ištiktoms valstybėms remti, valstybės narės *ad hoc* priemonėmis negali deramai pasiekti, bet taikant sisteminių, reguliarių ir nešališką metodą finansinei paramai suteikti, dalyvaujant visoms valstybėms narėms pagal jų pajėgumus, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (27) todėl Reglamentas (EB) Nr. 2012/2002 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 2012/2002 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

1. Valstybės narės arba valstybės, dalyvaujančios stojimo derybose su Sąjunga (toliau – reikalavimus atitinkanti valstybė), prašymu parama iš Fondo gali būti teikiama tada, kai viename ar daugiau tos reikalavimus atitinkančios valstybės regionų kyla sunkių padarinių gyvenimo sąlygoms, natūraliai aplinkai ar ekonomikai dėl tos pačios reikalavimus atitinkančios valstybės arba kaimyninės reikalavimus atitinkančios valstybės teritorijoje įvykusios didelės arba regioninės stichinės nelaimės. Dėl tiesioginių stichinės nelaimės pasekmių padaryta tiesioginė žala laikoma tos stichinės nelaimės padarytos žalos dalimi.

2. Šiame reglamente didelė stichinė nelaimė reiškia bet kurią stichinę nelaimę, dėl kurios reikalavimus atitinkančioje valstybėje padaryta tiesioginė žala vertinama daugiau nei 3 000 000 000 EUR 2011 m. kainomis arba daugiau nei 0,6 % jos BNP.

3. Šiame reglamente regioninė stichinė nelaimė reiškia bet kurią stichinę nelaimę, dėl kurios reikalavimus atitinkančios valstybės NUTS 2 lygmens regione padaryta tiesioginė žala viršija 1,5 % to regiono bendrojo vidaus produkto (BVP).

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai atitinkamas regionas, kuriame įvyko gaivalinė nelaimė, yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje, regioninė stichinė nelaimė reiškia bet kurią stichinę nelaimę, kurios padaryta tiesioginė žala viršija 1 % to regiono BVP.

Jei stichinė nelaimė susijusi su keliais NUTS 2 lygmens regionais, ribinė vertė taikoma tų regionų BVP svertiniam vidurkiui, apskaičiavus pagal visos žalos dalį kiekviename regione.

4. Parama iš Fondo taip pat gali būti teikiama reikalavimus atitinkančioje valstybėje ištikusios bet kurios stichinės nelaimės atveju, jei ta nelaimė taip pat yra didelė stichinė nelaimė, ištikusi kaimyninėje reikalavimus atitinkančioje valstybėje.

5. Šiame straipsnyje naudojami Eurostato pateikti suderinti statistiniai duomenys.“;

2. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Pagalba teikiama Fondo išmokamos finansinės paramos forma. Kiekvienos stichinės nelaimės atveju reikalavimus atitinkančiai valstybei finansinė parama skiriama vieną kartą.

2. Fondo tikslas – papildyti atitinkamų valstybių pastangas ir padengti dalį jų viešųjų išlaidų, kad reikalavimus atitinkanti valstybė galėtų atlikti, atsižvelgiant į stichinės nelaimės pobūdį, tokius svarbiausius gelbėjimo ir atstatymo veiksmus:

- a) energijos, vandens ir nuotekų, telekomunikacijų, transporto, sveikatos ir švietimo infrastruktūros ir įrenginių veikimo atkūrimas;
- b) laikino apgyvendinimo ir finansavimo gelbėjimo tarnyboms skyrimas, kad būtų patenkinti nukentėjusių gyventojų poreikiai;
- c) prevencinės infrastruktūros saugumo užtikrinimas ir kultūros paveldo apsaugos priemonės;
- d) nelaimės ištiktų vietovių, įskaitant gamtos zonas, valymas, prireikus laikantis ekosistemomis grindžiamų metodų, taip pat nedelsiamas nukentėjusių gamtinių zonų atkūrimas siekiant išvengti betarpiško dirvožemio erozijos poveikio.

A punkte „veikimo atkūrimas“ reiškia iki stichinės nelaimės buvusios infrastruktūros ir įrenginių būklės atkūrimą. Kai iki stichinės nelaimės buvusios būklės atkurti nėra įmanoma dėl teisinių priežasčių arba tai ekonomiškai netikslinga, arba kai valstybė naudos gavėja nusprendžia perkelti nukentėjusių infrastruktūrą ar įrenginius arba patobulinti jų funkcionalumą tam, kad padidintų jų pajėgumą atlaikyti būsimas nelaimes, Fondas gali prisidėti prie atkūrimo sąnaudų tik neviršydamas jų grąžinimo į *status quo ante* sąnaudų sąmatos.

Sąnaudas, viršijančias antroje pastraipoje nurodytą sąnaudų lygį, finansuoja valstybė naudos gavėja savo lėšomis arba, jei įmanoma, kitų Sąjungos fondų lėšomis.

B punkte „laikinas apgyvendinimas“ reiškia apgyvendinimą tokiam laikotarpiui, kuris yra reikalingas, kad nukentėję gyventojai galėtų grįžti į savo namus po tvarkymo ar rekonstrukcijos darbų.

3. Fondo išmokos turi būti naudojamos tik nedraudžiamai žalai atlyginti skirtoms priemonėms finansuoti ir yra grąžinamos, jei žalos atlyginimo sąnaudas, remiantis 8 straipsnio 4 dalimi, vėliau padengia trečioji šalis.“;

b) papildomai įrašomos šios dalys:

„4. Pridėtinės vertės mokestis (PVM) nėra reikalavimus atitinkančių veiksmų išlaidos, išskyrus atvejus, kai jis pagal nacionalinius PVM teisės aktus yra nesusigrąžinamas.

5. Valdymui, stebėsenai, informacijai ir ryšiams, skundų sprendimui, kontrolei ir auditui skirta techninė parama nėra tinkama finansuoti Fondo lėšomis.

Su 2 dalyje nurodytų veiksmų parengimu ir įgyvendinimu susijusios sąnaudos, įskaitant sąnaudas būtinoms techninių ekspertų paslaugoms, atitinka reikalavimus kaip dalis projekto sąnaudų.

6. Jei iš 2 dalyje nurodytų veiksmų, kuriems skiriama Fondo finansinės parama, yra gaunamos pajamos, bendra Fondo finansinė parama neviršija atitinkamos valstybės naudos gavėjos patirtų visų grynujų gelbėjimo ir atstatymo veiksmų sąnaudų. Valstybė naudos gavėja į Fondo finansinės paramos įgyvendinimo ataskaitą pagal 8 straipsnio 3 dalį įtraukia tam skirtą suvestinę.

7. Kiekvienų metų spalio 1 d. Fonde turi būti likęs bent ketvirtadalis metinės sumos, kad būtų galima patenkinti iki metų pabaigos atsirandančius poreikius.“;

3. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Iškart, kai tik įmanoma, bet ne vėliau kaip per dvyliką savaičių po pirmosios stichinės nelaimės padarytos žalos, reikalavimus atitinkančios valstybės atsakingos nacionalinės valdžios institucijos gali pateikti Komisijai paraišką Fondo finansinei paramai gauti, pateikdama visą turimą informaciją bent apie:

a) bendrą tiesioginę stichinės nelaimės padarytą žalą ir jos poveikį gyventojams, ekonomikai ir susijusiai aplinkai;

b) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų operacijų apskaičiuotas sąnaudas;

c) visus kitus Sąjungos finansavimo šaltinius;

d) visus kitus nacionalinio ar tarptautinio finansavimo šaltinius, įskaitant valstybinio bei privataus draudimo apsaugą, galinčius prisidėti prie žalos atlyginimo sąnaudų;

e) nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo srities Sąjungos teisės aktų įgyvendinimo, susijusio su stichinės nelaimės pobūdžiu, trumpą aprašymą.“;

b) įrašomos šios dalys:

„1a. Pagrįstais atvejais atsakingos nacionalinės valdžios institucijos po galutinio termino, nurodyto 1 dalyje, gali pateikti papildomos informacijos, kad užbaigtų arba atnaujintų savo paraišką.

1b. Komisija parengia gaires, kaip veiksmingai naudotis Fondu ir kaip jį efektyviai įgyvendinti. Gairės parengiamos iki 2014 m. rugsėjo 30 d. ir jose pateikiama išsami informacija apie paraiškos rengimo procedūras, įskaitant reikalavimus dėl Komisijai pateiktinos informacijos. Gairės paskelbiamos viešai atitinkamų Komisijos generalinių direktoratų interneto svetainėse, o Komisija užtikrina, kad informacija apie jas būtų paskleista plačiau reikalavimus atitinkančioms valstybėms.

1c. Palaipsniui besiformuojančios stichinės nelaimės atveju 1 dalyje nurodytas laikotarpis prasideda nuo dienos, kurią reikalavimus atitinkančios valstybės valdžios institucijos pirmą kartą ėmėsi oficialių veiksmų stichinės nelaimės poveikiui šalinti arba nuo dienos, kurią jos paskelbė nepaprastąją padėtį.“;

c) 2–5 dalys pakeičiamos taip:

„2. Remdamasi 1 dalyje nurodyta informacija ir visais paaiškinimais, kuriuos turi pateikti reikalavimus atitinkanti valstybė, Komisija įvertina, ar tenkinamos paramos iš Fondo teikimo sąlygos, ir kuo greičiau bei ne vėliau kaip per šešias savaites nuo paraiškos gavimo dienos, skaičiuojant nuo užbaigtos paraiškos gavimo dienos ir neįskaičiuojant vertimui reikalingo laiko, nusprendžia dėl galimos Fondo finansinės paramos sumos, atsižvelgdama į turimus finansinius išteklius.

Jei, remdamasi paraiška, gauta po 2014 m. birželio 28 d. ir susijusia su stichine nelaime, patenkančia į šio reglamento taikymo sritį, Komisija nusprendžia skirti finansinę paramą iš Fondo, ji gali atmesti kitą paraišką finansinei paramai gauti, susijusią su tokio pat pobūdžio stichine nelaime, arba sumažinti suteiktiną sumą, jeigu valstybės narės atžvilgiu vykdoma pažeidimo tyrimo procedūra ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra priėmęs galutinį sprendimą, kad atitinkama valstybė narė neįgyvendino Sąjungos teisės aktų dėl nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo, tiesiogiai sietiną su patirtos stichinės nelaimės pobūdžiu.

Visas paraiškas Fondo finansinei paramai gauti Komisija svarsto nešališkai.

3. Padariusi išvadą, kad Fondo finansinės paramos suteikimo sąlygos yra tenkinamos, Komisija nedelsdama Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymus, būtinus teikti paramą iš Fondo ir leisti paskirti atitinkamus asignavimus. Tuose pasiūlymuose pateikiama:

- a) visa turima informacija, kaip nurodyta 1 dalyje;
- b) visa kita Komisijos turima svarbi informacija;
- c) įrodymai, kad tenkinamos 2 straipsnyje numatytos sąlygos; ir
- d) siūlomų sumų pagrindimas.

Sprendimą dėl paramos iš Fondo teikimo bendrai priima Europos Parlamentas ir Taryba kuo skubiau po to, kai Komisija pateikia pasiūlymą.

Tiek Komisija, tiek Europos Parlamentas ir Taryba stengiasi užtikrinti, kad paramos iš Fondo teikimas užtruktų kuo trumpiau.

4. Kai Europos Parlamentas ir Taryba paskiria asignavimus, Komisija įgyvendinimo aktu priima sprendimą suteikti Fondo finansinę paramą ir valstybei naudos gavėjai nedelsdama sumoka visą tos finansinės paramos sumą. Jei pagal 4a straipsnį sumokėtas avansas, sumokama tik likutinė suma.

5. Laikotarpis, kuriuo patirtos išlaidos laikomos atitinkančiomis reikalavimus, pradedamas skaičiuoti nuo 1 dalyje nurodytos pirmosios žalos atsiradimo dienos. Palaipsniui besiformuojančios stichinės nelaimės atveju laikotarpis, kuriuo patirtos išlaidos laikomos atitinkančiomis reikalavimus, pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kurią reikalavimus atitinkančios valstybės valdžios institucijos pirmą kartą ėmėsi veiksmų arba nuo 1c dalyje nurodytos dienos, kurią jos paskelbė nepaprastąją padėtį.“;

4. Įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

1. Valstybė narė, pateikdama Komisijai paraišką Fondo finansinei paramai gauti, gali prašyti sumokėti avansą. Komisija preliminariai įvertina, ar paraiška atitinka 4 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas ir patikrina, ar yra biudžeto išteklių. Jei minėtos sąlygos įvykdytos ir esama pakankamai išteklių, Komisija įgyvendinimo aktu gali priimti sprendimą, kuriuo leidžiama sumokėti avansą, ir gali jį nedelsdama sumokėti, prieš priimdama 4 straipsnio 4 dalyje nurodytą sprendimą. Tuo, kad sumokamas avansas, nedaromas poveikis galutiniam sprendimui dėl paramos iš Fondo teikimo.

2. Avanso suma neviršija 10 % numatytos finansinės paramos sumos ir bet kuriuo atveju neviršija 30 000 000 EUR. Nustačiusi galutinę finansinės paramos sumą, Komisija, prieš sumokėdama likutinę finansinės paramos sumą, atsižvelgia į avanso sumą. Komisija susigrąžina nepagristai sumokėtus avansus.

3. Visos Sąjungos bendrajam biudžetui grąžintinos sumos sumokamos anksčiau nei sueina mokėjimo terminas, nurodytas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (*) 78 straipsnį parengtame vykdomajame rašte sumoms išieškoti. Mokėjimo terminas yra paskutinė kito mėnesio diena praėjus vienam mėnesiui po to, kai išduotas vykdomasis raštas.

4. Priimdama Sąjungos konkrečių finansinių metų bendrojo biudžeto projektą, Komisija, kai būtina norint užtikrinti, kad biudžeto ištekliai būtų gauti laiku, pasiūlo Europos Parlamentui ir Tarybai suteikti paramos iš Fondo sumą, neviršijančią 50 000 000 EUR, avansams mokėti ir pasiūlo į Sąjungos bendrąjį biudžetą įtraukti atitinkamus asignavimus.

Patvirtinant šias biudžetines priemones, turi būti laikomasi Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 (**) 10 straipsnio 1 dalyje nurodytos viršutinės ribos.

(*) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

(**) 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).“;

5. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Pagal 4 straipsnio 4 dalį priimto įgyvendinimo akto priede pateikiamos išsamios Fondo finansinės paramos įgyvendinimo nuostatos.

Tose nuostatose visų pirma apibūdinama veiksmų, kurie turi būti finansuojami Fondo lėšomis remiantis reikalavimus finansavimui gauti atitinkančios valstybės pasiūlymu, rūšis ir vieta.

2. Prieš sumokėdama Fondo finansinę paramą reikalavimus atitinkančiai valstybei, kuri nėra valstybė narė, Komisija su ta valstybe sudaro įgaliojimo susitarimą, kuriame nustatomos 1 dalyje nurodytos Fondo finansinės paramos įgyvendinimo išsamios nuostatos pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ir Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) Nr. 1268/2012 (*), taip pat pareigos, susijusios su stichinių nelaimių rizikos prevencija ir valdymu.

3. Valstybė naudos gavėja yra atsakinga už atskirų veiksmų atranką ir Fondo finansinės paramos įgyvendinimą pagal šį reglamentą, ypač jo 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, 4 straipsnio 4 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą ir, atitinkamai atvejais, šio straipsnio 2 dalyje nurodytą įgaliojimo susitarimą.

4. Fondo finansinė parama valstybei narei įgyvendinama pasidalijamojo valdymo būdu pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012. Fondo finansinė parama reikalavimus atitinkančiai valstybei, kuri nėra valstybė narė, įgyvendinama netiesioginio valdymo būdu pagal tą reglamentą.

5. Nedarant poveikio Komisijos atsakomybei už Sąjungos bendrojo biudžeto vykdymą, valstybės naudos gavėjos prisiima atsakomybę už Fondo remiamų veiksmų valdymą ir finansinę kontrolę. Be kitų priemonių, jos imasi šių priemonių:

a) įsitikina, kad valdymo ir kontrolės priemonės yra sukurtos ir įgyvendinamos taip, kad būtų užtikrintas efektyvus ir teisingas Sąjungos lėšų naudojimas laikantis patikimo finansų valdymo principų;

b) įsitikina, kad finansuoti veiksmai buvo tinkamai atlikti;

c) užtikrina, kad finansuotos išlaidos yra pagrįstos dokumentais, kuriuos įmanoma patikrinti, ir yra teisingos bei tvarkingos;

d) užkerta kelią pažeidimams, nustato ir ištaiso juos, susigražina nepagrįstai išmokėtas sumas, o prireikus – uždelstų mokėjimų palūkanas. Jos apie visus tokius pažeidimus praneša Komisijai ir nuolat informuoja ją apie administracinio ir teisinio nagrinėjimo eigą.

6. Valstybės naudos gavėjos paskiria įstaigas, atsakingas už Fondo remiamos veiklos valdymą ir kontrolę pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 ir 60 straipsnius. Paskirdamos tas įstaigas, jos atsižvelgia į kriterijus, susijusius su vidaus aplinka, kontrolės veikla, informacijos teikimu ir ryšiais, taip pat stebėseną. Valstybės narės gali paskirti įstaigas, kurios jau yra paskirtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013 (**).

Pateikdamos Komisijai šio reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą ataskaitą ir suvestinę, tos paskirtosios įstaigos pateikia Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalyje arba 60 straipsnio 5 dalyje nustatytą informaciją apie visą įgyvendinimo laikotarpį.

7. Nustačius pažeidimą, valstybė naudos gavėja atlieka reikalingas finansines pataisas. Valstybės naudos gavėjos daromomis pataisomis panaikinama visa Fondo finansinė parama arba jos dalis. Valstybė naudos gavėja susigražina visas sumas, kurios buvo prarastos dėl nustatyto pažeidimo.

8. Nedarant poveikio Audito Rūmų įgaliojimams ar patikrinimams, kuriuos valstybė naudos gavėja atlieka pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, Komisija gali atlikti Fondo finansuojamų veiksmų patikrinimus vietoje. Komisija, siekdama gauti visą reikalingą paramą, apie tai praneša valstybei naudos gavėjai. Tokiuose patikrinimuose gali dalyvauti susijusios valstybės narės pareigūnai ar kiti tarnautojai.

9. Valstybė naudos gavėja užtikrina, kad trejus metus po to, kai baigiama teikti Fondo paramą, Komisija ir Audito Rūmai turėtų galimybę susipažinti su visais patirtas išlaidas pagrindžiančiais dokumentais.

(*) 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

(**) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).“;

6. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

1. Valstybė naudos gavėja atsako už Fondo finansinės paramos 3 straipsnyje nurodytiems veiksams koordinavimą su Europos struktūrinių ir investicinių fondų parama, su Europos investicijų banko parama bei pagal kitas Sąjungos finansavimo priemones teikiama parama.

2. Valstybė naudos gavėja užtikrina, kad pagal šį reglamentą padengtos išlaidos nebūtų dengiamos per kitas Sąjungos finansavimo priemones, ypač sanglaudos, žemės ūkio ar žuvininkystės politikos priemones.

3. Žala, atlyginta pagal Sąjungos arba tarptautines priemones dėl tam tikrų rūšių žalos atlyginimo, negali būti laikoma atitinkančiai reikalavimus Fondo paramai tuo pačiu tikslu gauti.“;

7. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Fondo finansuojami veiksmai turi atitikti Sutarties nuostatas ir pagal ją priimtas priemones, Sąjungos politiką ir priemones, taikomas visų pirma tokiose srityse kaip finansinis valdymas, viešieji pirkimai, aplinkos apsauga, stichinių nelaimių rizikos prevencija ir valdymas, prisitaikymas prie klimato kaitos, įskaitant prireikus ekosistemomis grindžiamus metodus, ir pasirengimo narystei pagalbos priemones. Kai taikoma, Fondo finansuojamam veiksmui turi būti padedama siekti Sąjungos tikslų tose srityse.“;

8. 8 ir 9 straipsniai pakeičiami taip:

„8 straipsnis

1. Fondo finansinė parama panaudojama per aštuoniolika mėnesių nuo dienos, kurią Komisija išmokėjo visą paramos sumą. Komisija iš valstybės naudos gavėjos susigrąžina bet kurią iki termino pabaigos nepanaudotą arba, kaip nustatyta, reikalavimus neatitinkančiai veiklai panaudotos finansinės paramos sumos dalį.

2. Valstybės naudos gavėjos stengiasi gauti visą galimą kompensaciją iš trečiųjų šalių.

3. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius po 1 dalyje nurodyto aštuoniolikos mėnesių laikotarpio valstybė naudos gavėja pateikia Fondo finansinės paramos įgyvendinimo ataskaitą ir suvestinę, kurioje pagrindžiamos išlaidos, nurodydama visus kitus atitinkamų veiksmų finansavimo šaltinius, taip pat draudimo išmokas bei iš trečiųjų šalių gautą kompensaciją.

Igyvendinimo ataskaitoje pateikiama išsami informacija apie:

- a) valstybės naudos gavėjos taikytas ar pasiūlytas prevencines priemones siekiant sumažinti būsimą žalą ir išvengti, kiek įmanoma, panašių stichinių nelaimių, įskaitant duomenis apie Sąjungos struktūrinių ir investicinių fondų naudojimą tam tikslui;
- b) nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo srities susijusių Sąjungos teisės aktų įgyvendinimo padėtį;
- c) per stichinę nelaimę įgytą patirtį ir priemones, kurių imtasi ar kurios pasiūlytos siekiant užtikrinti aplinkos apsaugą bei atsparumą klimato kaitai ir stichinėms nelaimėms; ir
- d) visa kita susijusi informacija apie prevencijos ir švelninimo priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į stichinės nelaimės pobūdį.

Prie įgyvendinimo ataskaitos pridėdama laikantis tarptautiniu mastu pripažintų audito standartų parengta nepriklausomos audito įstaigos nuomonė, kurioje patvirtinama, kad išlaidas pagrindžianti suvestinė yra teisinga ir sąžiningai parengta ir kad Fondo finansinė parama yra teisėta ir tvarkinga, kaip nustatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalyje ir 60 straipsnio 5 dalyje.

Pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytai procedūrai Komisija įvykdo Fondo paramos teikimo užbaigimo formalumus.

4. Jeigu žalos ištaisymo sąnaudas vėliau atlygina trečioji šalis, Komisija pareikalauja, kad valstybė naudos gavėja grąžintų atitinkamą Fondo finansinės paramos sumą.

9 straipsnis

Paraiškose Fondo finansinei paramai gauti ir 4 straipsnio 4 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose, taip pat įgaliojimo susitarime, ataskaitose ir visuose kituose susijusiuose dokumentuose sumos išreiškiamos euro.

Išlaidų nacionaline valiuta sumos konvertuojamos į euro taikant valiutų perskaičiavimo kursus, *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje skelbiamus tą dieną, kurią Komisija priima susijusį įgyvendinimo aktą. Jei tą dieną, kurią Komisija priima susijusį įgyvendinimo aktą, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* neskelbiami valiutų perskaičiavimo kursai, valiuta konvertuojama pagal Komisijos nustatytą to laikotarpio vidutinį mėnesio apskaitos kursą. Šis vienintelis valiutos kursas naudojamas visą Fondo finansinės paramos įgyvendinimo laikotarpį ir juo remiamasi rengiant galutinę finansinės paramos įgyvendinimo ataskaitą ir paramos įgyvendinimo bei elementų suvestinę, kaip reikalaujama pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 59 straipsnio 5 dalį arba 60 straipsnio 5 dalį.“;

9. 10 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jeigu remiantis naujais duomenimis įvertinus paaiškėja, kad padaryta žala žymiai mažesnė, valstybė naudos gavėja Komisijai grąžina atitinkamą Fondo finansinės paramos sumą.“;

10. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

1. Komisija atitinkamomis priemonėmis užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus būtų apsaugoti Sąjungos finansiniai interesai ir tuo tikslu taikomos sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veikos prevencijos priemonės, atliekamos veiksmingos patikros, o nustatčius pažeidimų susigrąžinamos nepagrįstai išmokėtos sumos ir prireikus taikomos veiksmingos ir proporcingos atgrasomosios administracinės ir finansinės sankcijos.
2. Komisija arba jos atstovai ir Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų naudos gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, dokumentų auditą ir auditą vietoje.
3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir patikrinimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 (*) ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 (**) nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su susitarimu dėl Sąjungos finansavimo.
4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, įgyvendinant šį reglamentą sudarytuose įgaliojimo susitarimuose su trečiosiomis šalimis, Fondo finansinės paramos skyrimo sutartyse ir sprendimuose turi būti numatytos nuostatos, kuriomis Komisija, Europos Audito Rūmai ir OLAF aiškiai įgaliojami atlikti tokius auditus ir tyrimus pagal atitinkamas savo kompetencijos sritis.

(*) 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

(**) 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).“;

11. 13 ir 14 straipsniai išbraukiami.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 662/2014**2014 m. gegužės 15 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 525/2013, kiek tai susiję su Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo techniniu įgyvendinimu****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2012 m. gruodžio 8 d. aštuntojoje sesijoje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (toliau - JTBBBB) Šalių konferencijoje, laikomoje Kioto protokolo Šalių susirinkimu, priimtas Dohos pakeitimas, kuriuo nustatytas Kioto protokolo antrasis įsipareigojimų laikotarpis, kuris prasideda 2013 m. sausio 1 d. ir baigiasi 2020 m. gruodžio 31 d. (toliau – Dohos pakeitimas);
- (2) Kioto protokolo 4 straipsnyje numatyta galimybė Šalims drauge vykdyti jų įsipareigojimus pagal Kioto protokolo 3 straipsnį. Dohos pakeitimo priėmimo metu Sąjunga bei jos valstybės narės kartu su Kroatija ir Islandija nurodė, kad Sąjungos, jos valstybių narių, Kroatijos ir Islandijos kiekybiniai įsipareigojimai riboti ir mažinti išmetamų teršalų kiekį Kioto protokolo antruoju įsipareigojimų laikotarpiu grindžiami susitarimu, kad jie bus vykdomi drauge pagal Kioto protokolo 4 straipsnį. Tas pareiškimas nurodytas Konferencijos ataskaitoje ir jį 2012 m. gruodžio 17 d. patvirtino Taryba;
- (3) pagal Kioto protokolą Šalys, kurios susitaria drauge vykdyti įsipareigojimus pagal Kioto protokolo 3 straipsnį, turi tame susitarime nurodyti kiekvienai iš jų paskirtą atitinkamą išmetamų teršalų kiekį. Pagal Kioto protokolą susitarimo drauge vykdyti įsipareigojimus šalys priėmimo dokumentų deponavimo dieną turi JTBBBB sekretoriui pateikti to susitarimo sąlygas;
- (4) siekiant sudaryti Dohos pakeitimą ir įgyvendinti susijusius JTBBBB Šalių konferencijos, kuri laikoma Kioto protokolo Šalių susirinkimu, sprendimus bei susitarimą drauge vykdyti įsipareigojimus, reikės nustatyti tam tikras taisykles, kad būtų užtikrintas Kioto protokolo antrojo įsipareigojimų laikotarpio techninis įgyvendinimas

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

Sąjungoje, be kita ko, perėjimas nuo pirmojo išipareigojimų laikotarpio prie antrojo išipareigojimų laikotarpio, kad būtų sudarytos sąlygos veiksmingai taikyti susitarimą drauge vykdyti išipareigojimus ir būtų užtikrintas jo suderinimas su Sąjungos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (toliau - ES ATLPS), nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 406/2009/EB ⁽²⁾;

- (5) Kioto protokolo pirmuoju išipareigojimų laikotarpiu tarptautiniu mastu sutarti išmetamųjų teršalų ir vienetų apskaitos bei tvarkymo reikalavimai, taip pat bendras Sąjungos ir jos valstybių narių išipareigojimų vykdymas buvo įgyvendinti pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 280/2004/EB ⁽³⁾, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2216/2004 ⁽⁴⁾ bei Komisijos reglamentą Nr. (ES) 920/2010 ⁽⁵⁾. Reglamentai (EB) Nr. 2216/2004 ir (ES) Nr. 920/2010 pakeisti Komisijos reglamentu (ES) Nr. 389/2013 ⁽⁶⁾, į kurį įtrauktos vienetų tvarkymo nuostatos, susijusios su ES ATLPS ir Sprendimo Nr. 406/2009/EB įgyvendinimu bei pagal juos vykdoma veikla. Neseniai priimtame Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 525/2013 ⁽⁷⁾, kuriuo panaikintas ir pakeistas Sprendimas Nr. 280/2004/EB, nėra teisinio pagrindo, kad Komisija galėtų priimti būtinas Kioto protokolo antrojo išipareigojimų laikotarpio techninio įgyvendinimo taisyklės laikantis Dohos pakeitimo sąlygų, Šalių konferencijos, kuri laikoma Kioto protokolo JTBBKKK šalių susirinkimu, sprendimų ir susitarimo drauge vykdyti išipareigojimus;
- (6) jeigu valstybė narė yra labai nepalankioje padėtyje dėl konkrečių ir išimtinių aplinkybių, įskaitant apskaitos nenuoseklumą derinant Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą su taisyklėmis, dėl kurių susitarta pagal Kioto protokolą, nedarant poveikio valstybės narės išipareigojimų pagal Sprendimą Nr. 406/2009/EB vykdymui, Komisija, atsižvelgdama į turimų vienetų skaičių Kioto protokolo antrojo išipareigojimų laikotarpio pabaigoje, turėtų priimti priemones padėčiai ištaisyti perkeltant Sąjungos registre turimus patvirtintus išmetamųjų teršalų mažinimo vienetus (toliau - PTMV), išmetamųjų teršalų mažinimo vienetus (toliau - TMV) ar nustatytosios šiltnamio efektą sukeliančių dujų normos vienetus (toliau - NNV) į tos valstybės narės registrą;
- (7) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (ES) Nr. 525/2013 10 straipsnio 7 dalies įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁸⁾;
- (8) JTBBKKK Šalių konferencijos, kuri tuo pačiu yra ir Kioto protokolo Šalių susirinkimas, sprendimu 1/CMP.8 (toliau - Sprendimas 1/CMP.8) iš dalies pakeistos taisyklės, pagal kurias nustatoma, ar įvykdyti dalyvavimo lanksčiuosiuose mechanizmuose Kioto protokolo antruoju išipareigojimų laikotarpiu reikalavimai. Jame taip pat nustatytos pirmojo išipareigojimo laikotarpio vienetų perkėlimo į antrąjį išipareigojimų laikotarpį apribojimai ir į jį įtrauktas reikalavimas, kad kiekviena Šalis sukurtų ankstesnio laikotarpio pertekliaus rezervą sąskaitą. Be to, tame sprendime numatyta, kad turi būti sumokėtas mokestis, kuris sudaro 2 % pajamų, gautų pirmą kartą atlikus NNV tarptautinį perdavimą ir už bendrai įgyvendinamus projektus išduodant TMV, nedelsiant po to, kai prieš tai Šalių turėti NNV arba teršalų šalinimo vienetai (toliau - TŠV) konvertuojami į TMV. Dėl kitų Kioto protokolo antrojo išipareigojimų laikotarpio įgyvendinimo taisyklių šiuo metu vyksta derybos;

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti išipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas (OL L 140, 2009 6 5, p. 136).

⁽³⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 280/2004/EB dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos Bendrijoje monitoringo mechanizmo ir Kioto protokolo įgyvendinimo (OL L 49, 2004 2 19, p. 1).

⁽⁴⁾ 2004 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2216/2004 dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos sutinkamai su 2003/87/EB Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ir 280/2004/EB Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu (OL L 386, 2004 12 29, p. 1).

⁽⁵⁾ 2010 m. spalio 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 920/2010, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 280/2004/EB nustatomas Sąjungos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos laikotarpis, kuris baigiasi 2012 m. gruodžio 31 d., Sąjungos registras (OL L 270, 2010 10 14, p. 1).

⁽⁶⁾ 2013 m. gegužės 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 389/2013, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimus Nr. 280/2004/EB ir Nr. 406/2009/EB įsteigiamas Sąjungos registras ir panaikinami Komisijos reglamentai (ES) Nr. 920/2010 ir Nr. 1193/2011 (OL L 122, 2013 5 3, p. 1).

⁽⁷⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

⁽⁸⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (9) deleguotuosiuose aktuose, kurie turi būti priimti pagal šį reglamentą, Komisija turėtų numatyti tarpuskaitą Kioto protokolo antrojo išsipareigojimų laikotarpio pabaigoje, pagal kurią po visų metinės išmetamųjų teršalų kvotos grynųjų perdavimų pagal Sprendimą Nr. 406/2009/EB ir visų apyvartinių taršos leidimų grynųjų perdavimų su trečiosiomis šalimis, dalyvaujančiomis ES ATLPS, kurios nėra susitarimo su Sąjunga bei jos valstybėmis narėmis drauge įgyvendinti išsipareigojimus šalys, perkeliama atitinkamas NNV skaičius;
- (10) kitoje klimato kaitos konferencijoje, kuri vyks 2014 m. gruodžio mėn. Limoje, turėtų būti priimtos atitinkamos išmetamųjų teršalų apskaitą ir pažangą įgyvendinant išsipareigojimus reglamentuojančios tarptautinės taisyklės. Sąjunga bei jos valstybės narės turėtų dirbti su trečiosiomis šalimis siekdamas tai užtikrinti;
- (11) pagal Sprendimą 1/CMP.8, kuriame reikalaujama, kad šalys ne vėliau kaip 2014 m. iš naujo peržiūrėtų savo antrojo išsipareigojimų laikotarpio išsipareigojimus, galėtų būti apsvarstyta galimybė atšaukti tam tikrą kiekį NNV, PTMV ir TMV siekiant padidinti jų išsipareigojimų mastą;
- (12) siekiant nustatyti nuoseklias taisykles, kuriomis būtų užtikrintas Kioto protokolo antrojo išsipareigojimų laikotarpio techninis įgyvendinimas Sąjungoje, įskaitant perėjimą nuo pirmojo išsipareigojimų laikotarpio prie antrojo išsipareigojimų laikotarpio, sudarytos sąlygos veiksmingai drauge vykdyti Sąjungos, jos valstybių narių ir Islandijos antrojo išsipareigojimų laikotarpio išsipareigojimus ir užtikrintas suderinimas su ES ATLPS veikimu ir Sprendimu Nr. 406/2009/EB, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai nuo Dohos pakeitimo sudarymo Sąjungos vardu dienos iki papildomo laikotarpio išsipareigojimams pagal Kioto protokolo antrąjį išsipareigojimų laikotarpį įgyvendinti pabaigos turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai, taip pat užtikrinti jų atitiktį tarptautiniu mastu sutartiems apskaitos reikalavimams, Sąjungos, jos valstybių narių ir trečiųjų šalių pagal Kioto protokolo 3 ir 4 straipsnius sudarytam susitarimui drauge vykdyti išsipareigojimus ir atitinkamiems Sąjungos teisės aktams;
- (13) 2012 m. kovo 9 d. Tarybos išvadose nurodyta, kad Sąjungos kiekiais nustatytas išsipareigojimas riboti ir mažinti išmetamuosius teršalus antruoju išsipareigojimų laikotarpiu nustatytas remiantis 2013–2020 m. Sąjungos leidžiamu bendru šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu pagal klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinį, taip atspindint vienašališką Sąjungos išsipareigojimą iki 2020 m. šį kiekį sumažinti 20 %, ir todėl patvirtinama, kad laikantis šio požiūrio atskirų valstybių narių išmetamųjų teršalų mažinimo išsipareigojimai neturėtų viršyti jų išsipareigojimų, sutartų Sąjungos teisės aktuose;
- (14) turėtų būti užtikrintas JTBKKK arba Kioto protokolo organų atitinkamais sprendimais dėl TMV ir PTMV perkėlimo iš pirmojo išsipareigojimų laikotarpio į antrąjį nustatytų ribų laikymasis;
- (15) todėl Reglamentas (ES) Nr. 525/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 525/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnyje įterpiami šie punktai:

„13a) išsipareigojimų laikotarpio rezervas arba ILR– rezervas, sukurtas pagal Sprendimo 11/CMP.1 priedą arba kitus atitinkamus JTBKKK ar Kioto protokolo organų sprendimus;

- 13b) ankstesnio laikotarpio pertekliaus rezervas arba ALPR– sąskaita, sukurta pagal JTBKKK Šalių konferencijos, kuri yra ir Kioto protokolo Šalių susirinkimas, sprendimą 1/CMP.8 (toliau – Sprendimas 1/CMP.8) arba kitus atitinkamus JTBKKK ar Kioto protokolo organų sprendimus;
- 13c) susitarimas drauge įgyvendinti išpareigojimus– Sąjungos, jos valstybių narių ir bet kurios trečiosios šalies pagal Kioto protokolo 4 straipsnį sudaryto susitarimo antruoju išpareigojimų laikotarpiu drauge įgyvendinti išpareigojimus pagal Kioto protokolo 3 straipsnį sąlygos;“;

2. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Sąjunga ir valstybės narės, kiekviena savo atitinkamuose registruose, sukurtuose pagal pirmą pastraipą, tvarko savo atitinkamų Kioto protokolo antrajam išpareigojimų laikotarpiui nustatytų vienetų apskaitą ir atlieka pirmoje pastraipoje nurodytus sandorius laikydamosi Sprendimo 1/CMP.8 arba kitų atitinkamų JTBKKK ar Kioto protokolo organų sprendimų ir susitarimo drauge įgyvendinti išpareigojimus. Tuo tikslu Sąjunga ir kiekviena valstybė narė, kiekviena savo atitinkamuose registruose:

- sukuria ir tvarko šalių laikomų vienetų sąskaitas, įskaitant deponuojamąją sąskaitą, ir į tas šalių laikomų vienetų sąskaitas įrašo NNV kiekį, atitinkantį jų atitinkamas nustatytąsias normas Kioto protokolo antruoju išpareigojimų laikotarpiu;
- tvarko savo atitinkamuose registruose laikomų Kioto protokolo antrojo išpareigojimų laikotarpio atitinkamai NNV, TŠV, TMV, PTMV, LPTMV ir IPTMV išdavimo, laikymo, perdavimo, įsigijimo, atšaukimo, nurašymo, pakeitimo arba galiojimo pabaigos pakeitimo apskaitą;
- sukuria ir tvarko išpareigojimų laikotarpio rezervą;
- savo atitinkamuose registruose laikomus NNV, PTMV ir TVM perkelia iš pirmojo Kioto protokolo išpareigojimų laikotarpio į antrąjį ir nustato ankstesnio laikotarpio pertekliaus rezervą bei tvarko ten laikomus NNV;
- tvarko NNV ar TVM perkėlimo apskaitą kaip dalį pajamų, gautų išdavus TMV ir pirmą kartą atlikus tarptautinį NNV perdavimą.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„5. Komisijai taip pat pagal 25 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad naudojantis Sąjungos ir valstybių narių registrais būtų užtikrintas būtinas Kioto protokolo techninis įgyvendinimas pagal Sprendimą 1/CMP.8 ar kitus atitinkamus JTBKKK ar Kioto protokolo organų sprendimus ir susitarimą drauge įgyvendinti išpareigojimus, laikantis 1 dalies.

6. Komisijai taip pat pagal 25 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais užtikrinama, kad:

- po visų metinės išmetamųjų teršalų kvotos grynųjų perdavimų pagal Sprendimą Nr. 406/2009/EB ir visų apyvartinių taršos leidimų grynųjų perdavimų su trečiosiomis šalimis, dalyvaujančiomis Sąjungoje pagal Direktyvą 2003/87/EB sukurtoje prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų leidimais sistemoje, kurios nėra susitarimo drauge įgyvendinti išpareigojimus šalys, atitinkamas NNV skaičius būtų perkeltas atliekant tarpuskaitą Kioto protokolo antrojo išpareigojimų laikotarpio pabaigoje;

- būtų atlikti tie sandoriai, kurie būtini norint suderinti JTBBBB arba Kioto protokolo organų sprendimais dėl TMV ir PTMV perkėlimo iš pirmojo Kioto protokolo išipareigojimų laikotarpio į antrąjį nustatytų ribų taikymą su Direktyvos 2003/87/EB 11a straipsnio įgyvendinimu; tokie sandoriai nedaro poveikio valstybių narių galimybėms toliau perkelti TMV ir PTMV iš pirmojo išipareigojimų laikotarpio į antrąjį kitais tikslais, jeigu neviršijamos TMV ir PTMV perkėlimo iš pirmojo Kioto protokolo išipareigojimų laikotarpio į antrąjį ribos.

7. Kai valstybė narė yra labai nepalankioje padėtyje dėl konkrečių ir išimtinių aplinkybių, įskaitant apskaitos nenuoseklumą derinant Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą su taisyklėmis, dėl kurių susitarta pagal Kioto protokolą, Komisija, atsižvelgdama į turimų vienetų skaičių Kioto protokolo antrojo išipareigojimų laikotarpio pabaigoje, gali priimti priemones padėčiai ištaisyti. Tuo tikslu Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais Sąjungos registre laikomi PTMV, TMV ir NNV perkeliama į tos valstybės narės registrą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Įgaliojimai priimti tuos įgyvendinimo aktus Komisijai suteikiami nuo Dohos pakeitimo sudarymo Sąjungos vardu dienos.

8. Priimdama deleguotuosius aktus pagal 5 ir 6 dalis, Komisija užtikrina atitiktį Direktyvai 2003/87/EB ir Sprendimui 406/2009/EB ir tai, kad būtų nuosekliai įgyvendinami tarptautiniu mastu sutarti apskaitos reikalavimai, optimaliai užtikrinamas skaidrumas ir tikslumas Sąjungai ir valstybėms narėms atliekant NNV, TŠV, TMV, PTMV, LPTMV ir IPTMV apskaitą, kartu kiek įmanoma vengiant administracinės naštos ir išlaidų, įskaitant susijusias su pajamų mokesčiu ir informacinių technologijų plėtojimu bei technine priežiūra. Ypač svarbu, kad Komisija vadovautųsi savo įprasta praktika ir prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus konsultuotųsi su ekspertais, įskaitant valstybių narių ekspertus.“;

3. 11 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kioto protokolo antrojo išipareigojimų laikotarpio pabaigoje Sąjunga ir valstybės narės, laikydamosi Sprendimo 1/CMP.8 ar kitų atitinkamų JTBBBB ar Kioto protokolo organų sprendimų ir susitarimo drauge įgyvendinti išipareigojimus, kiekviena iš savo atitinkamų registru nurašo NNV, TŠV, TMV, PTMV, LPTMV ar IPTMV, atitinkančius išmetamus šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekius, susijusius su šaltiniais ir šalinimu absorbentais, kuriems taikomos jų atitinkamos nustatytosios normos.“;

4. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies pirmas sakiny pakeičiamas taip:

„6 ir 7 straipsniuose bei 10 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 8 d.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. 10 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo Kioto protokolo Dohos pakeitimo sudarymo Sąjungos vardu dienos iki papildomo laikotarpio išipareigojimams pagal Kioto protokolo antrąjį išipareigojimų laikotarpį įgyvendinti pabaigos.“;

5. 26 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. 10 straipsnio 7 dalies atveju, jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/64/ES

2014 m. gegužės 15 d.

kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 64/432/EEB, kiek tai susiję su kompiuterinėmis duomenų bazėmis, esančiomis valstybių narių atliekamos priežiūros dalimi

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 64/432/EEB ⁽³⁾ taikoma Sąjungos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis. Ji numato, kad valstybės narės kompetentinga institucija gali įdiegti priežiūros tinklų sistemą. Tie tinklai apima kompiuterinę duomenų bazę, kurioje turi būti kaupiami bent Direktyvoje 64/432/EEB nustatyti duomenys, įskaitant kiekvieno gyvūno identifikacijos kodą;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾ nustatoma galvijų identifikavimo bei registravimo sistema. Pagal jį paprastai reikalaujama, kad dvi gyvūnui suteiktos oficialios identifikavimo priemonės turėtų tą patį identifikacijos kodą. Vis dėlto pradiniu prisitaikymo prie elektroninių identifikatorių naudojimo kaip oficialios identifikavimo priemonės etapu negalima atmesti galimybės, kad tam tikrais atvejais su gyvūno pirminio identifikacijos kodo konfigūracija susiję techniniai apribojimai galėtų neleisti to kodo atgaminti elektroniniame identifikatoriuje. Tai galėtų atsitikti tuomet, kai esamo gyvūno identifikacijos kodą sudarantys rašmenys būtų tokie, kad to kodo nebūtų galima perkelti į elektroninį formatą. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 numato specialias pereinamojo laikotarpio nukrypti leidžiančias nuostatas, suteikiančias galimybę taip pat tiems gyvūnams taikyti elektroninius identifikatorius, su sąlyga, kad būtų užtikrintas visiškas atsekamumas ir galimybė nustatyti gyvūnų individualią tapatybę, įskaitant ūkį, kuriame jie gimė. Galimybė naudoti tokius elektroninius identifikatorius turėtų atsispindėti Direktyvoje 64/432/EEB nustatytų kompiuterinių duomenų bazių elementų sąrašą;
- (3) siekiant Sąjungos teisės aktų nuoseklumo, elektroninio identifikatoriaus tipas, jei taikomas gyvūnams, taip pat turėtų papildyti Direktyvoje 64/432/EEB nurodytų kompiuterinių duomenų bazių elementų sąrašą;

⁽¹⁾ OL C 43, 2012 2 15, p. 64.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64).

⁽⁴⁾ 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklimą ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

(4) todėl Direktyva 64/432/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 64/432/EEB 14 straipsnio 3 dalies C dalies 1 punktą pakeičiamas taip:

„1. apie kiekvieną gyvūną:

- unikalus identifikacijos kodas arba kodai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1760/2000 (*) 4 straipsnio 1 dalyje, 4b straipsnyje, 4c straipsnio 1 dalyje ir 4d straipsnyje nurodytais atvejais,
- gimimo data,
- lytis,
- veislė arba gyvūno spalva,
- motinos identifikacijos kodas arba, jeigu gyvūnas yra įvežtas iš trečiosios šalies – individualios atpažinties priemonės unikalus identifikacijos kodas, kurį gyvūnui suteikė paskirties valstybė narė pagal Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000,
- ūkio, kuriame gimė gyvūnas, identifikacijos numeris,
- visų ūkių, kuriuose buvo laikomas gyvūnas, identifikacijos numeriai ir visų gyvūno perkėlimų į kitus ūkius datos,
- mirties arba paskerdimo data,
- elektroninio identifikatoriaus tipas, jei taikoma gyvūnui.

(*) 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklavinimą ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1)“.

2 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi. Jos nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

Tas priemonės jos taiko nuo 2019 m. liepos 18 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo metodus nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/68/ES**2014 m. gegužės 15 d.****dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su slėginės įrangos tiekimu rinkai, suderinimo****(nauja redakcija)****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/23/EB ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ nustatomos atitikties vertinimo įstaigų akreditavimo taisyklės, numatoma gaminių rinkos priežiūros ir gaminių iš trečiųjų šalių tikrinimo sistema bei nustatomi bendrieji žymėjimo CE ženklu principai;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 768/2008/EB ⁽⁶⁾ nustatomi bendrieji principai ir orientacinės nuostatos, skirtos taikyti sektorių teisės aktams, siekiant nustatyti nuoseklų teisės aktų peržiūros ar jų naujos redakcijos rengimo pagrindą. Todėl Direktyva 97/23/EB turėtų būti pritaikyta prie to sprendimo;
- (4) ši direktyva taikoma slėginei įrangai ir agregatams, kurie yra nauji Sąjungos rinkai tuo metu, kai jie pateikiami rinkai; tai yra jie yra arba nauja Sąjungoje įsisteigusio gamintojo pagaminta slėginė įranga ar agregatai, arba iš trečiosios valstybės importuota nauja ar padėvėta slėginė įranga ar agregatai;
- (5) ši direktyva turėtų būti taikoma esant visų rūšių tiekimui, įskaitant nuotolinį pardavimą;

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 101.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1997 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/23/EB dėl valstybių narių įstatymų dėl slėginės įrangos suderinimo (OL L 181, 1997 7 9, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. V priedo A dalį.

⁽⁵⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

⁽⁶⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantį Sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

- (6) ši direktyva turėtų būti taikoma slėginei įrangai, kurios didžiausias leidžiamasis slėgis PS yra didesnis nei 0,5 baro. Slėginė įranga, kurios didžiausias leidžiamasis slėgis neviršija 0,5 baro, dėl slėgio nekelia didelės rizikos. Todėl neturėtų būti jokių kliūčių laisvam tokios įrangos judėjimui Sąjungoje;
- (7) ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma agregatams, sudarytiems iš kelių slėginės įrangos dalių, kurios surinktos sudaro integruotą ir veikiantį vienetą. Tie agregatai gali būti paprasti, pavyzdžiui, greitviriai, ir sudėtingi, kaip antai vandens vamzdžių katilai. Jeigu agregato gamintojas agregatą planuoja pateikti rinkai ir jį pradėti eksploatuoti kaip agregatą, o ne kaip atskiras sudedamąsias jo dalis, tas agregatas turėtų atitikti šios direktyvos reikalavimus. Vis dėlto ši direktyva neturėtų būti taikoma slėginės įrangos agregatams, kurie yra surenkami vietoje ir už kuriuos atsako naudotojas, kuris nėra gamintojas; toks yra pramoninių įrenginių atvejis;
- (8) šia direktyva turėtų būti suderintos nacionalinės nuostatos dėl slėgio keliamos rizikos. Kitokio pobūdžio rizikai, kurią gali kelti ši įranga, gali būti taikomos kitos direktyvos dėl tokios rizikos;
- (9) tačiau tam tikrai slėginei įrangai taikomos kitos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 114 straipsniu pagrįstos direktyvos. Kai kurių tų direktyvų nuostatos yra taip pat susijusios su slėgio keliamą riziką. Tos direktyvos laikomos pakankamomis, kad būtų užtikrinta tinkama apsauga, jeigu su tokia įranga susijusio slėgio keliamą riziką yra nedidelė. Todėl tokiai įrangai reikėtų netaikyti šios direktyvos nuostatų;
- (10) tam tikros slėginės įrangos, kuriai dėl tarptautinio transportavimo yra taikomi tarptautiniai susitarimai, atveju nacionalinis transportas ir slėgio keliami pavojai ir rizika yra reglamentuojami tokiais susitarimais pagrįstose Sąjungos direktyvose. Tomis direktyvomis užtikrinama, kad tų susitarimų nuostatos būtų taikomos nacionaliniam transportui, siekiant užtikrinti laisvą pavojingų krovinių judėjimą ir sykiu pagerinti transporto saugą. Tokiai įrangai, kuriai taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES ⁽²⁾, reikėtų netaikyti šios direktyvos nuostatų;
- (11) tam tikrų tipų slėginė įranga, net kai didžiausias leidžiamasis slėgis PS yra didesnis nei 0,5 baro, nekelia jokios didesnės rizikos dėl slėgio ir todėl neturėtų būti trukdoma laisvam tokios įrangos judėjimui Sąjungoje, jeigu ši įranga valstybėje narėje yra teisėtai pagaminta arba pateikta rinkai. Siekiant užtikrinti laisvą tokios įrangos judėjimą, nėra būtina jai taikyti šios direktyvos nuostatų. Todėl tokia įranga turėtų būti aiškiai išbraukta iš šios direktyvos taikymo srities;
- (12) kitai slėginei įrangai, kurios didžiausias leidžiamasis slėgis yra didesnis nei 0,5 baro ir kuri dėl slėgio kelia didelę riziką, tačiau kuriai užtikrinamas laisvas judėjimas ir atitinkamas saugos lygis, reikėtų netaikyti šios direktyvos nuostatų. Vis dėlto tokias išimtis reikėtų nuolat iš naujo peržiūrėti, siekiant nustatyti, ar būtina imtis veiksmų Sąjungos lygiu;
- (13) šios direktyvos taikymo sritis turėtų būti grindžiama bendrąja termino „slėginė įranga“ apibrėžtimi, kad būtų galima atsižvelgti į gaminių technikos raidą;
- (14) siekiant užtikrinti slėginės įrangos saugą būtina laikytis esminių saugos reikalavimų. Šie reikalavimai, kuriuos turi atitikti slėginė įranga, turėtų būti skirstomi į bendruosius ir konkrečiuosius reikalavimus. Visų pirma konkretieji reikalavimai turėtų būti numatyti tam, kad būtų atsižvelgiama į tam tikrų tipų slėginę įrangą. Tam tikrų tipų slėginei įrangai, priskiriamai prie III ir IV kategorijų, turėtų būti taikomas baigiamasis įvertinimas, į kurį įeina baigiamasis patikrinimas ir atsparumo bandymai;

(¹) 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

(²) 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB (OL L 165, 2010 6 30, p. 1).

- (15) valstybėms narėms reikėtų turėti galimybę leisti prekybos mugėse eksponuoti slėginę įrangą, kurios atitiktis šios direktyvos reikalavimams dar nėra užtikrinta. Eksponuojant tokią įrangą, pagal bendrąsias atitinkamos valstybės narės taikomas saugos taisykles reikėtų imtis atitinkamų saugos priemonių, kad būtų užtikrinta žmonių sauga;
- (16) Direktyvoje 97/23/EB slėginė įranga skirstoma į kategorijas pavojaus, kurį ji kelia dėl slėgio, didėjimo tvarka. Slėginėje įrangoje esančios tokiosios medžiagos atitinkamai skirstomos į pavojingas arba nepavojingas pagal Tarybos direktyvą 67/548/EEB ⁽¹⁾. 2015 m. birželio 1 d. Direktyva 67/548/EEB bus panaikinta ir pakeista Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾, kuriuo Sąjungoje įgyvendinama Jungtinėse Tautose tarptautiniu lygiu patvirtinta pasaulinė suderintoji cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistema. Reglamente (EB) Nr. 1272/2008 nustatomos naujos pavojingumo klasės ir kategorijos, kurios tik iš dalies atitinka Direktyvoje 67/548/EEB nustatytas kategorijas. Todėl Direktyvą 97/23/EB reikėtų suderinti su Reglamentu (EB) Nr. 1272/2008, tačiau drauge išlaikyti ta direktyva nustatytą esamą apsaugos lygį;
- (17) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atsakingi už slėginės įrangos ir agregatų atitiktį šios direktyvos reikalavimams jų atitinkamo vaidmens tiekimo grandinėje atžvilgiu, kad būtų užtikrintas aukštas visuomenės interesų, kaip antai žmonių sveikatos ir saugos, naminių gyvūnų ir turto, apsaugos lygis ir sąžininga konkurencija Sąjungos rinkoje;
- (18) visi tiekimo ir platinimo grandinėje veikiantys ekonominės veiklos vykdytojai turėtų imtis tinkamų priemonių siekdami užtikrinti, kad visa jų rinkai tiekiamą slėginę įrangą ir agregatus atitiktų šią direktyvą. Reikia aiškiai ir proporcingai paskirstyti pareigas, kurios atitiktų kiekvieno tiekimo ir platinimo grandinėje dalyvaujančio ekonominės veiklos vykdytojo vaidmenį;
- (19) gamintojas gerai išmano projektavimo ir gamybos procesą, todėl gali geriausiai atlikti atitikties įvertinimo procedūrą. Todėl atitikties vertinimas turėtų išlikti tik gamintojo pareiga;
- (20) tam, kad būtų pagerinti ekonominės veiklos vykdytojų, rinkos priežiūros institucijų ir vartotojų ryšiai, valstybės narės turėtų skatinti ekonominės veiklos vykdytojus papildomai be pašto adreso įtraukti interneto svetainės adresą;
- (21) būtina užtikrinti, kad iš trečiųjų valstybių į Sąjungos rinką patenkanti slėginė įranga ir agregatai atitiktų šios direktyvos reikalavimus, visų pirma, kad gamintojai būtų atlikę tinkamas tos slėginės įrangos ar tų agregatų atitikties vertinimo procedūras. Todėl reikėtų numatyti, kad importuotojai pasirūpintų, jog jų rinkai pateikiama slėginė įranga ar tie agregatai atitiktų šios direktyvos reikalavimus ir kad jie rinkai nepateiktų tokių reikalavimų neatitinkančios arba riziką keliančios slėginės įrangos ar agregatų. Taip pat reikėtų įtvirtinti nuostatą, kad importuotojai užtikrintų, jog buvo atliktos atitikties vertinimo procedūros, ir kad gamintojai paženklino slėginę įrangą ar agregatus ir parengė dokumentus, jog kompetentingos nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti;
- (22) kiekvienas importuotojas, pateikdamas slėginę įrangą ar agregatus rinkai, turėtų ant jų nurodyti savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekių ženklą ir pašto adresą, kuriuo būtų galima į jį kreiptis. Reikėtų numatyti išimtis tais atvejais, kai to negalima padaryti dėl slėginės įrangos ar agregato dydžio ar pobūdžio. Tai apima ir atvejus, kai importuotojas turėtų atidaryti pakuotę, kad galėtų ant slėginės įrangos ar agregato nurodyti savo pavadinimą ir adresą;

⁽¹⁾ 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL 196, 1967 8 16, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantį direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

- (23) platintojas tiekia slėginę įrangą ar agregatus rinkai po to, kai juos rinkai pateikia gamintojas ar importuotojas, ir turėtų deramai pasirūpinti, kad tvarkydamas slėginę įrangą ar agregatus nepadarytų neigiamo poveikio jų atitikčiai šios direktyvos reikalavimams;
- (24) ekonominės veiklos vykdytojas, pateikiantis slėginę įrangą ar agregatus rinkai savo vardu ar su savo prekių ženklų arba pakeičiantis slėginę įrangą ar agregatus taip, kad gali pasikeisti jų atitikties šios direktyvos reikalavimams, turėtų būti laikomas gamintoju ir jam turėtų tekti gamintojo pareigos;
- (25) platintojai ir importuotojai yra glaudžiai susiję su rinka, todėl jie turėtų būti įtraukti į kompetentingų nacionalinių institucijų atliekamą rinkos priežiūros darbą ir būti pasirengę aktyviai jame dalyvauti teikdami toms institucijoms visą reikalingą informaciją apie atitinkamą slėginę įrangą ar agregatą;
- (26) slėginės įrangos ir agregatų atsekamumo visoje tiekimo grandinėje užtikrinimas padeda padaryti rinkos priežiūrą paprastesnę ir veiksmingesnę. Efektyvi atsekamumo sistema palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti ekonominės veiklos vykdytojus, patiekusius rinkai reikalavimų neatitinkančią slėginę įrangą ar agregatus;
- (27) nereikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai, saugodami pagal šią direktyvą reikalaujamą informaciją, skirtą kitiems veiklos vykdytojams identifikuoti, atnaujintų tokią informaciją apie kitus ekonominės veiklos vykdytojus, kurie jiems patiekė slėginę įrangą ar agregatą arba kuriems jie patiekė slėginę įrangą ar agregatą;
- (28) šioje direktyvoje turėtų būti nustatyti tik esminiai saugos reikalavimai. Kad būtų lengviau vertinti atitiktį tiems reikalavimams, būtina numatyti slėginės įrangos ar agregatų, atitinkančių darniuosius standartus, kurie priimami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 ⁽¹⁾, kad būtų nustatytos išsamios techninės tų reikalavimų specifikacijos, atitikties prielaidą, ypač dėl slėginės įrangos ar agregatų projektavimo, gamybos ir bandymo;
- (29) Reglamente (ES) Nr. 1025/2012 numatyta prieštaravimo darniesiems standartams procedūra, kuri taikoma, kai tie standartai ne visiškai atitinka šios direktyvos reikalavimus;
- (30) gaminant slėginę įrangą reikia naudoti saugias medžiagas. Jei nėra darniųjų standartų, reikėtų nustatyti medžiagų, kurias ketinama naudoti pakartotinai, charakteristikas. Šios charakteristikos turėtų būti nustatytos Europos medžiagų patvirtinimo dokumentuose, kuriuos išduoda viena iš specialiai šiam tikslui paskirtų notifikuotųjų įstaigų. Turėtų būti laikoma, kad Europos medžiagų patvirtinimo dokumentų nuostatas atitinkančios medžiagos atitinka esminius šios direktyvos saugos reikalavimus;
- (31) atsižvelgiant į rizikos, kylančios naudojant slėginę įrangą ir agregatus, pobūdį ir siekiant, kad ekonominės veiklos vykdytojai galėtų įrodyti ir kad kompetentingos institucijos galėtų užtikrinti rinkai tiekiamos slėginės įrangos ar agregatų atitikį esminiams saugos reikalavimams, būtina nustatyti atitikties įvertinimo procedūras. Nustatant tas procedūras reikėtų atsižvelgti į pavojaus, kurį kelia slėginė įranga ar agregatas, lygį. Todėl kiekvienai slėginės įrangos kategorijai turėtų būti taikoma tinkama procedūra ar galimybė rinktis iš skirtingų lygiaverčio griežtumo

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

procedūrų. Sprendime Nr. 768/2008/EB nustatyti atitikties įvertinimo procedūrų moduliai, apimantys procedūras nuo nuosaikiausios iki griežčiausios proporcingai galimam susijusios rizikos ir reikiamos saugos lygiui. Siekiant užtikrinti, kad visuose sektoriuose procedūros būtų taikomos nuosekliai, ir siekiant išvengti *ad hoc* variantų, atitikties vertinimo procedūros turėtų būti pasirenkamos iš šių modulių. Tas procedūras pagrįsta papildyti dėl slėginei įrangai būtino tikrinimo pobūdžio;

- (32) valstybės narės turėtų galėti leisti naudotojų inspekcijoms atlikti tam tikras atitikties vertinimo pagal šią direktyvą užduotis. Tuo tikslu šioje direktyvoje reikėtų nustatyti kriterijus, pagal kuriuos valstybės narės suteiktų įgaliojimus naudotojų inspekcijoms;
- (33) reikėtų, kad pagal tam tikras atitikties įvertinimo procedūras notifikuotoji įstaiga arba naudotojų inspekcija galėtų atlikti baigiamąjį slėginės įrangos vertinimą, kurio metu patikrintų ir išbandytų kiekvieną slėginės įrangos vienetą ar agregatą. Kitais atvejais reikėtų pasirūpinti, kad būtų užtikrinta galimybė notifikuotajai įstaigai surengti netikėtus apsilankymus ir taip vykdyti baigiamojo įvertinimo stebėseną;
- (34) gamintojai turėtų parengti ES atitikties deklaraciją ir joje pateikti pagal šią direktyvą reikalaujamą informaciją apie slėginės įrangos ar agregato atitiktį šios direktyvos ir kitų susijusių derinamųjų Sąjungos teisės aktų reikalavimams;
- (35) tam, kad būtų užtikrinta veiksminga prieiga prie informacijos rinkos priežiūros tikslais, tais atvejais, kai slėginei įrangai ar agregatui taikomi keli Sąjungos teisės aktai dėl nuostatų suderinimo, informacija, kurios reikia, kad būtų galima nustatyti visus taikytinus Sąjungos aktus, turėtų būti pateikiama bendroje ES atitikties deklaracijoje. Siekiant sumažinti administracinę naštą ekonominės veiklos vykdytojams, ta bendra ES atitikties deklaracija gali būti byla, sudaryta iš atitinkamų atskirų atitikties deklaracijų;
- (36) norint veiksmingai apsaugoti vartotojus, kitus naudotojus ir trečiąsias šalis, būtina tikrinti atitiktį esminiams saugos reikalavimams;
- (37) paprastai slėginė įranga ir agregatai turėtų būti žymimi CE ženklu. CE ženklas, kuriuo nurodoma slėginės įrangos ar agregatų atitiktis, yra matomas viso proceso, apimančio atitikties vertinimą plačiąja prasme, rezultatas. Bendrieji žymėjimo CE ženklu principai ir jo ryšys su kitais ženklais yra nustatyti Reglamente (EB) Nr. 765/2008. Šioje direktyvoje reikėtų nustatyti žymėjimo CE ženklu taisykles;
- (38) CE ženklų neturėtų būti žymima šioje direktyvoje apibrėžta slėginė įranga, kuri kelia tik nedidelę riziką dėl slėgio ir kuriai dėl to nepagrįsta taikyti sertifikavimo procedūrą;
- (39) pagal šioje direktyvoje nustatytas tam tikras atitikties vertinimo procedūras reikalaujama, kad vertinant atitiktį dalyvautų atitikties vertinimo įstaigos, apie kurias valstybės narės yra pranešusios Komisijai;
- (40) patirtis rodo, kad Direktyvoje 97/23/EB nustatyti kriterijai, kuriuos turi atitikti atitikties vertinimo įstaigos, kad apie jas būtų pranešta Komisijai, nėra pakankami, kad visoje Sąjungoje būtų užtikrintas vienodai aukštas notifikuotųjų įstaigų teikiamų paslaugų lygis. Vis dėlto labai svarbu, kad visos notifikuotosios įstaigos savo funkcijas vykdytų vienodai gerai ir sąžiningos konkurencijos sąlygomis. Todėl atitikties vertinimo įstaigoms, kurios nori būti paskirtos teikti atitikties vertinimo paslaugas, reikia nustatyti privalomus reikalavimus;
- (41) jei atitikties vertinimo įstaiga įrodo atitinkanti darniuosiuose standartuose nustatytus kriterijus, turėtų būti laikoma, kad ji atitinka šioje direktyvoje nustatytus atitinkamus reikalavimus;

- (42) siekiant užtikrinti nuoseklų atitikties vertinimo kokybės lygį, taip pat reikia nustatyti reikalavimus notifikuojančioms institucijoms ir kitoms įstaigoms, dalyvaujančioms vertinant ir pranešant apie atitikties vertinimo įstaigas ir vykdant jų stebėseną;
- (43) šioje direktyvoje nustatytą sistemą turėtų papildyti akreditacijos sistema, numatyta Reglamente (EB) Nr. 765/2008. Kadangi akreditacija yra labai svarbi atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos vertinimo priemonė, reikėtų ją taikyti ir pranešimo tikslais;
- (44) Reglamente (EB) Nr. 765/2008 numatyta skaidrią akreditaciją, kuria užtikrinamas būtinas pasitikėjimo atitikties sertifikatais lygis, nacionalinės institucijos visoje Sąjungoje turėtų laikyti pageidautinu atitikties vertinimo įstaigų techninės kompetencijos įrodymo būdu. Vis dėlto nacionalinės institucijos gali manyti turinčios tam vertinimui atlikti tinkamų priemonių. Tokiais atvejais, siekdamas užtikrinti tinkamą kitų nacionalinių institucijų atlikto vertinimo patikimumo lygį, jos turėtų Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikti reikiamus patvirtinamuosius dokumentus, įrodančius įvertintų atitikties vertinimo įstaigų atitiktį atitinkamiems norminiams reikalavimams;
- (45) dažnai atitikties vertinimo įstaigos dalį savo veiklos, susijusios su atitikties vertinimu, paveda atlikti subrangovams arba joms pavaldžioms įstaigoms. Siekiant užtikrinti reikiamą Sąjungos rinkai pateikiamų slėginės įrangos ar agregatų apsaugos lygį, labai svarbu, kad subrangovai ir pavaldžios įstaigos atitiktų tuos pačius atitikties vertinimo užduočių atlikimo reikalavimus, kurie yra taikomi notifikuotoms įstaigoms. Todėl svarbu, kad vertinant įstaigų, siekiančių būti notifikuotomis atitikties vertinimo įstaigomis, kompetenciją ir veiklos rezultatus ir atliekant jau notifikuotų įstaigų stebėseną taip pat būtų vertinama subrangovų ir pavaldžių įstaigų veikla ir atliekama šios veiklos stebėseną;
- (46) būtina pasirūpinti, kad pranešimo procedūra būtų veiksmingesnė ir skaidresnė ir visų pirma pritaikyti ją prie naujų technologijų, kad ją būtų galima atlikti internetu;
- (47) atitikties vertinimo įstaigos gali teikti paslaugas visoje Sąjungoje, todėl tikslinga suteikti valstybėms narėms ir Komisijai galimybę pareikšti prieštaravimą dėl notifikuotosios įstaigos. Todėl svarbu nustatyti laikotarpį, per kurį būtų galima išnagrinėti visus abejonių ar susirūpinimą dėl atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos keliančius klausimus prieš šioms įstaigoms pradėdant veikti kaip notifikuotoms įstaigoms;
- (48) dėl konkurencingumo labai svarbu, kad atitikties vertinimo įstaigos atitikties vertinimo procedūras taikytų taip, kad ekonominės veiklos vykdytojams neatsirastų nereikalingos naštos. Dėl tos pačios priežasties ir siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visiems ekonominės veiklos vykdytojams reikia užtikrinti, kad atitikties vertinimo procedūros būtų taikomos techniškai nuosekliai. Geriausias būdas tai pasiekti – atitikties vertinimo įstaigoms tinkamai koordinuoti tarpusavio veiksmus ir bendradarbiauti;
- (49) valstybės narės turėtų imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad slėginę įrangą ir agregatus būtų galima pateikti rinkai tik tuomet, jei jie tinkamai laikomi, naudojami pagal numatytą paskirtį arba sąlygomis, kurias galima pagrįstai numatyti, ir nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir saugai. Slėginę įrangą ar agregatus turėtų būti laikomi neatitinkančiais šioje direktyvoje nustatytų esminių saugos reikalavimų tik naudojimo sąlygomis, kurias galima pagrįstai numatyti, t. y. kai toks jų naudojimas atsirastų dėl teisėto ir iš anksto nuspėjamo žmogaus elgesio;
- (50) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (51) patariamoji procedūra turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams, kuriais reikalaujama, kad notifikuojančiosios valstybės narės imtųsi taisomųjų priemonių notifikuotųjų įstaigų, kurios neatitinka arba nebeatitinka notifikavimo reikalavimų, atžvilgiu, priimti;
- (52) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma įgyvendinimo aktams dėl Europos medžiagų patvirtinimo dokumentų, kurie turi trūkumų ir kurių nuorodos jau paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, atsižvelgiant į tai, kad tokie sprendimai gali turėti pasekmių atitikties taikytiniams esminiams reikalavimams prielaidai;
- (53) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su reikalavimus atitinkančia slėgine įranga ar agregatais, kurie kelia pavojų žmonių sveikatai ar saugai, naminiams gyvūnams ar turtui, yra priešasčių, dėl kurių privaloma skubėti;
- (54) pagal nusistovėjusią praktiką pagal šią direktyvą įsteigtas komitetas gali atlikti naudingą vaidmenį nagrinėjant šios direktyvos taikymo klausimus, kuriuos, remiantis jo darbo tvarkos taisyklėmis, gali pateikti arba jo pirmininkas, arba valstybės narės atstovas;
- (55) kai nagrinėjami kiti su šia direktyva susiję klausimai nei jos įgyvendinimas ar pažeidimai, t. y. Komisijos ekspertų grupėje, Europos Parlamentas, laikydamasis esamos praktikos, turėtų gauti visapusišką informaciją ir dokumentus bei, kai taikoma, kvietimą dalyvauti tokiuose posėdžiuose;
- (56) Komisija, naudodamasi teise priimti įgyvendinimo aktus ir atsižvelgdama į jų specifinį pobūdį, turėtų, netaikydama Reglamento (ES) Nr. 182/2011, nustatyti, ar valstybių narių priemonės, priimtose dėl reikalavimų neatitinkančių slėginės įrangos ar agregatų, yra pateisinamos;
- (57) siekiant atsižvelgti į atsirandančias naujas labai svarbias saugos priežastis, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl slėginės įrangos ar agregatų klasifikacijos pakeitimų. Kiekvienas klasifikacijos pakeitimo atvejis turėtų būti paremtas atitinkamais įrodymais ir pagrindimu. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais;
- (58) atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (59) Direktyvoje 97/23/EB nustatyta pereinamojo laikotarpio nuostata, kuria leidžiama pradėti eksploatuoti slėginę įrangą ir agregatus, kurie Direktyvos 97/23/EB taikymo pradžios dieną atitinka galiojančias nacionalines taisykles. Dėl teisinio aiškumo tokią pereinamojo laikotarpio nuostatą reikia įtraukti ir į šią direktyvą;
- (60) reikia numatyti pagrįstą pereinamojo laikotarpio tvarką, pagal kurią nereikalaujant atitikties tolesniems reikalavimams, kurie taikomi gaminiams, būtų galima rinkai tiekti ir pradėti eksploatuoti slėginę įrangą ir agregatus, kurie rinkai jau pateikti pagal Direktyvą 97/23/EB anksčiau nei nacionalinių priemonių, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, taikymo pradžios datą. Todėl platintojai turėtų galėti anksčiau nei nacionalinių priemonių, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, taikymo pradžios datą tiekti slėginę įrangą ir agregatus, kurie jau buvo pateikti rinkai, t. y. jų atsargas, jau esančias platinimo grandinėje;
- (61) valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalinės teisės nuostatas, skyrimo taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą. Numatytos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;

- (62) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti, kad rinkoje esanti slėginė įranga ar agregatai atitiktų reikalavimus, kuriais nustatomas aukštas žmonių sveikatos apsaugos ir saugos lygis ir naminių gyvūnų ar turto apsauga, tuo pačiu metu užtikrinant vidaus rinkos veikimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (63) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnės direktyvos nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal ankstesnę direktyvą;
- (64) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminu ir taikymo pradžios data, nustatytais V priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma slėginės įrangos ir agregatų, kurių didžiausias leidžiamasis slėgis PS didesnis nei 0,5 baro, projektavimui, gamybai ir atitikties vertinimui.
2. Ši direktyva netaikoma:
 - a) vamzdynamics, sudarantiems vamzdynų sistemą arba vamzdynų sistemų tinklą, skirtą tiekti bet kokiam skysčiui arba medžiagai į pakrantėje ar jūroje esantį įrenginį arba iš jo, įskaitant paskutinį įrenginį sumontuotą išjungiamąjį įtaisą, taip pat įskaitant visus prijungtus agregatus, suprojektuotus specialiai vamzdynamics; ši išimtis netaikoma standartinei slėginei įrangai, kuri gali būti montuojama slėgio reguliavimo stotyse arba kompresorinėse;
 - b) vandens tiekimo, skirstymo ir nuotėkų šalinimo sistemų tinklams ir su jais susijusiai įrangai bei tiekiamiesiems vandentakiams, kaip antai slėginiams vamzdynams, slėginiams tuneliams, hidroelektrinių įrenginių slėginėms šachtoms ir atitinkamiems pagalbiniais jų įtaisams;
 - c) paprastiesiems slėginiams indams, kuriems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/29/ES ⁽¹⁾;
 - d) aerozolių balionėliams, kuriems taikoma Tarybos direktyva 75/324/EEB ⁽²⁾;
 - e) įrangai, skirtai naudoti transporto priemonėse, apibrėžtose šiuose teisės aktuose:
 - i) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/46/EB ⁽³⁾,

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su paprastųjų slėginių indų tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 45).

⁽²⁾ 1975 m. gegužės 20 d. Tarybos direktyva 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerozolių balionėliais, suderinimo (OL L 147, 1975 6 9, p. 40).

⁽³⁾ 2007 m. rugsejo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatanti motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinųjų dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, 2007 10 9, p. 1).

- ii) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013 ⁽¹⁾,
- iii) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 168/2013 ⁽²⁾;
- f) įrangai, kuri pagal šios direktyvos 13 straipsnį priskiriama ne aukštesnei kaip I kategorijai ir kuriai taikoma viena iš šių direktyvų:
 - i) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB ⁽³⁾;
 - ii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/33/ES ⁽⁴⁾;
 - iii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES ⁽⁵⁾;
 - iv) Tarybos direktyva 93/42/EEB ⁽⁶⁾;
 - v) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/142/EB ⁽⁷⁾;
 - vi) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/34/ES ⁽⁸⁾;
- g) įrangai, kuriai taikomas SESV 346 straipsnio 1 dalies b punktas;
- h) įrenginiams, kurie specialiai suprojektuoti naudoti branduoliniuose objektuose ir kuriems sugedus gali pasklisti radioaktyviosios medžiagos;
- i) gręžinių kontrolės įrenginiams, naudojamiems atliekant naftos, dujų arba geoterminio žvalgymo bei gavybos darbus ir išlaikant ir (arba) reguliuojant slėgį požeminėse saugyklose; šią įrangą sudaro gręžinio žiotyse įrengiami įtaisai (angl. *Christmas tree*), nuo išmetimo saugantys įtaisai (BOP), vamzdynų kolektoriai ir visa iki jų esanti įranga;
- j) įrangai su korpusais arba mechanizmais, kai matmenų nustatymas, medžiagų pasirinkimas ir gamybos taisyklės visų pirma grindžiamos pakankamo stiprumo, standumo ir stabilumo reikalavimais, kurie atitiktų eksploatuojant atsiran-dantį statinį ir dinaminį poveikį arba kitas naudojimo charakteristikas, kurioms slėgis nėra svarbus projektavimo veiksnys; tokia įranga gali būti:
 - i) varikliai, įskaitant turbinas ir vidaus degimo variklius;
 - ii) garo mašinos, dujų ir (arba) garų turbinos, turbogeneratoriai, kompresoriai, siurbiai ir paleidimo įtaisai;

⁽¹⁾ 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 168/2013 dėl dviračių ir triračių transporto priemonių bei keturračių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 52).

⁽³⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (OL L 157, 2006 6 9, p. 24).

⁽⁴⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/33/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais ir lifto saugos įtaisais, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 251).

⁽⁵⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/35/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su tam tikrose įtampos ribose skirtų naudoti elektros įrenginių tiekimu rinkai, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 357).

⁽⁶⁾ 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų (OL L 169, 1993 7 12, p. 1).

⁽⁷⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/142/EB, susijusi su dujas deginančiais prietaisais (OL L 330, 2009 12 16, p. 10).

⁽⁸⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/34/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogioje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo (OL L 96, 2014 3 29, p. 309).

- k) aukštakrosnėms, įskaitant ir jų aušinimo sistemą, rekuperatoriams, dulkių atskirtuvams ir aukštakrosnės išmetamųjų dujų plautuvams bei šachtinėms lydkrosnėms, įskaitant aukštakrosnių pakuros aušinimo sistemą, dujų konverterius ir kaušus plienui, geležiai bei spalvotiesiems metalams lydyti, perlydyti, degazuoti ir lieti;
- l) aukštos įtampos elektros įrenginių, kaip antai skirstomųjų įrenginių, valdymo mechanizmų, transformatorių ir rotacinių mašinų korpusams;
- m) slėginiams vamzdžiams, naudojamiems perdavimo sistemoms apsaugoti, pavyzdžiui, elektros energijos ir telefono kabeliams;
- n) laivams, raketoms, orlaiviams ir mobiliems jūroje naudojamiems įrenginiams bei įrenginiams, kurie konkrečiai skirti montuoti laivuose, raketose, orlaiviuose ir mobiliuose jūroje naudojamuose įrenginiuose arba jiems varyti;
- o) slėginei įrangai, kurios korpusai yra lankstūs, t. y. padangoms, oro pagalvėms, žaidimo kamuoliams, pripučiamoms valtims ir kitai panašiai slėginei įrangai;
- p) išmetimo ir įleidimo duslintuvams;
- q) buteliams ar skardinėms, į kurias pilstomi prisotinti anglirūgštės galutiniam vartojimui skirti gėrimai;
- r) indams, kurių PS-ir V sandauga neviršija 500 bar L, didžiausias leidžiamasis slėgis neviršija 7 barų ir kurie yra skirti gėrimams gabenti ir tiekti;
- s) įrangai, kuriai taikoma Direktyva 2008/68/EB ir Direktyva 2010/35/ES, taip pat įrangai, kuriai taikomas Tarptautinis pavojingų krovinių vežimo jūra kodeksas ir Tarptautinės civilinės aviacijos konvencija;
- t) karštą vandenį naudojančių šildymo sistemų vamzdžiams ir radiatoriams;
- u) indams, suprojektuotiems skysčiams laikyti, virš kurių išsiskiriančios dujos sudaro ne didesnę nei 0,5 baro slėgį.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. slėginė įranga – slėginiai indai, vamzdynai, pagalbiniai saugos ir slėginiai įtaisai, įskaitant, kai tinkama, prie slėginių dalių tvirtinamas sudedamasis dalis, kaip antai junges, atvamzdžius, movas, atramas, montavimo ąsas;
2. indas – suprojektuota ir pagaminta talpykla suslėgtoms takiosioms medžiagoms laikyti ir įranga iki jungties, skirtos talpyklai prie kito įrenginio prijungti; indas gali būti sudarytas daugiau nei iš vienos sekcijos;
3. vamzdynas – takiosioms medžiagoms gabenti skirtos vamzdyno sudedamosios dalys, kai jos sujungiamos viena su kita siekiant sudaryti slėginę sistemą; vamzdyną visų pirma sudaro vamzdžiai ar jų sistema, siurblių-kompresorių vamzdžiai, armatūra, kompensacinės jungtys, lankstieji vamzdžiai arba atitinkamai kitos slėginių įrenginių dalys; iš vamzdžių sudaryti šilumokaičiai, skirti orui šaldyti ar šildyti, yra laikomi vamzdynu;
4. pagalbiniai saugos įtaisai – įtaisai, naudojami siekiant apsaugoti, kad slėgis įrangoje neviršytų leidžiamųjų dydžių, įskaitant tiesiogiai slėgį ribojančius įtaisus, tokius kaip apsauginiai vožtuvai, saugos įtaisai su trūkiąja membrana, lenkiamieji strypai, reguliuojamos saugaus slėgio užtikrinimo sistemos (CSPRS), ir ribojamuosius įtaisus, kurie arba įjungia reguliuojamuosius prietaisus arba užtikrina, kad įranga išsijungtų arba jos veikimas būtų nutrauktas ir blokuotas, tokius kaip slėgio jungikliai ar temperatūros jungikliai arba takiųjų medžiagų lygio jungikliai ir su sauga susijusių matavimų kontrolės ir reguliavimo (SRMCR) įtaisai;

5. pagalbiniai slėginiai įtaisai – funkcinės paskirties įtaisai su slėgį išlaikančiais korpusais;
6. agregatas – keletas slėginės įrangos dalių, kurias gamintojas surenka į sudėtinį ir veikiantį įrenginį;
7. slėgis – slėgis, nustatytas atmosferos slėgio atžvilgiu, t. y. perteklinis slėgis. Todėl vakuumas laikomas neigiamu dydžiu;
8. didžiausias leidžiamasis slėgis PS – maksimalus slėgis, kuriam, kaip nurodo gamintojas, yra suprojektuota įranga ir kuris yra žymimas gamintojo nurodytoje vietoje: ten, kur jungiami saugos ir (arba) ribojamieji įtaisai, arba įrangos viršuje, arba, jeigu išvardytos vietos netinka, bet kurioje nurodytoje vietoje;
9. didžiausia/mažiausia leidžiamoji temperatūra TS – didžiausia/mažiausia temperatūra, kuriai, kaip nurodo gamintojas, yra suprojektuota įranga;
10. tūris (V) – vidinis sekcijos ir atvamzdžių iki pirmosios jungties arba suvirinimo siūlės tūris, išskyrus pastovių vidaus sudedamųjų dalių tūrį;
11. vardinis dydis (DN) – skaitmenimis nurodytas dydis, kuris yra bendras visoms vamzdžio sistemos dalims, išskyrus tas dalis, kurių nurodyti išoriniai skersmenys arba sriegio dydis; tai patogus nuorodoms sveikasis skaičius, tik iš dalies susijęs su gamybiniais matmenimis; vardinis dydis žymimas DN, po jo nurodomas skaičius;
12. tokiosios medžiagos – dujos, skysčiai ir garai be priemaišų arba jų mišinys; skysčiuose gali būti skendinčiųjų kietųjų dalelių;
13. pastoviosios jungtys – jungtys, kurias išmontuoti galima tik jas sulaužant;
14. Europos medžiagų patvirtinimo dokumentas – techninis dokumentas, kuriame apibūdintos charakteristikos medžiagų, kurios yra skirtos pakartotinai naudoti gaminant slėginę įrangą ir kurioms netaikomi jokie darnieji standartai;
15. tiekimas rinkai – slėginės įrangos ar agregatų, skirtų platinti ar naudoti Sąjungos rinkoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;
16. pateikimas rinkai – slėginės įrangos ar agregatų tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;
17. eksploatacijos pradžia – pirmas kartas, kai naudotojas panaudoja slėginę įrangą ar agregatą;
18. gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris pagamina slėginę įrangą ar agregatą arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti tokią įrangą ar agregatą ir parduoda juos savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą, arba kuris naudoja tą tokią įrangą ar agregatą savo tikslais;
19. įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs gamintojo rašytinį įgaliojimą veikti jo vardu ir atlikti nurodytas užduotis;
20. importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris Sąjungos rinkai pateikia slėginę įrangą ar agregatus iš trečiosios valstybės;

21. platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris patiekia rinkai slėginę įrangą ar agregatus ir nėra nei gamintojas, nei importuotojas;
22. ekonominės veiklos vykdytojai – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas ir platintojas;
23. techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatyti techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti slėginė įrangą ar agregatai;
24. darnusis standartas – darnusis standartas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 punkto c papunktyje;
25. akreditavimas – akreditavimas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 10 punkte;
26. nacionalinė akreditacijos įstaiga – nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 11 punkte;
27. atitikties vertinimas – procesas, kuriuo nustatoma, ar slėginė įrangą ar agregatai atitinka šioje direktyvoje nustatytus esminius saugos reikalavimus;
28. atitikties vertinimo įstaiga – įstaiga, vykdanči atitikties vertinimo veiklą, įskaitant kalibravimą, bandymus, sertifikavimą ir patikrinimus;
29. atšaukimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama, kad būtų grąžinta vartotojams ar kitiems naudotojams jau pateikta slėginė įrangą ar agregatai;
30. pašalinimas – bet kokia priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią slėginės įrangos ar agregatų tiekimui rinkai tiekimo grandinėje;
31. CE ženklas – ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, kad slėginė įrangą ar agregatas atitinka taikytinus derinamųjų Sąjungos teisės aktų dėl žymėjimo šiuo ženklu reikalavimus;
32. derinamieji Sąjungos teisės aktai – Sąjungos teisės aktai, kuriais suderinamos gaminių pardavimo sąlygos.

3 straipsnis

Tiekimas rinkai ir eksploatacijos pradžia

1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad slėginė įrangą ir agregatai būtų tiekami rinkai ir pradedami eksploatuoti tik jeigu jie atitinka šios direktyvos reikalavimus, yra tinkamai įrengti, prižiūrimi ir naudojami pagal paskirtį.
2. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių teisei nustatyti tokių reikalavimų, kuriuos jos laiko būtinais siekiant užtikrinti žmonių ir ypač darbuotojų saugą, kai jie naudoja aptariamą slėginę įrangą ar agregatą, jeigu tais reikalavimais nenumatomas tokio slėginės įrangos ar agregato pakeitimas šioje direktyvoje nenumatytu būdu.
3. Valstybės narės netrukdo eksponuoti šios direktyvos neatitinkančios slėginės įrangos ar agregatų prekybos mugėse, parodose, pristatymuose ir panašiuose renginiuose, su sąlyga, kad bus pateiktas matomas ženklas, kuriame aiškiai nurodyta, kad tokios slėginės įrangos ar agregatų negalima tiekti rinkai ir (arba) pradėti eksploatuoti tol, kol jų atitiktis nebus užtikrinta. Eksponavimo metu būtina imtis atitinkamų saugos priemonių pagal valstybės narės kompetentingos institucijos nustatytus reikalavimus, siekiant užtikrinti žmonių saugą.

4 straipsnis

Techniniai reikalavimai

1. Toliau nurodyta slėginė įranga turi atitikti I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus:

a) indai, išskyrus b punkte nurodytus indus, skirti:

i) dujoms, suskystintosioms dujoms, ištirpintoms suslegiant dujoms, garams, taip pat tiems skysčiams, kurių garų slėgis esant didžiausiai leidžiamajai temperatūrai yra 0,5 baro didesnis už normalų atmosferos slėgį (1 013 mbar), apsiribojant:

— 1 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių tūris didesnis kaip 1 l ir PS ir V sandauga didesnė kaip 25 bar × l arba kurių slėgis PS didesnis kaip 200 barų (II priedo 1 lentelė),

— 2 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių tūris didesnis negu 1 l ir PS ir V sandauga didesnė nei 50 bar × l arba kurių slėgis PS didesnis kaip 1 000 barų, ir visais nešiojamais gesintuvais ir kvėpavimo aparatų dujų cilindrais (II priedo 2 lentelė);

ii) skysčiams, kurių garų slėgis esant didžiausiai leidžiamajai temperatūrai yra ne daugiau kaip 0,5 baro didesnis už normalų atmosferos slėgį (1 013 mbar), apsiribojant:

— 1 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių tūris didesnis kaip 1 l ir PS ir V sandauga didesnė kaip 200 bar × l arba kurių slėgis PS didesnis kaip 500 barų (II priedo 3 lentelė),

— 2 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių slėgis PS didesnis kaip 10 barų ir PS ir V sandauga didesnė kaip 10 000 bar × l arba kurių slėgis PS yra didesnis kaip 1 000 barų (II priedo 4 lentelė);

b) kūrenama arba kitaip šildoma ir todėl galinti pernelyg įšilti, skirta garui ir perkaitintam vandeniui ruošti esant aukštesnei kaip 110 °C temperatūrai slėginė įranga, kurios tūris didesnis kaip 2 l, ir visi greitviriai (II priedo 5 lentelė);

c) vamzdynai, skirti:

i) dujoms, suskystintosioms dujoms, ištirpintoms suslegiant dujoms, garams ir skysčiams, kurių garų slėgis esant didžiausiai leidžiamajai temperatūrai už normalų atmosferos slėgį didesnis kaip 0,5 baro (1 013 mbar), apsiribojant:

— 1 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių DN didesnis kaip 25 (II priedo 6 lentelė),

— 2 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių DN didesnis kaip 32 ir PS ir DN sandauga didesnė kaip 1 000 barų (II priedo 7 lentelė);

ii) skysčiams, kurių garų slėgis esant didžiausiai leidžiamajai temperatūrai yra ne daugiau kaip 0,5 baro didesnis už normalų atmosferos slėgį (1 013 mbar), apsiribojant:

— 1 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių DN didesnis kaip 25 ir PS ir DN sandauga didesnė kaip 2 000 barų (II priedo 8 lentelė),

— 2 grupės takiosiomis medžiagomis, kurių PS didesnis kaip 10 barų, DN didesnis kaip 200 ir PS ir DN sandauga didesnė kaip 5 000 barų (II priedo 9 lentelė);

d) pagalbiniai saugos ir slėginiai įtaisai, skirti a, b ir c punktuose nurodytai įrangai, įskaitant atvejus, kai ši įranga yra agregatų dalis.

2. Toliau nurodyti agregatai, kuriuose yra bent vienas slėginės įrangos vienetas, kuriam taikoma 1 dalis, turi atitikti I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus:

- a) agregatai, skirti garui arba perkaitintam aukštesnės kaip 110 C temperatūros vandeniui ruošti, kurių konstrukcijoje yra bent vienas kūnamas ar kaip kitaip šildomas slėginės įrangos vienetas, kurį galima perkaitinti;
- b) kiti nei a punkte nurodyti agregatai, jeigu gamintojas planuoja juos tiekti rinkai kaip agregatus ir yra numatęs, kad jie turi būti eksploatuojami kaip agregatai.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, ne didesnės kaip 110 C temperatūros karštam vandeniui ruošti skirti agregatai, kurie rankomis kūrenami kietuoju kuru ir kurių PS-ir V sandauga didesnė kaip $50 \text{ bar} \times \text{l}$, turi atitikti I priedo 2.10, 2.11, 3.4 punktų, 5 punkto a ir d papunkčiuose nurodytus esminius saugos reikalavimus.

3. Slėginė įranga ir agregatai, kurių parametrai yra mažesni negu atitinkamai 1 dalies a, b ir c punktuose ir 2 dalyje nustatytos ribinės vertės arba sutampa su jomis, turi būti suprojektuoti ir pagaminti laikantis patikimos valstybėje narėje nusistovėjusios inžinerinės praktikos, kad būtų užtikrintas saugus jų naudojimas. Su slėgine įranga ir agregatais pateikiamos tinkamos naudojimo instrukcijos.

Nedarant poveikio kitų derinamųjų Sąjungos teisės aktų, kuriuose numatytas tokios įrangos žymėjimas, taikymui, tokia įranga ar agregatai nežymimi 18 straipsnyje nurodytu CE ženklu.

5 straipsnis

Laisvas judėjimas

1. Valstybės narės dėl su slėgiu susijusios rizikos nedraudžia, neriboja ir netrukdo tiekti rinkai ar gamintojo nurodytomis sąlygomis pradėti eksploatuoti slėginės įrangos ar agregatų, kurie atitinka šią direktyvą.

Valstybės narės dėl su slėgiu susijusios rizikos nedraudžia, neriboja ir netrukdo tiekti rinkai ar pradėti eksploatuoti 4 straipsnio 3 dalies nuostatas atitinkančios slėginės įrangos ar agregatų.

2. Jeigu valstybė narė pagal 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus yra paskyrusi naudotojų inspekciją, ta valstybė narė dėl slėgio keliamos rizikos negali drausti, riboti arba trukdyti pateikti rinkai arba 16 straipsnyje numatytais sąlygomis pradėti eksploatuoti slėginės įrangos ar agregatų, kurių atitiktį pagal 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus įvertino kitos valstybės narės paskirta naudotojų inspekcija.

3. Valstybės narės gali reikalauti I priedo 3.3 ir 3.4 punktuose nurodytą informaciją, būtiną siekiant saugiai ir teisingai naudoti slėginę įrangą ir agregatus, pateikti oficialiaja (-iosiomis) Sąjungos kalba (-omis), kurią (-ias) gali nustatyti valstybė narė, kurioje įranga ar agregatas tiekiamas rinkai.

2 SKYRIUS

EKONOMINĖS VEIKLOS VYKDYTOJŲ PAREIGOS

6 straipsnis

Gamintojų pareigos

1. Pateikdami 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą slėginę įrangą ar agregatus rinkai arba naudodami juos savo tikslams, gamintojai užtikrina, kad jie būtų suprojektuoti ir pagaminti laikantis I priede nustatytų esminių saugos reikalavimų.

Pateikdami 4 straipsnio 3 dalyje nurodytą slėginę įrangą ar agregatus rinkai arba naudodami juos savo reikmėms, gamintojai užtikrina, kad jie būtų suprojektuoti ir pagaminti laikantis valstybės narės patikimos inžinerinės praktikos.

2. Gamintojai parengia 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos slėginės įrangos ar agregatų III priede nurodytus techninius dokumentus ir atlieka atitinkamą 14 straipsnyje nurodytą atitikties įvertinimo procedūrą arba paveda ją atlikti.

Jeigu atlikus šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą procedūrą nustatoma, kad 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta slėginė įranga ar agregatai atitinka taikomus reikalavimus, gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją ir pažymi gaminį CE ženklu.

3. Gamintojai saugo techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją 10 metų po slėginės įrangos ar agregatų pateikimo rinkai.

4. Gamintojai užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, jog būtų išlaikoma serijinės gamybos atitiktis šiai direktyvai. Tinkamai atsižvelgiama į slėginės įrangos ar agregatų projekto ar charakteristikų pakeitimus ir darniųjų standartų ar kitų techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruojama slėginės įrangos ar agregatų atitiktis, pakeitimus.

Kai to reikia atsižvelgiant į slėginės įrangos ar agregatų keliamą riziką, gamintojai, siekdami užtikrinti vartotojų ir kitų naudotojų sveikatos apsaugą ir saugą, atlieka rinkai tiekiamos slėginės įrangos ar agregatų bandinius, nagrinėja ir, jei būtina, registruoja skundus ir informaciją apie reikalavimų neatitinkančią ir atšauktą slėginę įrangą ir agregatus, taip pat informuoja platintojus apie bet kokią tokią stebėseną.

5. Gamintojai užtikrina, kad ant jų slėginės įrangos ar agregatų būtų nurodytas tipo, partijos ar serijos numeris arba kita informacija, leidžianti nustatyti jų tapatybę, arba, jeigu dėl slėginės įrangos ar agregato dydžio ar pobūdžio to neįmanoma padaryti, užtikrina, kad reikiama informacija būtų pateikta ant pakuotės ar prie įrangos pridėtame dokumente.

6. Gamintojai ant slėginės įrangos ar agregato arba, jeigu to neįmanoma padaryti, ant pakuotės arba prie slėginės įrangos ar agregato pridėtame dokumente nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekių ženklą ir pašto adresą, kuriuo su jais galima susisiekti. Adrese nurodomas vienintelis kontaktinis centras susisiekti su gamintoju. Kontaktiniai duomenys pateikiami vartotojams, kitiems naudotojams ir rinkos priežiūros institucijoms lengvai suprantama kalba.

7. Gamintojai užtikrina, kad prie 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos slėginės įrangos ar agregatų pagal I priedo 3.3 ir 3.4 punktus būtų pridėtos instrukcijos ir saugos informacija, pateikiama vartotojams ir kitiems naudotojams lengvai suprantama, atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Tokios instrukcijos ir saugos informacija turi būti aiškios, suprantamos ir suvokiamos.

Gamintojai užtikrina, kad prie 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos slėginės įrangos ar agregatų pagal 4 straipsnio 3 dalį būtų pridėtos instrukcijos ir saugos informacija, pateikiama vartotojams ir kitiems naudotojams lengvai suprantama, atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba. Tokios instrukcijos ir saugos informacija turi būti aiškios, suprantamos ir suvokiamos.

8. Gamintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad jų rinkai pateikta slėginė įranga ar agregatai neatitinka šios direktyvos, nedelsdami imasi taisomųjų priemonių, būtinų siekiant užtikrinti tos slėginės įrangos ar tų agregatų atitiktį, juos pašalinti arba atšaukti, jei tikslinga. Be to, jei slėginė įranga ar agregatai kelia pavojų, importuotojai nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kuriose jie tiekė rinkai tą slėginę įrangą ar tuos agregatus, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių buvo imtasi.

9. Jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, gamintojai tai institucijai lengvai suprantama kalba suteikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus įrodyti, kad slėginė įranga ar agregatas atitinka šią direktyvą. Ši informacija ir dokumentai gali būti pateikiami popierine arba elektronine forma. Tos institucijos prašymu gamintojai bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti slėginės įrangos ar agregato, kurių jie pateikė rinkai, keliamą pavojų.

7 straipsnis

Igaliotieji atstovai

1. Gamintojas rašytiniu įgaliojimu gali paskirti įgaliotąjį atstovą.

Igaliotasis atstovas negali būti įgaliotas vykdyti 6 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų ir pareigos rengti 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus techninius dokumentus.

2. Igaliotasis atstovas atlieka gamintojo įgaliojime nustatytas užduotis. Įgaliojimu įgaliotajam atstovui leidžiama atlikti bent šiuos veiksmus:

- a) saugoti ES atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos ar agregato pateikimo rinkai, kad nacionalinės rinkos priežiūros institucijos galėtų juos patikrinti;
- b) jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, pateikti visą informaciją ir dokumentus, būtinus slėginės įrangos ar agregato atitikčiai reikalavimams įrodyti;
- c) kompetentingų nacionalinių institucijų prašymu bendradarbiauti su jomis dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti slėginės įrangos ar agregato, dėl kurių įgaliotasis atstovas gavo įgaliojimus, keliamą pavojų.

8 straipsnis

Importuotojų pareigos

1. Importuotojai rinkai pateikia tik reikalavimus atitinkančią slėginę įrangą ar agregatus.

2. Prieš pateikdami rinkai 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą slėginę įrangą ar agregatus, importuotojai užtikrina, kad gamintojas pagal 14 straipsnį atliko atitinkamą atitikties įvertinimo procedūrą. Jie užtikrina, kad gamintojas parengtų techninius dokumentus, kad slėginė įranga arba agregatai būtų paženklinėti CE ženklu ir prie jų pagal I priedo 3.3 ir 3.4 punktus pridėtos instrukcijos ir saugos informacija ir kad gamintojas įvykdytų 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus reikalavimus.

Prieš pateikdami rinkai 4 straipsnio 3 dalyje nurodytą slėginę įrangą ar agregatus, importuotojai užtikrina, kad gamintojas parengtų techninius dokumentus, kad prie slėginės įrangos ar agregatų būtų pridėtos tinkamos naudojimo instrukcijos ir kad gamintojas įvykdytų 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus reikalavimus.

Kai importuotojas mano ar turi pagrindo manyti, kad slėginė įranga ar agregatas neatitinka I priede nustatytų esminių saugos reikalavimų, jis nepateikia slėginės įrangos ar agregato rinkai, kol nėra užtikrinama jų atitiktis. Be to, jei slėginė įranga ar agregatas kelia pavojų, importuotojas apie tai praneša gamintojui ir rinkos priežiūros institucijoms.

3. Importuotojai ant slėginės įrangos arba agregato ar, jeigu to neįmanoma padaryti, ant pakuotės arba prie slėginės įrangos ar agregato pridėtame dokumente nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekių ženklą ir pašto adresą, kuriuo su jais galima susisiekti. Kontaktiniai duomenys pateikiami vartotojams, kitiems naudotojams ir rinkos priežiūros institucijoms lengvai suprantama kalba.

4. Importuotojai užtikrina, kad prie 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos slėginės įrangos ar agregatų pagal I priedo 3.3 ir 3.4 punktus būtų pridėtos instrukcijos ir saugos informacija, pateikiama vartotojams ir kitiems naudotojams lengvai suprantama, atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba.

Importuotojai užtikrina, kad prie slėginės įrangos ar agregato būtų pridėtos instrukcijos ir informacija apie saugą, pateikiama vartotojams ir kitiems naudotojams lengvai suprantama, atitinkamos valstybės narės nustatyta kalba.

5. Kai atsakomybė už 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą slėginę įrangą ar agregatus tenka importuotojams, jie užtikrina, kad laikymo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jų atitikčiai I priede nustatytiems esminiams saugos reikalavimams.

6. Kai to reikia atsižvelgiant į slėginės įrangos ar agregatų keliamą pavojų, importuotojai, siekdami apsaugoti vartotojų ir kitų naudotojų sveikatą ir užtikrinti jų saugą, tiria rinkai tiekiamos slėginės įrangos ir agregatų bandinius, nagrinėja ir, jei būtina, registruoja skundus ir informaciją apie reikalavimų neatitinkančią ir atšauktą slėginę įrangą ar agregatus, taip pat informuoja platintojus apie tokią stebėseną.

7. Importuotojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų pateikta slėginė įranga ar agregatai neatitinka šios direktyvos, nedelsdami imasi taisomųjų priemonių, būtinų užtikrinti tos slėginės įrangos ar agregatų atitiktį, juos pašalintų arba atšauktų, jei tikslinga. Be to, jei slėginė įranga ar agregatas kelia pavojų, importuotojai nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kuriose jie tiekė rinkai tokią įrangą ar agregatą, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių buvo imtasi.

8. Importuotojai 10 metų po slėginės įrangos ar agregato pateikimo rinkai dienos saugo ES atitikties deklaracijos kopiją, kad rinkos priežiūros institucijos galėtų ją patikrinti, ir užtikrina, kad tų institucijų prašymu joms galėtų būti pateikti techniniai dokumentai.

9. Jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, importuotojai tai institucijai lengvai suprantama kalba suteikia visą informaciją ir dokumentus, būtinus slėginės įrangos ar agregato atitikčiai įrodyti. Ši informacija ir dokumentai gali būti pateikiami popierine arba elektronine forma. Tos institucijos prašymu importuotojai bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti slėginės įrangos ar agregato, kuriuos jie pateikė rinkai, keliamą pavojų.

9 straipsnis

Platintojų pareigos

1. Tiekdami rinkai slėginę įrangą ar agregatus, platintojai veikia deramai laikydamiesi šios direktyvos reikalavimų.

2. Prieš tiekdami rinkai 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą slėginę įrangą ar agregatus, platintojai patikrina, ar slėginė įranga arba agregatas pažymėti CE ženklu, ar prie jų pagal I priedo 3.3 ir 3.4 punktus pridėti reikalaujami dokumentai ir valstybės narės, kurioje slėginė įranga ar agregatas bus tiekiamas rinkai, vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba parengtos instrukcijos ir saugos informacija, ir ar gamintojas bei importuotojas įvykdė atitinkamai 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

Kai platintojas mano ar turi pagrindo manyti, kad slėginė įranga ar agregatai neatitinka I priede nustatytų esminių saugos reikalavimų, jis netiekia slėginės įrangos ar agregato rinkai, kol nėra užtikrinama jų atitiktis. Be to, jei slėginė įranga ar agregatai kelia pavojų, platintojas apie tai praneša gamintojui ar importuotojui ir rinkos priežiūros institucijoms.

Prieš tiekdamai rinkai 4 straipsnio 3 dalyje nurodytą slėginę įrangą ar agregatą, platintojai patikrina, ar prie tos slėginės įrangos ar agregato pridėtos tinkamos valstybės narės, kurioje ta slėginė įranga ar agregatas bus tiekiami rinkai, vartotojams ir kitiems galutiniams naudotojams lengvai suprantama kalba parengtos instrukcijos ir ar gamintojas bei importuotojas įvykdė atitinkamai 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Kai atsakomybė už 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą slėginę įrangą ar agregatus tenka platintojams, jie užtikrina, kad laikymo ir transportavimo sąlygos nepakenktų jų atitikčiai I priede nustatytiems esminiams saugos reikalavimams.

4. Platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų pateikta slėginė įranga ar agregatai neatitinka šios direktyvos, pasirūpina, kad būtų imtasi būtinų taisomųjų priemonių tos įrangos ar agregato atitikčiai užtikrinti, jiems pašalinti arba atšaukti, jei tikslinga. Be to, jei slėginė įranga ar agregatai kelia pavojų, platintojai nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kuriose jie tiekė rinkai tokią įrangą ar agregatą, kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, pateikdami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taisomąsias priemones, kurių buvo imtasi.

5. Jei kompetentinga nacionalinė institucija pateikia pagrįstą prašymą, platintojai tai institucijai lengvai suprantama kalba suteikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus slėginės įrangos ar agregatų atitikčiai įrodyti. Ši informacija ir dokumentai gali būti pateikiami popierine arba elektronine forma. Tos institucijos prašymu platintojai bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant pašalinti slėginės įrangos ar agregatų, kuriuos jie tiekė rinkai, keliamą pavojų.

10 straipsnis

Atvejai, kai importuotojams ir platintojams tenka gamintojų pareigos

Taikant šią direktyvą importuotojas arba platintojas laikomas gamintoju ir todėl įgyja 6 straipsnyje nustatytas gamintojo pareigas, kai jis slėginę įrangą ar agregatą rinkai pateikia savo vardu ar naudodamas savo prekių ženklą arba taip pakeičia rinkai jau pateiktą slėginę įrangą ar agregatą, kad gali pasikeisti jų atitiktis šiai direktyvai.

11 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų identifikavimas

Rinkos priežiūros institucijos prašymu ekonominės veiklos vykdytojai turi identifikuoti:

- a) kiekvieną ekonominės veiklos vykdytoją, kuris jiems pateikė slėginę įrangą ar agregatą;
- b) kiekvieną ekonominės veiklos vykdytoją, kuriam jie pateikė slėginę įrangą ar agregatą.

Ekonominės veiklos vykdytojai pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją turi gebėti pateikti 10 metų po to, kai jiems buvo pateikta slėginė įranga ar agregatas, ir 10 metų po to, kai jie pateikė slėginę įrangą ar agregatą.

3 SKYRIUS

SLĖGINĖS ĮRANGOS IR AGREGATŲ ATITIKTIS IR KLASIFIKAVIMAS

12 straipsnis

Atitikties prielaida

1. Jei 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta slėginė įranga ar agregatai atitinka darniuosius standartus arba tam tikras jų dalis, kurių nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, preziumuojama, kad jie atitinka I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus, kuriuos apima tie standartai ar jų dalys.

2. Daroma prielaida, kad medžiagos, naudojamos slėginei įrangai ar agregatams gaminti ir atitinkančios Europos medžiagų patvirtinimo dokumentus, kurių nuorodos pagal 15 straipsnio 4 dalį buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, atitinka taikytinus esminius saugos reikalavimus, nustatytus I priede.

13 straipsnis

Slėginės įrangos klasifikavimas

1. 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta slėginė įranga priskiriama prie atitinkamos kategorijos pagal II priedo nuostatas atsižvelgiant į didėjančią pavojaus lygį.

Klasifikuojant tokios medžiagos skirstomos į šias dvi grupes:

a) 1 grupė, kuriai priskiriamos medžiagos ir mišiniai, kurias sudaro Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 2 straipsnio 7 ir 8 punktuose apibrėžtos medžiagos ir mišiniai, priskiriami prie pavojingų medžiagų pagal toliau nurodytas fizinių pavojų ar pavojų sveikatai klases, nustatytas to reglamento I priedo 2 ir 3 dalyse:

- i) nestabilieji sprogmėnys arba 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 ir 1.5 poklasių sprogmėnys;
- ii) degiosios dujos, 1 ir 2 kategorijos;
- iii) oksiduojančiosios dujos, 1 kategorija;
- iv) degieji skysčiai, 1 ir 2 kategorijos;
- v) degieji skysčiai, 3 kategorija, jeigu didžiausia leidžiama temperatūra viršija pliūpsnio temperatūrą;
- vi) degiosios kietosios medžiagos, 1 ir 2 kategorijos;
- vii) savaime reaguojančiosios medžiagos ir mišiniai, A–F tipai;
- viii) piroforiniai skysčiai, 1 kategorija;
- ix) piroforinės kietosios medžiagos, 1 kategorija;
- x) medžiagos ir mišiniai, kurie, reaguodami su vandeniu, išskiria degiąsias dujas, 1, 2 ir 3 kategorijos;
- xi) oksiduojantieji skysčiai, 1, 2 ir 3 kategorijos;
- xii) oksiduojančiosios kietosios medžiagos, 1, 2 ir 3 kategorijos;
- xiii) organiniai peroksidadai, A–F tipai;
- xiv) ūmaus toksiškumo prarijus: 1 ir 2 kategorijos;
- xv) ūmaus toksiškumo susilietus su oda: 1 ir 2 kategorijos;
- xvi) ūmaus toksiškumo įkvėpus: 1, 2 ir 3 kategorijos;
- xvii) specifinio toksiškumo konkrečiam veikiamam organui (vienkartinis poveikis): 1 kategorija.

Į 1 grupę taip pat įeina medžiagos ir mišiniai, kurių yra slėginėje įrangoje ir kurių didžiausia leidžiamoji temperatūra TS viršija takiosios medžiagos pliūpsnio temperatūrą;

b) 2 grupė, kurią sudaro a punkte nenurodytos medžiagos ir mišiniai.

2. Jeigu slėginis indas sudarytas iš keleto sekcijų, toks indas priskiriamas prie atskiroms sekcijoms taikomos aukščiausios kategorijos. Jeigu slėginio indo sekcijoje laikoma keletas takiųjų medžiagų, šį indą priskiriant prie kurios nors kategorijos atsižvelgiama į prie aukščiausios kategorijos priskiriamą takiąją medžiagą.

14 straipsnis

Atitikties įvertinimo procedūros

1. Slėginės įrangos vienetui taikytinos atitikties įvertinimo procedūros nustatomos pagal 13 straipsnyje nustatytą kategoriją, prie kurios yra priskiriama įranga.

2. Skirtingoms kategorijoms taikytinos atitikties įvertinimo procedūros yra šios:

a) I kategorija:

— A modulis

b) II kategorija:

— A2 modulis

— D1 modulis

— E1 modulis

c) III kategorija:

— B moduliai (projekto tipas) + D modulis

— B moduliai (projekto tipas) + F modulis

— B moduliai (produkcijos tipas) + E modulis

— B moduliai (produkcijos tipas) + C2 modulis

— H modulis

d) IV kategorija:

— B moduliai (produkcijos tipas) + D modulis

— B moduliai (produkcijos tipas) + F modulis

— G modulis

— H1 modulis

Atitikties vertinimo procedūros nustatytos III priede.

3. Slėginei įrangai taikoma viena iš atitikties įvertinimo procedūrų, kurią gamintojas gali pasirinkti iš procedūrų, nustatytų tai kategorijai, prie kurios slėginė įranga yra priskiriama. Gamintojas taip pat gali pasirinkti, jei yra, taikyti vieną iš procedūrų, kuri taikoma aukštesnei kategorijai.

4. Taikant kokybės užtikrinimo procedūrą III ir IV kategorijų slėginei įrangai, nurodytai 4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje, 1 dalies a punkto ii papunkčio pirmoje įtraukoje ir 1 dalies b punkte, notifikuotoji įstaiga netikėtų apsilankymų metu iš gamybos patalpų arba iš patalpų, kuriose įranga sandėliuojama, paima įrangos pavyzdį, kad atliktų I priedo 3.2 punkte nurodytą baigiamąjį įvertinimą arba pasirūpina, kad toks įvertinimas būtų atliktas. Tuo tikslu gamintojas notifikuotajai įstaigai praneša apie numatomą gamybos tvarkaraštį. Per pirmuosius gamybos metus notifikuotoji įstaiga turi apsilankyti ne mažiau kaip du kartus. Atsižvelgdama į D, E ir H modulių 4.4 punkte ir H1 modulio 5.4 punkte nustatytus kriterijus, notifikuotoji įstaiga nustato tolesnių apsilankymų periodiškumą.

5. Gaminant vienetinius slėginius indus ir 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą III kategorijos slėginę įrangą, pagal H modulio procedūrą notifikuotoji įstaiga atlieka I priedo 3.2 punkte nurodytą kiekvieno produkcijos vieneto baigiamąjį įvertinimą arba pasirūpina, kad jis būtų atliktas. Tuo tikslu gamintojas notifikuotąją įstaigą informuoja apie numatomą gamybos tvarkaraštį.

6. 4 straipsnio 2 dalyje nurodytiems agregatams taikoma visuotinė atitikties įvertinimo procedūra, kurią sudaro:

- a) kiekvieno 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto slėginės įrangos vieneto, kuris yra sudedamoji agregato dalis, kuriai atitikties įvertinimo procedūra anksčiau nebuvo taikyta ir kuri nebuvo žymima atskiru CE ženklu, vertinimas; vertinimo procedūra nustatoma pagal kiekvieno įrangos vieneto kategoriją;
- b) I priedo 2.3, 2.8 ir 2.9 punktuose nurodytas iš atskirų sudedamųjų dalių surinkto agregato įvertinimas, kuris nustatomas pagal aukščiausią atitinkamai įrangai taikomą kategoriją, išskyrus bet kokiems pagalbiniais saugos įtaisams taikomą įvertinimą;
- c) įvertinimas siekiant nustatyti, ar garantuojama, kad agregatas negalėtų viršyti I priedo 2.10 ir 3.2.3 punktuose nurodytų leidžiamo naudojimo apribojimų, atliekamas atsižvelgiant į įrangos, kuri turi būti apsaugota, sudedamosioms dalims taikomą aukščiausią kategoriją.

7. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, kompetentingos institucijos gali, jeigu tai yra pagrįsta, leisti atitinkamos valstybės teritorijoje tiekti rinkai ir pradėti eksploatuoti atskirus 2 straipsnyje nurodytus slėginės įrangos vienetus ir agregatus, kuriems nebuvo taikytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos procedūros ir kurie naudojami bandymams.

8. Protokolai ir susirašinėjimo dokumentai dėl atitikties vertinimo procedūrų rengiami valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi tas atitikties vertinimo procedūras vykdanči notifikuotoji įstaiga, oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) arba tos įstaigos patvirtinta kalba.

15 straipsnis

Europos medžiagų patvirtinimo dokumentas

1. Viena iš 20 straipsnyje nurodytų notifikuotųjų įstaigų, specialiai paskirtų tokiai užduočiai atlikti, vieno ar kelių medžiagas arba įrangą gaminančių gamintojų prašymu išduoda Europos medžiagų patvirtinimo dokumentą. Notifikuotoji įstaiga nustato ir atlieka arba paveda atlikti reikiamus patikrinimus ir bandymus, kuriais patvirtinama medžiagų tipų atitiktis atitinkamiems šios direktyvos reikalavimams. Medžiagų, kurios buvo pripažintos saugiomis naudoti iki 1999 m. lapkričio 29 d., atveju notifikuotoji įstaiga, tvirtindama šią atitiktį, atsižvelgia į esamus duomenis.

2. Prieš išduodama Europos medžiagų patvirtinimo dokumentą, notifikuojoji įstaiga praneša apie tai valstybėms narėms ir Komisijai pateikdama atitinkamą informaciją. Valstybė narė arba Komisija, nurodydama priežastis, per tris mėnesius gali pateikti pastabas. Notifikuojoji įstaiga gali išduoti Europos medžiagų patvirtinimo dokumentą atsižvelgdama į pateiktas pastabas.

3. Europos medžiagų patvirtinimo dokumento kopija yra siunčiama valstybėms narėms, notifikuotosioms įstaigoms ir Komisijai.

4. Jeigu Europos medžiagų patvirtinimo dokumentas atitinka I priede pateiktus reikalavimus, kuriuos jis apima, Komisija paskelbia to patvirtinimo dokumento nuorodas. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nuolat atnaušina tokių patvirtinimo dokumentų sąrašą.

5. Notifikuojoji įstaiga, išdavusi Europos medžiagų patvirtinimo dokumentą, jį atšaukia, jeigu nustato, kad dokumentas neturėjo būti išduotas, arba jeigu medžiagų tipui taikomas darnusis standartas. Notifikuojoji įstaiga apie bet kokią atšaukiamą patvirtinimo dokumentą nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms, notifikuotosioms įstaigoms ir Komisijai.

6. Jeigu valstybė narė arba Komisija mano, kad Europos medžiagų patvirtinimo dokumentas, kurio nuorodos buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, ne visiškai atitinka I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus, kuriuos jis apima, Komisija priimdama įgyvendinimo aktus sprendžia, ar panaikinti to Europos medžiagų patvirtinimo dokumento nuorodas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

16 straipsnis

Naudotojų inspekcijos

1. Nukrypstant nuo nuostatų, susijusių su užduotimis, kurias turi atlikti notifikuotosios įstaigos, valstybės narės savo teritorijoje gali leisti, kad rinkai būtų pateikta slėginė įranga ar agregatai ir kad naudotojai pradėtų eksploatuoti slėginę įrangą ar agregatus, kurių atitiktį esminiams saugos reikalavimams įvertino pagal 7 dalį paskirta naudotojų inspekcija.

2. Slėginė įranga ir agregatai, kurių atitiktį įvertina naudotojų inspekcija, nežymimi CE ženklu.

3. 1 dalyje nurodyta slėginė įranga ar agregatai gali būti naudojami tik įmonėse, valdomose grupės, kuriai priklauso inspekcija. Dėl techninių slėginės įrangos ir agregatų projektavimo, gamybos, tikrinimo, priežiūros ir naudojimo sąlygų grupė taiko bendrą saugos politiką.

4. Naudotojų inspekcijos dirba tik tai grupei, kuriai jos priklauso.

5. Naudotojų inspekcijos taiko atitikties įvertinimo procedūras, nustatytas III priedo A2, C2, F ir G moduluose.

6. Valstybės narės kitoms valstybėms narėms ir Komisijai praneša apie naudotojų inspekcijas, kurioms jos suteikia įgaliojimus, apie inspekcijoms paskirtas užduotis ir su kiekviena inspekcija susijusių 3 dalies nuostatų atitinkančių įmonių sąrašą.

7. Skirdamos naudotojų inspekcijas, valstybės narės taiko 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir užtikrina, kad grupė, kuriai priklauso inspekcija, taikytų šio straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nurodytus kriterijus.

*17 straipsnis***ES atitikties deklaracija**

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad įrodyta, jog įvykdyti I priede nustatyti esminiai saugos reikalavimai.
2. ES atitikties deklaracija atitinka IV priede nustatytą pavyzdinę struktūrą, joje pateikiama atitinkamuose III priede aprašytose atitikties įvertinimo procedūrose nurodyta informacija ir ji nuolat atnaujinama. Ji išverčiama į valstybės narės, kurioje slėginė įranga ar agregatas pateikiami ar tiekiami rinkai, reikalaujamą kalbą ar kalbas.
3. Kai slėginei įrangai ar agregatui taikomi keli Sąjungos aktai, pagal kuriuos reikalaujama ES atitikties deklaracijos, parengiama visiems tokiems Sąjungos aktams bendra ES atitikties deklaracija. Toje deklaracijoje nurodomi susiję Sąjungos aktai ir jų paskelbimo nuorodos.
4. Parengdamas ES atitikties deklaraciją gamintojas prisiima atsakomybę dėl slėginės įrangos ar agregato atitikties šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams.

*18 straipsnis***Bendrieji žymėjimo CE ženklų principai**

Žymėjimui CE ženklų taikomi bendrieji principai, nustatyti Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje.

*19 straipsnis***Žymėjimo CE ženklų taisyklės ir sąlygos**

1. CE ženklų žymima taip, kad šis ženklas būtų matomas, įskaitomas ir neištrinamas:
 - a) ant kiekvieno 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos slėginės įrangos vieneto arba jo duomenų lentelėje;
 - b) ant kiekvieno 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto agregato arba jo duomenų lentelėje.

Jei CE ženklų žymėti neįmanoma arba negalima dėl slėginės įrangos ar agregato pobūdžio, CE ženklų žymima pakuotė ir prie įrangos ar agregato pridedami dokumentai.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas slėginės įrangos vienetas arba agregatas turi būti užbaigtas arba tokios būklės, kad būtų galima atlikti jo baigiamąjį įvertinimą pagal I priedo 3.2 punkto nuostatas.

2. Nebūtina CE ženklų žymėti kiekvieno atskiros slėginės įrangos vieneto, kuris yra sudedamoji agregato dalis. CE ženklų pažymėti atskiri slėginės įrangos vienetai, montuojami į agregatus, lieka taip pažymėti.
3. Slėginė įranga ar agregatas CE ženklų pažymimi prieš juos pateikiant rinkai.
4. Šalia CE ženklo nurodomas notifikuotosios įstaigos identifikacinis numeris, jeigu ta įstaiga dalyvauja atliekant gamybos kontrolę.

Notifikuotosios įstaigos identifikavimo numerį nurodo pati notifikuotoji įstaiga arba, jos pavedimu, tą daro gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas.

5. Prie CE ženklo ir, kai taikoma, notifikuotosios įstaigos identifikacinio numerio, nurodyto 4 dalyje, gali būti bet koks kitas ženklas, nurodantis konkrečią riziką ar naudojimo atvejį.

6. Valstybės narės tobulina esamas priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų teisingai taikoma ženklinimą CE ženklų reglamentuojanti tvarka, ir netinkamo to ženklinimo naudojimo atveju imasi atitinkamų veiksmų.

4 SKYRIUS

ATITIKTIES VERTINIMO ĮSTAIGŲ PRANEŠIMAS

20 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie notifikuotąsias įstaigas ir naudotojų inspekcijas, įgaliojtas atlikti atitikties vertinimo užduotis pagal 14 straipsnį, 15 straipsnį arba 16 straipsnį ir apie trečiųjų šalių organizacijas, kurias jos pripažino I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktuose nurodytoms užduotims atlikti.

21 straipsnis

Notifikuojančiosios institucijos

1. Valstybės narės paskiria notifikuojančiąją instituciją, kuri atsako už procedūrų, būtinų atitikties vertinimo įstaigoms įvertinti, pranešti apie jas ir notifikuojamųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų stebėsenai, įskaitant 27 straipsnio laikymąsi, atlikti, nustatymą ir taikymą.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1 dalyje nurodytą vertinimą ir stebėseną vykdytų nacionalinė akreditacijos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 765/2008 ir jo laikantis.

3. Jeigu notifikuojančioji institucija įgalioja arba kitaip patiki atlikti 1 dalyje nurodytus vertinimą, pranešimą ar stebėseną įstaigai, kuri nėra Vyriausybės subjektas, ta įstaiga turi būti juridinis asmuo ir turi *mutatis mutandis* atitikti 22 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Be to, ji turi būti apsidraudusi su savo vykdoma veikla susijusią atsakomybę.

4. Notifikuojančioji institucija prisiima visą atsakomybę už užduotis, kurias atlieka 3 dalyje nurodyta įstaiga.

22 straipsnis

Notifikuojančiosioms institucijoms taikomi reikalavimai

1. Notifikuojančioji institucija turi būti įsteigta taip, kad nekiltų jos ir atitikties vertinimo įstaigų interesų konflikto.

2. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra turi būti tokia ir institucija turi veikti taip, kad jos veikla būtų objektyvi ir nešališka.

3. Notifikuojančiosios institucijos organizacinė struktūra turi būti tokia, kad kiekvieną sprendimą dėl pranešimo apie atitikties vertinimo įstaigą priimtų kiti nei vertinimą atlikę kompetentingi asmenys.

4. Notifikuojančioji institucija nesiuo arba nevykdo jokios veiklos, kurią vykdo atitikties vertinimo įstaigos, taip pat neteikia konsultavimo paslaugų komerciniu arba konkurenciniu pagrindu.

5. Notifikuojančioji institucija saugo informacijos, kurią gauna, konfidencialumą.

6. Notifikuojančiojoje institucijoje turi būti pakankamai kompetentingų darbuotojų, galinčių tinkamai atlikti jos užduotis.

23 straipsnis

Notifikuojančiųjų institucijų pareiga informuoti

Valstybės narės informuoja Komisiją apie jų taikomas atitikties vertinimo įstaigų vertinimo ir pranešimo ir notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų stebėsenos procedūras, taip pat apie susijusius jų pakeitimus.

Komisija tą informaciją skelbia viešai.

24 straipsnis

Notifikuotosioms įstaigoms ir pripažintoms trečiųjų šalių organizacijoms taikomi reikalavimai

1. Pranešimo tikslais, notifikuotoji įstaiga arba pripažinta trečiosios šalies organizacija turi atitikti 2–11 dalyse nustatytus reikalavimus.
2. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti įsteigta pagal valstybės narės nacionalinę teisę ir turi turėti teisinį subjektiškumą.
3. Atitikties vertinimo įstaiga yra trečiosios šalies įstaiga, nepriklausoma nuo jos vertinamos organizacijos, slėginės įrangos ar agregato.

Įstaiga, priklausanti verslo asociacijai arba profesinei federacijai, atstovaujančiai įmonėms, susijusioms su jos vertinamos slėginės įrangos ar agregatų projektavimu, gamyba, tiekimu, surinkimu, naudojimu ar priežiūra, gali būti laikoma tokia įstaiga, jeigu įrodoma, kad ji yra nešališka ir nėra jokio interesų konflikto.

4. Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai negali būti vertinamos slėginės įrangos ar agregato projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar priežiūrėtojai arba tų šalių atstovai. Tai netrukdo atitikties vertinimo įstaigai naudoti jos veiklai būtiną įvertintos slėginės įrangos ar agregatų arba tokią įrangą naudoti savo reikmėms.

Atitikties vertinimo įstaiga, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant ar konstruojant, parduodant, montuojant ir naudojant tą slėginę įrangą ar agregatą arba atliekant jų techninę priežiūrą, taip pat negali atstovauti toje veikloje dalyvaujančioms šalims. Jie nesiima jokios veiklos, kuri prieštarautų jų sprendimo, susijusio su atitikties vertinimo veikla, dėl kurios apie juos pranešta, nepriklausomumui ar sąžiningumui. Tai visų pirma taikoma konsultavimo paslaugoms.

Atitikties vertinimo įstaigos užtikrina, kad joms pavaldžių įstaigų ar subrangovų veikla nedarytų poveikio jų atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

5. Atitikties vertinimo įstaigos ir jų darbuotojai atitikties vertinimo veiklą vykdo laikydamiesi griežčiausių profesinio sąžiningumo reikalavimų, turi reikiamą konkrečios srities techninę kompetenciją ir nepasiduoda jokiame spaudime ir paskatose, visų pirma finansinėms, kurios galėtų paveikti jų sprendimą ar atitikties vertinimo veiklos rezultatus, ypač jei spaudimą daro ir paskatas siūlo tos veiklos rezultatais suinteresuoti asmenys ar asmenų grupės.

6. Atitikties vertinimo įstaiga turi būti pajėgi atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai yra pavestos pagal 14 straipsnį ar 15 straipsnį arba I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus ir kurioms atlikti apie ją yra pranešta, neatsižvelgiant į tai, ar tas užduotis atlieka pati atitikties vertinimo įstaiga, ar jos yra atliekamos įstaigos vardu ir atsakomybe.

Visais atvejais kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai ir kiekvienai slėginės įrangos rūšiai ar kategorijai, kuriai apie atitikties vertinimo įstaigą yra pranešta, atitikties vertinimo įstaiga turi reikiamų:

- a) darbuotojų, turinčių techninių žinių ir pakankamos tinkamos patirties atitikties vertinimo užduotims atlikti;
- b) procedūrų, pagal kurias atliekama atitikties vertinimo veikla, aprašymus, taip užtikrinant skaidrumą ir galimybę tas procedūras atkurti. Ji turi taikyti tinkamą politiką ir procedūras, kuriomis užtikrinamas užduočių, kurias ji atlieka kaip notifikuotoji įstaiga, ir kitų jos užduočių atskyrimas;
- c) procedūrų, pagal kurias ji galėtų vykdyti savo veiklą tinkamai atsižvelgdama į įmonės dydį, veiklos sektorių ir struktūrą, atitinkamo gaminio technologijos sudėtingumą ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Atitikties vertinimo įstaiga turi turėti priemones, būtiną su atitikties vertinimo veikla susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir galimybę naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

7. Už atitikties vertinimo užduočių vykdymą atsakingi darbuotojai:

- a) turi tinkamą techninį ir profesinį parengimą, apimantį visą atitikties vertinimo veiklą, kurios atžvilgiu yra pranešta apie atitikties vertinimo įstaigą;
- b) pakankamai gerai išmano atliekamo vertinimo reikalavimus ir turi tinkamus įgaliojimus tiems vertinimams atlikti;
- c) turi reikiamų žinių ir išmano I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus, taikomus darniuosius standartus, atitinkamas derinamųjų Sąjungos teisės aktų ir nacionalinės teisės aktų nuostatas;
- d) turi gebėjimų rengti pažymėjimus, įrašus ir ataskaitas, kuriais patvirtinamas vertinimo atlikimo faktas.

8. Užtikrinamas atitikties vertinimo įstaigų, jų aukščiausiojo lygio vadovų ir darbuotojų, atsakingų už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, nešališkumas.

Atitikties vertinimo įstaigos aukščiausiojo lygio vadovų ir darbuotojų, atsakingų už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, atlyginimas nepriklauso nuo atliktų vertinimų skaičiaus arba nuo jų rezultatų.

9. Atitikties vertinimo įstaigos apsidraudžia atsakomybės draudimu, išskyrus atvejus, kai atsakomybę pagal nacionalinės teisės aktus prisiima valstybė arba kai pati valstybė narė tiesiogiai atsako už atitikties vertinimą.

10. Atitikties vertinimo įstaigos darbuotojai laikosi profesinio slaptumo reikalavimo, taikomo visai informacijai, kurią jie gauna atlikdami užduotis pagal 14 ir 15 straipsnius arba I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus, arba bet kurią nacionalinės teisės aktų nuostatą, kuria remiantis jie įgyvendinami, išskyrus atvejus, susijusius su valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, kompetentingomis institucijomis. Nuosavybės teisės yra saugomos.

11. Atitikties vertinimo įstaigos dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje ir notifikuotųjų įstaigų koordinavimo grupės, sudarytos pagal atitinkamus derinamuosius Sąjungos teisės aktus, veikloje arba užtikrina, kad jų darbuotojai, atsakingi už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, būtų apie šią veiklą informuoti ir kad šios grupės priimtus administracinius sprendimus ir parengtus dokumentus taikytų kaip bendrąsias gaires.

25 straipsnis

Naudotojų inspekcijoms taikomi reikalavimai

1. Pranešimo tikslais, naudotojų inspekcijos turi atitikti 2–11 dalyse nustatytus reikalavimus.
2. Naudotojų inspekcija turi būti įsteigta pagal valstybės narės nacionalinę teisę ir turi turėti teisinį subjektiškumą.
3. Naudotojų inspekcijos organizacinė struktūra turi būti tokia, kad ją būtų galima atpažinti, o jos atskaitomybės ryšiai grupėje, kuriai ji priklauso, turi būti tokie, kad būtų užtikrintas jos nešališkumas.
4. Naudotojų inspekcija, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai negali būti vertinamos įrangos arba agregato projektuotojai, gamintojai, tiekėjai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar prižiūrėtojai, arba tų šalių įgaliojami atstovai. Tai netrukdo naudotojų inspekcijai naudoti įvertintos slėginės įrangos ar agregatų, kurie yra būtini jos veiklai, arba naudoti tokios įrangos savo reikmėms.

Naudotojų inspekcija, jos aukščiausio lygio vadovai ir už atitikties vertinimo užduočių atlikimą atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuojant, gaminant ar konstruojant, parduodant, montuojant ir naudojant tą slėginę įrangą ar agregatus ar atliekant techninę jų priežiūrą, taip pat negali atstovauti šioje veikloje dalyvaujančioms šalims. Jie nesiima jokios veiklos, kuri prieštarautų jų sprendimo nepriklausomumui ar sąžiningumui, kai jie vykdo atitikties vertinimo veiklą, dėl kurios jie notifikuoti. Tai visų pirma taikoma konsultavimo paslaugoms.

5. Naudotojų inspekcijos ir jų darbuotojai atitikties vertinimo veiklą vykdo laikydamiesi griežčiausių profesinio sąžiningumo reikalavimų, turi reikiamą konkrečios srities techninę kompetenciją ir nepasiduoda jokiam spaudimui ir paskatoms, visų pirma finansiniams, kurie galėtų paveikti jų sprendimą ar atitikties vertinimo veiklos rezultatus, ypač jei spaudimą daro ir paskatas siūlo tos veiklos rezultatais suinteresuoti asmenys ar asmenų grupės.

6. Naudotojų inspekcija turi būti pajėgi atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai yra pavestos pagal 16 straipsnį ir kurioms atlikti apie ją yra pranešta, neatsižvelgiant į tai, ar tas užduotis atlieka pati atitikties vertinimo įstaiga, ar jos yra atliekamos įstaigos vardu ir atsakomybe.

Visais atvejais kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai ir kiekvienai slėginės įrangos rūšiai ar kategorijai, kurios atžvilgiu yra pranešta apie naudotojų inspekciją, naudotojų inspekcija turi turėti:

- a) darbuotojų, turinčių techninių žinių ir pakankamos tinkamos patirties atitikties vertinimo užduotims atlikti;
- b) procedūrų, pagal kurias atliekama atitikties vertinimo veikla, aprašymus, taip užtikrinant skaidrumą ir galimybę tas procedūras atkurti. Ji turi taikyti tinkamą politiką ir procedūras, kuriomis užtikrinamas užduočių, kurias ji atlieka kaip naudotojų inspekcija, ir kitų jos užduočių atskyrimas;
- c) procedūrų, pagal kurias ji galėtų vykdyti savo veiklą tinkamai atsižvelgdama į įmonės dydį, veiklos sektorių ir struktūrą, atitinkamo gaminio technologijos sudėtingumą ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Naudotojų inspekcija turi turėti priemones, būtinas su atitikties vertinimo veikla susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir galimybę naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

7. Už atitikties vertinimo užduočių vykdymą atsakingi darbuotojai:

- a) turi tinkamą techninį ir profesinį parengimą, apimantį visą atitikties vertinimo veiklą, dėl kurios atitikties vertinimo įstaiga notifikuota;
- b) pakankamai gerai išmano atliekamo vertinimo reikalavimus ir turi tinkamus įgaliojimus tiems vertinimams atlikti;
- c) turi reikiamų žinių ir išmano I priede nustatytus esminius saugos reikalavimus, taikomus darniuosius standartus, atitinkamas derinamųjų Sąjungos teisės aktų ir nacionalinės teisės aktų nuostatas;
- d) turi gebėjimų rengti pažymėjimus, įrašus ir ataskaitas, kuriais patvirtinamas vertinimo atlikimo faktas.

8. Užtikrinamas naudotojų inspekcijų, jų aukščiausiojo lygio vadovų ir darbuotojų, atsakingų už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, nešališkumas. Naudotojų inspekcijos negali vykdyti jokios veiklos, kuri pakenktų jų gebėjimui priimti objektyvius ir sąžiningus sprendimus, susijusius su jų vykdomu tikrinimu.

Naudotojų inspekcijos aukščiausiojo lygio vadovų ir darbuotojų, atsakingų už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, atlyginimas nepriklauso nuo atliktų vertinimų skaičiaus arba nuo jų rezultatų.

9. Naudotojų inspekcija apsidraudžia civilinės atsakomybės draudimu, išskyrus atvejus, kai atsakomybę prisiima grupė, kuriai ji priklauso.

10. Naudotojų inspekcijų darbuotojai laikosi profesinio slaptumo reikalavimo, taikomo visai informacijai, kurią jie gauna atlikdami užduotis pagal 16 straipsnį arba bet kurią nacionalinės teisės aktų nuostatą, kuria jis įgyvendinamas, išskyrus atvejus, susijusius su valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, kompetentingomis institucijomis. Turi būti saugomos nuosavybės teisės.

11. Naudotojų inspekcijos dalyvauja atitinkamoje standartizacijos veikloje ir notifikuotųjų įstaigų koordinavimo grupės, sudarytos pagal atitinkamus derinamuosius Sąjungos teisės aktus, veikloje arba užtikrina, kad jų darbuotojai, atsakingi už atitikties vertinimo užduočių atlikimą, būtų apie šią veiklą informuoti, bei šios grupės priimtus administracinius sprendimus ir parengtus dokumentus jos taiko kaip bendrąsias gaires.

26 straipsnis

Atitikties vertinimo įstaigų atitikties prezumpcija

Kai atitikties vertinimo įstaiga įrodo, kad atitinka kriterijus, nustatytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose arba jų dalyse, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, prezumiuojama, kad ji atitinka 24 arba 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus tiek, kiek taikytini darnieji standartai apima tuos reikalavimus.

27 straipsnis

Atitikties vertinimo įstaigų pavaldžiosios įstaigos ir subranga

1. Kai notifikuotoji įstaiga, naudotojų inspekcija arba pripažinta trečiųjų šalių organizacija konkrečias užduotis, susijusias su atitikties vertinimu, paveda atlikti subrangovui arba pavaldžiajai įstaigai, ji užtikrina, kad subrangovas ar pavaldžioji įstaiga atitiktų 24 arba 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus, ir apie tai praneša notifikuojančiajai institucijai.

2. Notifikuotosios įstaigos, naudotojų inspekcijos ir pripažintos trečiųjų šalių organizacijos prisiima visą atsakomybę už subrangovų ar pavaldžiųjų įstaigų atliekamas užduotis, neatsižvelgiant į tai, kur jie yra įsteigti.

3. Pavesti darbą subrangovui arba pavaldžiajai įstaigai galima tik gavus kliento sutikimą.
4. Paskelbtosios įstaigos, naudotojų inspekcijos ir pripažintos trečiųjų šalių organizacijos saugo dokumentus, susijusius su subrangovo ar pavaldžiosios įstaigos kvalifikacijos įvertinimu ir jų pagal 14, 15 ir 16 straipsnius arba I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus atliktu darbu, kad notifikuojančioji institucija galėtų juos patikrinti.

28 straipsnis

Pranešimo paraiška

1. Atitikties vertinimo įstaiga pranešimo paraišką pateikia valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi, notifikuojančiajai institucijai.
2. Prie pranešimo paraiškos pridedamas atitikties vertinimo veiklos, atitikties vertinimo modulio ar modulių ir slėginės įrangos, kurią vertinti ta įstaiga teigia turinti kompetencijos, aprašymas, taip pat nacionalinės akreditacijos įstaigos išduotas akreditacijos pažymėjimas, jeigu jis yra, kuriuo patvirtinama, kad atitikties vertinimo įstaiga atitinka 24 arba 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
3. Jeigu tam tikra atitikties vertinimo įstaiga negali pateikti akreditacijos pažymėjimo, ji notifikuojančiajai institucijai pateikia visus patvirtinamuosius dokumentus, būtinus jos atitikčiai 24 arba 25 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patikrinti, patvirtinti ir reguliariai stebėti.

29 straipsnis

Pranešimo procedūra

1. Notifikuojančiosios institucijos gali pranešti tik apie tas atitikties vertinimo įstaigas, kurios atitinka 24 arba 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
2. Notifikuojančiosios institucijos pranešimus Komisijai ir kitoms valstybėms narėms siunčia naudodamosi Komisijos parengta ir prižiūrima elektronine pranešimo priemone.
3. Pranešime pateikiama išsami informacija apie atitikties vertinimo veiklą, atitikties vertinimo modulį ar modulius, atitinkamą slėginę įrangą ir atitinkamą kompetencijos patvirtinimą.
4. Kai pranešimas nėra grindžiamas akreditacijos pažymėjimu, kaip nurodyta 28 straipsnio 2 dalyje, notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia dokumentus, kuriais patvirtina atitikties vertinimo įstaigos kompetenciją ir tai, kad yra nustatyta tvarka, skirta užtikrinti, kad ta įstaiga bus reguliariai stebima ir toliau atitiks 24 arba 25 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
5. Atitinkama įstaiga gali vykdyti notifikuotosios įstaigos, pripažintos trečiųjų šalių organizacijos arba naudotojų inspekcijos veiklą tik tuo atveju, jeigu per dvi savaites po pranešimo, kai yra pateikiamas akreditacijos pažymėjimas, arba per du mėnesius po pranešimo, kai akreditacijos pažymėjimas nepateikiamas, Komisija arba kitos valstybės narės nepareišia prieštaravimų.

Tik tokia įstaiga pagal šią direktyvą laikoma notifikuotąja įstaiga, pripažinta trečiųjų šalių organizacija arba naudotojų inspekcija.

6. Notifikuojančioji institucija Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie visus vėlesnius pranešimo pakeitimus.

30 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų identifikaciniai numeriai ir sąrašai

1. Komisija notifikuotajai įstaigai suteikia identifikacinį numerį.

Komisija suteikia tik vieną identifikacinį numerį net ir tuo atveju, kai apie įstaigą yra pranešta pagal kelis Sąjungos aktus.

2. Komisija viešai paskelbia pagal šią direktyvą notifikuotųjų įstaigų sąrašą ir nurodo joms suteiktus identifikacinius numerius bei veiklą, kuriai atlikti apie jas yra pranešta.

Komisija užtikrina, kad sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

31 straipsnis

Pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų sąrašai

Komisija viešai paskelbia pagal šią direktyvą pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų sąrašą ir nurodo joms suteiktus identifikacinius numerius ir veiklą, kuriai atlikti apie jas yra pranešta.

Komisija užtikrina, kad sąrašas būtų nuolat atnaujinamas.

32 straipsnis

Pranešimų pakeitimai

1. Kai notifikuojančioji institucija išsiaiškina arba jai yra pranešama, kad notifikuotoji įstaiga ar pripažinta trečiųjų šalių organizacija nebeatitinka 24 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba kad ji nevykdo savo pareigų, notifikuojančioji institucija atitinkamai apriboja, laikinai sustabdo arba panaikina pranešimo galiojimą, atsižvelgdama į tų reikalavimų nesilaikymo arba pareigų nevykdymo rimtumą. Apie tai ji nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

Kai notifikuojančioji institucija išsiaiškina arba jai yra pranešama, kad naudotojų inspekcija nebeatitinka 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų arba kad ji nevykdo savo pareigų, notifikuojančioji institucija atitinkamai apriboja, laikinai sustabdo arba panaikina pranešimo galiojimą, atsižvelgdama į tų reikalavimų nesilaikymo arba pareigų nevykdymo rimtumą. Apie tai ji nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

2. Jeigu pranešimo galiojimas apribojamas, laikinai sustabdomas ar atšaukiamas arba kai notifikuotoji įstaiga, pripažinta trečiųjų šalių organizacija ar naudotojų inspekcija nutraukia veiklą, notifikuojančioji valstybė narė imasi tinkamų priemonių siekdama užtikrinti, kad tos įstaigos bylos būtų perduotos tvarkyti kitai notifikuotajai įstaigai arba saugomos, kad su jomis galėtų susipažinti prašymą pateikusių atsakingos notifikuojančiosios ir rinkos priežiūros institucijos.

33 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų kompetencijos ginčijimas

1. Komisija nagrinėja visus atvejus, kai jai kyla abejonių arba kai jai pranešama apie abejones dėl notifikuotosios įstaigos, pripažintos trečiųjų šalių organizacijos ar naudotojų inspekcijos kompetencijos arba dėl to, ar notifikuotoji įstaiga ir toliau vykdo jai nustatytus reikalavimus ir pavestas pareigas.

2. Komisijos prašymu notifikuojančioji valstybė narė pateikia Komisijai visą informaciją, susijusią su pranešimo pagrindu arba atitinkamos atitikties vertinimo įstaigos kompetencijos patvirtinimu.

3. Komisija užtikrina, kad visa neskelbtina informacija, gauta atliekant tyrimą, būtų nagrinėjama konfidencialiai.

4. Kai Komisija nustato, kad notifikuotoji įstaiga, pripažinta trečiųjų šalių organizacija arba naudotojų inspekcija neatitinka arba nebeatitinka jai taikomų notifikavimo reikalavimų, ji priima įgyvendinimo aktą, kuriuo notifikuojančiosios valstybės narės prašoma imtis būtinų taisomųjų priemonių, įskaitant, jei būtina, notifikavimo galiojimo panaikinimą.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

34 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų, naudotojų inspekcijų ir pripažintų trečiųjų šalių organizacijų veiklos pareigos

1. Notifikuotosios įstaigos, naudotojų inspekcijos ir pripažintos trečiųjų šalių organizacijos atlieka atitikties vertinimą pagal 14 straipsnyje, 15 straipsnyje, 16 straipsnyje arba I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktuose numatytas atitikties vertinimo procedūras.

2. Atitikties vertinimai atliekami laikantis proporcingumo principo, stengiantis išvengti nereikalingos naštos ekonominės veiklos vykdytojams.

Atitikties vertinimo įstaigos veiklą vykdo tinkamai atsižvelgdamos į įmonės dydį, veiklos sektorių ir struktūrą, atitinkamos slėginės įrangos technologijos sudėtingumo lygį ir į tai, ar gamybos procesas yra masinis, ar serijinis.

Vis dėlto jos veikia pakankamai griežtai ir užtikrina tokį apsaugos lygį, kokio reikia slėginės įrangos atitikčiai šios direktyvos reikalavimams užtikrinti.

3. Kai atitikties vertinimo įstaiga nustato, kad gamintojas neįvykdė I priede arba atitinkamuose darniuosiuose standartuose ar kitose techninėse specifikacijose nustatytų esminių saugos reikalavimų, ji reikalauja, kad tas gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, ir neišduoda atitikties sertifikato.

4. Kai po sertifikato išdavimo atitikties vertinimo įstaiga, vykdydama atitikties stebėseną, nustato, kad slėginė įranga nebeatitinka reikalavimų, ji reikalauja, kad gamintojas imtųsi tinkamų taisomųjų priemonių, ir jei būtina laikinai sustabdo arba panaikina sertifikato galiojimą.

5. Kai taisomųjų priemonių nesiimama arba jos nedaro reikiamo poveikio, atitikties vertinimo įstaiga prireikus apriboja, laikinai sustabdo arba panaikina sertifikato galiojimą.

35 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų sprendimų apskundimas

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų priimtų sprendimų apskundimo procedūros.

36 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų pareiga informuoti

1. Notifikuotosios įstaigos, pripažintos trečiųjų šalių organizacijos ir naudotojų inspekcijos informuoja notifikuojančiąją instituciją apie:

a) kiekvieną atsisakymą išduoti sertifikatą, sertifikato galiojimo apribojimą, laikiną sustabdymą ar panaikinimą;

b) bet kokias aplinkybes, turinčias įtakos pranešimo taikymo sričiai ar sąlygoms;

- c) kiekvieną prašymą suteikti informacijos, kuri jos gavo iš rinkos priežiūros institucijų dėl atitikties vertinimo veiklos;
- d) jei prašoma, atitikties vertinimo veiklą, vykdytą pranešime taikymo srityje, ir bet kokią kitą veiklą, įskaitant tarpvalstybiniu mastu vykdytą veiklą ir subrangą.

2. Notifikuotosios įstaigos, pripažintos trečiųjų šalių organizacijos ir naudotojų inspekcijos kitoms pagal šią direktyvą notifikuotoms įstaigoms, vykdančioms panašią tokios pačios slėginės įrangos atitikties vertinimo veiklą, teikia informaciją dėl klausimų, susijusių su neigiamais ir, jei prašoma, teigiamais atitikties vertinimo rezultatais.

37 straipsnis

Patirties mainai

Komisija pasirūpina, kad būtų organizuojami valstybių narių nacionalinių institucijų, atsakingų už notifikuotųjų įstaigų pranešimo politiką, patirties mainai.

38 straipsnis

Notifikuotųjų įstaigų, pripažintų trečiųjų šalių organizacijų ir naudotojų inspekcijų veiklos koordinavimas

Komisija užtikrina deramą pagal šią direktyvą atitikties vertinimo įstaigų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą bei tai, kad šis koordinavimas bei bendradarbiavimas tinkamai vyktų sektoriaus atitikties vertinimo įstaigų grupėje.

Valstybės narės užtikrina, kad atitikties vertinimo įstaigos, apie kurias jos pranešė, tiesiogiai ar per paskirtuosius atstovus, dalyvautų tokios grupės veikloje.

5 SKYRIUS

SAJUNGOS RINKOS PRIEŽIŪRA, Į SAJUNGOS RINKĄ PATENKANČIOS SLĖGINĖS ĮRANGOS IR AGREGATŲ KONTROLĖ IR SAJUNGOS APSAUGOS PROCEDŪRA

39 straipsnis

Sąjungos rinkos priežiūra ir į Sąjungos rinką patenkančių slėginės įrangos ir agregatų kontrolė

Slėginei įrangai ir agregatams, kuriems taikomas šios direktyvos 1 straipsnis, taikomi Reglamento (EB) Nr. 765/2008 15 straipsnio 3 dalis ir 16–29 straipsniai.

40 straipsnis

Nacionaliniu lygmeniu pavojų keliančios slėginės įrangos arba agregatų atveju taikoma procedūra

1. Kai vienos valstybės narės rinkos priežiūros institucijos turi pakankamai priežasčių manyti, kad slėginė įranga arba agregatai, kuriems taikoma ši direktyva, kelia pavojų žmonių sveikatai ar saugai, naminiams gyvūnams ar turtui, jos atlieka su atitinkama slėgine įranga arba agregatu susijusį vertinimą, apimančį visus atitinkamus šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus. Atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai prirėkę tuo tikslu bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis.

Jeigu atlikdamos pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą rinkos priežiūros institucijos nustato, kad slėginė įranga arba agregatas neatitinka šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, jos nedelsdamos pareikalauja, kad susijęs ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi visų būtinų taisomųjų veiksmų, kad užtikrintų slėginės įrangos arba agregato atitiktį tiems reikalavimams, pašalintų slėginę įrangą arba agregatą iš rinkos arba juos pašalintų per pagrįstą laikotarpį, kuriį jos nustato atsižvelgdamos į pavojaus pobūdį.

Rinkos priežiūros institucijos apie tai informuoja atitinkamą notifikuotąją įstaigą.

Šios dalies antroje pastraipoje nurodytoms priemonėms taikomas Reglamento (EB) Nr. 765/2008 21 straipsnis.

2. Kai rinkos priežiūros institucijos mano, kad neatitiktis neapsiriboja jų nacionaline teritorija, apie vertinimo rezultatus ir veiksmus, kurių jų nurodymu turi imtis ekonominės veiklos vykdytojai, jos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad visų tinkamų taisomųjų veiksmų būtų imtasi visos atitinkamos slėginės įrangos ir agregatų, kuriuos jis tiekė rinkai visoje Sąjungoje, atžvilgiu.

4. Kai per 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą laikotarpį atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas nesiima tinkamų taisomųjų priemonių, rinkos priežiūros institucijos imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių, kad būtų uždraustas arba apribotas slėginės įrangos arba agregato tiekimas jų nacionalinei rinkai, kad slėginė įranga arba agregatas būtų pašalinti iš rinkos arba atšaukti.

Rinkos priežiūros institucijos apie tas priemones nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

5. Pateikiant 4 dalies antroje pastraipoje nurodytą informaciją pateikiami visi turimi duomenys, visų pirma nurodomi reikalavimų neatitinkančiai slėginei įrangai arba agregatui identifikuoti būtini duomenys, slėginės įrangos arba agregatų kilmė, tariamos neatitikties pobūdis ir susijusi rizika, taikomų nacionalinių priemonių pobūdis ir trukmė, taip pat atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateikti argumentai. Visų pirma rinkos priežiūros institucijos nurodo, ar neatitiktis priskirtina vienai iš šių priežasčių:

a) įranga arba agregatas neatitinka reikalavimų, susijusių su žmonių sveikata ar sauga arba su naminių gyvūnų ar turto apsauga, arba

b) 12 straipsnyje nurodyti darnieji standartai, kuriais remiantis daryta atitikties prielaida, turi trūkumų.

6. Kitos nei pagal šį straipsnį procedūrą inicijavusios valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie visas priemones, kurių ėmėsi, ir pateikia visą turimą papildomą informaciją, susijusią su atitinkamos slėginės įrangos arba agregato neatitiktimi, ir, jei nesutinka su priimta nacionaline priemone, pareiškia prieštaravimus.

7. Jeigu per tris mėnesius po 4 dalies antroje pastraipoje nurodytos informacijos gavimo dienos nei valstybės narės, nei Komisija nepareiškia prieštaravimų dėl valstybės narės taikomos laikinosios priemonės, ta priemonė laikoma pagrįsta.

8. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos slėginės įrangos arba agregato atžvilgiu nedelsiant būtų imtasi reikiamų ribojamųjų priemonių, kaip antai slėginės įrangos arba agregato būtų pašalinti iš rinkos.

41 straipsnis

Sąjungos apsaugos procedūra

1. Kai užbaigus 40 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytą procedūrą, dėl priemonės, kurios ėmėsi kuri nors valstybė narė, yra pareiškiami prieštaravimai arba jeigu Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Sąjungos teisės aktams, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina nacionalinę priemonę. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustato, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta.

Komisija sprendimą adresuoja visoms valstybėms narėms ir nedelsdama praneša apie jį valstybėms narėms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ar vykdytojams.

2. Jei nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkanti slėginė įranga arba agregatas būtų pašalinti iš jų rinkų ir praneša apie tai Komisijai. Jei nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė tą priemonę atšaukia.

3. Kai nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o slėginės įrangos arba agregato neatitiktis siejama su darniųjų standartų trūkumais, nurodytais šios direktyvos 40 straipsnio 5 dalies b punkte, Komisija taiko Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnyje numatytą procedūrą.

42 straipsnis

Reikalavimus atitinkanti slėginė įranga arba agregatai, kurie kelia pavojų

1. Kai valstybė narė, kuri pagal 40 straipsnio 1 dalį atlieka vertinimą, nustato, kad šią direktyvą atitinkanti slėginė įranga arba agregatas vis dėlto kelia pavojų žmonių sveikatai ar saugai, naminiams gyvūnams ar turtui, ji reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas imtųsi visų tinkamų priemonių siekdamas užtikrinti, kad rinkai pateikta slėginė įranga arba agregatas nebekeltų pavojaus, pašalintų slėginę įrangą arba agregatą iš rinkos arba juos atšauktų per pagrįstą laikotarpį, kurį ji nustato atsižvelgdama į rizikos pobūdį.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai vykdytojas užtikrina, kad taisomųjų veiksmų būtų imtasi visos susijusios slėginės įrangos arba agregatų, kuriuos jis tiekė rinkai visoje Sąjungoje, atžvilgiu.

3. Valstybė narė nedelsdama informuoja apie tai Komisiją ir kitas valstybes nares. Ta informacija apima visus turimus duomenis, visų pirma nurodomi atitinkamai slėginei įrangai arba agregatui identifikuoti būtini duomenys, slėginės įrangos arba agregato kilmę ir tiekimo grandinė, susijusios rizikos pobūdį ir taikomų nacionalinių priemonių pobūdis ir trukmė.

4. Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominių veiklos vykdytoju ar vykdytojais ir įvertina taikomas nacionalines priemones. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija įgyvendinimo aktais nusprendžia, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ar ne, ir, kai tai būtina, pasiūlo atitinkamas priemones.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Dėl tinkamai pagrįstų priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti ir kurios susijusios su žmonių sveikatos apsauga ir sauga arba naminių gyvūnų ar turto apsauga, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus laikydamasi 44 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Komisija savo sprendimą skiria visoms valstybėms narėms ir nedelsdama jį perduoda joms ir atitinkamam (-iems) ekonominės veiklos vykdytojui (-ams).

43 straipsnis

Oficiali neatitiktis

1. Nedarant poveikio 40 straipsniui, kai valstybė narė nustato vieną iš toliau nurodytų faktų, ji reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas pašalintų susijusią neatitiktį:

a) gaminys CE ženklą pažymėtas pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnį arba šios direktyvos 19 straipsnį;

- b) nepritvirtintas CE ženklas;
- c) gaminys notifikuotosios įstaigos identifikaciniu numeriu, jeigu ta įstaiga dalyvauja atliekant gamybos kontrolę, pažymėtas pažeidžiant 19 straipsnį arba nepažymėtas;
- d) gaminys nepažymėtas I priedo 3.3 punkte nurodytais ženklais ir etiketėmis arba pažymėtas pažeidžiant 19 straipsnį arba I priedo 3.3 punktą;
- e) neparengta ES atitikties deklaracija;
- f) ES atitikties deklaracija parengta neteisingai;
- g) techninių dokumentų nėra arba yra ne visi techniniai dokumentai;
- h) 6 straipsnio 6 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nepateikta, yra neteisinga ar neišsami;
- i) neįvykdytas bet kuris kitas 6 ar 8 straipsnyje nustatytas administracinis reikalavimas.

2. Jeigu 1 dalyje nurodyta neatitiktis nepašalinama, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų apribotas ar uždraustas slėginės įrangos arba agregato tiekimas rinkai arba užtikrinta, kad slėginė įranga arba agregatas būtų atšaukti ar pašalinti iš rinkos.

6 SKYRIUS

KOMITETO PROCEDŪRA IR DELEGUOTIEJI AKTAI

44 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Slėginės įrangos komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.
5. Komisija konsultuojasi su komitetu visais klausimais, dėl kurių pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 ar bet kurį kitą Sąjungos aktą privaloma konsultuotis su sektorių ekspertais.

Be to, komitetas gali nagrinėti bet kurį kitą klausimą dėl šios direktyvos taikymo, kurį, remdamasis savo darbo tvarkos taisyklėmis, gali iškelti jo pirmininkas arba valstybės narės atstovas.

45 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant atsižvelgti į labai svarių su sauga susijusių priežasčių atsiradimą, Komisijai pagal 46 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl slėginės įrangos arba agregatų klasifikacijos pakeitimo, kad:
 - a) 4 straipsnio 3 dalyje nurodytam slėginės įrangos gaminiui ar slėginės įrangos vienetų grupei būtų taikomi 4 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai;

- b) 4 straipsnio 3 dalyje nurodytam agregatui arba agregatų grupei būtų taikomi 4 straipsnio 2 dalyje nustatyti reikalavimai;
 - c) slėginės įrangos vienetas arba slėginės įrangos vienetų grupė, nukrypstant nuo II priede nustatytų reikalavimų, būtų priskiriami kitai kategorijai.
- 2. Valstybė narė, kuriai kyla abejonių dėl slėginės įrangos arba agregatų saugos, nedelsdama informuoja Komisiją apie savo abejones ir jas pagrindžia.
 - 3. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija atlieka išsamų rizikos, dėl kurios kategorija turi būti pakeista, vertinimą.

46 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

- 1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
- 2. 45 straipsnyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. birželio 1 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
- 3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 45 straipsnyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
- 4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
- 5. Pagal 45 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

7 SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų ekonominės veiklos vykdytojams, pažeidusiems pagal šią direktyvą priimtas nacionalinės teisės nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų vykdomos. Tokiose taisyklėse gali būti numatytos baudžiamosios sankcijos už rimtus pažeidimus.

Pirmoje pastraipoje nurodytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

48 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

- 1. Valstybės narės netrukdo pradėti eksploatuoti slėginę įrangą ir agregatus, kurie Direktyvos 97/23/EB taikymo pradžios dieną atitinka valstybių narių teritorijoje galiojančias taisykles ir buvo pateikti rinkai iki 2002 m. gegužės 29 d.

2. Valstybės narės netrukdo tiekti rinkai ir (arba) pradėti eksploatuoti slėginę įrangą arba agregatus, kuriems taikoma Direktyva 97/23/EB, kurie atitinka tą direktyvą ir kurie buvo pateikti rinkai anksčiau nei 2015 m. birželio 1 d.

3. Remiantis Direktyva 97/23/EB atitikties vertinimo įstaigų išduoti sertifikatai ir priimti sprendimai galioja pagal šią direktyvą.

49 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2015 m. vasario 28 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 13 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2015 m. birželio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į Direktyvos 97/23/EB 9 straipsnį, laikomos nuorodomis į šios direktyvos 13 straipsnį. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio redakciją nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. liepos 18 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 2 straipsnio 15–32 dalių, 6–12, 14, 17 ir 18 straipsnių, 19 straipsnio 3–5 dalių, 20–43 straipsnių, 47, 48 straipsnių ir I, II, III ir IV priedų. Jos nedelsdamos pateikia tų nuostatų tekstą Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2016 m. liepos 19 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio redakciją nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

50 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 97/23/EB 9 straipsnis išbraukiamas nuo 2015 m. birželio 1 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su to straipsnio perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminu, nustatytu V priedo B dalyje.

Direktyva 97/23/EB su daliniais pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais V priedo A dalyje, panaikinama nuo 2016 m. liepos 19 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su V priedo B dalyje nurodytos direktyvos, perkėlimo į nacionalinę teisę terminu ir taikymo pradžios data.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikties lentelę.

51 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnis, 2 straipsnio 1–14 punktai, 3, 4, 5, 14, 15 ir 16 straipsniai, 19 straipsnio 1 ir 2 dalys, 44, 45 ir 46 straipsniai taikomi nuo 2016 m. liepos 19 d.

52 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

ESMINIAI SAUGOS REIKALAVIMAI

IVADINĖS PASTABOS

1. Su šiame priede pateiktais slėginei įrangai taikomais esminiais reikalavimais susiję įpareigojimai taip pat taikomi agregatams, jeigu jie kelia atitinkamą pavojų.
2. Šioje direktyvoje nustatyti esminiai saugos reikalavimai yra privalomi. Pareigos, susijusios su tais esminiais saugos reikalavimais, taikomos tik tuomet, jeigu minėta slėginė įranga kelia atitinkamą pavojų, kai ji naudojama gamintojo numatytais sąlygomis.
3. Gamintojas privalo nagrinėti pavojus ir riziką, kad galėtų išskirti tuos, kuriuos dėl slėgio kelia jo įranga; tada gamintojas turi įrangą projektuoti ir gaminti atsižvelgdamas į šio tyrimo rezultatus.
4. Esminius reikalavimus reikia aiškinti ir taikyti taip, kad projektuojant ir gaminant būtų atsižvelgiama į projektavimo ir gamybos naujoves ir šiuolaikinę projektavimo ir gamybos praktiką bei į techninius ir ekonominius aspektus, suderintus su griežtais sveikatos ir saugos reikalavimais.

1. BENDROSIOS NUOSTATOS

- 1.1. Slėginė įranga projektuojama, gaminama ir tikrinama, o prireikus parengiama ir sumontuojama taip, kad būtų užtikrinta, jog ji nekels pavojaus, kai bus pradėta naudoti pagal gamintojo nurodymus arba sąlygomis, kurias galima numatyti.
- 1.2. Rinkdamasis tinkamiausius sprendimus, gamintojas laikosi toliau pateikiamų taisyklių tokia tvarka:
 - pagal galimybes panaikinti arba mažinti pavojus,
 - taikyti atitinkamas saugos priemones nuo pavojų, kurių negalima pašalinti,
 - kai tinkama, pranešti naudotojams apie pavojus, kurių nepavyko pašalinti, ir nurodyti, ar reikia imtis kokių nors ypatingų priemonių, kad montuojant ir (arba) naudojant būtų sumažinta rizika.
- 1.3. Žinant, kad yra galimybė gaminį panaudoti netinkamai arba tokią galimybę galima lengvai numatyti, slėginė įranga turi būti taip suprojektuota, kad, netinkamai panaudota, ji nekeltų rizikos arba, jeigu tai neįmanoma, reikia atitinkamai įspėti, kad taip slėginės įrangos naudoti negalima.

2. PROJEKTAVIMAS

2.1. Bendrosios nuostatos

Slėginė įranga turi būti tinkamai suprojektuota, atsižvelgiant į visus svarbius veiksnius, užtikrinančius, kad slėginė įranga būtų saugi per visą numatomą jos naudojimo laiką.

Projektuojant naudojami išsamūs metodai ir atitinkami saugos koeficientai, siekiant garantuoti pakankamą saugą visų galimų gedimų atvejais.

2.2. Reikiamo stiprumo projektavimas

- 2.2.1. Slėginė įranga suprojektuojama apkrovoms, atitinkančioms jos numatomą panaudojimą ir kitas lengvai numatomas įrangos veikimo sąlygas. Ypač atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

— vidinį/išorinį slėgį,

- aplinkos ir veikimo temperatūras,
- statinį slėgį ir medžiagos masę, kai įranga veikia ir yra bandoma,
- transporto judėjimo, vėjo ir žemės drebėjimo sukiamas apkrovas,
- reaktyviasias jėgas ir reaktyviusius momentus, kuriuos sukelia atramos, tvirtinimai, vamzdynai ir t. t.,
- koroziją ir eroziją, medžiagų nuovargį ir t. t.,
- nepatvarių takijų medžiagų irimą.

Taip pat atsižvelgiama į įvairias apkrovas, kurios gali atsirasti vienu metu, neatmetant galimybės, kad jos gali imti veikti vienu metu.

2.2.2. Projektuojant reikiamą stiprumą remiamasi vienu iš šių metodų:

- dažniausiai, kaip aprašyta 2.2.3 punkte, skaičiavimo metodu, be kurio pririnkus dar naudojamas 2.2.4 punkte aprašytas eksperimentinis projektavimo metodas,
- eksperimentinio projektavimo metodu, nenaudojant 2.2.4 punkte aprašyto skaičiavimo, kai didžiausio leidžiamojo slėgio PS ir tūrio V sandauga yra mažesnė kaip 6 000 bar·L arba PS ir DN sandauga yra mažesnė kaip 3 000 barų.

2.2.3. Skaičiavimo būdas

a) Slėgio apkrovos neutralizavimas ir kiti apkrovos aspektai

Slėginei įrangai leidžiamieji įtempiai ribojami atsižvelgiant į galimas numatyti gedimų, kurie atsiranda įrangai veikiant, rūšis. Dėl to taikomi atsargos koeficientai, kad neliktų jokių neaiškumų, susijusių su gamyba, realiomis veikimo sąlygomis, įtempiais, skaičiavimo modeliais bei medžiagų savybėmis ir jų būviu.

Šiais skaičiavimo metodais garantuojamos pakankamos saugos atsargos, atitinkančios, jei reikia, 7 punkto reikalavimus.

Pirmiau nurodytų reikalavimų gali būti laikomasi panaudojant, kaip tinkamiausią, vieną iš toliau nustatytų metodų, kuris pririnkus gali būti papildytas arba derinamas su kitu metodu:

- projektavimas pagal formulę,
- projektavimas remiantis analize,
- projektavimas remiantis įtrūkių mechanika.

b) Atsparumas

Siekiant nustatyti atitinkamos slėginės įrangos atsparumą, taikomas tam tikras projektinis apskaičiavimas:

Visų pirma:

- apskaičiuojami slėgiai neturi būti mažesni nei didžiausias leidžiamasis slėgis, turi būti atsižvelgiama į takijų medžiagų statinį ir dinaminį slėgius bei nepatvarių takijų medžiagų skaidymąsi. Jeigu slėginis indas padalintas į atskiras slėgines sekcijas, sekcijų sienelės privalo būti suprojektuotos atsižvelgiant į didžiausią galimą slėgį indo sekcijoje ir mažiausią galimą slėgį gretimame slėginio indo sekcijoje,

- apskaičiuojamos temperatūros turi būti tokios, kad būtų užtikrinta pakankama saugos atsarga,
- projektuojant tinkamai atsižvelgiama į visus įmanomus temperatūrų ir slėgio derinius, kurie gali atsirasti naudojant įrangą tokiomis sąlygomis, kurias įmanoma numatyti,
- didžiausieji įtempiai ir įtempių koncentracijų smailė neturi viršyti saugos ribinių verčių,
- apskaičiuojant gebėjimą išlaikyti slėgį, taikomos reikšmės, atitinkančios medžiagos savybes, kurios grindžiamos dokumentuose užfiksuotais duomenimis, atsižvelgiant į 4 punkte nustatytas nuostatas bei į atitinkamus atsargos koeficientus. Medžiagos savybės, į kurias turėtų būti atsižvelgiama yra tokios:
 - takumo riba, 0,2 % arba 1,0 % nustatyto stiprumo, kaip priimtinausia esant skaičiuotinajai temperatūrai,
 - tempiamasis stipris,
 - valkšnumo riba,
 - duomenys apie medžiagų nuovargį,
 - Jungo modulis (tamprumo modulis),
 - atitinkamas plastinės deformacijos dydis,
 - pažeidimo lenkiant energija,
 - atsparumas plyšio (įtrūkio) plitimui,
- medžiagų savybėms vienu metu taikoma keletas atitinkamų veiksmų atsižvelgiant, pavyzdžiui, į neardomojo bandymo tipą, į vienas su kitomis jungiamas medžiagas ir numatomas įrangos veikimo sąlygas,
- projektuojant tinkamai atsižvelgiama į visus pagrįstai numatomus irimo procesus (pvz., koroziją, valkšnumą, medžiagų nuovargį), vykstančius pagal paskirtį naudojant įrangą. 3.4 punkte nurodytose instrukcijose atkreipiamas dėmesys į konkrečias projektavimo ypatybes, kurios svarbios įrangos naudojimo trukmei, pavyzdžiui:
 - dėl valkšnumo: pagal projektą numatytas įrangos veikimo laikas tam tikrose temperatūrose,
 - dėl medžiagų nuovargio: pagal projektą numatytas ciklų skaičius, kai veikia tam tikri įtempiai,
 - dėl korozijos: pagal projektą numatytas leidžiamasis korozijos lygis;

c) Stabilumo aspektai

Jeigu apskaičiuotas storis neužtikrina tinkamo konstrukcinio stabilumo, reikia imtis būtinų priemonių padėčiai ištaisyti, atsižvelgiant į nesklendumus, kurių gali atsirasti vežant, pakraunant ir iškraunant.

2.2.4. Eksperimentinis projektavimo būdas

Įrangos konstrukcija gali būti visiškai ar iš dalies patvirtinta atlikus atitinkamus tos įrangos ar tos kategorijos įrangos pavyzdžių bandymus.

Bandymo programa aiškiai apibrėžiama prieš atliekant bandymą ir patvirtinama notifikuotosios įstaigos, atsakingos už projekto atitikties įvertinimo modulį, jeigu jis yra.

Šioje programoje apibrėžiamos bandymo sąlygos ir kriterijai, pagal kuriuos įranga yra patvirtinama arba atmėtama. Medžiagų, iš kurių bandomoji įranga yra pagaminta, pagrindiniai faktiški matmenys ir jų savybės yra nustatomos prieš bandymą.

Kai tinkama, atliekant bandymus sudaromos galimybės stebėti pavojingas slėginės įrangos vietas, jose sumontavus atitinkamus daviklius, galinčius pakankamai tiksliai fiksuoti deformacijas ir įtempimus.

Į bandymo programą įtraukiama:

- a) stiprumo bandymas slėgiu, kurio tikslas yra patikrinti, ar tais atvejais, kai yra naudojamas nustatytos saugos atsargos slėgis, palyginti su didžiausiu leidžiamuoju slėgiu, įrangoje neatsiranda nemažų protėkių ir deformacijų, viršijančių nustatytas ribines vertes.

Bandymo slėgis nustatomas remiantis skirtumais tarp geometrinių ir medžiagų savybių charakteristikų verčių, išmatuotų bandymo sąlygomis, ir tų pačių dydžių verčių, naudotų projektuojant; atsižvelgiama į temperatūros, kuriai esant atliekamas bandymas, ir temperatūros, numatytos pagal projektą, skirtumus;

- b) jeigu yra pavojus, kad gali prasidėti plastinė deformacija arba gali pasireikšti medžiagų nuovargis, į bandymo programą įtraukiami atitinkami bandymai pagal numatomas įrangos naudojimo sąlygas, pavyzdžiui, įrangos išlaikymas esant tam tikrai temperatūrai, cikliškas poveikis tam tikrais įtempiais;
- c) jei būtina, papildomi bandymai, susiję su kitais 2.2.1 punkte nurodytais veiksniais, pavyzdžiui, korozija, išoriniu sugadinimu.

2.3. Nuostatos, taikomos siekiant užtikrinti saugią priežiūrą ir naudojimą

Nurodytas slėginės įrangos naudojimo būdas turi būti toks, kad naudojant įrangą būtų išvengta bet kokios pagrįstai numatomos rizikos. Kai tinkama, ypatingas dėmesys kreipiamas į:

- dangčius ir angas,
- pavojingą išteklį mažinant slėgį prapūtimu,
- saugos įtaisus, skirtus apsaugoti, kad fiziškai nebūtų patenkama į slėginės įrangos skyrius, kol juose yra slėgis arba vakuumas,
- paviršiaus temperatūrą, atsižvelgiant į numatomą naudojimą,
- nepatvarių takijų medžiagų skaidymąsi.

Slėginėje įrangoje, kurios angos yra su dangčiais, sumontuojami automatiniai ar rankomis valdomi įtaisai, kurie naudotojui leistų lengvai įsitikinti, kad atidengus dangtį nekils jokio pavojaus. Be to, jeigu angos dangtį galima lengvai atidaryti, slėginėje įrangoje sumontuojamas įtaisas, kuris, jeigu skysčio slėgis arba temperatūra kelia pavojų, neleistų atidaryti angos dangčio.

2.4. Tyrimo priemonės

- a) slėginė įranga suprojektuojama ir sukonstruojama taip, kad būtų galima atlikti visus būtinus tyrimus, kuriais garantuojama sauga;
- b) jeigu reikia nuolatinės įrangos saugos garantijos, numatomos priemonės, skirtos vidinei įrangos būklei nustatyti, pavyzdžiui, apžiūros angos, per kurias galima patekti į slėginės įrangos vidų, kad saugiai ir palankiomis darbo sąlygomis būtų atliktas tikrinimas;
- c) siekiant užtikrinti, kad slėginės įrangos būklė būtų saugi, bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų gali būti taikomos kitos priemonės:
 - slėginė įranga yra pernelyg mažų matmenų, kad būtų galima fiziškai patekti į jos vidų,

- slėginę įrangą atidarius, jos vidus bus nepalankiai veikiamas,
- jeigu yra įrodyta, kad slėginėje įrangoje esanti substancija nėra pavojinga medžiagoms, iš kurių pagaminta slėginė įranga, ir pagrįstai manoma, kad negali vykti joks vidinis irimo procesas.

2.5. Vandens išleidimas ir vėdinimas

Jei būtina, numatomos atitinkamos priemonės siekiant iš slėginės įrangos išleisti vandenį ir jį vėdinti:

- kad būtų išvengta žalingų veiksnių, pavyzdžiui, hidraulinio smūgio, vakuumo pažeidimo, korozijos ir nekontroliuojamų cheminių reakcijų. Atliekami visi įrenginio veikimo bandymai ir kiti, ypač slėgio, bandymai,
- kad būtų galima saugiai valyti, tikrinti ir prižiūrėti.

2.6. Korozija arba kitoks cheminis poveikis

Tinkamai atsižvelgiant į numatomą panaudojimą, jei būtina, turi būti numatytos pakankamos tolerancijos arba apsauga nuo korozijos arba kitokio cheminio poveikio.

2.7. Dilimas

Jeigu gali atsirasti nepalankios sąlygos, skatinančios erozinį arba abrazyvinį dilimą, imamasi tinkamų priemonių, kad:

- tas poveikis būtų mažinamas atitinkamomis projektavimo priemonėmis, pavyzdžiui, nustatant didesnę medžiagos storį, ar naudojant padengimui iš vidaus ar išorės tinkamas medžiagas,
- būtų galima pakeisti tas dalis, kurios patiria didžiausią poveikį,
- 3.4 punkte nurodytose instrukcijose būtų atkreiptas dėmesys į priemones, kurios privalomos, kad būtų garantuojamas nuolatinis saugus naudojimas.

2.8. Agregatai

Agregatai suprojektuojami taip, kad:

- surinktos sudedamosios dalys atitiktų numatomą jų paskirtį ir naudojant būtų patikimos,
- visos sudedamosios dalys būtų tinkamai sujungtos ir surinktos.

2.9. Nuostatos dėl pripildymo ir išleidimo

Kai tinkama, slėginė įranga taip suprojektuojama ir joje sumontuojami arba pasirūpinama, kad būtų sumontuoti tokie pagalbiniai įtaisai, kad būtų užtikrintas saugus slėginės įrangos pripildymas ir medžiagų išleidimas, ypač atsižvelgiant į šiuos pavojus:

a) pripildant:

- kad medžiagų nebūtų pripildoma per daug arba kad nesusidarytų per didelis slėgis, ypač atsižvelgiant į pripildymo normą ir į garų slėgį esant rekomenduojamai temperatūrai,
- slėginės įrangos nestabilumą;

b) išleidžiant: kad nereguliuojama neištekėtų suslėgta takioji medžiaga;

c) pripildant arba išleidžiant: nesaugius sujungimus ir atjungimus.

2.10. Apsauga, kad leidžiamosios slėginio įrenginio normos nebūtų viršijamos

Jeigu sąlygomis, kurias galima numatyti, leidžiamosios normos gali būti viršijamos, slėginėje įrangoje sumontuojami tinkami saugos įtaisai arba pasirūpinama, kad tokie įtaisai būtų sumontuoti, jeigu nenumatoma, kad saugų įrenginio naudojimą užtikrins kiti agregate esantys saugos įtaisai.

Tinkamas įtaisas arba tokių įtaisų grupė parenkami atsižvelgiant į konkrečias įrangos arba agregato savybes.

Tinkamiems saugos įtaisams arba saugos įtaisų grupėms priskiriama:

- a) pagalbiniai saugos įtaisai, kaip apibrėžta 2 straipsnio 4 punkte;
- b) kai tinkama, atitinkami kontrolės įtaisai, pavyzdžiui, indikatoriai ir (arba) signalizatoriai, kuriais užtikrinama, kad automatiškai arba rankomis būtų imamasi reikiamų veiksmų, kad naudojant slėginę įrangą nebūtų viršijamos nustatytos normos.

2.11. Pagalbiniai saugos įtaisai

2.11.1. Pagalbiniai saugos įtaisai turi:

- būti taip suprojektuoti ir pagaminti, kad būtų patikimai naudojami ir atitiktų numatomą paskirtį ir kad, jeigu taikytina, būtų atsižvelgiama į įtaisų priežiūros ir bandymo reikalavimus,
- nebūti susiję su kitomis funkcijomis, jeigu pastarosios gali turėti įtakos saugos įtaisų veikimui,
- atitinkantys nustatytus projektavimo principus, kad būtų garantuota tinkama ir patikima naudojimo sauga. Šiems principams ypač priskirtina: veikimas be sutrikimų, dubliavimas, skirtingumas ir autodiagnostika.

2.11.2. Slėgį ribojantys įtaisai

Šie įtaisai taip suprojektuojami, kad slėgis visą laiką negalėtų viršyti didžiausio leidžiamojo slėgio PS; tačiau, jeigu reikia, leidžiama, kad nepažeidžiant 7.3 punkte nustatytų reikalavimų, slėgis trumpai padidėtų.

2.11.3. Temperatūros reguliavimo įtaisai

Kad nekiltų pavojus saugumui, šiems įtaisams nustatoma atitinkama atsako trukmė, kuri atitinka įtaiso atliekamą funkciją.

2.12. Išorės ugnis

Jei būtina, slėginė įranga taip suprojektuojama ir, kai tinkama, joje sumontuojami tinkami pagalbiniai įtaisai arba pasirūpinama, kad tokie įtaisai būtų sumontuojami tam, kad slėginė įranga, ypač atsižvelgiant į numatomą jos naudojimą, atitiktų reikalavimus dėl gedimo masto, kai slėginė įranga veikiama atviros ugnies.

3. GAMYBA

3.1. Gamybos procedūros

Gamintojas, taikydamas reikiamus metodus ir atitinkamas procedūras, ypač atsižvelgdamas į toliau išdėstytus dalykus, užtikrina, kad bus laikomasi projektuojant išdėstytų nuostatų.

3.1.1. Komplektinių dalių ruošimas

Ruošiant komplektines dalis (pvz., formuojant ir nusklembiant), jų mechaninės savybės neturi būti taip pakeičiamos ir dalyse neturi atsirasti defektų ar įtrūkimų, dėl kurių slėginės įrangos saugumas sumažėtų.

3.1.2. *Neišardomasis jungimas*

Neišardomųjų jungčių ir prie šių jungčių esančių sričių paviršiuose arba viduje neturi būti defektų, mažinančių įrangos saugą.

Neišardomųjų jungčių ypatybės turi atitikti būtinuosius reikalavimus, taikomus sujungtinoms medžiagoms, jeigu atliekant projektinius skaičiavimus nėra atsižvelgiama į kitas atitinkamų savybių vertes.

Tinkamos kvalifikacijos darbuotojai nustatyta tvarka atlieka slėginės įrangos sudedamųjų dalių, kurios turi įtakos tam, kaip įranga išlaiko slėgį, ir dalių, kurios tiesiogiai montuojamos prie nurodytų sudedamųjų dalių, neišardomąjį sujungimą.

Su II, III ir IV kategorijų slėgine įranga susijusias veikimo procedūras ir darbuotojus patvirtina kompetentinga trečioji šalis, kuri gamintojo pageidavimu gali būti:

— notifikuotoji įstaiga,

— trečiosios šalies organizacija, pripažinta valstybės narės, kaip numatyta 20 straipsnyje.

Kad tai patvirtintų, trečioji šalis privalo atlikti tyrimus ir bandymus, kurie yra aprašyti atitinkamuose darniuosiuose standartuose, ar lygiaverčius tyrimus ir bandymus arba paveda juos atlikti.

3.1.3. *Neardomieji bandymai*

Slėginėje įrangoje esančių neišardomųjų jungčių neardomuosius bandymus atlieka reikiamos kvalifikacijos darbuotojai. Atliekant III ir IV kategorijos slėginės įrangos bandymus, darbuotojus patvirtina pagal 20 straipsnio nuostatas valstybės narės pripažinta trečiosios šalies organizacija.

3.1.4. *Terminis apdorojimas*

Jeigu yra pavojus, kad gamybos proceso metu medžiagos savybės gali pakisti taip, kad sumažėtų slėginės įrangos saugumas, reikiamame gamybos proceso etape atliekamas tinkamas terminis apdorojimas.

3.1.5. *Atsekamumas*

Nustatomos ir taikomos tinkamos procedūros, kad naudojant reikiamas priemones, kai medžiaga gaunama, naudojama gamybai ir iki tol, kol bus atliekamas baigiamasis pagamintos slėginės įrangos bandymas, būtų galima identifikuoti medžiagą, iš kurios gaminamos slėginės įrangos sudedamosios dalys, turinčios įtakos slėginės įrangos gebėjimui išlaikyti slėgį.

3.2. **Baigiamasis įvertinimas**

Slėginei įrangai taikoma toliau nurodyta baigiamojo įvertinimo tvarka.

3.2.1. *Baigiamasis patikrinimas*

Slėginei įrangai taikoma baigiamojo patikrinimo procedūra, kurią atliekant slėginę įrangą yra apžiūrima ir patikrinami pateikti slėginės įrangos dokumentai, kad būtų nustatyta, ar slėginė įranga atitinka šios direktyvos reikalavimus. Galima atsižvelgti ir į gamybos metu atliktą bandymą. Jeigu to reikia dėl su sauga susijusių priežasčių, baigiamasis įrangos bet kurios detalės patikrinimas atliekamas iš išorės arba iš vidaus, jeigu reikia, gamybos proceso metu (pvz., jeigu apžiūrėti per baigiamąjį patikrinimą nebėra galimybių).

3.2.2. *Atsparumo bandymas*

Atliekant baigiamąjį slėginės įrangos įvertinimą atliekamas bandymas, kuriuo nustatomas gebėjimas išlaikyti slėgį ir kuris paprastai būna bandymas hidrostatiniu slėgiu. Atliekant pastarąjį bandymą naudojamas, jeigu reikia, slėgis, kuris yra bent jau ne mažesnis už 7.4 punkte nustatytą slėgio vertę.

Tikrinant serijiniu būdu gaminamą I kategorijos slėginę įrangą, šis bandymas gali būti atliekamas remiantis statistikos principais.

Jeigu bandymas hidrostatiniu slėgiu yra pavojingas arba netikslingas, gali būti atliekami kiti patvirtinti bandymai. Prieš atliekant kitus bandymus, o ne bandymą hidrostatiniu slėgiu, taikomos papildomos priemonės, pavyzdžiui, neardomieji ar kiti lygiaverčiai bandymai.

3.2.3. Saugos įtaisų tikrinimas

Atliekant baigiamąjį agregatų įvertinimą, atliekamas ir saugos įtaisų patikrinimas, kurio tikslas yra išsiaiškinti, ar visiškai laikomasi 2.10 punkte nurodytų reikalavimų.

3.3. Žymėjimas ir ženklavimas etiketėmis

Kartu su 18 ir 19 straipsniuose nurodytu CE ženklu ir informacija, kuri turi būti pateikta pagal 6 straipsnio 6 dalį ir 8 straipsnio 3 dalį, pateikiama ši informacija:

a) visai slėginei įrangai:

- pagaminimo metai,
- slėginės įrangos identifikavimas pagal jos pobūdį, t. y. pagal tipą, seriją arba jos partijos identifikavimą ir serijos numerį,
- esminės didžiausios/mažiausios leidžiamosios ribos.

b) atsižvelgiant į slėginės įrangos tipą, informacija apie slėginės įrangos saugų surinkimą, veikimą arba naudojimą ir, kai taikoma, priežiūrą bei periodišką tikrinimą:

- slėginės įrangos tūris V (litrais, L),
- vardinis vamzdžio dydis DN,
- taikytas bandymo slėgis (barais, bar) ir data,
- saugos įtaiso nustatytas slėgis (barais, bar),
- slėginės įrangos našumas (kilovatais, kW),
- maitinimo šaltinio įtampa (voltais, V),
- numatomas naudojimas,
- užpildymo norma (kilogramais litrui, kg/L),
- didžiausia užpildytos medžiagos masė (kilogramais, kg),
- tuščios slėginės įrangos masė (kilogramais, kg),
- tokiosios medžiagos grupė;

- c) jei būtina, prie slėginės įrangos pritvirtinti įspėjimai, kuriais atkreipiamas dėmesys į neteisingą slėginės įrangos naudojimo būdą, kuris, atsižvelgiant į patirtį, gali būti taikomas.

Informacija, nurodyta a, b ir c punktuose, pateikiama ant slėginės įrangos arba tvirtai prie jos pritvirtintoje duomenų lentelėje, išskyrus šias išimtis:

- kai taikoma, siekiant išvengti, kad pakartotinai nebūtų žymimos atskiros dalys, pavyzdžiui, vamzdyno detalės, kurios bus naudojamos tame pačiame agregate, gali būti remiamasi atitinkamais dokumentais,
- jeigu slėginė įranga yra pernelyg maža, pavyzdžiui, pagalbinių įtaisų, ši informacija gali būti pateikiama etiketėje, kuri pritvirtinama prie tos slėginės įrangos,
- gali būti pritvirtinama etiketė arba naudojamos kitos tinkamos priemonės, kai nurodoma užpildomos medžiagos masė, c papunktyje išvardyti įspėjimai, jeigu etiketėje įrašyti duomenys išliks įskaitomi atitinkamą laiko tarpą.

3.4. Naudojimo instrukcijos

- a) kai slėginė įranga pateikiama rinkai, taip pat reikia pateikti ir atitinkamas naudojimo instrukcijas, kuriose išdėstomi visi būtini duomenys dėl saugos, susiję su:
- atskirų slėginės įrangos dalių įrengimu ir surinkimu,
 - pradėjimu eksploatuoti,
 - naudojimu,
 - naudotojo atliekama priežiūra ir tikrinimais;
- b) į instrukcijas įtraukiami duomenys, kurie pagal 3.3 punktą yra įrašomi etiketėje ir tvirtinami prie slėginės įrangos, išskyrus identifikavimą pagal serijinį numerį, kartu, jeigu reikia, pateikiant techninius dokumentus, brėžinius ir schemas, kad nurodytos instrukcijos būtų visiškai suprantamos;
- c) prireikus, pagal 1.3 punktą šiose instrukcijose taip pat nurodomi pavojai, kurie kyla tada, kai įranga naudojama neteisingai, taip pat pagal 2.2.3 punktą konkrečios projektavimo ypatybės.

4. MEDŽIAGOS

Slėginei įrangai gaminti naudojamos medžiagos turi būti tinkamos naudoti pagal šią paskirtį per visą naudojimo laikotarpį, jeigu nenumatyta, kad šios medžiagos bus keičiamos.

Suvirinti ir kitos jungti naudojamos medžiagos, kai jos naudojamos ir pavieniui, ir kartu sandūrose, turi atitikti tik 4.1 punkte, 4.2 punkto a papunktyje ir 4.3 punkto pirmoje pastraipoje nustatytus atitinkamus reikalavimus.

4.1. Slėginėms dalims gaminti naudojamos medžiagos privalo:

- a) turėti tokias savybes, kurios atitiktų visas numatomas veikimo ir bandymų sąlygas, jos privalo būti pakankamai tvirtios ir patvarios. Kai tinkama, medžiagų savybės privalo atitikti 7.5 punkte nustatytus reikalavimus. Be to, ypač daug dėmesio reikia skirti medžiagų parinkimui, siekiant išvengti trapiojo suirimo, kai jo galima tikėtis; jeigu dėl konkrečių priežasčių turi būti panaudota trapioji medžiaga, imamasi atitinkamų priemonių;
- b) būti pakankamai atsparios cheminiam slėginėje įrangoje naudojamų takinių junginių poveikiui; cheminės ir fizinės medžiagų savybės, būtinos veikimo saugai, neturi labai pakisti per nustatytą įrangos naudojimo laiką;

- c) labai nepasikeisti dėl senėjimo;
- d) būti tinkamos numatomiems apdirbimo procesams atlikti;
- e) būti parenkamos, kad kartu naudojant skirtingas medžiagas būtų išvengta didelio nepageidaujamo poveikio.

4.2. Slėginės įrangos gamintojas:

- a) tinkamai apibrėžia dydžius, kurie būtini atliekant 2.2.3 punkte nurodytus su projektavimu susijusius apskaičiavimus, pagrindines medžiagų savybes bei jų atitiktį 4.1 punkte nurodytiems reikalavimams;
- b) pateikiamuose techniniuose dokumentuose vienu iš toliau išdėstytų būdų pateikia informaciją apie atitiktį medžiagų specifikacijai, nustatytai šioje direktyvoje:

— naudodamas medžiagas, kurios atitinka darniuosius standartus,

— naudodamas medžiagas, kurioms pagal 15 straipsnį yra taikomas Europos slėginės įrangos medžiagų patvirtinimo dokumentas,

— atskirai įvertindamas medžiagas;

- c) už slėginės įrangos atitikties įvertinimo procedūras atsakinga notifikuotoji įstaiga konkrečiai įvertina atskirąjį III ir IV kategorijų slėginės įrangos medžiagų įvertinimą.

4.3. Įrangos gamintojas imasi atitinkamų priemonių siekdamas užtikrinti, kad naudojamos medžiagos atitiktų reikiamas specifikacijas. Visų pirma būtina gauti medžiagų gamintojo parengtus dokumentus, kuriais patvirtinama medžiagų atitiktis specifikacijoms.

Pagrindinių dalių, kurios II, III ir IV kategorijos įrenginiuose patiria slėgio apkrovas, medžiagoms parengiamas konkretaus gaminio tikrinimo sertifikatas.

Jeigu medžiagų gamintojas taiko tinkamą kokybės užtikrinimo sistemą, patvirtintą kompetentingos Sąjungoje įsisteigusios įstaigos, ir buvo atliktas konkretus jos įvertinimas dėl medžiagų, laikoma, kad gamintojo išduoti sertifikatai patvirtina, jog yra laikomasi atitinkamų šiame punkte nustatytų reikalavimų.

KONKRETŪS SLĖGINEI ĮRANGAI TAIKOMI REIKALAVIMAI

Kartu su 1–4 punktuose nustatytais reikalavimais, toliau pateikti reikalavimai taikomi 5 ir 6 punktuose nurodytai slėginei įrangai.

5. KŪRENAMA ARBA KITAIP ŠILDOMA SLĖGINĖ ĮRANGA GALINTI PERKAISTI, KAIP NURODYTA 4 STRAIPSNIO 1 DALYJE

Šiai slėginei įrangai priskiriami:

- 4 straipsnio 1 dalies b punkte minėti garo ir karšto vandens generatoriai, tokie kaip kūrenami garo ir karšto vandens katilai, perkaitintuvai ir šildytuvai, katilai utilizatoriai, atliekų deginimo katilai, elektrodiniai arba panardinamų elementų elektra kaitinami katilai, greitviriai bei jų pagalbiniai įtaisai ir, jeigu taikytina, jų maitinimo vandens apdorojimo ir kuro tiekimo sistemos,
- gamybiniais procesams šilumą tiekianti įranga, tačiau nenaudojama garui ir karštam vandeniui ruošti, kuriai galioja 4 straipsnio 1 dalies a punkte išvardyti reikalavimai, t. y. cheminiams ir kitiems panašiems procesams naudojami šildytuvai ir slėginė maisto produktų gamyboje naudojama įranga.

Ši slėginė įranga taip apskaičiuojama, projektuojama ir konstruojama, kad būtų galima išvengti arba sumažinti pavojų, kuris atsiranda tada, kai įrangai perkaitus labai sumažėja jos gebėjimas išlaikyti slėgį. Pirmiausia užtikrinama, kai taikytina, kad būtų:

- a) numatomos atitinkamos saugos priemonės, ribojančios įrangos veikimo parametrus, t. y. tiekiamą šilumą, šilumos nuvedimą ir, jeigu taikytina, takiųjų medžiagų lygį, siekiant išvengti vietinio ar bendrojo perkaitimo;
- b) numatomos, jeigu reikia, bandinių paėmimo vietos, leidžiančios įvertinti takiųjų medžiagų savybes, kad būtų išvengta pavojaus, kurį kelia nuosėdos ir (arba) korozija;
- c) tinkamai pasirūpinta, kad būtų pašalintas pavojus, kurį kelia nuosėdos;
- d) numatytos priemonės, kurios, išjungus įrangą, leistų saugiai nuvesti liekamąją šilumą;
- e) imamasi priemonių, neleidžiančių kauptis degiesiems mišiniams, sudarytiems iš degiųjų medžiagų ir oro, arba kad liepsna nebūtų įtraukiama.

6. 4 STRAIPSNIO 1 DALIES C PUNKTE NURODYTAS VAMZDYNAS

Projektuojant ir konstruojant vamzdyną užtikrinama, kad:

- a) per dideli įtempiai, kuriuos sukelia nenumatytas laisvas judėjimas arba per didelės jėgos ir kurie veikia junges, jungtis, silfonus arba lanksčiuosius vamzdžius, reikiamai reguliuojami naudojant atramas, riboklius, ankerius, centravimą (išlyginimą) ir išankstinį įtempimą;
- b) jeigu yra tikimybė, jog vamzdynuose gali kondensuotis dujinės tokiosios medžiagos, būtų numatytos priemonės iš žemiausių įrangos vietų nuvesti skystį ir šalinti nuosėdas, siekiant išvengti žalos, kurią gali padaryti hidraulinis smūgis arba korozija;
- c) reikiamai atsižvelgta į galimą žalą, kurią daro turbulencija ir susiformuojantys sūkuriai; kad yra taikomos atitinkamos 2.7 punkto nuostatos;
- d) reikiamai atsižvelgta į medžiagų nuovargio, kurį sukelia vamzdžius veikianti vibracija, pavojų;
- e) jeigu vamzdynuose laikomos I grupės tokiosios medžiagos, numatytos atitinkamos priemonės siekiant izoliuoti (atskirti) atjungiamuosius vamzdžius, kurie yra tokio dydžio, kad kelia rimtą pavojų;
- f) būtų iki minimumo sumažintas pavojus, jog medžiagos bus netyčiom išleistos; atjungimo vietos aiškiai pažymimos ant neardomosios įrangos dalies detalių, nurodant taktąsias medžiagas, kurios yra slėginėje įrangoje;
- g) požeminių vamzdynų padėtis ir jų trasa būtų pažymėti bent techniniuose dokumentuose, siekiant juos saugiai prižiūrėti, tikrinti arba remontuoti.

7. TAM TIKRAI SLĖGINEI ĮRANGAI TAIKOMI KONKRETŲS KIEKYBINIAI REIKALAVIMAI

Šios nuostatos taikomos kaip bendroji taisyklė. Tačiau jeigu tos nuostatos nėra taikomos, įskaitant ir tuos atvejus, kai medžiagos konkrečiai nenurodytos ir kai netaikomi darnieji standartai, gamintojas privalo įrodyti, kad siekdamas garantuoti bendrą saugos lygį, jis ėmėsi atitinkamų priemonių.

Šiame punkte numatytos nuostatos papildo 1–6 punktuose nustatytus esminius slėginei įrangai taikomus saugos reikalavimus.

7.1. Leidžiamieji įtempiai

7.1.1. Simboliai

$R_{e/t}$ takumo riba, nurodo dydį esant skaičiuotinajai temperatūrai:

- medžiagos, kuri turi viršutinę ir žemutinę takumo ribas, viršutinę takumo ribą,
- 1,0 % nustatyto stiprumo austenitiniam plienui ir nelegiruotam aliuminiui,
- 0,2 % nustatyto stiprumo kitais atvejais.

$R_{m/20}$ nurodo mažiausią stiprumo ribos vertę esant 20 °C.

$R_{m/t}$ nurodo didžiausią stiprumo ribos vertę esant skaičiuotinajai temperatūrai.

7.1.2. Kai veikia tik statinės apkrovos ir esant temperatūroms, kurias viršijus valkšnumas labai didėja, leidžiamas bendrasis skersinis (tangentinis) įtempis, atsižvelgiant į naudojamą medžiagą, neturi būti didesnis, negu mažiausia iš šių verčių:

- feritiniam plienui, įskaitant normalizuotą (normalizuotą ir valcuotą) plieną ir neįskaitant smulkiagrūdės struktūros plieno bei ypatingai terminiu būdu apdoroto plieno, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ vertės ir $\frac{5}{12} R_{m/20}$ vertės,
- austenitiniam plienui:
 - jeigu, plienui trūkus, santykinis pailgėjimas būna didesnis nei 30 %, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ vertės,
 - arba antraip, jeigu santykinis plieno pailgėjimas plienui sutrūkus būna didesnis nei 35 %, $\frac{5}{6} R_{e/t}$ reikšmės ir $\frac{1}{3} R_{m/t}$ vertės,
- nelegiruotam liejamajam plienui arba mažai legiruotam liejamajam plienui $\frac{10}{19} R_{e/t}$ reikšmės ir $\frac{1}{3} R_{m/20}$ vertės,
- aliuminiui, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ vertės,
- aliuminio lydiniams, išskyrus greito kietinimo lydinius, $\frac{2}{3} R_{e/t}$ vertės ir $\frac{5}{12} R_{m/20}$ vertės.

7.2. Jungčių koeficientai

Suvirintoms jungtims šis koeficientas negali būti didesnis negu šios vertės:

- įrangai, tikrinamai ardomaisiais ir neardomaisiais bandymais, kurių rezultatai patvirtina, kad visų jungčių serijose neaptikta jokių didesnių defektų: 1,
- įrangai, kuri tikrinama atsitiktiniu neardomuoju bandymu: 0,85,
- įrangai, netikrinamai neardomuoju bandymu, bet taikant tik išorinę apžiūrą: 0,7.

Jeigu reikia, taip pat atsižvelgiama į įtempio tipą bei technologines ir mechanines jungties savybes.

7.3. Slėgį ribojantys įtaisai, ypač slėginiuose induose

2.11.2 punkte nurodytas trumpalaikis slėgio padidėjimas neturi viršyti 10 % didžiausio leidžiamojo slėgio.

7.4. Bandymas hidrostatiniu slėgiu

Atliekant bandymą hidrostatiniu slėgiu, 3.2.2 punkte nurodytas slėgis slėginiams indams neturi būti mažesnis už bet kurią iš šių verčių:

- už slėgį, atitinkantį didžiausią apkrovą, galinčią veikti slėginę įrangą, kai ji bus naudojama, atsižvelgiant į didžiausią leidžiamąją įrangai slėgį ir didžiausią leidžiamąją temperatūrą, padaugintą iš koeficiento 1,25,
- už didžiausią leistiną slėgį, padaugintą iš koeficiento 1,43, atsižvelgiant į tai, kuri iš šių verčių yra didesnė.

7.5. Medžiagų charakteristikos

Jeigu nereikalaujama kitų parametrų pagal kitus kriterijus, į kuriuos turi būti atsižvelgiama, plienas laikomas pakankamai plastišku, jei jis atitinka 4.1 punkto a papunktyje nustatytus reikalavimus, kai pagal įprastą procedūrą atliekant pagal ISO reikalavimus paruošto bandinio tempimo bandymą esant temperatūrai ne didesnei kaip 20 °C, tačiau ne didesnei kaip mažiausia nustatyta veikimo temperatūra, santykinis plieno pailgėjimas trūkų ne mažesnis kaip 14 %, o plieno suirimo lenkiant energija ne mažesnė kaip 27 J.

II PRIEDAS

ATITIKTIES VERTINIMO LENTELĖS

1. Nuorodos į modulių kategorijas lentelėse yra šios:

I	=	A modulis
II	=	A2, D1, E1 moduliai
III	=	B (projekto tipas) + D, B (projekto tipas) + F, B (produkcijos tipas) + E, B (produkcijos tipas) + C2, H moduliai
IV	=	B (produkcijos tipas) + D, B (produkcijos tipas) + F, G, H1 moduliai

2. 2 straipsnio 4 punkte apibrėžti ir 4 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyti pagalbiniai saugos įtaisai priskiriami IV kategorijai. Tačiau kaip išimtis konkrečiai įrangai pagaminti pagalbiniai saugos įtaisai gali būti priskiriami tai pačiai kategorijai kaip ir įranga, kuriai apsaugoti jie yra skirti.

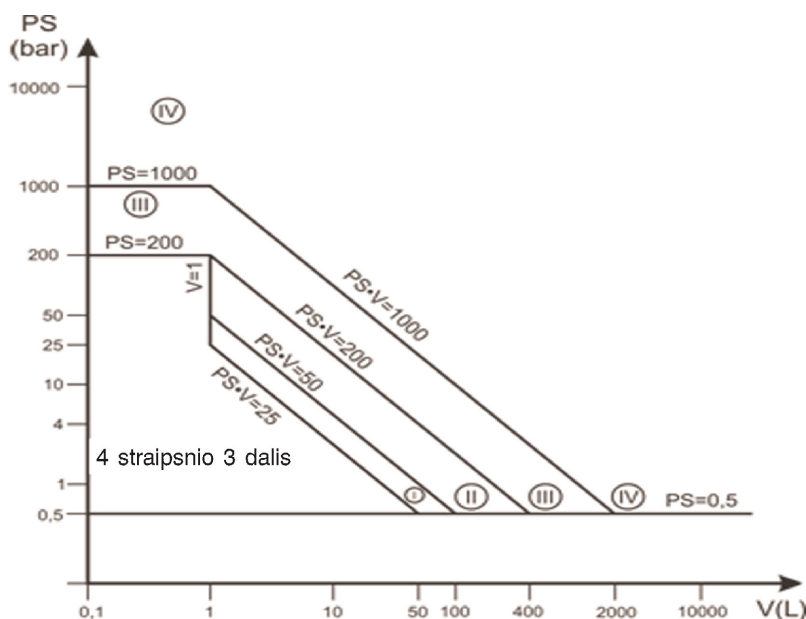
3. 2 straipsnio 5 punkte apibrėžti ir 4 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyti pagalbiniai slėginiai įtaisai skirstomi atsižvelgiant į:

- didžiausią leidžiamąją jų slėgį PS,
- atitinkamai jų tūrį V arba jų vardinį dydį DN,
- takiųjų medžiagų, kurioms šie pagalbiniai slėginiai įtaisai skiriami, grupes.

Nustatant slėginių indų arba vamzdynų atitikties vertinimo kategoriją naudojamos atitinkamos lentelės.

Jeigu tūris ir vardinis dydis, kaip nurodyta antroje įtraukoje, laikomi tinkamais, pagalbiniai slėginiai įtaisai priskiriami aukščiausiai kategorijai.

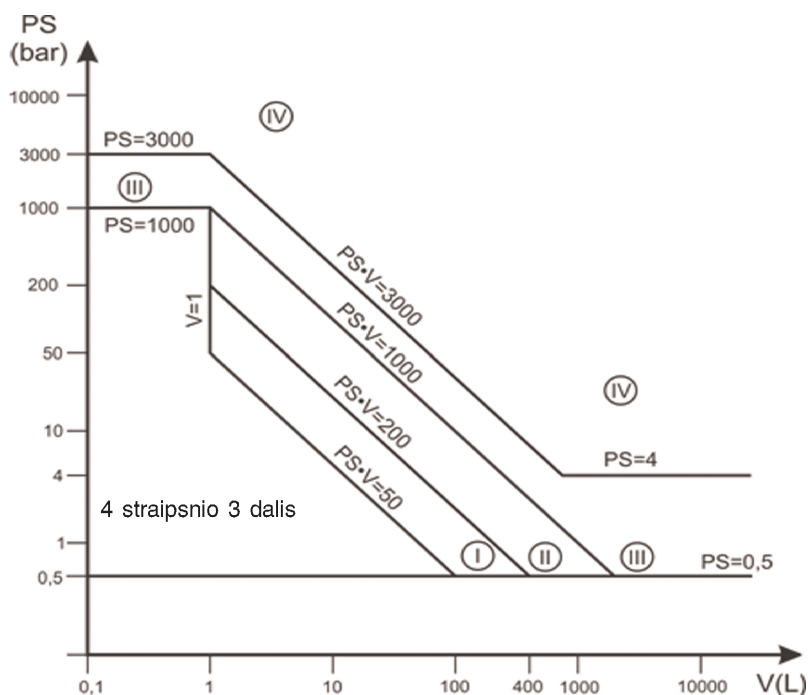
4. Skiriamosios linijos šiose atitikties vertinimo lentelėse rodo viršutinę kiekvienos kategorijos ribą.

1 lentelė

4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio pirmoje įtraukoje nurodyti slėginiai indai

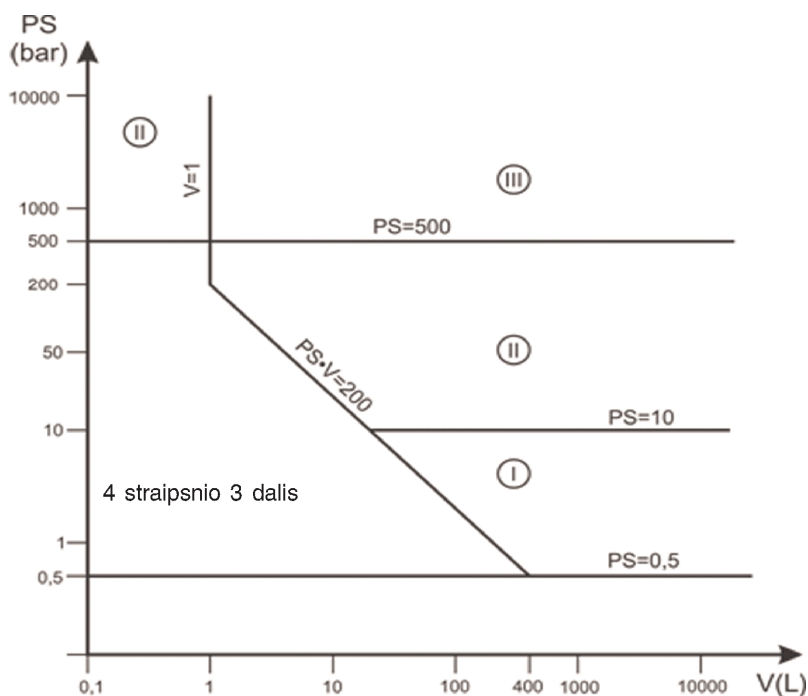
Išimtis: slėginiai indai nestabilioms dujoms laikyti, pagal 1 lentelę priskirtini I arba II kategorijai, priskiriami III kategorijai.

2 lentelė

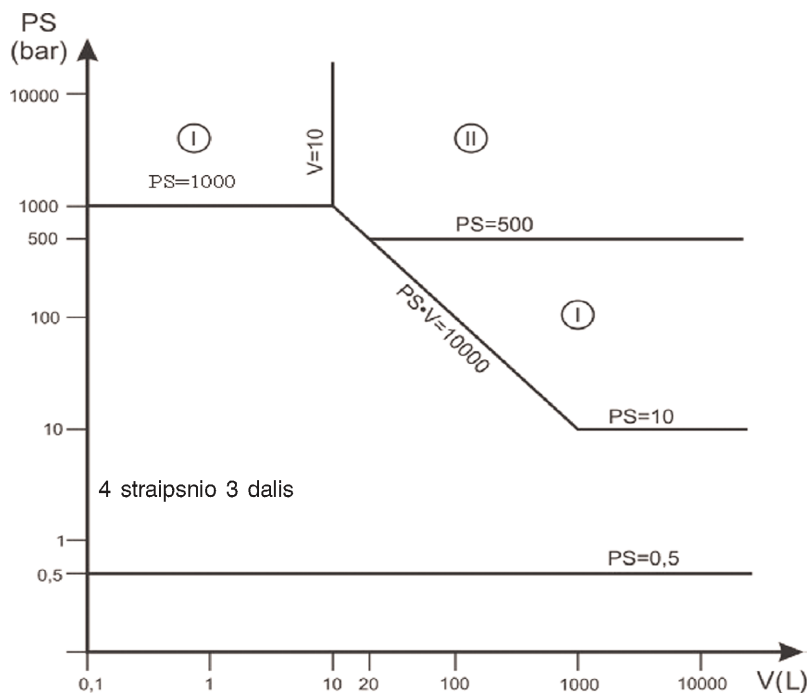
4 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio antroje įtraukoje nurodyti slėginiai indai

Išimtis: nešiojamieji gesintuvai ir kvėpavimo aparatų dujų cilindrai priskiriami bent III kategorijai.

3 lentelė

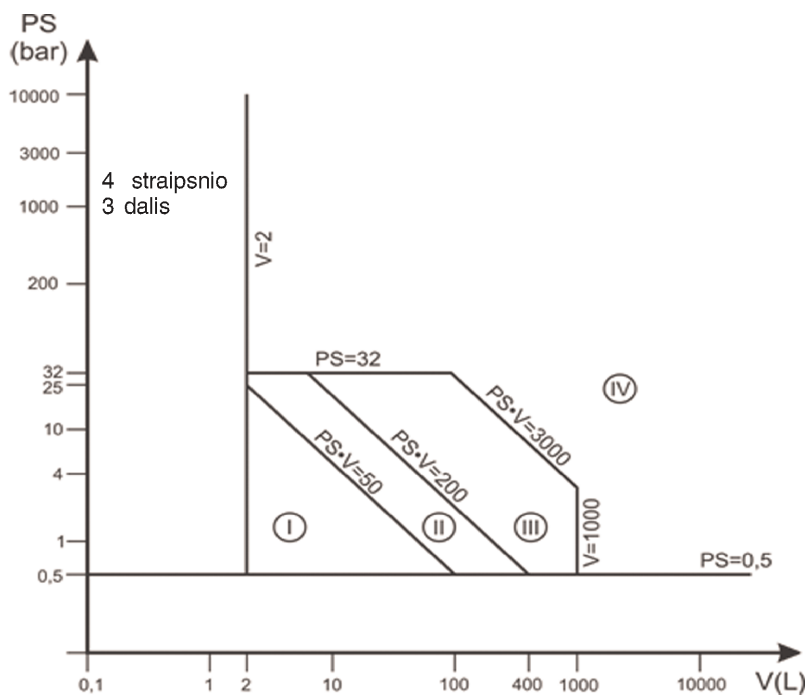
4 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio pirmoje įtraukoje nurodyti slėginiai indai

4 lentelė

4 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio antrojoje įtraukoje nurodyti slėginiai indai

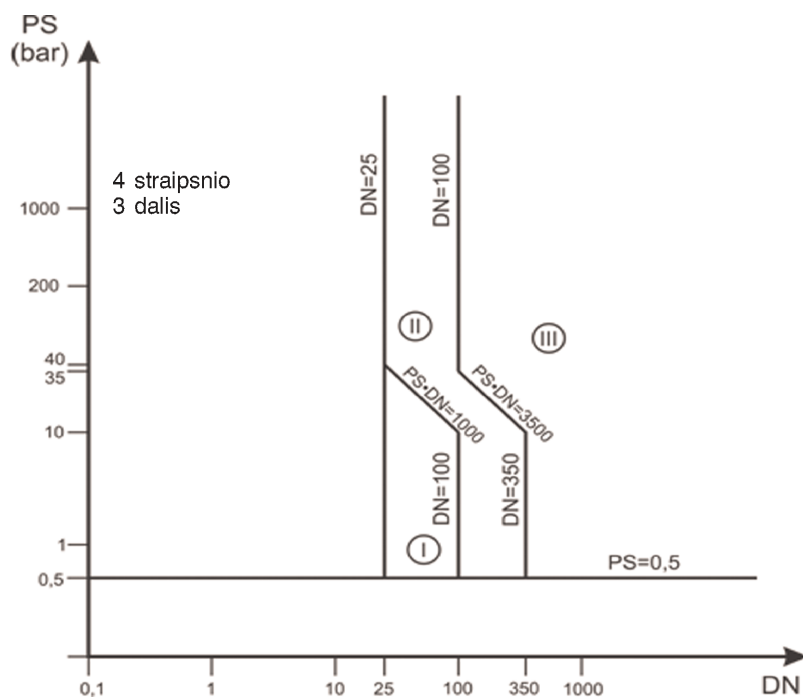
Išimtis: karštam vandeniui ruošti naudojamiems agregatams, kaip nurodyta 4 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, siekiant nustatyti, ar tie agregatai atitinka I priedo 2.10, 2.11, 3.4 punktuose, 5 punkto a ir d papunkčiuose nustatytus esminius reikalavimus, taikoma arba ES tipo tyrimo procedūra (B modulis (projekto tipas)), arba visiškas kokybės užtikrinimas (H modulis).

5 lentelė

4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta slėginė įranga

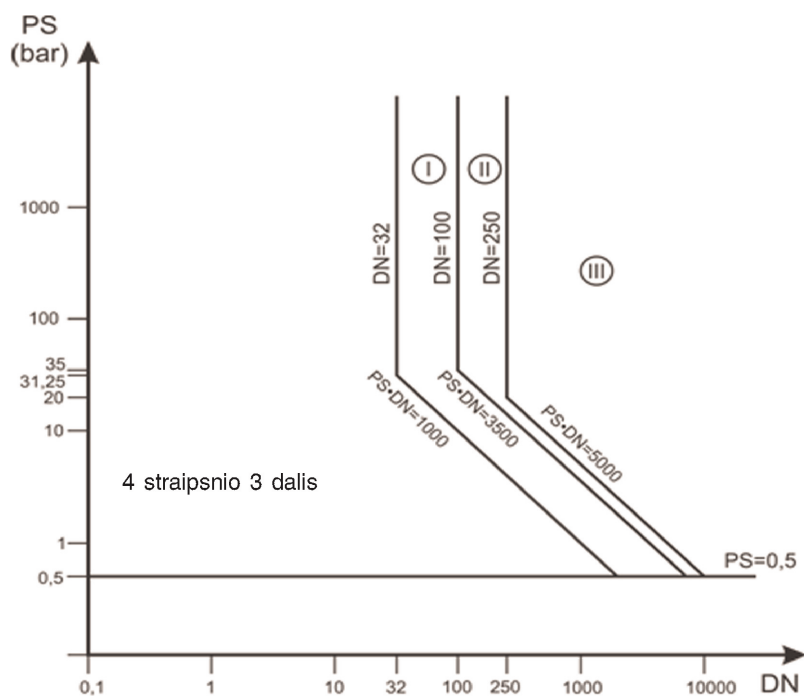
Išimtis: projektuojant greitvinius taikoma atitikties įvertinimo procedūra, kuri turi būti lygiavertė bent vienam iš III kategorijos modulių.

6 lentelė

4 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje nurodyti vamzdžiai

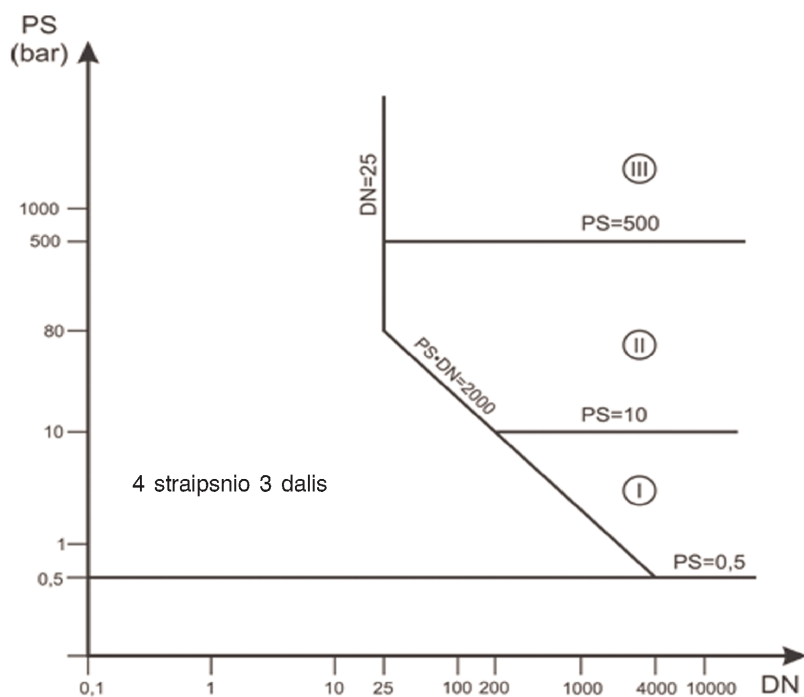
Išimtis: nestabilioms dujoms skirti vamzdžiai, pagal 6 lentelę priskirtini I arba II kategorijai, priskiriami III kategorijai.

7 lentelė

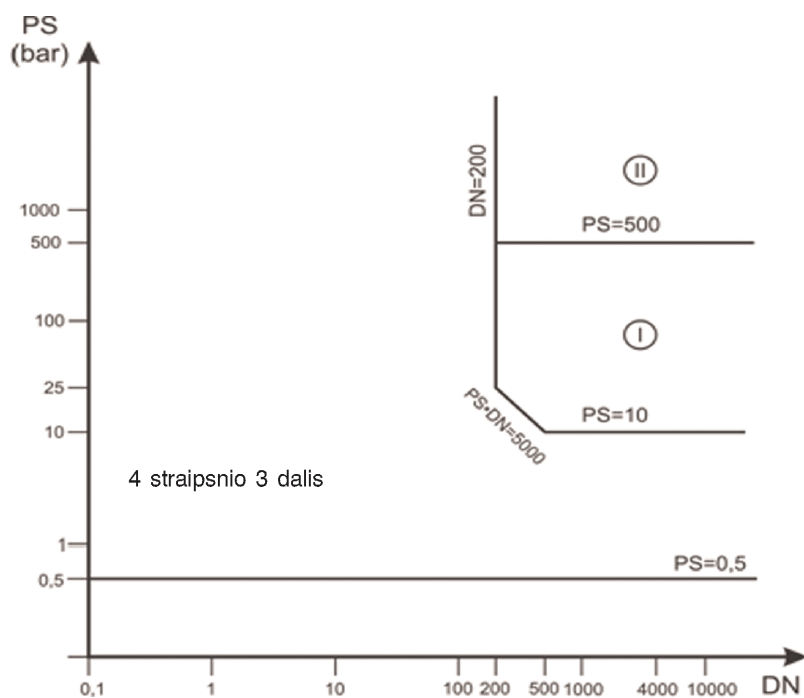
4 straipsnio 1 dalies c punkto i papunkčio antroje įtraukoje nurodyti vamzdžiai

Išimtis: visi vamzdžiai, kuriuose tokiosios medžiagos laikomos aukštesnėje kaip 350 °C temperatūroje ir kurie pagal 7 lentelę priskirtini II kategorijai, priskiriami III kategorijai.

8 lentelė

4 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio pirmoje įtraukoje nurodyti vamzdžiai

9 lentelė

4 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio antroje įtraukoje nurodyti vamzdžiai

III PRIEDAS

ATITIKTIES VERTINIMO PROCEDŪROS

Šio priedo nuostatose dėl slėginės įrangos nurodytos pareigos taip pat taikomos ir agregatams.

1. A MODULIS: GAMYBOS VIDAUS KONTROLĖ

1. Gamybos vidaus kontrolė yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 3 bei 4 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.

2. **Techniniai dokumentai**

Gamintojas parengia techninius dokumentus.

Dokumentai turi būti parengti taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:

- bendras slėginės įrangos aprašymas,
- projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
- aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
- visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jeigu nebuvo taikomi tie darnieji standartai, sprendimų, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
- atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
- bandymų ataskaitos.

3. **Gamyba**

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesas ir jo stebėseną užtikrintų slėginės įrangos atitiktį 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir šios direktyvos reikalavimams.

4. **Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija**

- 4.1. Gamintojas kiekvieną taikytinus šios direktyvos reikalavimus atitinkantį slėginės įrangos gaminį pažymi CE ženklu.
- 4.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir kartu su techniniais dokumentais saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos, kad nacionalinės institucijos galėtų ją gauti. ES atitikties deklaracijoje nurodoma slėginė įranga, kuriai ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte nustatytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

2. A2 MODULIS: GAMYBOS VIDAUS KONTROLĖ IR PRIŽIŪRIMAS SLĖGINĖS ĮRANGOS TIKRINIMAS ATSITIKTINIAIS INTERVALAIS

1. Gamybos vidaus kontrolė ir prižiūrimas slėginės įrangos tikrinimas atsitiktiniais intervalais yra atitikties įvertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 3, 4 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir prisiimdamas visą atsakomybę užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus, kai tikslinga, sudaro bent šie dokumentai ir informacija:

- bendras slėginės įrangos aprašymas,
- projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemas,
- aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
- visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
- atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
- bandymų ataskaitos.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesu ir jo stebėseną būtų užtikrinta pagamintos slėginės įrangos atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir jai taikomiems šios direktyvos reikalavimams.

4. Baigiamasis įvertinimas ir slėginės įrangos tikrinimas

Gamintojas atlieka baigiamąjį slėginės įrangos įvertinimą, kurio stebėseną vykdo gamintojo pasirinkta paskelbtoji įstaiga rengdama netikėtus apsilankymus.

Kad patikrintų, ar kokybiškai atliekami slėginės įrangos vidaus patikrinimai, notifikuotoji įstaiga atsitiktiniais jos nustatytais intervalais atlieka gaminių patikrinimus arba paveda juos atlikti, atsižvelgdama į, *inter alia*, slėginės įrangos technologijos sudėtingumą ir gamybos mastą.

Netikėtų apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga:

- nustato, ar gamintojas iš tikrųjų atlieka baigiamąjį įvertinimą pagal I priedo 3.2 punktą,

- iš gamybos patalpų arba iš sandėlių paimti slėginės įrangos pavyzdžius siekiant juos patikrinti. Notifikuotoji įstaiga nutaria, kiek įrangos komplektų reikėtų patikrinti ir ar būtina atlikti arba pareikalauti, kad kas nors atliktų visą ar dalinį baigiamąjį slėginės įrangos pavyzdžių įvertinimą.

Vertinant atitiktį taikytina atranka yra skirta nustatyti, ar slėginės įrangos gamybos procesas neviršija priimtinių ribų, taip siekiant užtikrinti slėginės įrangos atitiktį.

Jeigu vienas arba daugiau slėginės įrangos vienetų ar agregatų neatitinka reikalavimų, paskelbtoji įstaiga imasi atitinkamų priemonių.

Gamintojas notifikuotosios įstaigos atsakomybe gaminius gamybos metu pažymi notifikuotosios įstaigos identifikaciniu numeriu.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 5.1. Gamintojas kiekvieną taikytinus šios direktyvos reikalavimus atitinkantį slėginės įrangos gaminį pažymi CE ženklu.
- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir kartu su techniniais dokumentais saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos, kad nacionalinės institucijos galėtų ją gauti. ES atitikties deklaracijoje nurodoma slėginė įranga, kuriai ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

6. Įgaliotasis atstovas

5 punkte išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

3. B MODULIS: ES TIPO TYRIMAS

3.1. ES tipo tyrimas (Produkcijos tipas)

1. ES tipo tyrimas (produkcijos tipas) yra atitikties įvertinimo procedūros dalis, kurią taikydama paskelbtoji įstaiga tiria techninį slėginės įrangos projektą, taip pat patikrina ir patvirtina, kad techninis slėginės įrangos projektas atitinka šios direktyvos reikalavimus.
2. ES tipo tyrimas (produkcijos tipas) atliekamas kaip slėginės įrangos atitikties techniniam projektui vertinimas atliekant techninių dokumentų ir 3 punkte nurodytų patvirtinančių duomenų tyrimą ir numatomos gatavo slėginės įrangos gaminio produkcijos tipinio pavyzdžio tyrimas.
3. Gamintojas ES tipo tyrimo paraišką pateikia vienai pasirinktai notifikuotajai įstaigai.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,

- techniniai dokumentai. Techniniai dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį taikytiniams šios direktyvos reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus, kai tikslinga, sudaro bent šie dokumentai ir informacija:
 - bendras slėginės įrangos aprašymas,
 - projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
 - aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
 - visiškai arba iš dalies taikomų darniųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
 - atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
 - bandymų ataskaitos,
 - duomenys apie bandymus, kuriuos numatoma atlikti gaminant įrangą,
 - duomenys apie darbuotojų kvalifikaciją arba patvirtinimus, kurie būtini pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus,
- tipiniai numatomos produkcijos pavyzdžiai.

Pavyzdys gali apimti kelis slėginės įrangos tipus, jeigu tų tipų skirtumai nedaro neigiamo poveikio saugos lygiui.

Notifikuotoji įstaiga gali paprašyti pateikti daugiau pavyzdžių, jeigu jų reikia bandymų programai vykdyti,

- techninio projekto sprendinio tinkamumą patvirtinantis duomenys. Pateikiant patvirtinamuosius duomenis nurodomi visi naudoti dokumentai, ypač tais atvejais, kai susiję darnieji standartai buvo taikyti ne visi, o tik tam tikros jų dalys. Prireikus kartu su šiais patvirtinamaisiais duomenimis pateikiami atitinkamos gamintojo laboratorijos arba kitos bandymų laboratorijos gamintojo vardu ir jo atsakomybe pagal kitas atitinkamas technines specifikacijas atliktų bandymų rezultatai.

4. Notifikuotoji įstaiga:

- 4.1. išnagrinėja techninius dokumentus ir patvirtinamuosius duomenis, kad įvertintų slėginės įrangos techninio projekto ir gamybos procedūrų tinkamumą.

Visų pirma notifikuotoji įstaiga:

- įvertina medžiagas, jeigu jos neatitinka atitinkamų darniųjų standartų arba Europos slėginės įrangos medžiagų patvirtinimo dokumento, ir patikrina medžiagų gamintojo pagal I priedo 4.3 punktą išduotą sertifikatą,
- patvirtina slėginės įrangos neišardomai sujungiamų detalių jungimo procedūras arba patikrina, ar šios procedūros anksčiau buvo patvirtintos pagal I priedo 3.1.2 punktą,

— patikrina, ar slėginės įrangos neišardomai sujungiamų detalių jungimo procedūras ir neardomuosius bandymus atliekantys darbuotojai yra kvalifikuoti arba patvirtinti pagal I priedo 3.1.2 arba 3.1.3 punktą;

- 4.2. patikrina, ar pavyzdys (-iai) pagamintas (-i) pagal techninius dokumentus, ir nustato dalis, kurios buvo suprojektuotos pagal taikytinas atitinkamų darniųjų standartų nuostatas, taip pat dalis, kurios buvo suprojektuotos pagal kitas susijusias technines specifikacijas, netaikant tų standartų atitinkamų nuostatų;
- 4.3. atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus, kad būtų patikrinta, ar teisingai taikyti gamintojo pasirinkti atitinkamame darniajame standarte nustatyti sprendiniai.
- 4.4. jei susijusiuose darniuosiuose standartuose nustatyti sprendiniai nebuvo taikomi, atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus, kad būtų patikrinta, ar gamintojo pasirinktais sprendiniais, įskaitant jų taikymą kitose atitinkamose techninėse specifikacijose, įvykdomi šios direktyvos atitinkami esminiai saugos reikalavimai;
- 4.5. susitaria su gamintoju dėl vietos, kurioje bus atliekami tyrimai ir bandymai.
5. Notifikuotoji įstaiga parengia vertinimo ataskaitą, kurioje nurodo pagal 4 punktą atliktus veiksmus ir jų rezultatus. Notifikuotoji įstaiga, nedarydama poveikio pareigoms, kurias ji turi notifikuojančiųjų institucijų atžvilgiu, visą tos ataskaitos turinį arba jo dalį paskelbia tik gavusi gamintojo sutikimą.
6. Jeigu tipas atitinka šios direktyvos reikalavimus, notifikuotoji įstaiga gamintojui išduoda ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatą. Nedarant poveikio 7 punktui, sertifikatas galioja 10 metų, gali būti atnaujinamas ir jame, nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, jo galiojimo sąlygos (jei yra) ir duomenys, reikalingi patvirtintam tipui identifikuoti.

Prie sertifikato pridedamas techninių dokumentų atitinkamų dalių sąrašas, kurio kopiją saugo notifikuotoji įstaiga.

Sertifikate ir jo prieduose pateikiama reikiama informacija, kuria remiantis būtų galima įvertinti pagaminto slėginės įrangos gaminio atitiktį ištirtam tipui ir atlikti veikimo patikrinimą.

Jei tipas neatitinka taikomų šios direktyvos taikytinų reikalavimų, notifikuotoji įstaiga atsisako išduoti ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatą ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodydama išsamias atsisakymo priežastis. Turi būti numatyta skundų pateikimo tvarka.

7. Notifikuotoji įstaiga seka visuotinai pripažįstamas mokslo ir technikos naujoves, kurios rodo, kad patvirtintas tipas gali nebeatitikti taikomų šios direktyvos reikalavimų, ir sprendžia, ar dėl tokių pokyčių būtina atlikti papildomus tyrimus. Jei tyrimai reikalingi, notifikuotoji įstaiga apie tai praneša gamintojui.

Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, saugančiai su ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatu susijusius techninius dokumentus, apie visus patvirtinto tipo pakeitimus, kurie gali turėti įtakos slėginės įrangos atitikčiai esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams arba to sertifikato galiojimo sąlygoms. Tokiems pakeitimams reikalingas papildomas patvirtinimas, išduodamas kaip pirminio ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikato papildymas.

8. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja savo notifikuojančiąją instituciją apie išduotus ir (arba) panaikintus ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatus ir (arba) jų papildymus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiosios institucijos prašymą pateikia jai atsisakytų išduoti, sustabdyto arba kitaip apriboto galiojimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, panaikintus, laikinai sustabdytus ar kitaip apribotus galiojimo atžvilgiu ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatus ir (arba) jų papildymus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus sertifikatus ir (arba) jų papildymus.

Komisija, valstybės narės ir kitos notifikuotosios įstaigos turi teisę pateikusios prašymą gauti ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Komisija ir valstybės narės turi teisę pateikusios prašymą gauti techninių dokumentų kopijas ir notifikuotosios įstaigos atliktų tyrimų rezultatus. Notifikuotoji įstaiga saugo ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikato, jo priedų ir papildymų kopijas, taip pat techninę bylą su gamintojo pateiktais dokumentais iki to sertifikato galiojimo pabaigos.

9. Gamintojas saugo ES tipo tyrimo (produkcijos tipas) sertifikato, jo priedų bei papildymų kopijas ir techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti.
10. Gamintojo įgaliotasis atstovas gali pateikti 3 punkte nurodytą paraišką ir vykdyti 7 ir 9 punktuose nurodytas pareigas, jei jos nurodytos įgaliojime.

3.2. ES tipo tyrimas (projekto tipas)

1. ES tipo tyrimas (projekto tipas) yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurią taikydama notifikuotoji įstaiga tiria techninį slėginės įrangos projektą ir patikrina bei patvirtina, kad techninis slėginės įrangos projektas atitinka šios direktyvos reikalavimus.
2. Atliekant ES tipo tyrimą (projekto tipas) vertinamas slėginės įrangos techninio projekto tinkamumas nagrinėjant 3 punkte nurodytus techninius dokumentus ir patvirtinamuosius duomenis, o pats pavyzdys (projekto tipas) netiriamas.

Naudojant šį modulį negali būti taikomas I priedo 2.2.4 punkte numatytas eksperimentinio projektavimo metodas.

3. Gamintojas ES tipo tyrimo (projekto tipas) paraišką pateikia vienai pasirinktai notifikuotajai įstaigai.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- techniniai dokumentai. Techniniai dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį taikytiniams šios direktyvos reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus, kai tikslinga, sudaro bent šie dokumentai ir informacija:
 - bendras slėginės įrangos aprašymas,
 - projekto eskizas ir gaminio sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemas,
 - aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,

— visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,

— atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,

— duomenys apie darbuotojų kvalifikaciją arba patvirtinimus, kurie būtini pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus,

— techninio projekto sprendinio tinkamumą patvirtinantys duomenys. Pateikiant patvirtinamuosius duomenis nurodomi visi naudoti dokumentai, ypač tais atvejais, kai susiję darnieji standartai buvo taikyti ne visi, o tik tam tikros jų dalys. Prireikus kartu su šiais patvirtinamaisiais duomenimis pateikiami atitinkamos gamintojo laboratorijos arba kitos bandymų laboratorijos gamintojo vardu ir jo atsakomybe atliktų bandymų rezultatai.

Į paraišką gali būti įtraukiami keli slėginės įrangos tipai, jeigu kiekvienam įrangos tipui būdingi skirtumai neturi neigiamos įtakos įrangos saugos lygiui.

4. Notifikuotoji įstaiga:

4.1. išnagrinėja techninius dokumentus ir patvirtinamuosius duomenis, kad įvertintų slėginės įrangos techninio projekto tinkamumą.

Pirmiausia notifikuotoji įstaiga:

— įvertina medžiagas, jeigu jos neatitinka atitinkamų darnųjų standartų arba Europos slėginės įrangos medžiagų patvirtinimo dokumento,

— patvirtina slėginės įrangos neišardomai sujungiamų detalių jungimo procedūras arba patikrina, ar šios procedūros anksčiau buvo patvirtintos pagal I priedo 3.1.2 punktą;

4.2. atlieka reikiamus tyrimus, kad patikrintų, ar teisingai taikyti gamintojo pasirinkti atitinkamuose darniuosiuose standartuose nustatyti sprendiniai;

4.3. jei susijusiuose darniuosiuose standartuose nustatyti sprendiniai nebuvo taikomi, atlieka reikiamus tyrimus, kad patikrintų, ar gamintojo pasirinktais sprendiniais įvykdyti atitinkami šios direktyvos esminiai saugos reikalavimai;

5. Notifikuotoji įstaiga parengia vertinimo ataskaitą, kurioje nurodo pagal 4 punktą atliktus veiksmus ir jų rezultatus. Notifikuotoji įstaiga, nedarydama poveikio pareigoms, kurias ji turi notifikuojančiųjų institucijų atžvilgiu, visą tos ataskaitos turinį arba jo dalį paskelbia tik gavusi gamintojo sutikimą.

6. Jeigu projektas atitinka šios direktyvos reikalavimus, notifikuotoji įstaiga gamintojui išduoda ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatą. Nepažeidžiant 7 punkto, sertifikatas galioja 10 metų, gali būti atnaujinamas ir jame nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, jo galiojimo sąlygos (jei yra) ir duomenys, reikalingi patvirtintam projektui identifikuoti.

Prie sertifikato pridedamas techninių dokumentų atitinkamų dalių sąrašas, kurio kopiją saugo notifikuotoji įstaiga.

Sertifikate ir jo prieduose pateikiama visa reikiama informacija, kuria remiantis būtų galima įvertinti pagamintos slėginės įrangos atitiktį ištirtam projektui ir atlikti veikimo patikrinimą. Jei projektas neatitinka taikomų šios direktyvos taikytinų reikalavimų, notifikuootoji įstaiga atsisako išduoti ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatą ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodant išsamias atsisakymo priežastis.

7. Notifikuootoji įstaiga seka visuotinai pripažįstamas mokslo ir technikos naujoves, kurios rodo, kad patvirtintas projektas gali nebeatitikti taikomų šios direktyvos reikalavimų, ir sprendžia, ar dėl tokių pokyčių būtina atlikti papildomus tyrimus. Tuo atveju notifikuootoji įstaiga apie tai praneša gamintojui.

Gamintojas praneša notifikuoatajai įstaigai, saugančiai su ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatu susijusius techninius dokumentus, apie visus patvirtinto projekto tipo pakeitimus, kurie gali turėti įtakos slėginės įrangos atitikčiai esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams arba to sertifikato galiojimo sąlygoms. Tokiems pakeitimams reikalingas papildomas patvirtinimas, išduodamas kaip pirminio ES projekto tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikato papildymas.

8. Kiekviena notifikuootoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus ir (arba) panaikintus ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatus ir (arba) jų papildymus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiosios institucijos prašymą pateikia jai atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu sertifikatų ir (arba) jų papildymų sąrašą.

Kiekviena notifikuootoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, panaikintus, laikinai sustabdytus ar kitaip apribotus galiojimo atžvilgiu ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatus ir (arba) jų papildymus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus sertifikatus ir (arba) jų papildymus.

Komisija, valstybės narės ir kitos notifikuotosios įstaigos turi teisę pateikusios prašymą gauti ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Komisija ir valstybės narės turi teisę pateikusios prašymą gauti techninių dokumentų kopijas ir notifikuotosios įstaigos atliktų tyrimų rezultatus. Notifikuootoji įstaiga saugo ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikato, jo priedų ir papildymų kopijas, taip pat techninę bylą su gamintojo pateiktais dokumentais iki to sertifikato galiojimo pabaigos.

9. Gamintojas saugo ES tipo tyrimo (projekto tipas) sertifikato, jo priedų bei papildymų kopijas ir techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti.
10. Gamintojo įgaliotasis atstovas gali pateikti 3 punkte nurodytą paraišką ir vykdyti 7 ir 9 punktuose nurodytas pareigas, jei jos nurodytos įgaliojime.

4. C2 MODULIS: GAMYBOS VIDAUS KONTROLE IR PRIŽIŪRIMU SLĖGINĖS ĮRANGOS TIKRINIMU ATSITIKTINIAIS INTERVALAIS PAGRĮSTA ATITIKTIS TIPUI

1. Gamybos vidaus kontrole ir prižiūrimu slėginės įrangos tikrinimu atsitiktiniais intervalais pagrįsta atitiktis tipui yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir jai taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesu ir jos stebėseną būtų užtikrinta pagamintos slėginės įrangos atitiktis ES tipo tyrimo sertifikate aprašytam tipui ir jai taikomiems šios direktyvos reikalavimams.

3. Baigiamasis įvertinimas ir slėginės įrangos tikrinimas

Kad patikrintų, ar kokybiškai atliekamas slėginės įrangos baigiamasis įvertinimas, gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga atsitiktiniais jos nustatytais intervalais atlieka gaminių patikrinimus arba paveda juos atlikti, atsižvelgdama į, *inter alia*, slėginės įrangos technologijos sudėtingumą ir gamybos mastą.

Notifikuojoji įstaiga nustato, ar gamintojas iš tikrųjų atlieka baigiamąjį įvertinimą pagal I priedo 3.2 punktą.

Tiriama pakankama pagamintos slėginės įrangos imtis, kurią notifikuojoji įstaiga paima gamybos vietoje prieš pateikiant gaminius rinkai, ir atliekami reikiami bandymai, nurodyti atitinkamose darnųjų standartų dalyse ir (arba) lygiaverčiai bandymai, nustatyti kitose atitinkamose techninėse specifikacijose, kad būtų patikrina slėginės įrangos atitiktis atitinkamiems šios direktyvos reikalavimams.

Notifikuojoji įstaiga nutaria, kiek įrangos vienetų reikėtų patikrinti ir ar būtina atlikti arba pavesti atlikti visą ar dalinį baigiamąjį slėginės įrangos pavyzdžių įvertinimą.

Kai pavyzdys neatitinka priimtino kokybės lygio, įstaiga imasi atitinkamų priemonių.

Vertinant atitiktį taikytina atranka yra skirta nustatyti, ar slėginės įrangos gamybos procesas neviršija priimtinių ribų, taip siekiant užtikrinti slėginės įrangos atitiktį.

Kai bandymus atlieka notifikuojoji įstaiga, gamintojas notifikuotosios įstaigos atsakomybe gaminius gamybos proceso metu pažymi tos įstaigos identifikaciniu numeriu.

4. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 4.1. Kiekvieną slėginę įrangą ar agregatą, atitinkantį ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikytinus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu.
- 4.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

5. D MODULIS: GAMYBOS PROCESO KOKYBĖS UŽTIKRINIMU PAGRĮSTA ATITIKTIES TIPUI PROCEDŪRA

1. Gamybos proceso kokybės užtikrinimu pagrįsta atitiktis tipui yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga ar agregatas atitinka ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą kokybės sistemą, apimančią atitinkamos slėginės įrangos gamybą, gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 3 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa svarbi informacija apie numatomą slėginės įrangos tipą,
- kokybės sistemos dokumentai,
- patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir ES tipo tyrimo sertifikato kopija.

3.2. Kokybės sistema užtikrinama atitinkamos slėginės įrangos atitiktis ES tipo tyrimo sertifikate aprašytam tipui ir jiems taikomiems šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su slėginės įrangos kokybe,
- atitinkami gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai, ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami, ypač pagal I priedo 3.1.2 punktą patvirtintos procedūros, kurios bus naudojamos neišardomai jungiant dalis,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš gamybą, gamybos metu ir po jos, ir jų atlikimo dažnumas,
- tokie kokybės įrašai, kaip patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos arba patvirtinimo ataskaitos, ypač to personalo, kuris jungia dalis ir atlieka neardomuosius bandymus pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus, ir t. t., taip pat
- priemonės, skirtos stebėti, ar užtikrinama reikiama gaminių kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

3.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad minėtus reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka reikiamas susijusio darniojo standarto specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis vertinimo patirties atitinkamos slėginės įrangos srityje ir išmanantis slėginės įrangos technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 3.1 punkto penktoje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikiamus tyrimus, kad užtikrintų gaminio atitiktį tiems reikalavimams.

Sprendimas pranešamas gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 3.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, praneša apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Apie savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

- 4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.
- 4.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, patikrinimo, bandymų bei sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:

— kokybės sistemos dokumentus,

— kokybės įrašus, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.;

- 4.3. Notifikuotoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.

- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuotoji įstaiga. Taikant apsilankymų kontrolės sistemą pirmiausia atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

— slėginės įrangos kategoriją,

— ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,

— poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus,

— kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,

— svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuojoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuojoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

5. Žymėjimas CE ženklų ir ES atitikties deklaracija

- 5.1. Kiekvieną slėginę įrangą, atitinkančią ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklų ir, 3.1 punkte nurodytos notifikuosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

6. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:
 - 3.1 punkte nurodytus dokumentus,
 - 3.5 punkte nurodytus patvirtintus pakeitimus,
 - notifikuosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytus 3.3, 3.5, 4.3 ir 4.4 punktuose.
7. Kiekviena notifikuojoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuojoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, laikinai sustabdytus, panaikintus, ar kitaip apribotus galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

6. D1 MODULIS: GAMYBOS PROCESO KOKYBĖS UŽTIKRINIMAS

1. Gamybos proceso kokybės užtikrinimu pagrįsta atitiktis yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 4 ir 7 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka jai taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Dokumentai turi būti parengti taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:

- bendras slėginės įrangos aprašymas,
- projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemas,

- aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
- visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitikties esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
- atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
- bandymų ataskaitos.

3. Gamintojai saugo techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad susijusios nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti.

4. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą kokybės sistemą, apimančią atitinkamos slėginės įrangos gamybą, gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 5 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 6 punkte.

5. Kokybės sistema

- 5.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa svarbi informacija apie numatomą slėginės įrangos tipą,
- kokybės sistemos dokumentai,
- 2 punkte nurodyti techniniai dokumentai.

- 5.2. Kokybės sistema užtikrinama slėginės įrangos atitikties taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su slėginės įrangos kokybe,
- atitinkami gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai, ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami, ypač pagal I priedo 3.1.2 punktą patvirtintos procedūros, kurios bus naudojamos neišardomai jungiant dalis,

- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš gamybą, gamybos metu ir po jos, ir jų atlikimo dažnumas,
- kokybės įrašai, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos arba patvirtinimo ataskaitos, ypač to personalo, kuris neišardomai jungia dalis pagal I priedo 3.1.2 punktą, ir t. t.,
- priemonės, skirtos stebėti, ar užtikrinama reikiama gaminių kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

5.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus. Daroma prielaida, kad atitinkamus 5.2 punkte nurodytus reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka susijusių darnųjų standartą.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis vertinimo patirties atitinkamų slėginės įrangos technologijų srityje, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 2 punkte nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų slėginės įrangos atitiktį tiems reikalavimams.

Apie sprendimą pranešama gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 5.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 5.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 5.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

6. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

6.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.

6.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, patikrinimo, bandymų bei sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:

- kokybės sistemos dokumentus,
- 2 punkte nurodytus techninius dokumentus,
- kokybės įrašus, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitos ir t. t.

- 6.3. Notifikuotoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.
- 6.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuotoji įstaiga. Taikant apsilankymų kontrolės sistemą pirmiausia atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- slėginės įrangos kategoriją,
- ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,
- poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus,
- kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,
- svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

7. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 7.1. Kiekvieną slėginę įrangą, atitinkančią taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 5.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 7.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

8. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:
- 5.1 punkte nurodytus dokumentus,
 - 5.5 punkte nurodytus pokyčius,
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 5.5, 6.3 ir 6.4 punktuose.

9. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, laikinai sustabdytus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

10. Įgaliotasis atstovas

3, 5.1, 5.5, 7 ir 8 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

7. E MODULIS: SLĖGINĖS ĮRANGOS KOKYBĖS UŽTIKRINIMU PAGRĮSTA ATITIKTIS TIPUI

1. Slėginės įrangos kokybės užtikrinimu pagrįsta atitiktis tipui yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir atitinka jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą, apimančią gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 3 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa svarbi informacija apie numatomą slėginės įrangos tipą,
- kokybės sistemos dokumentai,
- patvirtinto tipo techniniai dokumentai ir ES tipo tyrimo sertifikato kopija.

- 3.2. Kokybės sistema užtikrinama gaminių atitiktis ES tipo tyrimo sertifikate aprašytam tipui ir taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su gaminių kokybe,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami gaminių pagaminus,
- kokybės įrašai, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos ar patvirtinimo ataskaitos, ypač to personalo, kuris neišardomai jungia dalis ir atlieka neardomuosius bandymus pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus,
- priemonės, skirtos stebėti, ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus. Ji daro prielaidą, kad tuos reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka reikiamas susijusio darniojo standarto specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis vertinimo patirties atitinkamos slėginės įrangos srityje ir išmanantis slėginės įrangos technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 3.1 punkto penktoje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų slėginės įrangos atitiktį tiems reikalavimams.

Sprendimas pranešamas gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 3.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina visus siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

- 4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.
- 4.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, patikrinimo, bandymų bei sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:
 - kokybės sistemos dokumentus,
 - techninius dokumentus,
 - tokius kokybės įrašus, kaip patikrinimų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitas ir t. t.;
- 4.3. Notifikuotoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.
- 4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją.

Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuotoji įstaiga. Taikant apsilankymų kontrolės sistemą pirmiausia atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- slėginės įrangos kategoriją,
- ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,
- poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus,

- kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,
- svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 5.1. Kiekvieną slėginę įrangą, atitinkančią ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 3.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas gaminio modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

6. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:
 - 3.1 punkte nurodytus dokumentus,
 - 3.5 punkte nurodytus patvirtintus pakeitimus,
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 3.3, 3.5, 4.3 ir 4.4 punktuose.
7. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi jų notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, laikinai sustabdytus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

8. E1 MODULIS: GATAVOS SLĖGINĖS ĮRANGOS PATIKRINIMO IR BANDYMO KOKYBĖS UŽTIKRINIMAS

1. Gatos slėginės įrangos tikrinimo ir bandymo kokybės užtikrinimas yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 4 ir 7 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Gamintojas parengia techninius dokumentus. Techniniai dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:

- bendras slėginės įrangos aprašymas,

- projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
- aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
- visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
- atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
- bandymų ataskaitos.

3. Gamintojai saugo techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad susijusios nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti.

4. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą, apimančią gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 5 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 6 punkte.

5. Kokybės sistema

5.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- visa svarbi informacija apie numatomą slėginės įrangos tipą,
- kokybės sistemos dokumentai ir
- 2 punkte nurodyti techniniai dokumentai;

5.2. Kokybės sistema užtikrinama slėginės įrangos atitiktis taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

Taikant kokybės sistemą tiriamas kiekvienas slėginės įrangos vienetas ir atliekami reikiami jo bandymai pagal 12 straipsnyje nurodytą (-us) darnųjų (-iuosius) standartą (-us) arba lygiaverčiai bandymai, ypač I priedo 3.2 punkte nurodytas baigiamasis įvertinimas, siekiant užtikrinti jo atitiktį jam taikomiems šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su slėginės įrangos kokybe,

- procedūros, taikomos neišardomai jungiant dalis, patvirtintos pagal I priedo 3.1.2 punktą,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami gaminių pagaminus,
- kokybės įrašai, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos ar patvirtinimo, ypač personalo, kuris neišardomai jungia dalis pagal I priedo 3.1.2 punktą, ataskaitos,
- priemonės, skirtos stebėti, ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

5.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 5.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad minėtus reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka reikiamas susijusio darniojo standarto specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis vertinimo patirties atitinkamos slėginės įrangos srityje ir išmanantis slėginės įrangos technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 2 punkte nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti susijusius šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikalingus tyrimus, kad užtikrintų slėginės įrangos atitiktį tiems reikalavimams.

Sprendimas pranešamas gamintojui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 5.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 5.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina visus siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 5.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

6. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

- 6.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.
- 6.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į gamybos, patikrinimo, bandymų bei sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:
- kokybės sistemos dokumentus,
 - 2 punkte nurodytus techninius dokumentus,
 - kokybės įrašus, kaip antai patikrinimų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis, atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitas ir t. t.

- 6.3. Notifikuotoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.
- 6.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją. Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuotoji įstaiga. Taikant apsilankymų kontrolės sistemą pirmiausia atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- įrangos kategoriją,
- ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,
- poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus;
- kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,
- svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

7. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 7.1. Kiekvieną slėginės įrangos vienetą, atitinkantį taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 5.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 7.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

8. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:
- 5.1 punkte nurodytus dokumentus,
 - 5.5 punkte nurodytus patvirtintus pakeitimus,
 - notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 5.3, 5.5, 6.3 ir 6.4 punktuose.

9. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, laikinai sustabdytus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

10. Įgaliotasis atstovas

3, 5.1, 5.5, 7 ir 8 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

9. F MODULIS: SLĖGINĖS ĮRANGOS PATIKRA PAGRĮSTA ATITIKTIS TIPUI

1. Slėginės įrangos kokybės užtikrinimu pagrįsta atitiktis tipui yra atitikties vertinimo procedūros dalis, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir atitinka jai taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesu ir jos stebėsena būtų užtikrinta pagamintų gaminių atitiktis ES tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir jiems taikomiems šios direktyvos reikalavimams.

3. Patikra

Gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga atlieka reikiamus tyrimus ir bandymus, kad patikrintų slėginės įrangos atitiktį ES tipo tyrimo sertifikate aprašytam patvirtintam tipui ir atitinkamiems šios direktyvos reikalavimams.

Tyrimai ir bandymai, kuriais nustatoma slėginės įrangos atitiktis atitinkamiems reikalavimams, atliekami tiriant ir bandant kiekvieną gaminį, kaip nurodyta 4 punkte.

4. Atitikties patikra tiriant ir bandant kiekvieną slėginės įrangos vienetą

- 4.1. Kiekvienas slėginės įrangos gaminyje atskirai tiriamas ir atliekami reikiami jo bandymai, nurodyti atitinkamame (-uose) darniajame (-iuosiuose) standarte (-uose), arba lygiaverčiai bandymai, kad būtų patikrinta jo atitiktis patvirtintam tipui, aprašytam ES tipo tyrimo sertifikate, ir atitinkamiems šios direktyvos reikalavimams. Jei tokio darniojo standarto nėra, dėl atliktinų bandymų sprendžia atitinkama notifikuojoji įstaiga.

Pirmiausia notifikuojoji įstaiga:

— patikrina, ar slėginės įrangos neišardomai sujungiamų detalių jungimo procedūras ir neardomuosius bandymus atliekantys darbuotojai yra kvalifikuoti arba patvirtinti pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus,

— patikrina pagal I priedo 4.3 punktą medžiagų gamintojo išduotą sertifikatą,

— atlieka arba paveda atlikti baigiamąjį patikrinimą ir atsparumo bandymą, nurodytą I priedo 3.2 punkte, ir, jeigu taikytina, patikrina saugos įtaisus.

- 4.2. Notifikuojoji įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą ir kiekvieną patvirtintą slėginės įrangos vienetą pažymi savo identifikaciniu numeriu arba paveda tai padaryti jos atsakomybe.

Gamintojas saugo atitikties sertifikatus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 5.1. Kiekvieną slėginės įrangos vienetą, atitinkantį ES tipo tyrimo sertifikate aprašytą tipą ir taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 3 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.

- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

Jei 3 punkte nurodyta notifikuoti įstaiga sutinka ir prisiima atsakomybę, gamintojas slėginę įrangą taip pat gali pažymėti jos identifikaciniu numeriu.

6. Jei notifikuoti įstaiga sutinka ir prisiima atsakomybę, gamintojas slėginę įrangą jos identifikaciniu numeriu gali pažymėti gamybos proceso metu.

7. **Igaliotasis atstovas**

Gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime. Įgaliotasis atstovas negali vykdyti 2 punkte nustatytų gamintojo pareigų.

10. G MODULIS: VIENETO PATIKRA PAGRĮSTA ATITIKTIS

1. Vieneto patikra grindžiama atitiktis yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2, 3 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga, kuriai taikytos 4 punkto nuostatos, atitinka jai taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. **Techniniai dokumentai**

Gamintojas parengia techninius dokumentus ir pateikia juos 4 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai.

Dokumentai turi būti parengti taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridedama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą.

Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:

- bendras slėginės įrangos aprašymas,
- projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
- aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
- visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
- atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
- bandymų ataskaitos,
- atitinkamos detalės, susijusios su gamybos ir bandymo procedūrų patvirtinimu, ir susijusio personalo kvalifikacija arba patvirtinimu pagal I priedo 3.1.2 punkto ir 3.1.3 punkto nuostatas.

Gamintojai saugo techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos, kad susijusios nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti.

3. Gamyba

Gamintojas imasi visų būtinų priemonių, kad gamybos procesu ir jo stebėseną būtų užtikrinta pagamintos slėginės įrangos atitikties taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

4. Patikra

Gamintojo pasirinkta notifikuojoji įstaiga atlieka arba paveda atlikti reikiamus tyrimus ir bandymus, nurodytus atitinkamuose darniuosiuose standartuose, ir (arba) lygiaverčius bandymus, nustatytus kitose atitinkamose techninėse specifikacijose, kad patikrintų slėginės įrangos atitiktį taikytiniams šios direktyvos reikalavimams. Jei tokio darniojo standarto nėra, dėl atliktinų bandymų taikant kitas technines specifikacijas sprendžia atitinkama notifikuojoji įstaiga.

Pirmiausia notifikuojoji įstaiga:

- tikrina techninius dokumentus, susijusius su projektavimu ir gamybos procedūromis,
- įvertina naudotas medžiagas, jeigu jos neatitinka atitinkamų darniųjų standartų arba Europos slėginės įrangos medžiagų patvirtinimo dokumento, ir patikrina medžiagų gamintojo pagal I priedo 4.3 punktą išduotą sertifikatą,
- patvirtina neišardomai jungiant detales naudojamas procedūras arba tikrina, ar šios procedūros anksčiau buvo patvirtintos laikantis I priedo 3.1.2 punkte nustatytų nuostatų,
- tikrina kvalifikacijas arba patvirtinimus, kurie yra privalomi pagal I priedo 3.1.2 punkto ir 3.1.3 punkto nuostatas,
- atlieka I priedo 3.2.1 punkte nurodytą baigiamąjį patikrinimą, atlieka arba pasirūpina, kad būtų atliktas I priedo 3.2.2 punkte nurodytas atitikties bandymas, ir, jeigu taikytina, patikrina saugos įtaisus.

Notifikuojoji įstaiga išduoda atliktų tyrimų ir bandymų atitikties sertifikatą ir patvirtintą slėginę įrangą pažymi savo identifikaciniu numeriu arba paveda tai padaryti jos atsakomybe. Gamintojas saugo atitikties sertifikatus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 5.1. Kiekvieną slėginės įrangos vienetą, atitinkantį taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 4 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodoma slėginė įranga, kuriai ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

6. Įgaliotasis atstovas

2 ir 5 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

11. H MODULIS: VISIŠKU KOKYBĖS UŽTIKRINIMU PAGRĮSTA ATITIKTIS

1. Visišku kokybės užtikrinimu pagrįsta atitiktis yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 5 punktuose nustatytas pareigas ir, prisiimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą kokybės sistemą, apimančią atitinkamos slėginės įrangos projektavimą, gamybą, gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 3 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 4 punkte.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,
- techniniai dokumentai, parengti vienam kiekvienos ketinamų gaminti slėginės įrangos kategorijos modeliui. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:
 - bendras slėginės įrangos aprašymas,
 - projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
 - aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
 - visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
 - atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
 - bandymų ataskaitos,
- kokybės sistemos dokumentai ir
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai.

- 3.2. Kokybės sistema užtikrinama slėginės įrangos atitiktis taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su projektu ir gaminių kokybe,
- projekto techninės specifikacijos, įskaitant standartus, kurie bus taikomi, ir, kai bus taikomi ne visi susiję darnieji standartai, priemonės, kuriomis bus siekiama užtikrinti, kad būtų įvykdyti šios direktyvos esminiai saugos reikalavimai,
- projekto kontrolės ir projekto patikros metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami projektuojant atitinkamam tipui priklausančius slėginės įrangos gaminius, ypač dėl medžiagų remiantis I priedo 4 punktu,
- atitinkami gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami, ypač pagal I priedo 3.1.2 punktą patvirtintos procedūros, kurios bus taikomos neišardomai jungiant dalis,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš gamybą, gamybos metu ir po jos, ir jų atlikimo dažnumas,
- kokybės įrašai, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos arba patvirtinimo ataskaitos, ypač to personalo, kuris neišardomai jungia dalis ir atlieka neardomuosius bandymus pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus, ir kt.,
- priemonės, skirtos stebėti, ar užtikrinama reikiama projekto ir slėginės įrangos kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

- 3.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus. Ji daro prielaidą, kad tuos reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka reikiamas susijusio darniojo standarto specifikacijas.

Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties atitinkamos slėginės įrangos technologijos vertinimo srityje, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 3.1 punkto antroje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikiamus tyrimus, kad užtikrintų slėginės įrangos atitiktį tiems reikalavimams.

Sprendimas pranešamas gamintojui arba jo įgaliotajam atstovui. Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas įsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 3.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

4. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

4.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.

4.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į projektavimo, gamybos, patikrinimo, bandymų ar sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:

— kokybės sistemos dokumentus,

— projektui skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pavyzdžiui, analizių, skaičiavimų, bandymų rezultatus ir t. t.,

— gamybai skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašus, pavyzdžiui, patikrinimų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis ir atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitas ir t. t.

4.3. Notifikuotoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.

4.4. Be to, notifikuotoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją.

Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuotoji įstaiga. Taikant apsilankymų kontrolės sistemą pirmiausia atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

— įrangos kategoriją,

— ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,

— poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus,

— kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,

— svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuotoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuotoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

5. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

5.1. Kiekvieną slėginės įrangos vienetą, atitinkantį šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 3.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.

- 5.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

6. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:

- 3.1 punkte nurodytus techninius dokumentus,
- dokumentus, susijusius su 3.1 punkte nurodyta kokybės sistema,
- 3.4 punkte nurodytus patvirtintus pakeitimus,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 3.3, 3.4, 4.3 ir 4.4 punktuose.

7. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, laikinai sustabdytus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

8. Įgaliotasis atstovas

3.1, 3.5, 5 ir 6 punktuose išvardytas gamintojo pareigas jo vardu ir atsakomybe gali vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jeigu jos nurodytos įgaliojime.

12. H1 MODULIS: VISIŠKU KOKYBĖS UŽTIKRINIMU IR PROJEKTO TYRIMU PAGRĮSTA ATITIKTIS

1. Visišku kokybės užtikrinimu ir projekto tyrimu bei specialia baigiamojo įvertinimo priežiūra pagrįsta atitiktis yra atitikties vertinimo procedūra, kurią taikydamas gamintojas įvykdo 2 ir 6 punktuose nustatytas pareigas ir, prisimdamas visą atsakomybę, užtikrina ir patvirtina, kad atitinkama slėginė įranga atitinka jiems taikomus šios direktyvos reikalavimus.

2. Gamyba

Gamintojas taiko patvirtintą kokybės sistemą, apimančią atitinkamos slėginės įrangos projektavimą, gamybą, gatavų gaminių tikrinimą ir bandymą, kaip nurodyta 3 punkte, ir yra prižiūrimas, kaip nurodyta 5 punkte. Slėginės įrangos techninio projekto tinkamumas tiriamas remiantis 4 punktu.

3. Kokybės sistema

- 3.1. Pasirinktai notifikuotajai įstaigai gamintojas pateikia paraišką įvertinti jo atitinkamos slėginės įrangos kokybės sistemą.

Paraiškos elementai:

- gamintojo pavadinimas ir adresas bei, jei paraišką pateikia jo įgaliotasis atstovas, atstovo pavadinimas ir adresas,

- techniniai dokumentai, parengti vienam kiekvienos ketinamų gaminti slėginės įrangos kategorijos modeliui. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:
 - bendras slėginės įrangos aprašymas,
 - projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos ir kt.,
 - aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
 - visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
 - atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai,
 - bandymų ataskaitos,
- kokybės sistemos dokumentai,
- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai.

3.2. Kokybės sistema užtikrinama slėginės įrangos atitiktis taikytiniams šios direktyvos reikalavimams.

Visi gamintojo priimti kokybės sistemos elementai, reikalavimai ir nuostatos sistemingai ir metodiškai įforminami rašytinių veiklos strategijų, procedūrų ir instrukcijų forma. Kokybės sistemos dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima vienodai aiškinti kokybės programas, planus, vadovus ir įrašus.

Juose visų pirma tinkamai aprašoma:

- kokybės tikslai ir organizacinė struktūra, vadovybės pareigos ir įgaliojimai, susiję su projektu ir gaminių kokybe,
- projekto techninės specifikacijos, įskaitant standartus, kurie bus taikomi, ir, kai bus taikomi ne visi susiję darnieji standartai, priemonės, kuriomis bus siekiama užtikrinti, kad būtų įvykdyti šios direktyvos esminiai saugos reikalavimai,
- projekto kontrolės ir projekto patikros metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami projektuojant atitinkamai slėginės įrangos kategorijai priklausančius slėginės įrangos gaminius, ypač dėl medžiagų remiantis I priedo 4 punktu,
- atitinkami gamybos, kokybės kontrolės ir kokybės užtikrinimo metodai, procesai ir sistemingi veiksmai, kurie bus naudojami, ypač pagal I priedo 3.1.2 punktą patvirtintos procedūros, kurios bus taikomos neišardomai jungiant dalis,
- tyrimai ir bandymai, kurie bus atliekami prieš gamybą, gamybos metu ir po jos, ir jų atlikimo dažnumas,

- kokybės įrašai, kaip antai patikrinimų ataskaitos, bandymų ir kalibravimo duomenys, susijusio personalo kvalifikacijos arba patvirtinimo ataskaitos, ypač to personalo, kuris neišardomai jungia dalis ir atlieka neardomuosius bandymus pagal I priedo 3.1.2 ir 3.1.3 punktus, ir kt.,
- priemonės, skirtos stebėti, ar užtikrinama reikiama projekto ir gaminių kokybė ir ar veiksmingai veikia kokybės sistema.

3.3. Notifikuotoji įstaiga įvertina kokybės sistemą ir nustato, ar ji atitinka 3.2 punkte nurodytus reikalavimus.

Ji daro prielaidą, kad tuos reikalavimus atitinka tie kokybės sistemos elementai, kurie atitinka reikiamas susijusio darniojo standarto specifikacijas. Audito grupė turi išmanyti kokybės vadybos sistemas, bet to, joje turi būti bent vienas narys, turintis patirties atitinkamos slėginės įrangos vertinimo srityje ir išmanantis susijusios slėginės įrangos technologiją, taip pat audito grupė turi žinoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus. Atliekant auditą surengiamas tikrinamasis vizitas gamintojo patalpose.

Audito grupė peržiūri 3.1 punkto antroje įtraukoje nurodytus techninius dokumentus, kad patikrintų gamintojo gebėjimą identifikuoti taikytinus šios direktyvos reikalavimus ir atlikti reikiamus tyrimus, kad užtikrintų slėginės įrangos atitiktį tiems reikalavimams.

Sprendimas pranešamas gamintojui arba jo įgaliotajam atstovui.

Pranešime pateikiamos audito išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.4. Gamintojas išsipareigoja vykdyti su patvirtinta kokybės sistema susijusias pareigas ir užtikrinti, kad sistema toliau veiktų tinkamai ir efektyviai.
- 3.5. Gamintojas praneša notifikuotajai įstaigai, kuri patvirtino kokybės sistemą, apie visus numatomus kokybės sistemos pakeitimus.

Notifikuotoji įstaiga įvertina siūlomus pakeitimus ir nusprendžia, ar pakeista kokybės sistema toliau atitiks 3.2 punkte nurodytus reikalavimus, ar reikia ją iš naujo įvertinti.

Savo sprendimą ji praneša gamintojui. Pranešime pateikiamos tyrimo išvados ir motyvuotas sprendimas dėl įvertinimo.

- 3.6. Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiųjų institucijų prašymą pateikia joms atsakymų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu kokybės sistemos patvirtinimų sąrašą.

Kiekviena notifikuotoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsakymus išduoti, laikinai sustabdytus arba panaikintus kokybės sistemos patvirtinimus, o gavusi prašymą – ir apie išduotus kokybės sistemos patvirtinimus.

4. Projekto tyrimas

- 4.1. Gamintojas 3.1 punkte nurodytai notifikuotajai įstaigai pateikia paraišką atlikti kiekvieno slėginės įrangos vieneto, kurio projektas anksčiau nebuvo tirtas, projekto tyrimą.
- 4.2. Paraiška parengiama taip, kad būtų galima suprasti slėginės įrangos projektą, gamybą ir veikimą, taip pat įvertinti jos atitiktį jai taikomiems šios direktyvos reikalavimams. Joje pateikiamas:

- gamintojo pavadinimas ir adresas,

- rašytinis pareiškimas, kad ta pati paraiška nebuvo pateikta jokiai kitai notifikuotajai įstaigai,
- techniniai dokumentai. Dokumentai parengiami taip, kad jais remiantis būtų galima įvertinti slėginės įrangos atitiktį susijusiems reikalavimams, be to, prie jų pridėdama tinkama pavojaus (-ų) analizė ir įvertinimas. Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir šie dokumentai, kiek reikia vertinimui, apima slėginės įrangos projektavimą, gamybą ir veikimą. Techninius dokumentus tinkamais atvejais sudaro bent šios dalys:
 - bendras slėginės įrangos aprašymas,
 - projekto eskizas ir sudedamųjų dalių, mazgų, grandinių ir kiti brėžiniai ir schemos,
 - aprašymai ir paaiškinimai, padedantys suprasti tuos brėžinius, schemas ir slėginės įrangos veikimą,
 - visiškai arba iš dalies taikomų darnųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, sąrašas ir, jei tie darnieji standartai nebuvo taikomi, sprendinių, kuriais užtikrinama atitiktis esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams, aprašymas. Jeigu darnieji standartai taikyti iš dalies, techniniuose dokumentuose nurodomos taikytos dalys,
 - atliktų projektinių skaičiavimų, patikrinimų ir kiti rezultatai ir
 - bandymų ataskaitos,
- techninio projekto sprendinio tinkamumą patvirtinantys duomenys. Pateikiant šiuos patvirtinamuosius duomenis nurodomi visi naudoti dokumentai, ypač tais atvejais, kai taikyti ne visi susiję darnieji standartai, ir prireikus pateikiami atitinkamoje gamintojo laboratorijoje arba kitoje bandymų laboratorijoje jo vardu ir atsakomybe atliktų bandymų rezultatai.

4.3. Notifikuotoji įstaiga išnagrinėja paraišką ir, jeigu projektas atitinka slėginei įrangai taikomus šios direktyvos reikalavimus, gamintojui išduoda ES projekto tyrimo sertifikatą. Tame sertifikate nurodomas gamintojo pavadinimas ir adresas, tyrimo išvados, jo galiojimo sąlygos (jei yra) ir patvirtinto tipo identifikavimui būtini duomenys. Prie sertifikato gali būti pridėtas vienas ar daugiau priedų.

ES tipo tyrimo sertifikate ir jo prieduose turi būti visa reikiama informacija, kuria remiantis būtų galima įvertinti pagamintų gaminių atitiktį ištirtam projektui ir prireikus atlikti veikimo patikrinimą.

Jei projektas neatitinka taikytinų šios direktyvos reikalavimų, notifikuotoji įstaiga atsisako išduoti ES projekto tyrimo sertifikatą ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodydama išsamias atsisakymo priežastis.

4.4. Notifikuotoji įstaiga seka visuotinai pripažįstamus mokslo ir technikos naujoves, kurios rodo, kad patvirtintas projektas gali nebeatitikti taikomų šios direktyvos reikalavimų, ir sprendžia, ar dėl tokių pokyčių būtina atlikti papildomus tyrimus. Jei tyrimai reikalingi, notifikuotoji įstaiga apie tai praneša gamintojui.

Gamintojas notifikuotajai įstaigai, išdavusiai ES projekto tyrimo sertifikatą, praneša apie visus patvirtinto projekto pakeitimus, kurie gali turėti įtakos gaminio atitikčiai esminiams šios direktyvos saugos reikalavimams arba sertifikato galiojimo sąlygoms. Tokiems pakeitimams reikalingas papildomas notifikuotosios įstaigos, išdavusios ES projekto tyrimo sertifikatą, patvirtinimas, išduodamas kaip pirminio ES projekto tyrimo sertifikato papildymas.

- 4.5. Kiekviena notifikuojoji įstaiga informuoja ją notifikuojančiąsias institucijas apie išduotus ir (arba) panaikintus ES projekto tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus ir periodiškai arba gavusi ją notifikuojančiosios institucijos prašymą pateikia jai tokių atsisakytų išduoti, laikinai sustabdytų arba kitaip apribotų galiojimo atžvilgiu sertifikatų ir (arba) jų papildymų sąrašą.

Kiekviena notifikuojoji įstaiga informuoja kitas notifikuotąsias įstaigas apie atsisakytus išduoti, panaikintus, laikinai sustabdytus ar kitaip apribotus galiojimo atžvilgiu ES projekto tyrimo sertifikatus ir (arba) jų papildymus, o gavusi prašymą – ir apie tokius išduotus sertifikatus ir (arba) jų papildymus.

Komisija, valstybės narės ir kitos notifikuotosios įstaigos turi teisę pateikusios prašymą gauti ES projekto tyrimo sertifikatų ir (arba) jų papildymų kopijas. Komisija ir valstybės narės turi teisę pateikusios prašymą gauti techninių dokumentų kopijas ir notifikuotosios įstaigos atliktų tyrimų rezultatus.

Notifikuojoji įstaiga saugo ES projekto tyrimo sertifikatą, jo priedų ir papildymų kopijas, taip pat techninę bylą su gamintojo pateiktais dokumentais iki to sertifikato galiojimo pabaigos.

- 4.6. Gamintojas saugo ES projekto tyrimo sertifikatą, jo priedų bei papildymų kopijas ir techninius dokumentus 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti.

5. Notifikuotosios įstaigos vykdoma priežiūra

- 5.1. Priežiūros tikslas – užtikrinti, kad gamintojas deramai vykdytų pareigas, susijusias su patvirtinta kokybės sistema.

- 5.2. Gamintojas leidžia notifikuotajai įstaigai patekti į projektavimo, gamybos, patikrinimo, bandymų ar sandėliavimo vietas ir jas įvertinti, taip pat suteikia jai visą būtiną informaciją, visų pirma:

— kokybės sistemos dokumentus,

— projektui skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašų dokumentus, pavyzdžiui, analizių, skaičiavimų, bandymų rezultatus ir t. t.,

— gamybai skirtose kokybės sistemos dalyje numatytus kokybės įrašus, pavyzdžiui, patikrinimų ataskaitas, bandymų ir kalibravimo duomenis ir atitinkamo personalo kvalifikacijos ataskaitas ir t. t.

- 5.3. Notifikuojoji įstaiga atlieka periodinį auditą, kad įsitikintų, jog gamintojas turi ir taiko kokybės sistemą, ir pateikia audito ataskaitą gamintojui. Audito periodiškumas nustatomas taip, kad išsamus pakartotinis įvertinimas būtų atliekamas kas trejus metus.

- 5.4. Be to, notifikuojoji įstaiga gali iš anksto nepranešusi atvykti pas gamintoją.

Ar šie papildomi apsilankymai reikalingi ir tai, kaip dažnai juos rengti, sprendžiama atsižvelgiant į apsilankymų kontrolės sistemą, kurią taiko notifikuojoji įstaiga. Remiantis apsilankymų kontrolės sistema, reikia atsižvelgti į šiuos veiksnius:

— įrangos kategoriją,

— ankstesnių su priežiūra susijusių apsilankymų rezultatus,

— poreikį stebėti taisomųjų veiksmų rezultatus,

- kai taikoma, specialias sąlygas, susijusias su sistemos patvirtinimu,
- svarbius gamybos organizavimo, politikos arba technologijos pokyčius.

Tokių apsilankymų metu notifikuojoji įstaiga prireikus gali atlikti gaminių bandymus arba pavesti juos atlikti, kad patikrintų, ar kokybės sistema tinkamai veikia. Notifikuojoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

5.5. Speciali baigiamąjo įvertinimo priežiūra

Atsižvelgiant į I priedo 3.2 punkto nuostatas, baigiamajam įvertinimui taikoma griežtesnė priežiūros procedūra, kai notifikuojoji įstaiga rengia netikėtus apsilankymus. Per tokius apsilankymus paskelbtoji įstaiga atlieka slėginės įrangos tyrimus.

Notifikuojoji įstaiga pateikia gamintojui savo apsilankymo ataskaitą ir, jeigu buvo atlikti bandymai, bandymų ataskaitą.

6. Žymėjimas CE ženklu ir ES atitikties deklaracija

- 6.1. Kiekvieną slėginės įrangos vieneta, atitinkantį šios direktyvos reikalavimus, gamintojas pažymi CE ženklu ir, 3.1 punkte nurodytos notifikuotosios įstaigos atsakomybe, pastarosios identifikaciniu numeriu.
- 6.2. Gamintojas parengia rašytinę kiekvieno slėginės įrangos modelio ES atitikties deklaraciją ir saugo ją 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai, kad nacionalinės institucijos galėtų ją patikrinti. ES atitikties deklaracijoje nurodomas slėginės įrangos modelis, kuriam ji buvo parengta, ir projekto tyrimo sertifikato numeris.

Atitinkamoms institucijoms paprašius, joms pateikiama ES atitikties deklaracijos kopija.

7. Gamintojas 10 metų po slėginės įrangos pateikimo rinkai dienos saugo šiuos dokumentus, kad nacionalinės institucijos galėtų juos patikrinti:

- dokumentus, susijusius su 3.1 punkte nurodyta kokybės sistema,
- 3.5 punkte nurodytus patvirtintus pakeitimus,
- notifikuotosios įstaigos sprendimus ir ataskaitas, nurodytas 3.5, 5.3 ir 5.4 punktuose.

8. Įgaliotasis atstovas

Gamintojo įgaliotasis atstovas gali pateikti 4.1 ir 4.2 punktuose nurodytą paraišką ir vykdyti pareigas, išvardytas 3.1, 3.5, 4.4, 4.6, 6 ir 7 punktuose, jo vardu ir esant jo atsakomybei jei jos nurodytos įgaliojime.

IV PRIEDAS

ES ATITIKTIES DEKLARACIJA (Nr. XXXX) ⁽¹⁾

1. Slėginė įranga arba agregatas (gaminio, tipo, partijos ar serijos numeris):
2. Gamintojo ir, kai taikytina, jo įgaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas:
3. Ši atitikties deklaracija išduota tik gamintojo atsakomybe.
4. Deklaracijos objektas (slėginės įrangos arba agregato identifikaciniai duomenys, pagal kuriuos jį galima atsekti; jei reikia slėginės įrangos arba agregato identifikavimo tikslais, gali būti pateikiamas vaizdas):
 - slėginės įrangos arba agregato aprašymas,
 - taikyta atitikties įvertinimo procedūra,
 - agregatų atveju slėginės įrangos, iš kurios agregatas sudarytas, ir taikytos atitikties įvertinimo procedūros aprašymas;
5. Pirmiau aprašytas deklaracijos objektas atitinka susijusius derinamuosius Sąjungos teisės aktus:
6. Susijusių taikytų darnųjų standartų nuorodos arba kitų techninių specifikacijų, pagal kurias buvo deklaruota atitiktis, nuorodos:
7. Tam tikrais atvejais atitikties įvertinimą atlikusios notifikuotosios įstaigos pavadinimas, adresas ir numeris ir išduoto sertifikato numeris bei nuoroda į ES tipo tyrimo sertifikatą – produkcijos tipas, ES tipo tyrimo sertifikatas – projekto tipas, ES projekto tyrimo sertifikatą arba atitikties sertifikatą.
8. Papildoma informacija:
 - Už ką ir kieno vardu pasirašyta:
 - (išdavimo data ir vieta)
 - (vardas ir pavardė, pareigos) (parašas):
 - (kai tinkama, išsamūs duomenys apie asmenį, už gamintoją arba jo įgaliotąjį atstovą įgaliotą pasirašyti teisiškai įpareigojantį pareiškimą)

⁽¹⁾ Gamintojas gali pasirinkti atitikties deklaracijai suteikti numerį.

V PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir vėlesnių jos pakeitimų sąrašas

(nurodyti 50 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/23/EB

(OL L 181, 1997 7 9, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Tik I priedo 13 punktas
Nr. 1882/2003

(OL L 284, 2003 10 31, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Tik 26 straipsnio 1 dalies f punktas
Nr. 1025/2012

(OL L 316, 2012 11 14, p. 12)

B DALIS

Perkėlimas į nacionalinę teisę terminas ir taikymo pradžios data

(nurodyti 49 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas	Taikymo pradžios data
97/23/EB	1999 m. gegužės 29 d.	1999 m. lapkričio 29 d. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Remiantis Direktyvos 97/23/EB 20 straipsnio 3 dalimi, valstybės narės leidžia pradėti eksploatuoti slėginę įrangą ir agregatus po tos direktyvos taikymo pradžios dienos, jeigu jie atitinka tą dieną jų teritorijoje galiojančias taisykles.

VI PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 97/23/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 1–14 punktai
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 2 dalis
—	2 straipsnio 15–32 punktai
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
—	6 straipsnis
—	7 straipsnis
—	8 straipsnis
—	9 straipsnis
—	10 straipsnis
—	11 straipsnis
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
—	12 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 1 dalis	45 straipsnis
7 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 3 dalis	—
7 straipsnio 4 dalis	44 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
8 straipsnis	—
9 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalies įžanginis sakiny
9 straipsnio 2 dalies 1 punktas	—
—	13 straipsnio 1 dalies a punktas
9 straipsnio 2 dalies 2 punktas	13 straipsnio 1 dalies b punktas
9 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 2 dalis
10 straipsnis	14 straipsnis

Direktyva 97/23/EB	Ši direktyva
11 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 4 dalis	12 straipsnio 2 dalis
—	15 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 5 dalis	15 straipsnio 5 dalis
—	15 straipsnio 6 dalis
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
14 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis
14 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 2 dalis
14 straipsnio 3–8 dalys	16 straipsnio 2–7 dalys
14 straipsnio 9 ir 10 dalys	—
—	17 straipsnis
—	18 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	—
15 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 4 ir 5 dalys	—
—	19 straipsnio 3–6 dalys
—	20 straipsnis
—	21 straipsnis
—	22 straipsnis
—	23 straipsnis
—	24 straipsnis
—	25 straipsnis
—	26 straipsnis
—	27 straipsnis
—	28 straipsnis
—	29 straipsnis

Direktyva 97/23/EB	Ši direktyva
—	30 straipsnis
—	31 straipsnis
—	32 straipsnis
—	33 straipsnis
—	34 straipsnis
—	35 straipsnis
—	36 straipsnis
—	37 straipsnis
—	38 straipsnis
16 straipsnis	—
17 straipsnis	—
18 straipsnis	—
—	39 straipsnis
—	40 straipsnis
—	41 straipsnis
—	42 straipsnis
—	43 straipsnis
—	44 straipsnio 2–4 dalys
—	44 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
—	46 straipsnis
—	47 straipsnis
19 straipsnis	—
20 straipsnio 1–2 dalys	—
20 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 1 dalis
—	48 straipsnio 2 ir 3 dalys
—	49 straipsnis
—	50 straipsnis
—	51 straipsnis
21 straipsnis	52 straipsnis
I priedas	I priedas

Direktyva 97/23/EB	Ši direktyva
II priedas	II priedas
III priedo įvadinė dalis	III priedo įžanginė formuluotė
III priedas, A modulis	III priedo 1 punktas, A modulis
III priedas, A1 modulis	III priedo 2 punktas, A2 modulis
III priedas, B modulis	III priedo 3.1 punktas, B modulis, ES tipo tyrimas (projekto tipas)
III priedas, B1 modulis	III priedo 3.2 punktas, B modulis, ES tipo tyrimas (projekto tipas)
III priedas, C1 modulis	III priedo 4 punktas, C2 modulis
III priedas, D modulis	III priedo 5 punktas, D modulis
III priedas, D1 modulis	III priedo 6 punktas, D1 modulis
III priedas, E modulis	III priedo 7 punktas, E modulis
III priedas, E1 modulis	III priedo 8 punktas, E1 modulis
III priedas, F modulis	III priedo 9 punktas, F modulis
III priedas, G modulis	III priedo 10 punktas, G modulis
III priedas, H modulis	III priedo 11 punktas, H modulis
III priedas, H1 modulis	III priedo 12 punktas, H1 modulis
IV priedas	—
V priedas	—
VI priedas	—
VII priedas	IV priedas
—	V priedas
—	VI priedas

EUROPOS PARLAMENTO PAREIŠKIMAS

Europos Parlamento manymu, tik kai ir tiek, kiek komitetų posėdžių metu aptariami įgyvendinimo aktai pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011, šie komitetai gali būti laikomi komitologijos komitetais, kaip nustatyta Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių I priede. Todėl svarstant kitus klausimus komitetų posėdžiams taikomos Pagrindų susitarimo 15 punkto nuostatos.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukurama programa „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 347, 2013 m. gruodžio 20 d.)

233 puslapis, 24 straipsnio 6 dalis:

- yra:* “6. Nukrypstant nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 130 straipsnio 2 dalies ir tinkamai pagrįstais atvejais su remiamų veiksmų ir veiklos įgyvendinimu tiesiogiai susijusias išlaidas Komisija gali laikyti atitinkančiomis reikalavimus, net jei naudos gavėjas patyrė jas prieš pateikdamas paraišką dėl dotacijos.”,
- turi būti:* “6. Pagal Finansinio reglamento 130 straipsnio 1 dalį ir tinkamai pagrįstais atvejais su remiamų veiksmų ir veiklos įgyvendinimu tiesiogiai susijusias išlaidas Komisija gali laikyti atitinkančiomis reikalavimus, net jei naudos gavėjas patyrė jas prieš pateikdamas paraišką dėl dotacijos.”
-

2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 347, 2013 m. gruodžio 20 d.)

732 puslapis, 141 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis:

- yra: „ii) apie į kitus metus perkeliama kitą cukrinių runkelių, izogliukozės arba inulino sirupo kiekį – nuo einamųjų prekybos metų vasario 1 d. iki rugpjūčio 31 d.;“,
- turi būti: „ii) apie į kitus metus perkeliama cukrinių runkelių arba inulino sirupo kiekį – nuo einamųjų prekybos metų vasario 1 d. iki rugpjūčio 31 d.;“.
-

2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 201, 2012 m. liepos 27 d.)

22 puslapis, 10 straipsnio 4 dalies antra pastraipa:

yra: „Surengusi viešas konsultacijas, EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. birželio 30 d.“,

turi būti: „Surengusi viešas konsultacijas, EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d.“.

Klaidų ištaisymas

- ★ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukurama programa “Kūrybiška Europa” (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB, klaidų ištaisymas (OL L 347, 2013 12 20) 260

- ★ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, klaidų ištaisymas (OL L 347, 2013 12 20) 261

- ★ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų klaidų ištaisymas (OL L 201, 2012 7 27) 262

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT